การวิเคราะห์การไหลของโลหะที่เกิดจากการอัครีคโคยระเบียบวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์

นายชัยฤทธิ์ อู่พิชิต

สถาบนวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2543 ISBN 974-346-454-9 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ANALYSIS OF METAL FLOW UNDER EXTRUSION BY THE FINITE ELEMENT METHOD

Mr. Chaiyarit Oupichit

สถาบนวทยบรุการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Engineering in Mechanical Engineering Department of Mechanical Engineering Faculty of Engineering Chulalongkorn University Academic Year 2000

ISBN 974-346-454-9

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การวิเคราะห์การใหลของโลหะที่เกิดจากการอัครีคโดยระเบียบวิธี ใฟในต์เอลิเมนต์ โดย นายชัยฤทธิ์ อู่พิชิต ภาควิชา วิศวกรรมเครื่องกล อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ คร. ปราโมทย์ เดชะอำไพ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

(ศาสตราจารย์ คร. สมศักดิ์ ปัญญาแก้ว)

คณะกรรมการสอบวิทยานิ<mark>พ</mark>นธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ คร. สมศักดิ์ ไชยะภินันท์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ศาสตราจารย์ คร. ปราโมทย์ เคชะอำไพ)

(รองศาสตราจารย์ คร. วิทยา ยงเจริญ)

นายชัยฤทธิ์ อู่พิชิต : การวิเคราะห์การไหลของโลหะที่เกิดจากการอัครีคโดยระเบียบวิธีไฟไนต์ เอลิเมนต์. (ANALYSIS OF METAL FLOW UNDER EXTRUSION BY THE FINITE ELEMENT METHOD) อ. ที่ปรึกษา : ศาสตราจารย์ คร. ปราโมทย์ เดชะอำไพ, 196 หน้า. ISBN 974-346-454-9.

วิทยานิพนธ์นี้ได้แสดงขั้นตอนการแก้ปัญหาการไหลของโลหะที่เกิดจากการอัดรีดใน 2 มิติ ซึ่ง เป็นการไหลแบบนอนนิวโทเนียน โดยการประยุกต์ระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ และพิจารณารวมถึงผล การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายในระบบที่เกิดจากการเปลี่ยนรูปโลหะ สมการไฟในต์เอลิเมนต์ที่ สอดคล้องกับปัญหาได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นจากสมการเชิงอนุพันธ์ย่อยที่เกี่ยวข้องโดยการประยุกต์ระเบียบ วิธีถ่วงน้ำหนักเศษตกค้างแบบกาเลอร์คิน สมการไฟในต์เอลิเมนต์ที่ประดิษฐ์ขึ้นได้นำมาใช้ประดิษฐ์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ไฟในต์เอลิเมนต์ที่สามารถใช้ได้บนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลทั่วไป และได้ ทำการตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรมโดยเปรียบเทียบกับผลจากทฤษฎีการวิเคราะห์การเปลี่ยน รูปของโลหะรวมทั้งข้อมูลการทดลอง

โปรแกรมที่ประดิษฐ์ขึ้นได้นำมาใช้วิเคราะห์ปัญหาการอัดรีดในลักษณะต่างๆ เพื่อศึกษา พฤติกรรมการไหลของโลหะผ่านแม่พิมพ์ รวมทั้งสามารถนำไปใช้วิเคราะห์ปัญหาการรีดโลหะแผ่น โดยได้ทำการตรวจสอบผลโดยการเปรียบเทียบกับผลจากทฤษฎีการวิเคราะห์การรีดโลหะแผ่นรวมทั้ง เปรียบเทียบกับข้อมูลการทดลองก่อนที่จะนำมาใช้ศึกษาความสัมพันธ์ของความเร็ว ความดันและ อุณหภูมิที่มีต่อพฤติกรรมการไหลในปัญหาการรีดโลหะแผ่น แรงรีดและแรงบิดรีดสามารถคำนวณได้ จากโปรแกรมย่อยที่ประดิษฐ์ขึ้น เทคนิกการปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติได้ถูกนำมาใช้เพื่อที่จะ ปรับปรุงคุณภาพของผลเฉลยและประสิทธิภาพในการกำนวณให้ดีที่สุด

สถาบนวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา วิศวกรรมเครื่องกล
สาขาวิชา วิศวกรรมเครื่องกล
ปีการศึกษา 2543

ลายมือชื่อนิสิต	
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	

##4170282321 : MAJOR MECHANICAL ENGINEERING KEY WORD : FINITE ELEMENT, METAL FLOW, EXTRUSION CHAIYARIT OUPICHIT : ANALYSIS OF METAL FLOW UNDER EXTRUSION BY THE FINITE ELEMENT METHOD. THESIS ADVISOR: PROF. PRAMOTE

DECHAUMPHAI, Ph.D., 196 pp. ISBN 974-346-454-9.

This thesis presents a finite element computational method for two-dimensional metal flow under extrusion in which metal flow has the non-Newtonian fluid behavior condition. The thermal effect from metal deformation and internal heat flow is coupled in the system. Finite element equations corresponding to the problem were derived from the related governing differential equations using the Galerkin weighted residuals method. These derived finite element equations were then used in the development of the computer program that can be executed on the standard personal computers. The program was verified by comparison with the results from the metal deformation analysis theory and experimental data.

Various extrusion problems were carried out using the developed programs for predicting detailed flow behavior. The program was also used in the analysis of sheet metal rolling problems. Results were verified with solutions from theory of metal rolling as well as experimental data. The rolling force and rolling torque were computed and the flow phenomena consisting of velocity, pressure and temperature were presented. The adaptive remeshing technique was also applied for improving result and effective computation.

สถาบนวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Department Mechanical Engineering Field of study Mechanical Engineering Academic year 2000

Student's signature
Advisor's signature
Co-advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างคียิ่งของ ศาสตราจารย์ คร. ปราโมทย์ เคชะอำไพ อาจารย์ที่ปรึกษาของผู้วิจัย ท่านได้อุทิศเวลาในการอบรมสั่งสอนทั้งในด้าน ของความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้รวมถึงปรัชญาในการดำเนิน ชีวิต ซึ่งเป็นเหมือนกระจกเงาสะท้อนให้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงตัวในส่วนที่ยังบกพร่อง อีกทั้งทำให้ผู้วิจัย ได้เปิดโลกทัศน์ในศาสตร์ของระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการประกอบ วิชาชีพในอนาคต ผู้วิจัยจึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ปราโมทย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์คณะกรรมการทุกท่าน ซึ่งประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ คร. สมศักดิ์ ไชยะภินันท์ รองศาสตราจารย์ คร.วิทยา ยงเจริญ และ อาจารย์ คร.สมพงษ์ พุทธิวิสุทธิ ศักดิ์ สำหรับกำแนะนำในแนวทางการคำเนินงานวิทยานิพนธ์ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากใน การพัฒนางานวิจัยให้ดียิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คุณชาญชัย สมสุวรรณชัย ผู้จัดการทั่วไปบริษัทแชมเปี้ยนแมชีนทูลส์ (ไทยแลนด์) จำกัด และ Dr. Steve Hsieh ผู้จัดการทั่วไปบริษัท MSC Software ประเทศได้หวัน ที่เปิด โอกาสให้ผู้วิจัยได้สัมผัสกับเทคโนโลยีไฟในต์เอลิเมนต์ทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ สามารถนำมาใช้ในการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ได้โดยตรง อีกทั้งเข้าใจในความมุ่งมั่นและตั้งใจของ ผู้วิจัยและได้ให้การสนับสนุนด้วยดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณ พี่วิโรจน์ ลิ่มตระการ คุณสุพัฒนพงศ์ สิกขาบัณฑิต ตลอดจนสมาชิกใน ห้องวิจัยกลศาสตร์การกำนวณทุกท่าน สำหรับกำลังใจและกำแนะนำที่เป็นประโยชน์ตลอดระยะเวลา ดำเนินงานวิทยานิพนธ์

ท้ายสุดนี้ ประโยชน์และคุณค่าอันใดที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นกตัญญูตา บูชาแค่บิดามารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

ชัยฤทธิ์ อู่พิชิต

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	น
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	มิ
สารบัญภาพ	£
คำอธิบายสัญลักษณ <u>์</u>	
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของวิทยานิพนซ์	
1.2 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ <u></u>	4
1.3 ขอบเขตของวิท <mark>ยานิพนธ์</mark>	
1.4 ขั้นตอนการคำเ <mark>นินงาน</mark>	
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	
บทที่ 2 สมการเชิงอนุพันธ์การใหลของโลหะ	
2.1 สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์มวล	
2.2 สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์โมเมนตัม	
2.3 สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์พลังงาน	
บทที่ 3 ระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์สำหรับการไหลของโลหะ	22
3.1 สมการไฟในต์เอลิเมนต์สำหรับปัญหาการไหลของโลหะ	25
9 3.1.1 สมการเชิงอนุพันธ์ของปัญหาในรูปแบบเทนเซอร์	
3.1.2 ฟังก์ชันการประมาณภายในของเอลิเมนต์แบบสาม	แหลี่ยม 26
3.1.3 การสร้างสมการไฟในต์เอลิเมนต์ <u>.</u>	
3.2 การสร้างเอลิเมนต์เมตริกซ์ <u></u>	
3.3 กระบวนวิธีในการคำนวณหาคำตอบ	
3.3.1 กรณีที่ไม่คำนึงถึงความร้อนในระบบ <u></u>	

3.3.2 กรณีที่คำนึงถึงความร้อนในระบบ <u>.</u>
บทที่ 4 โปรแกรมไฟในต์เอลิเมนต์สำหรับปัญหาการไหลของโลหะ
4.1 โปรแกรม MTFlow(v1)
4.1.1 ขั้นตอนการคำนวณ
4.1.2 รายละเอียดของโปรแกรม
4.1.3 รายละเอียดไฟล์ข้อมูลนำเข้า
4.1.4 ไฟล์ข้อมูลผลลัพธ์
4.2 โปรแกรม MTFlow(v2)
4.2.1 ขั้นตอนการคำนวณ
4.2.2 รา <mark>ยละเอียดของโปรแกรม</mark>
4.2.3 ราย <mark>ละเอีย</mark> คไฟล์ข้อมูลนำเข้า
4.2.4 ไฟล์ข้อมูลผลลัพธ์
บทที่ 5 การวิเคราะห์การอัดรีด 2 มิต <u>ิ</u>
5.1 การตรวจสอบควา <mark>มถูกต้องของโปรแกรม</mark>
5.1.1 เปรียบเทียบกับทฤษฎีสลิปไลน์
5.1.2 เปรียบเทียบกับผลการทดลอง
5.2 การวิเคราะห์ผลจากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายในโดยโปรแกรม MTFlow(v2)
5.2.1 ผ _ล ิการอัดรีดผ่านแม่พิมพ์ R = 0.5 โดยโปรแกรม MTFlow(v2)
5.2.2 ผลของความเร็วต่อการกระจายอุณหภูมิสัมพัทธ์และแรงคันอัครีค <u></u>
5.2.3 ผลของอัตราส่วนการลดขนาดต่อการกระจายอุณหภูมิและแรงดันอัดรีด
5.3 ผลของแรงเสียดทานที่มีต่อการอัครีด
5.4 การอัครีคแบบลคระคับ <u></u>
5.5 การอัครีคแบบทางออกหลายทาง <u></u>
บทที่ 6 การรีดโลหะแผ่น (Sheet Rolling)
6.1 ลักษณะทางกายภาพของปัญหาการรีดโลหะแผ่น
6.2 การหาแรงรีดและแรงบิครีค (Rolling Force and Torque)
6.3 การตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรมในกรณีการรีคโลหะแผ่น

	6.3.1 การตรวจสอบความถูกต้องกับทฤษฎีของ Alexander และ Ford
	6.3.2 การตรวจสอบความถูกต้องกับผลการทคลอง <u></u>
	6.3.3 การตรวจสอบความถูกต้องของผลอุณหภูม <u>ิ</u>
6.4	ผลของความเร็วลูกรีดที่มีต่อการกระจายอุณหภูม <u>ิ</u>
บทที่ 7 การเ	ไร้บขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติ
7.1	หลักการของเทคนิค <mark>การปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติ</mark>
7.2	โปรแกรมคอมพิ <mark>วเตอร์สำหรับประยุกต์การปรับขนา</mark> คเอลิเมนต์
7.3	ขั้นตอนในการ <mark>ประยุกต์เทคนิกการปรับขนาคเอลิเมน</mark> ต์ โคยอัต โนมัต <u>ิ</u>
7.4	ตัวอย่างการวิเคราะห์การอัครีคที่มี R=0.5 โคยใช้เทคนิคการปรับขนาด
	เอลิเมนต์โด <mark>ยอัตโนมัติ</mark>
7.5	การวิเคราะห์การรีดโลหะแผ่นโดยใช้เทกนิกการปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติ
8.1 8.2 8.3 รายการค้างคิ	บทสรุป ปัญหาที่พบ ข้อเสนอแนะ ง
ภาคผนวก ก	โปรแกรมคอมพิวเตอร์ MTFlow(v1)
ก.1	รายละเอียคโปรแกรมคอมพิวเตอร์
ก.2	ตัวอย่างปัญหา
N	
ภาคผนวก ข	เบรแกรมคอมพวเตอร MTFlow(v2)
ข.1	รายละเอยด เปรแกรมคอมพวเตอร
ข.2	ตวอยางบญหา
ภาคผนวก ค	โปรแกรมย่อยสำหรับคำนวณแรงรีดและแรงบิดรีด
ภาดผมาค.ง	ทถนกีสลิปใจบ้สำหรับปัญหาดวามเดรียดใบระบาบ
.,	

٩.1	ทฤษฎีพื้นฐานในการสร้างสนามสลิปไลน์	188
٩.2	การสร้างเส้นสลิปไลน์	191
٩.3	ตัวอย่างเส้นสลิปไลน์และการหาแรงคันอัครีคของปัญหาการอัครีคที่ม <u>ี</u>	193
	อัตราส่วนการลดขนาดมากกว่า 0.5 ผนังไม่มีความเสียดทาน	

ประวัติผู้วิจัย19	.96
-------------------	-----

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่ 5.1	ผลของแรงดันอัดรีดที่ความเร็วต่างๆ	64
ตารางที่ 5.2	ผลของแรงคันอัครีคที่อัตราส่วนการลคขนาคต่างๆ	64
ตารางที่ 5.3	ผลที่ได้จากโปรแกรม MTFlow(v1) เปรียบเทียบกับผลการทคลอง	66
ตารางที่ 5.4	ผลของแรงคันอัครีคที่ความเร็วต่างๆ	71
ตารางที่ 5.5	ผลการเปรียบเทียบแร <mark>งดันอัดรีดของโปรแกรม</mark> MTFlow(v1) และ	76
	MTFlow(v2) ที่อัตราส่วนการลดขนาดต่างๆ	
ตารางที่ 5.6	ผลแรงดันอัดรีดที่สัมประสิทธิ์แรงเสียดทานต่างๆ	78
ตารางที่ 6.1	ผลการเปรียบเท <mark>ียบแรงรีคและแรงบิครีคโคยโปรแกรม MTFlow(v1)</mark>	90
ตารางที่ 6.2	แสดงผลการกำนวณแรงรีดและแรงบิครีดที่อัตราส่วนการลดขนาดต่างๆ	94
ตารางที่ 6.3	แสดงผลการเปรียบเทียบแรงรีดและแรงบิครีคที่อุณหภูมิเริ่มต้น 400 Kและ 700 K	97

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

รูปที่ 1.1	ภาพจำลองการอัครีค โลหะผ่านแม่พิมพ์ลดขนาค	1
รูปที่ 2.1	ฟลักซ์ของมวลที่เกิดขึ้นกับอนุภาคขนาดเล็กบน โดเมนการ ใหล	8
รูปที่ 2.2	ส่วนประกอบของแรงตามแนวแกน x ที่เกิดขึ้นกับอนุภาคขนาดเล็ก	9
	บนโดเมนการใหล	
รูปที่ 2.3	งานที่เกิดขึ้นและปริมาณฟลักซ์ความร้อนตามแนวแกน x ที่เกิดขึ้นกับ	13
	อนุภาคขนาคเล็กบนโคเมนการไหล	
รูปที่ 3.1	การแบ่งขอบเขตขอ <mark>งปัญหาให้เป็นเอลิเมนต์ย่อย</mark> ๆ	22
รูปที่ 3.2	เอลิเมนต์สามเหลี่ <mark>ยมแบบ 3 จุดต่อ</mark>	23
รูปที่ 3.3	เอลิเมนต์สามเหลี่ยมแบบหกจุดต่อสำหรับตัวแปรความเร็วและอุณหภูมิ	26
	และสามจุดต่อมุมสำหรับตัวแปรความดัน	
รูปที่ 3.4	เงื่อนไขขอบเข <mark>ตของโคเมน</mark> ปัญหา	29
รูปที่ 3.5	แรงคันกระทำ <mark>ที่ขอบของเอลิเมนต์สามเหลี่ยม</mark>	38
รูปที่ 4.1	แผนภูมิการทำงานของโปรแกรม MTFlow(v1)	48
รูปที่ 4.2	ลักษณะการจัคเรีย <mark>งหมายเลขจุคต่อบนเอลิเม</mark> นต์	51
รูปที่ 4.3	แผนภูมิการทำงานของโปรแกรม MTFlow(v2)	54
รูปที่ 5.1	ภาพถ่ายโลหะอัครีคที่ระยะต่างๆของการเคลื่อนตัวผ่านแม่พิมพ์	59
รูปที่ 5.2	เส้นโค้งแสคงความสัมพันธ์ของแรงคันอัครีคและระยะการเกลื่อนที่ของแท่นอัค	60
รูปที่ 5.3	อัตราส่วนกา <mark>รถ</mark> ดขนาดของปัญหาการอัครีด	61
รูปที่ 5.4	แบบจำลองของปัญหาสำหรับเปรียบเทียบผลการคำนวณ	61
รูปที่ 5.5	แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ของการอัครีคที่มี R = 0.5	62
รูปที่ 5.6	กราฟแสดงการลู่เข้าในแต่ละรอบของผลความเร็วและความคัน	62
รูปที่ 5.7	ผลการกระจายและผลเวกเตอร์คำตอบของปัญหาการอัครีคที่มี ${f R}=0.5$	63
รูปที่ 5.8	กราฟเปรียบเทียบผลระหว่างโปรแกรม MTFlow(v1) กับทฤษฎีสลิปไลน์	65
รูปที่ 5.9	กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลจากโปรแกรม MTFlow(v1) และผลการทดลอง	66
รูปที่ 5.10	ผลการกระจายของคำตอบในการอัครีค R = 0.5 โคยโปรแกรม MTFlow(v2)	68
รูปที่ 5.11	ผลการกระจายอุณหภูมิสัมพัทธ์ที่ความเร็วอัครีคต่างๆ โคยโปรแกรม MTFlow(v2)	70
รูปที่ 5.12	การกระจายอุณหภูมิสัมพัทธ์ตามแนวแกนตัค A-A ที่ความเร็วต่างๆ	70

รูปที่	5.13	ผลการวิเคราะห์การอัครีคที่มีอัตราส่วนการลคขนาค 0.3	72
		โดยโปรแกรม MTFlow(v2)	
รูปที่	5.14	ผลการวิเคราะห์การอัครีคที่มีอัตราส่วนการลคขนาค 0.7	73
		โดยโปรแกรม MTFlow(v2)	
รูปที่	5.15	ผลการวิเคราะห์การอัครีคที่มีอัตราส่วนการลคขนาค 0.8	74
		โดยโปรแกรม MTFlow(v2)	
รูปที่	5.16	ผลการวิเคราะห์การ <mark>อัครีคที่มีอัตราส่วนการลค</mark> ขนาค 0.9	75
		โดยโปรแกรม MTFlow(v2)	
รูปที่	5.17	แรงเสียดทานที่เกิดบนขอบของเอถิเมนต์	77
รูปที่	5.18	ความเค้นเฉือนสูงสุดที่เกิดบนผิวในกรณีที่เกิดแรงเสียดทานสูงที่สุด	77
รูปที่	5.19	กราฟแสดงการกระจายความเร็วตามแนว B-B ที่สัมประสิทธิ์แรงเสียดทานต่างๆ	78
รูปที่	5.20	แบบจำลองก <mark>ารอัดรีดลดระ</mark> ดับ	79
รูปที่	5.21	แบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ของการอัครีคลคระดับ	80
รูปที่	5.22	ผลการคำนวณปัญหาการอัดรีคลคระดับโดยโปรแกรม MTFlow(v2)	81
รูปที่	5.23	แบบจำลองการอ <mark>ัดรีด</mark> แบบ <mark>ทางออกหลายทา</mark> ง	82
รูปที่	5.24	แบบจำลองไฟไนต์เอลิเ <mark>มนต์ของการอัครีคแ</mark> บบทางออกหลายทาง	82
รูปที่	5.25	ผลการคำนวณปัญหาการอัดรีดแบบทางออกหลายทางโดยโปรแกรม MTFlow(v2)	83
รูปที่	6.1	ลักษณะแบบจำลองการรีด โลหะแผ่น	85
รูปที่	6.2	การกระจายของแรงดันรีดและแรงรีด	87
รูปที่	6.3	แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ของตัวอย่างการรีคโลหะแผ่น	89
รูปที่	6.4	ผลการคำนวณตัวอย่างการรีดโลหะแผ่นโดยโปรแกรม MTFlow(v1)	90
รูปที่	6.5	แบบจำลองและผลการวิเคราะห์การรีดที่อัตราส่วนการลดขนาด 0.1	91
รูปที่	6.6	แบบจำลองและผลการวิเคราะห์การรีคที่อัตราส่วนการลคขนาด 0.2 💛	92
รูปที่	6.7	แบบจำลองและผลการวิเคราะห์การรีดที่อัตราส่วนการลดขนาด 0.3	92
รูปที่	6.8	แบบจำลองและผลการวิเคราะห์การรีดที่อัตราส่วนการลดขนาด 0.4	93
รูปที่	6.9	แบบจำลองและผลการวิเคราะห์การรีดที่อัตราส่วนการลดขนาด 0.5	93
รูปที่	6.10	กราฟเปรียบเทียบผลแรงรีดและแรงบิครีคจากโปรแกรม MTFlow(v1)	94
		และผลการทคลอง	
รูปที่	6.11	แบบจำลองของปัญหาการรีคโลหะ R = 0.254	95
รูปที่	6.12	แบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ของปัญหาการรีคโลหะ R = 0.254	95

รูปที่	6.13	ผลการกระจายอุณหภูมิจากรายการอ้างอิง [17]	96
รูปที่	6.14	ผลการกระจายอุณหภูมิโดยโปรแกรม MTFlow(v2)	97
รูปที่	6.15	ผลการกระจายความดัน โดย โปรแกรม MTFlow(v2)	97
รูปที่	6.16	ผลการกระจายอุณหภูมิที่ความเร็วรีคต่างๆ	99
รูปที่	7.1	การกำหนดขนาดเอลิเมนต์แบบต่างๆ	101
รูปที่	7.2	ความเก้นที่ตำแหน่งใดๆเปรียบเทียบกับความเก้นที่แนวแกนหลัก	103
รูปที่	7.3	การเรียงตัวของเอลิเมนต์รอบจุดต่อ i	104
รูปที่	7.4	แบบจำลองการอัครีคที่มีอัตราส่วนการลคขนาด 0.5	110
รูปที่	7.5	แบบจำลองไฟไน <mark>ต์เอลิเมนต์เริ่ม</mark> ต้น	113
รูปที่	7.6	ผลการกระจาย <mark>ความเร็วของแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์เริ่มต้น</mark>	114
รูปที่	7.7	แบบจำถองไฟไน <mark>ต์เอลิ</mark> เมนต์ในการปรับเปลี่ยนขนาดครั้งที่ 1	117
รูปที่	7.8	ผลการกระจ <mark>ายความเร็วที่แบบจำลองการปรับขนาดเอลิเมนต์ครั้งที่</mark> 1	117
รูปที่	7.9	แบบจำลองใฟในต์เอลิเมนต์ในการปรับเปลี่ยนขนาดครั้งที่ 2	118
รูปที่	7.10	ผลการกระจา <mark>ยความเร็วที่แบบจำลองการปรับขนาดเอ</mark> ลิเมนต์ครั้งที่ 2	118
รูปที่	7.11	แบบจำลองไฟใ <mark>นต์เอลิเมนต์ในการปรับเป</mark> ลี่ยน <mark>งนาดครั้งที่ 3</mark>	119
รูปที่	7.12	ผลการกระจายควา <mark>มเร็วที่แบบจำลองการปรับขนา</mark> ดเอลิเมนต์ครั้งที่ 3	119
รูปที่	7.13	ผลการกระจายความเร็วของแบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ในรูปที่ 5.5	120
รูปที่	7.14	ผลการกระจายความเร็วและแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ที่การปรับขนาดครั้งต่างๆ	121
รูปที่	7.15	ผลการกระจายความเร็วและแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์แบบสม่ำเสมอ	121
รูปที่	ก.1	แบบจำลองใฟในต์เอลิเมนต์และเงื่อนใขขอบเขตสำหรับตัวอย่างการใช้	145
		โปรแกรม MTFlow(v1)	
รูปที่	ข.1	แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์และเงื่อนไขขอบเขตสำหรับตัวอย่างการใช้	174
		โปรแกรม MTFlow(v2)	
รูปที่	۹.1	สนามสลิปใลน์สำหรับปัญหาการกดอัดโลหะแผ่น	186
รูปที่	۹.2 ⁹	วงกลมของมอห์รสำหรับความเค้นในบริเวณเส้นสลิปไลน์ของปัญหา	187
		การกดอัดโลหะแผ่น	
รูปที่	٩.3	วงกลมของมอห์รแสดงส่วนประกอบของความเค้นในทิศทางต่างๆ	188
รูปที่	গ .4	ทิศทางของความเค้นและแนวแกนต่างๆบนระนาบ	189
รูปที่	۹.5	ความสัมพันธ์ระหว่างเส้นสลิปไลน์สองชุดที่ตัดกัน	191
รูปที่	٩.6	ทิศทางของความเค้นหลักและเส้นสลิปไลน์บริเวณพื้นผิวลื่น	191

รูปที่ ง.7	ตัวอย่างสนามของเส้นสลิปไลน์ที่เกิดในลักษณะศูนย์กลางรูปใบพัด	192
รูปที่ ง.8	เส้นสลิปไลน์ของปัญหาการอัครีคแบบผนังลื่นและมีอัตราส่วนการลคขนาค	194
	มากกว่า 0.5	
รูปที่ ง.9	เส้นสลิปไลน์ของปัญหาการอัครีคแบบผนังลื่นและมีอัตราส่วนการลคขนาค	194
	เท่ากับ 0.5	

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำอธิบายสัญลักษณ์

[A]	เมตริกซ์คงที่เชิงความเร็ว
[B]	เมตริกซ์คงที่เชิงอนุพันธ์ x
[C]	เมตริกซ์คงที่เชิงอนุพันธ์ y
с	ความจุความร้อนจำเพาะ
D/Dt	ค่าอนุพันธ์สัมบูรณ์
LH	เมตริกซ์ฟังก์ชั <mark>นการประมาณ</mark> ภายในเอถิเมนต์สำหรับความคัน
h _o	ความห <mark>นาโลหะทางเข้าลูกรี</mark> ด
$h_{\rm f}$	คว <mark>ามหนาโลหะทาง</mark> ออกลูกรี <mark>ด</mark>
k	สัมประสิทธิ์การนำความร้อน
L_p	ความยาวฉายของส่วนโค้งสัมผัสของลูกรีคบนแกน x
M _t	แรงบิครีค
LN]	เมตริกซ์ฟังก์ชันการประมาณภายในเอถิเมนต์สำหรับความเร็วและอุณหภูมิ
Р	แรงคันอัครีค(ปัญหาการอัครีค) , แรงรีค(ปัญหาการรีค)
р	<mark>ความค</mark> ัน
Q	พลังงานความร้อนที่ก่อกำเนิดขึ้นเอง
q	ปริมารฟลักซ์ความร้อน
R	อัตราส่วนการลดขนาด
Т	อุณหภูมิ
u	ความเร็วตามแนวแกน x
V	ความเร็วตามแนวแกน y
W _i	ฟังก์ชันน้ำหนัก
έ _{ij} δ	อัตราการเปลี่ยนแปลงความเกรียด
i i	อัตราการเปลี่ยนแปลงความเครียดประสิทธิผล
η	สัมประสิทธิ์ความเสียดทาน
ρ	ความหนาแน่น
σ	ความเก้นตั้งฉาก
σ_{yield}	ความเก้นกราก
μ	ความหนืด
τ	ความเก้นเฉือน
τ_{yield}	ความเก้นเฉือนคราก

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของวิทยานิพนธ์

การขึ้นรูปโลหะ (Metal Forming) ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญในกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ ต่างๆที่มีโลหะเป็นส่วนประกอบ การขึ้นรูปมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะเปลี่ยนรูปของโลหะต้นแบบให้มี รูปร่างลักษณะตามที่ต้องการเพื่อที่จะนำไปประกอบเป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์ หรือนำไปใช้งานใน รูปแบบอื่นๆตามแต่ที่ต้องการ การขึ้นรูปโลหะมีอยู่หลากหลายวิธี เช่น การปั้มขึ้นรูป (Stamping) การอัคขึ้นรูป (Forging) การรีดขึ้นรูป (Rolling) เป็นต้น การอัครีค (Extrusion) ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งใน การเปลี่ยนรูปโลหะซึ่งการอัครีคนี้ก็สามารถแยกออกได้หลายลักษณะตามแต่ลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่ ต้องการจากการอัครีค ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่เห็นได้ชัดของการขึ้นรูปวิธีนี้ก็ก็อีอกนที่มีหน้าตัดต่างๆ

การอัครีคเพื่อลดขนาดกวามหนาของโลหะก็เป็นอีกลักษณะหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะลด ขนาดกวามหนาของโลหะก่อนที่จะนำเข้าไปสู่กระบวนการผลิตอื่นๆต่อไป ในการอัครีคเพื่อลด ขนาดกวามหนานี้ทำได้โดยการออกแรงอัคผ่านแท่นอัด (Ram) เพื่อที่จะให้โลหะสำหรับอัครีด (Billet) ที่บรรจุอยู่ในแท่นบรรจุ (Container) ใหลผ่านแม่พิมพ์ (Die) ที่ทำจากวัสดุที่มีกวามแข็งแรง เป็นพิเศษ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีขนาดความหนาที่ลดลงตามขนาดที่ต้องการดังรูปที่ 1.1 ใน กระบวนการนี้มีหลายสิ่งหลายอย่างเกิดขึ้นกับระบบ กล่าวคือโลหะอัดรีดจะถูกอัดจนกระทั่งเปลี่ยน รูปในเชิงพลาสติก (Plastic Deformation) โดยการเปลี่ยนรูปของโลหะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง อุณหภูมิ อีกทั้งที่ผิวสัมผัสของโลหะอัดรีดจะมีแรงคันเกิดขึ้นซึ่งผลที่ตามมาก็คือจะเกิดแรงเสียดทาน ในทิศทางตรงข้ามกับทิศทางการไหลของโลหะ

คำถามที่สำคัญที่สุดที่เกิดขึ้นกับวิศวกรผู้ออกแบบก็คือ ต้องใช้แรงดันเท่าไรจึงเพียงพอที่จะ ทำให้ โลหะ ไหลผ่านแม่พิมพ์ด้วยความเร็วที่ต้องการ ซึ่งในการที่จะตอบคำถามข้อนี้จะต้องทำความ เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงพฤติกรรม โดยธรรมชาติของโลหะจึงจะทำให้ทราบว่ามีสาเหตุใดบ้างที่จะทำให้ แรงดันที่ใช้เปลี่ยนแปลงไป คุณสมบัติของวัสดุเป็นปัจจัยหลักปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้แรงดันอัดรีดที่ใช้ เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งคุณสมบัติของวัสดุที่สำคัญสำหรับปัญหานี้ก็คือค่าความเก้นครากของวัสดุ ดังนั้น หากก่าความเก้นกรากเปลี่ยนแปลงไปจะส่งผลโดยตรงต่อแรงดันอัดรีด และหากพิจารณาปัจจัยที่ทำ ให้ก่าความเก้นครากเปลี่ยนแปลงไป จะพบว่ามีอยู่สามปัจจัยด้วยกันก็คือ อุณหภูมิ ความเครียด (Strain) และอัตราการเปลี่ยนแปลงความเครียด (Strain Rate)

ลักษณะทางกายภาพสำหรับการอัครีคเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องศึกษาเพื่อที่จะเข้าใจพฤติกรรม ของโลหะเมื่อเกิดการเปลี่ยนรูป ซึ่งสามารถศึกษารายละเอียดได้จากหนังสืออ้างอิง [7-14] ลักษณะ ทางกายภาพที่สำคัญมีอยู่หลายประการด้วยกันคือ

 เนื่องจากในกระบวนการอัครีคโลหะ โลหะสำหรับอัครีค (Billet) จะถูกแรงคันที่เพียงพอ จนกระทั่งความเค้นในอนุภาคมีค่ามากกว่าความเค้นที่จุดคราก โลหะจึงจะเคลื่อนตัวผ่านแม่พิมพ์ ซึ่ง เป็นการเปลี่ยนรูปในเชิงพลาสติก (Plastic Deformation) ซึ่งมีขนาดของความเครียดอยู่ในระดับสูง และความเครียดในช่วงพลาสติกจะมีค่ามากกว่าความเครียดที่เกิดขึ้นในช่วงอีลาสติกมากทำให้การ วิเคราะห์ปัญหานี้จึงสามารถละทิ้งค่าความเครียดในช่วงอีลาสติกได้

2 จากเหตุผลในข้อแรกโลหะที่อยู่ในช่วงพลาสติกจะมีลักษณะเหมือนของใหลโดยทั่วไป ดังนั้น ปัญหาจึงอยู่ในรูปแบบของการใหลแบบหนืด (Viscous Flow) แต่มีความแตกต่างระหว่างของใหล โดยทั่วไปและของใหลที่เป็นโลหะ คือคุณสมบัติของของใหลโดยทั่วไปจะอยู่ในรูปแบบของนิวโท เนียน (Newtonian) ซึ่งความหนืดจะมีค่าคงที่ แต่โลหะใหลจะมีพฤติกรรมในลักษณะของนอนนิวโท เนียน(Non-Newtonian) จะมีค่าความหนืดที่ไม่ใช่ค่าคงที่ แต่จะเปลี่ยนแปลงเกี่ยวเนื่องกับการ เปลี่ยนแปลงความเร็วในระบบ ด้วยเหตุผลนี้เองจึงทำให้ระบบสมการเชิงอนุพันธ์ของปัญหานี้จะเป็น แบบไม่เชิงเส้น (Nonlinear) ลักษณะที่สำคัญอีกประการหนึ่งของวัสดุที่อยู่ในช่วงพลาสติกคือคุณสมบัติการอัดตัวไม่ได้ (Incompressible) กล่าวคือการเปลี่ยนรูปของวัสดุจะมีเฉพาะการเปลี่ยนรูปในลักษณะของการเสียรูป (Distortion) แต่ไม่มีการเปลี่ยนปริมาตร (Dilatation) คุณสมบัตินี้สามารถเรียกได้อีกอย่างว่าคุณสมบัติ การอนุรักษ์มวลแสดงได้โดยสมการเชิงอนุพันธ์สำหรับการอนุรักษ์มวลดังที่จะได้แสดงในบทที่ 2

4. เนื่องจากปัญหาการอัครีคเพื่อลดขนาดความหนาของโลหะ โลหะสำหรับอัครีค (Billet) จะมี ขนาดความยาวในแนวตั้งฉากกับระนาบการไหล x-y มากเมื่อเทียบกับความหนา ดังนั้นจึงสามารถ วิเคราะห์ปัญหาได้ในรูปแบบของความเครียดในระนาบ (Plane Strain) กล่าวคือการเปลี่ยนรูปจะอยู่ ในระนาบการไหลไม่ส่งผลต่อแนวที่ตั้งฉากกับระนาบการไหล

5. อุณหภูมิเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบ เนื่องจากการ เปลี่ยนรูปของโลหะจะส่งผลให้อุณหภูมิในระบบเพิ่มขึ้น และการเพิ่มขึ้นนี้จะส่งผลต่อค่าความเค้น กรากของวัสดุ ซึ่งเมื่อความเค้นครากที่ตำแหน่งใดๆบนโดเมนการใหลเปลี่ยนแปลงไป จะส่งผลต่อ แรงคันอัดรีดซึ่งเป็นกำตอบของปัญหาที่สำคัญที่สุด

6. แรงเสียดทานที่ผิวสัมผัสระหว่างแท่นบรรจุกับโลหะสำหรับอัดรีด และแม่พิมพ์กับโลหะ สำหรับอัดรีด ถือว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่จะส่งผลต่อแรงดันอัดรีด เนื่องจากว่าหากสัมประสิทธ์ กวามเสียดทานระหว่างผิวสัมผัสสูงย่อมส่งผลให้แรงดันอัดรีดที่ต้องใช้สูงตามไปด้วย

 กวามจริงอีกประการหนึ่งก็คือระบบการอัดรีดจะเริ่มเข้าสู่ภาวะอยู่ตัวเมื่อโลหะสำหรับอัดรีด ได้ผ่านพ้นแม่พิมพ์ไปช่วงหนึ่ง และก่อนที่จะออกจากแม่พิมพ์อีกช่วงหนึ่ง ซึ่งในระหว่างช่วงทั้งสอง หากพื้นผิวไม่มีแรงเสียดทานแรงดันอัดรีดที่ใช้จะคงที่ และสภาวะภายในโลหะอัดรีดแทบจะไม่ เปลี่ยนแปลง

วิทยานิพนธ์ที่นำเสนอนี้จะทำการศึกษาการอัครีคเพื่อลดขนาดความหนาของโลหะในสองมิติ โดยใช้ระเบียบวิธีไฟในด์เอลิเมนต์ (Finite Element Method) โดยจะทำการศึกษาถึงลักษณะการใหล ของโลหะในสภาวะที่เป็นพลาสติก (Plastic) ที่เป็นการใหลแบบนอนนิวโทเนียน ผ่านแม่พิมพ์ลด ขนาด โดยจะจำลองแบบให้อยู่ในรูปของความเครียดในระนาบ (Plane Strain) และมีวัสดุเป็นแบบ พลาสติกอุดมกติ (Ideal Plastic) เพื่อให้ได้มาซึ่งกำตอบ ก็คือความเร็วของการไหล ความคันและ อุณหภูมิในตำแหน่งต่างๆบนระนาบการไหลของโลหะขณะใหลผ่านแม่พิมพ์ที่สภาวะอยู่ตัว

ระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์จะถูกทำการประยุกต์เข้ากับสมการเชิงอนุพันธ์ที่เกี่ยวข้องโดยใช้ เอลิเมนต์สองมิติแบบสามเหลี่ยมในลักษณะของความเครียดในระนาบ (Plane Strain) ประกอบกับ การประดิษฐ์สมการไฟในต์เอลิเมนต์โดยวิธีการถ่วงน้ำหนักเศษตกค้าง (Method of Weighted Residuals) [1] ก่อให้เกิดสมการไฟในต์เอลิเมนต์ที่สามารถนำไปประดิษฐ์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ สามารถใช้ได้บนคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลโดยทั่วไป โดยโปรแกรมที่ถูกประดิษฐ์ขึ้นนี้จะใช้พื้นฐาน ของสมการอนุรักษ์โมเมนตัม สมการอนุรักษ์มวล และสมการอนุรักษ์พลังงาน [3] ประกอบกับ เทคนิคการคำนวณเชิงตัวเลขสำหรับการแก้ปัญหาที่เป็นแบบไม่เชิงเส้น การกำหนดเงื่อนไขขอบเขตที่ สอดคล้องกับความเป็นจริง ทำให้ได้คำตอบโดยประมาณที่สภาวะอยู่ตัว (Steady State) ของระบบ โดยผลของการคำนวณจะอยู่ในรูป ความเร็ว ความดัน และอุณหภูมิที่จุดต่อของเอลิเมนต์ คำตอบที่ ได้จะถูกเปรียบเทียบกับทฤษฎีสลิปไลน์ [7-11] และผลการทดลองเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของ โปรแกรมที่ประดิษฐ์ขึ้น ก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์ผลการอัดรีคในรูปแบบอื่นๆ

วิทยานิพนธ์นี้จะทำการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการรีคโลหะ (Metal Rolling) สำหรับโลหะ แผ่นบางซึ่งเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการขึ้นรูปโลหะ โดยใช้โปรแกรมที่ประคิษฐ์ขึ้นสำหรับวิเคราะห์ ปัญหาการอัครีค เนื่องจากว่าปัญหาทั้งสองประเภทจะมีพฤติกรรมของวัสคุที่เหมือนกัน สามารถ วิเคราะห์ที่ภาวะอยู่ตัวได้เช่นเดียวกัน แต่จะมีข้อแตกต่างตรงแบบจำลองและเงื่อนไขขอบเขตที่ไม่ เหมือนกัน คำตอบที่สำคัญของปัญหาการรีคก็คือ แรงรีค (Rolling Force) และแรงบิครีค (Rolling Torque) สามารถคำนวณได้โดยใช้การอินทิเกรตเชิงตัวเลข [2] ที่ประยุกต์กับโปรแกรมที่ประคิษฐ์ขึ้น โดยคำตอบจะถูกเปรียบเทียบกับผลจากทฤษฎีอื่นรวมทั้งการทคลองเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของ โปรแกรมสำหรับวิเคราะห์ปัญหาการรีค ก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์ปัญหาในรูปแบบอื่นๆ

เพื่อให้ได้คำตอบที่ได้มีความถูกต้องมากที่สุด และเกิดประสิทธิภาพในการคำนวณสูงสุด ของการวิเคราะห์ปัญหาโดยโปรแกรมที่ประดิษฐ์ขึ้น จึงได้ทำการประยุกต์เอาวิธีการปรับขนาดของเอ ลิเมนต์โดยอัตโนมัติ โดยอิงกับพื้นฐานความเข้าใจในระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ที่ว่า บริเวณที่มี ขนาดอัตราการเปลี่ยนแปลงความชันของคำตอบ (Solution Gradient) สูง บริเวณนั้นควรที่จะมีความถึ่ ของเอลิเมนต์มากกว่าบริเวณที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงความชันของคำตอบน้อย [5] ซึ่งวิธีดังกล่าวจะ ช่วยจัดการขนาดและความถึ่ของเอลิเมนต์ที่เหมาะสมกับปัญหา ทำให้ลดความสิ้นเปลืองที่เกิดจาก เวลาในการกำนวณและหน่วยความจำที่ใช้บนคอมพิวเตอร์ส่วนบุคกลทั่วไป

จฺฬาลงกรณมหาวทยาลย

1.2 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์

- 1. ประดิษฐ์สมการไฟในต์เอลิเมนต์จากสมการเชิงอนุพันธ์ที่สอดคล้องกับปัญหาการอัดรีดขึ้นรูป
- ประดิษฐ์โปรแกรมไฟในต์เอลิเมนต์จากสมการไฟในต์เอลิเมนต์ที่ประดิษฐ์ขึ้น โดยใช้โปรแกรม กอมพิวเตอร์ภาษาฟอร์แทรน (FORTRAN)

- นำโปรแกรมที่ประดิษฐ์ขึ้นมาวิเคราะห์ปัญหาและความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ คือความเร็ว ความดัน และอุณหภูมิ ในปัญหาการอัดรีด
- ปรับปรุงผลที่ได้จากการคำนวณ โดยใช้เทกนิกการปรับเปลี่ยนขนาดของเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการคำนวณสูงสุด

1.3 ขอบเขตของวิทยานิพนธ์

- ประดิษฐ์สมการ ไฟ ในต์เอลิเมนต์จากสมการเชิงอนุพันธ์ที่สอดคล้องกับปัญหา
- ประดิษฐ์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ไฟในต์เอลิเมนต์สำหรับวิเคราะห์ปัญหาสองมิติแบบความเครียด ในระนาบ โดยโปรแกรมจะใช้คำนวณหาความเร็ว ความคัน และอุณหภูมิที่จุดต่อ โดยใช้เอลิ เมนต์สามเหลี่ยมแบบหกจุดต่อเพื่อที่จะคำนวณหาความเร็วและอุณหภูมิ เอลิเมนต์สามเหลี่ยม แบบสามจุดต่อสำหรับคำนวณหาความคัน
- นำโปรแกรมที่ประดิษฐ์ขึ้นมาทำการวิเคราะห์ปัญหาการอัดรีดที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ ของโลหะที่ทางเข้าต่อทางออกแตกต่างกันไปเพื่อกำนวณหาแรงดันที่ใช้ในการอัดรีด
- นำโปรแกรมที่ประดิษฐ์มาวิเคราะห์ปัญหาของการอัดรีด สำหรับปัญหาที่มีรูปแบบของแม่พิมพ์ที่ แตกต่างกัน
- สึกษาถึงผลของการอัครีคที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ และผลของการเปลี่ยนแปลง อุณหภูมิที่มีต่อคุณสมบัติของวัสดุ
- ทำการวิเคราะห์ผลของความเร็วในการอัดรีดที่มีต่อการกระจายของอุณหภูมิที่ส่วนต่างๆบนขอบ เขตของปัญหา
- ประยุกต์วิธีการปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติเข้ากับปัญหาที่ทำการวิเคราะห์

1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน

- เก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีทางค้านการใหลของโลหะ โดยเฉพาะในด้านของการอัครีดขึ้นรูป
- ศึกษาการประยุกต์โปรแกรมไฟในต์เอลิเมนต์กับการอัดรีดขึ้นรูป
- ประดิษฐ์สมการ ไฟ ในต์เอลิเมนต์ที่สอดคล้องกับสมการเชิงอนุพันธ์

- เริ่มประดิษฐ์โปรแกรมไฟในต์เอลิเมนต์จากสมการไฟในต์เอลิเมนต์สำหรับปัญหาที่ยังไม่มีการ ถ่ายเทความร้อนเข้ามาเกี่ยวข้อง
- กคสอบโปรแกรมที่ประคิษฐ์ขึ้นกับปัญหาที่สามารถหาผลเฉลยโดยทฤษฎีสลิปไลน์ (Slip Line Theory) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรม
- ประยุกต์สมการอนุรักษ์พลังงานเข้าสู่ระบบเดิม
- นำโปรแกรมที่ประดิษฐ์ขึ้นมาวิเคราะห์การอัดรีดลดขนาดในรูปแบบต่างๆ
- 8. ประยุกต์เทคนิคการปรับงนาคเอลิเมนต์ โดยอัต โนมัติ
- 9. เขียนวิทยานิพนธ์
- 10. สอบวิทยานิพนธ์

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- สามารถนำโปรแกรมไปใช้แก้ปัญหาการอัครีคขึ้นรูปเพื่อลดขนาดความหนาของโลหะที่มีลักษณะ แม่พิมพ์ และสภาวะแวคล้อมของระบบแตกต่างกันไป
- ผลของแรงดันและความร้อนที่ได้จากการวิเคราะห์ จะเป็นประโยชน์อย่างมากในการนำไป ออกแบบแม่พิมพ์อัดรีด
- ผลของความคันโดยรวมทำให้ทราบถึงขนาดของแรงคันที่ต้องใช้ในการคันโลหะให้ใหลผ่าน แม่พิมพ์ลดขนาด ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ออกแบบเครื่องจักรทำให้ลดเวลาในการออกแบบและ การลองผิดลองถูก
- เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาโปรแกรมสำหรับงานขึ้นรูปโลหะ ให้เกิดความหลากหลายและ กรอบคลุมปัญหาที่มีอยู่ในอุตสาหกรรมขึ้นรูปโลหะให้มากที่สุด ซึ่งเกือบทั้งหมดได้ยืนอยู่บน พื้นฐานที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้นำเสนอ เพียงแต่มีรายละเอียดที่แตกต่างกันไป เช่นลักษณะของ เอลิเมนต์ที่ใช้ และกระบวนวิธีทางการคำนวณเชิงตัวเลขที่แตกต่างกันไป เป็นต้น
- สามารถนำโปรแกรมที่ประดิษฐ์ขึ้นไปประยุกต์ใช้กับการวิเคราะห์ปัญหาการรีดโลหะ (Sheet Metal Rolling) สำหรับลดขนาดความหนาของโลหะแผ่นบาง
- โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ประดิษฐ์ขึ้น ประกอบกับการประยุกต์การปรับเปลี่ยนขนาดของเอลิ เมนต์โดยอัตโนมัติ ทำให้โปรแกรมสามารถใช้กับคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลทั่วไปที่มีขนาดของ หน่วยความจำ (RAM) ที่จำกัด และขนาดของปัญหาที่มีขนาดใหญ่

บทที่ 2 สมการเชิงอนุพันธ์การใหลของโลหะ

ในการวิเคราะห์การไหลของโลหะที่เกิดจากการอัดรีดจะอยู่ภายใต้ความเป็นจริงที่ว่าหาก โลหะถูกแรงกระทำจนกระทั่งความเก้นมากกว่าความเก้นกราก โลหะจะมีพฤติกรรมเหมือนของไหล โดยทั่วไปแต่เป็นของไหลแบบนอนนิวโทเนียน (Non-Newtonian) [13] กล่าวกือก่าความหนืดจะ ไม่ใช่ก่าคงที่ แต่จะเป็นฟังก์ชันที่เกี่ยวเนื่องกับการเปลี่ยนแปลงความเร็วในระบบ ดังนั้นวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้จะทำการวิเกราะห์การไหลของโลหะโดยใช้ทฤษฎีของการไหลแบบหนืดที่อัดตัวไม่ได้ โดย ของไหลจะเป็นแบบเป็นแบบนอนนิวโทเนียน สมการเชิงอนุพันธ์ถือเป็นหัวใจสำคัญของการ วิเกราะห์ปัญหา เนื่องจากสมการเชิงอนุพันธ์เหล่านี้จะอธิบายความเป็นจริงของปัญหา ซึ่งปัญหาการ ไหลของโลหะนี้จะอาศัยความจริงในเรื่องของการอนุรักษ์มวล โมเมนตัม และพลังงาน เช่นเดียวกับ การวิเกราะห์การไหลของของไหลโดยทั่วไป

ในบทนี้จะอธิบายสมการเชิงอนุพันธ์ของปัญหาการใหลของโลหะใน 2 มิติ จะประกอบไป ด้วย 4 สมการด้วยกัน คือ สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์มวล 1 สมการ สมการเชิงอนุพันธ์ของ การอนุรักษ์โมเมนตัม จำนวน 2 สมการ และสมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์พลังงาน 1 สมการ โดยจะสอดแทรกสมมุติฐานต่างๆที่สอดกล้องกับความเป็นจริงเพื่อลดความซับซ้อนของระบบสมการ

2.1 สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์มวล

จากความเป็นจริงที่ว่ามวลของของไหลจะไม่สูญหายตลอดโดเมนการไหล จะก่อให้เกิด สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์มวลนี้ขึ้น โดยหากพิจารณาถึงอนุภาคสี่เหลี่ยมที่ตำแหน่งใดๆบน โดเมนการไหล มีขนาดความกว้าง dx และ dy มีความลึก 1 หน่วย ดังแสดงในรูปที่ 2.1 [3] แล้วที่ ตลอดขอบด้านซ้ายของอนุภาคมีความกว้าง dy จะมีปริมาณฟลักซ์ของมวลที่ไหลเข้ามีค่าเท่ากับ [pu]dy โดย ρ คือความหนาแน่นของของไหล และ u คือความเร็วตามแนวแกน x และจะมีการ เปลี่ยนแปลงตลอดในทิศทางแกน x ก่อให้เกิดปริมาณฟลักซ์ของมวลที่ไหลออกทางด้านขวาของ อนุภาคคือ (ρ u + ($\partial(\rho$ u)/ ∂ x)dx)dy ดังนั้นปริมาณฟลักซ์ที่เพิ่มขึ้นในทิศทางแกน x คือ

$$\left[\rho u + \frac{\partial(\rho u)}{\partial x} dx\right] dy - \left[\rho u\right] dy = \frac{\partial(\rho u)}{\partial x} dx dy$$
(2.1)

รูปที่ 2.1 ฟลักซ์ของมวลที่เกิดขึ้นกับอนุภาคขนาดเล็กบนโดเมนการไหล

ปริมาณฟลักซ์ของมวลที่เพิ่มขึ้นในทิศทางแกน y ก็สามารถหาได้ในลักษณะเดียวกัน โดยให้ v คือความเร็วตามแนวแกน y

$$\left[\rho v + \frac{\partial(\rho v)}{\partial y} dy\right] dx - \left[\rho v\right] dx = \frac{\partial(\rho v)}{\partial y} dx dy \qquad (2.2)$$

ปริมาณมวลในกรอบสี่เหลี่ยมนี้คือ pdx dy ดังนั้นอัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณฟลักซ์ ของมวลที่ลดลงไปคือ

$$-\frac{\partial \rho}{\partial t} dx dy$$
 (2.3)

จากกฏของการอนุรักษ์มวล มวลที่เปลี่ยนแปลงในอนุภาคสี่เหลี่ยมนี้จะต้องไม่สูญหาย ดังนั้นปริมาณฟลักซ์ของมวลที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการไหลผ่านขอบตามแนวแกน x และ y จะต้อง เท่ากับปริมาณฟลักซ์ของมวลที่ลคลงไป นั่นคือ

$$\frac{\partial(\rho u)}{\partial x}dxdy + \frac{\partial(\rho v)}{\partial y}dxdy = -\frac{\partial\rho}{\partial t}dxdy \qquad (2.4)$$

หารตลอดสมการ (2.4) ด้วย dxdy แล้วจัดรูปจะได้

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} + \frac{\partial (\rho u)}{\partial x} + \frac{\partial (\rho v)}{\partial y} = 0$$
(2.5)

และเนื่องจากการ ใหลของโลหะจะสมมุติให้ก่าความหนาแน่นเป็นก่ากงที่และไม่ เปลี่ยนแปลงตามเวลา ดังนั้นสมการที่ (2.5) จะลดรูปลงเหลือ

$$\frac{\partial \mathbf{u}}{\partial \mathbf{x}} + \frac{\partial \mathbf{v}}{\partial \mathbf{y}} = 0 \tag{2.6}$$

สมการที่ (2.6) นี้ก็คือสมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์มวลสำหรับปัญหาที่มีค่าความ หนาแน่นคงที่และ ไม่แปรผันตามเวลา สมการนี้เองจะสอดคล้องกับทฤษฎีการเปลี่ยนรูปของโลหะ ที่ว่า อนุภาคของโลหะที่เปลี่ยนรูปจะมีลักษณะที่อัดตัวไม่ได้ (Incompressible) [14] ดังนั้นอัตราการ เปลี่ยนแปลงความเครียดตามแนวแกน x ($\dot{\epsilon}_x$) ซึ่งมีค่าเท่ากับ $\partial u / \partial x$ จะมีค่าเท่ากับอัตราการ เปลี่ยนแปลงความเครียดตามแนวแกน y ($\dot{\epsilon}_v$) ซึ่งมีค่าเท่ากับ $\partial v / \partial y$ ในทิศทางตรงกันข้าม

2.2 สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์โมเมนตัม

สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์โมเมนตัมนี้เกิดจากความเป็นจริงตามกฎข้อที่สองของนิว ตัน (Newton's second law) ที่ว่า แรงมีค่าเท่ากับมวลคูณด้วยอัตราเร่ง หากพิจารณาผลของแรงที่ เกิดกับอนุภาคเล็กๆบนโคเมนการไหลจะประกอบไปด้วย สามส่วนหลักๆ คือแรงเนื่องจากการ เปลี่ยนแปลงความเค้นในทิศทางต่างๆ แรงเนื่องจากน้ำหนักของตัวมันเอง แรงเนื่องจากความเลื่อย ในเรื่องการไหลของโลหะที่เกิดจากการอัครีคนี้ จะเป็นการไหลที่ช้าดังนั้นจึงสามารถละแรงเนื่องจาก ความเลื่อยไว้ได้ อีกทั้งแรงเนื่องจากน้ำหนักของตัวมันเองน้อยมากเมื่อเทียบกับแรงจากการเปลี่ยน

รูปที่ 2.2 ส่วนประกอบของแรงตามแนวแกน x ที่เกิดขึ้นกับอนุภาคขนาดเล็กบนโดเมนการไหล

แปลงความเค้น แรงในส่วนนี้จึงสามารถละทิ้งได้เช่นเดียวกัน ดังนั้นสมการเชิงอนุพันธ์นี้จะพิจารณา เฉพาะแรงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงความเค้นในทิศทางต่างๆ หากพิจารณาอนุภาคสี่เหลี่ยมที่มีขนาด ความกว้าง dx และ dy มีความลึกหนึ่งหน่วยจะมีส่วนประกอบของแรงตามแนวแกน x ดังแสดงในรูป ที่ 2.2 [3]

ผลรวมของแรงตามแนวแกน x จะมีค่าดังนี้

หรือ

$$\left(\sigma_{x} + \frac{\partial \sigma_{x}}{\partial x}dx\right)dy - \sigma_{x}dy + \left(\tau_{yx} + \frac{\partial \tau_{yx}}{\partial y}dy\right)dx - \tau_{yx}dx = 0$$
(2.7)

ผลรวมของแรงที่เกิดขึ้นตาม<mark>แนวแกน y ก็</mark>สามารถหาได้ในลักษณะเดียวกันมีก่าดังนี้

$$\left(\tau_{xy} + \frac{\partial \tau_{xy}}{\partial x} dx\right) dy - \tau_{xy} dy + \left(\sigma_{y} + \frac{\partial \sigma_{y}}{\partial y} dy\right) dx - \sigma_{y} dx = 0$$
(2.8)

ในที่นี้ σ_x คือความเค้นตั้งฉาก (Normal Stress) ตามแนวแกน x; σ_y คือความเค้นตั้งฉาก (Normal Stress) ตามแนวแกน y; τ_{xy}, τ_{yx} คือความเค้นเฉือน (Shear Stress) ทำการหารทั้ง 2 ข้างของสมการทั้งสองด้วย dxdy แล้วทำการจัดรูป จะได้

$$\frac{\partial \sigma_x}{\partial x} + \frac{\partial \tau_{yx}}{\partial y} = 0$$
 (2.9a)

$$\frac{\partial \tau_{xy}}{\partial x} + \frac{\partial \sigma_y}{\partial y} = 0$$
(2.9b)

ในทฤษฎีกลศาสตร์ของแข็ง สมการทั้งสองนี้คือสมการสมดุล (Equilibrium Equation) [7] โดยส่วนประกอบของความเค้นจะมีอยู่สองส่วนด้วยกัน [14] ก็คือความเค้นเฉลี่ย (Mean Stress, σ_m) ซึ่งมีลักษณะทางกายภาพเหมือนกับความคัน (p) แต่มีทิศทางตรงกันข้าม และจะมีทิศทางตั้งฉากกับ ขอบอนุภาคโดยมีขนาดเท่ากันทุกทิศทาง อีกส่วนหนึ่งก็คือความเค้นเบี่ยงเบน (Deviatoric Stress, σ') ซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้โลหะเกิดการเสียรูปในเชิงพลาสติก (Plastic Deformation) เนื่องจากมี ส่วนประกอบของความเค้นเฉือนอยู่ด้วย ดังนั้นความเค้นในสองมิติสามารถเขียนให้อยู่ในรูปแบบ ของเทนเซอร์ (Tensor) โดยสัญลักษณ์ตัวห้อยตัวแรกจะหมายถึงทิศทางตั้งฉาก (Normal Direction) ของระนาบที่ความเค้นนั้นกระทำอยู่ ส่วนตัวห้อยตัวหลังคือทิศทางของความเค้นนั้นๆ ดังนี้[14]

$$\sigma_{ij} = \sigma_m \delta_{ij} + \sigma'_{ij} \tag{2.10}$$

$$\sigma_{ij} = -p\delta_{ij} + \sigma'_{ij} \tag{2.11}$$

โดย δ_{ij} คือ Kronecker delta ซึ่ง $\delta_{ij} = 1$ เมื่อ i = j; $\delta_{ij} = 0$ เมื่อ $i \neq j$

ความสัมพันธ์ของเทนเซอร์ความเค้นเบี่ยงเบนและอัตราการเปลี่ยนแปลงความเครียด (Strain rate, ¿) สามารถเขียนได้ในรูป [7]

$$\sigma'_{ij} = 2\mu \dot{\varepsilon}_{ij} \tag{2.12}$$

 $\dot{\varepsilon}_{ij} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_i}{\partial x_j} + \frac{\partial u_j}{\partial x_i} \right)$ (2.13)

ในที่นี้ μ แทนค่าความหนืด และ u คือค่าความเร็วตามแนวแกนต่างๆ แทนค่าสมการ (2.13) ลงใน (2.12) จะได้ และแทนค่า (2.12) ลงใน (2.11) จะได้

$$\sigma_{ij} = -p\delta_{ij} + \mu \left(\frac{\partial u_i}{\partial x_j} + \frac{\partial u_j}{\partial x_i} \right)$$
(2.14)

ซึ่งสามารถเขียนในรูปแบบทั่วไปของความเค้นใน 2 มิติได้คือ

$$\sigma_{\rm x} = -p + 2\mu \frac{\partial u}{\partial {\rm x}} \tag{2.15a}$$

$$\sigma_{y} = -p + 2\mu \frac{\partial v}{\partial y}$$
(2.15b)

$$\tau_{xy} = \tau_{yx} = \mu(\frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x})$$
 (2.15c)

โดย u คือความเร็วในทิศทางแกน x; v คือความเร็วในทิศทางแกน y; p คือความดัน

หากแทนค่าสมการ (2.15 a-c) ลงในสมการ (2.9 a,b) จะก่อให้เกิดสมการเชิงอนุพันธ์ของ การอนุรักษ์โมเมนตัมสำหรับปัญหาการไหลแบบเชื่องช้า โดยของไหลสมมุติให้มีความหนาแน่นคงที่ ไม่คำนึงถึงแรงเนื่องจากน้ำหนักตัวของมันเอง เป็นการไหลที่สภาวะสมดุล และหากสมมุติให้ค่า ความหนืดมีค่าคงที่ดังเช่นกรณึของไหลแบบนิวโทเนียน สมการจะมีรูปแบบดังนี้

$$\mu(\frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial y^2}) - \frac{\partial p}{\partial x} = 0$$
 (2.16a)

$$\mu\left(\frac{\partial^2 v}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 v}{\partial y^2}\right) - \frac{\partial p}{\partial y} = 0$$
 (2.16b)

สำหรับกรณีการใหลของโลหะซึ่งเป็นของใหลแบบนอนนิวโทเนียน ค่าของความหนืดจะ ถูกกำหนดจากความสัมพันธ์ของความเก้นและอัตราการเปลี่ยนแปลงความเกรียดสำหรับวัสดุที่อยู่ ในช่วงพลาสติก โดยเพอร์เซียนา (Perzyna) [21] ได้นำเสนอทฤษฎีความสัมพันธ์ดังกล่าวโดยใช้ หลักการของการหาพลังงานศักย์เชิงพลาสติก (Plastic Potential) โดยความสัมพันธ์นี้ได้ถูกนำมาใช้ ประกอบในการวิเคราะห์ปัญหาการขึ้นรูปโลหะโดยได้ถูกนำเสนอในบทความและหนังสือทางด้านนี้ หลายฉบับด้วยกันดังเช่นเอกสารอ้างอิง [16] [31] ค่าความหนืดที่ถูกนำเสนอ ใช้สำหรับวัสดุที่เป็น พลาสติกอุดมคติ (Ideal Plastic) โดยจะเป็นฟังก์ชันของก่าความเล้นกรากและอัตราการเปลี่ยนแปลง ความเครียดประสิทธิผล (Effective Strain Rate) ดังแสดงในรูป

$$\mu = \frac{\sigma_{\text{yield}}}{\sqrt{3}\dot{\epsilon}} \tag{2.17}$$

ส่วนค่าของ ความเค้นคราก σ_{yield} สามารถกำหนดให้เป็นค่าคงที่ หรือฟังก์ชันกับอุณหภูมิใน รูปแบบใดๆตามแต่ทฤษฎีและสมมุติฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ แต่โดยส่วนใหญ่ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หากวิเคราะห์ปัญหาที่มีอุณหภูมิมาเกี่ยวข้อง จะใช้ความสัมพันธ์แบบเชิงเส้นและกำหนดอุณหภูมิใน ลักษณะอุณหภูมิสัมพัทธ์กับอุณหภูมิเริ่มต้นดังความสัมพันธ์ต่อไปนี้

$$\sigma'_{\text{yield}} = \sigma_{\text{yield}} (1 - \beta T) \tag{2.18}$$

โดย β คือค่าคงที่ที่ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของวัสดุ และ Τ คืออุณหภูมิ

2.3 สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์พลังงาน

เนื่องจากการขึ้นรูปของโลหะโดยทั่วไปมีขนาดของการเปลี่ยนรูปสูง ดังนั้นการเปลี่ยนแปลง ของอุณหภูมิ ไม่ว่าจะเกิดจากแหล่งความร้อนภายนอก หรือว่าความร้อนที่เกิดจากการเปลี่ยนรูปตาม ธรรมชาติของโลหะ ย่อมส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของวัสดุนั่นคือความเค้นการไหล หรือ ความเค้นที่จุดคราก (σ_{yield}) นั่นเอง ในกรณีเช่นนี้การเปลี่ยนรูปของโลหะจะส่งผลต่อการ เปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ และการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิจะส่งผลต่อค่าคุณสมบัติของวัสดุทำให้ส่งผลถึง แรงคันที่ใช้ในการอัครีด ดังนั้นการกำนวณสมการอนุรักษ์พลังงานควบคู่ไปกับสมการเชิงอนุพันธ์ทั้ง สองที่ได้กล่าวไปแล้ว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการประคิษฐ์สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์พลังงานนี้จะอาศัยกฎของความเป็นจริง ที่ว่า พลังงานจะไม่สูญหายไปไหน สามารถนำเสนอโดยการใช้อนุภาคสี่เหลี่ยมที่มีฟลักซ์ความร้อน ในลักษณะต่างๆไหลผ่านคังแสคงในรูปที่ 2.3 [3]

รูปที่ 2.3 งานที่เกิดขึ้นและปริมาณฟลักซ์กวามร้อนตามแนวแกน x ที่เกิดขึ้นกับ อนุภาคขนาดเล็กบนโดเมนการไหล

จากกฎข้อแรกของเทอร์โมไดนามิคส์ ซึ่งกล่าวว่า อัตราการเปลี่ยนแปลงของพลังงานในก้อน มวลจะเท่ากับปริมาณฟลักซ์ความร้อนที่ให้แก่ก้อนมวลบวกกับอัตราของงานที่เกิดขึ้นเนื่องจากแรง ต่างๆที่กระทำบนก้อนมวลนั้น สามารถเขียนในรูปแบบของสัญลักษณ์กือ

$$A = B + C \tag{2.19}$$

โดย A แทนอัตราก<mark>าร</mark>เปลี่ยนแปลงของพลังงานภายในก้อนมวล

- B แทนปริมาณฟลักซ์ความร้อนที่ให้แก่ก้อนมวล
- C แทนอัตราของงานที่เกิดขึ้นเนื่องจากแรงต่างๆบนก้อนมวล

จะเริ่มต้นพิจารณาหาค่า C ซึ่งคืออัตราของงานที่เกิดขึ้นเนื่องจากแรงต่างๆที่กระทำบนก้อน มวล ซึ่งหากไม่พิจารณาถึงงานเนื่องจากแรงของน้ำหนักตัวมันเอง (Body Force) จะคงเหลือ เฉพาะงานที่เกิดจากความเค้นตามแนวแกนต่างๆดังนี้

อัตราของงานที่เกิดจากกวามเก้นตั้งฉาก $\sigma_{\rm x}$ ตามแนวแกน x กือ

$$\left[u\sigma_{x} + \frac{\partial(u\sigma_{x})}{\partial x}dx\right]dy - u\sigma_{x}dy = \frac{\partial(u\sigma_{x})}{\partial x}dx\,dy \qquad (2.20a)$$

อัตราของงานที่เกิดขึ้นจากกวามเก้นเถือน au_{vx} ตามแนวแกน x คือ

$$\left[u\tau_{yx} + \frac{\partial(u\tau_{yx})}{\partial y}dy\right]dx - u\tau_{yx}dx = \frac{\partial(u\tau_{yx})}{\partial y}dx\,dy \qquad (2.20b)$$

อัตราของงานที่เกิดจากความเค้นในทิศทางแกน y ก็สามารถหาได้ในทำนองเดียวกัน ดังนั้นงาน ทั้งหมดที่เกิดขึ้นเนื่องจากแรงต่างๆ คือ

$$C = \left(\frac{\partial(u\sigma_x)}{\partial x} + \frac{\partial(u\tau_{yx})}{\partial y} + \frac{\partial(v\tau_{xy})}{\partial x} + \frac{\partial(v\sigma_y)}{\partial y}\right) dxdy$$
(2.21)

สำหรับปริมาณฟลักซ์ความร้อนที่ให้แก่มวลซึ่งแสดงโดยสัญลักษณ์ B นั้น ประกอบไปด้วย สองส่วน ส่วนแรกคือปริมาณฟลักซ์ความร้อนที่เกิดขึ้นเองบนก้อนมวล ดังเช่นความร้อนที่เกิดจาก การเปลี่ยนรูปของโลหะนั่นเอง หาก Qิ แทนปริมาณฟลักซ์ความร้อนที่เกิดขึ้นต่อหนึ่งหน่วยมวล ดังนั้นปริมาณฟลักซ์ความร้อนที่เกิดขึ้นต่อมวลทั้งหมดคือ

$\rho \overline{Q} dx dy$

อีกส่วนหนึ่งก็คือฟลักซ์ความร้อนสุทธิที่เกิดจากการถ่ายเทความร้อน ในรูปที่ 2.3 จะแสดงในทิศทาง แกน x คือ

$$\left[q_{x} - \left(q_{x} + \frac{\partial q_{x}}{\partial x} dx\right)\right] dy = -\frac{\partial q_{x}}{\partial x} dx dy \qquad (2.22a)$$

ฟลักซ์ความร้อนสุทธิที่เกิดจากการถ่ายเทความร้อนในแนวแกน y ก็สามารถหาได้ในทำนองเดียวกัน คือ

$$\left[q_{y} - \left(q_{y} + \frac{\partial q_{y}}{\partial y}dy\right)\right]dx = -\frac{\partial q_{y}}{\partial y}dxdy \qquad (2.22b)$$

ดังนั้นปริมาณฟลักซ์ความร้อนทั้งหมดที่เกิดขึ้นบนอนุภากสี่เหลี่ยมนี้คือ

$$\mathbf{B} = \left[\rho \overline{\mathbf{Q}} - \frac{\partial \mathbf{q}_x}{\partial x} - \frac{\partial \mathbf{q}_y}{\partial y}\right] \mathrm{d}x \,\mathrm{d}y \tag{2.23}$$

ตามกฎของฟูริเยร์ (Fourier's law) ปริมาณฟลักซ์ความร้อน q_x และ q_y จะแปรผันกับความ ชันของอุณหภูมิ (Temperature Gradient) ดังนี้

$$q_x = -k \frac{\partial T}{\partial x}$$
 was $q_y = -k \frac{\partial T}{\partial y}$ (2.24)

โดย k คือสัมประสิทธิ์การนำความร้อน (Thermal Conductivity) ของของใหล ดังนั้นสามารถ เขียนพจน์ B ได้คือ

$$B = \left[\rho \overline{Q} - \frac{\partial}{\partial x} \left(k \frac{\partial T}{\partial x}\right) - \frac{\partial}{\partial y} \left(k \frac{\partial T}{\partial y}\right)\right] dx dy \qquad (2.25)$$

ส่วนพจน์ A ซึ่งแทนอัตราการเปลี่ยนแปลงของพลังงานในก้อนมวล จะประกอบไปด้วย สองส่วนด้วยกัน คือพลังงานภายใน (Internal Energy) ซึ่งเกิดจากการเคลื่อนที่ของโมเลกุลภายใน ของไหล ใช้สัญลักษณ์ e และพลังงานจลน์ (Kinetic Energy) ซึ่งเกิดจากการไหลของของไหลมีค่า เท่ากับ V²/2 โดย V คือความเร็วของมวล พลังงานทั้งคู่มีหน่วยเท่ากับหนึ่งหน่วยมวล ดังนั้นพลังงาน ทั้งหมดที่เกิดกับปริมาณมวลทั้งก้อนซึ่งเท่ากับ ρdx dy คือ

$$A = \rho \frac{D}{Dt} \left(e + \frac{V^2}{2} \right) dxdy \qquad (2.26)$$

ค่าของ D/Dt คือค่าอนุพันธ์สัมบูรณ์ (Substantial Derivative) ซึ่งหมายความถึงการ เปลี่ยนแปลงสัมบูรณ์ของอนุภาคใดๆที่ถูกเฝ้ามองบนโดเมนปัญหา ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะ ประกอบไปด้วยการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับเวลา และการเปลี่ยนแปลงตามแนวแกนต่างๆของ อนุภาคที่เคลื่อนที่ด้วยความเร็วตามแนวแกน x และ y มีค่าเท่ากับ u และ v ตามลำดับ หรือเรียกได้อีก อย่างหนึ่งว่าการพา (Convection) ดังนั้นสามารถเขียนความสัมพันธ์ในระบบ 2 มิติได้ดังนี้

$$\frac{\mathrm{D}}{\mathrm{Dt}} \equiv \frac{\partial}{\partial t} + u \frac{\partial}{\partial x} + v \frac{\partial}{\partial y}$$
(2.27)

$$\frac{\mathbf{D}}{\mathbf{Dt}} \equiv \frac{\partial}{\partial t} + (\vec{\mathbf{V}} \cdot \vec{\nabla})$$
(2.28)

 $\vec{V} \equiv u\hat{i} + v\hat{j}$ (2.29)

$$\vec{\nabla} \equiv \frac{\partial}{\partial x}\hat{i} + \frac{\partial}{\partial y}\hat{j}$$
(2.30)

โดย

หรือ

ทำการแทนพจน์ A B และ C กลับลงในสมการ (2.19) แล้วหารตลอดด้วย dxdy จะได้

$$\rho \frac{D}{Dt} \left(e + \frac{V^2}{2} \right) = \left[\rho \overline{Q} + \frac{\partial}{\partial x} \left(k \frac{\partial T}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(k \frac{\partial T}{\partial y} \right) \right] \\ + \left[\frac{\partial (u\sigma_x)}{\partial x} + \frac{\partial (u\tau_{yx})}{\partial y} + \frac{\partial (v\tau_{xy})}{\partial x} + \frac{\partial (v\sigma_y)}{\partial y} \right]$$
(2.31)

ขั้นตอนต่อไปจะทำการแปลงค่าอนุพันธ์สัมบูรณ์ให้อยู่ในรูปของค่าอนุพันธ์ปกติ เพื่อจะใช้ ในการคำนวณร่วมกับสมการเชิงอนุพันธ์ทั้งสองสมการที่ได้ประดิษฐ์ไปแล้ว โดยเริ่มจากการพิจารณา แรงที่กระทำตามแนวแกน x ของอนุภาคสี่เหลี่ยมใดๆที่เคลื่อนที่ด้วยความเร่ง a_x ดังนั้นสมการ (2.9a) สามารถเขียนในรูปแบบที่รวมแรงเฉื่อย คือ

$$ma_x = \left(\frac{\partial \sigma_x}{\partial x} + \frac{\partial \tau_{yx}}{\partial y}\right) dxdy$$
 (2.32)

$$= \rho \, dx \, dy \tag{2.33}$$

$$a_x = \frac{Du}{Dt}$$
(2.34)

แทนค่าสมการที่ (2.32) แล้วหารตลอคด้วย dxdy จะได้

$$\rho \frac{\mathrm{Du}}{\mathrm{Dt}} = \frac{\partial \sigma_{\mathrm{x}}}{\partial \mathrm{x}} + \frac{\partial \tau_{\mathrm{yx}}}{\partial \mathrm{y}}$$
(2.35)

แรงตามแนวแกน y ในรูปแบบที่รวมความเฉื่อยก็สามารถหาได้ในทำนองเดียวกันคือ

m

$$\rho \frac{\mathrm{Dv}}{\mathrm{Dt}} = \frac{\partial \tau_{\mathrm{xy}}}{\partial \mathrm{x}} + \frac{\partial \sigma_{\mathrm{y}}}{\partial \mathrm{y}}$$
(2.36)

คูณตลอคสมการ (2.35) และ (2.36) ด้วยความเร็ว u และ v ตามลำคับ

$$\rho \frac{D(u^2/2)}{Dt} = u \frac{\partial \sigma_x}{\partial x} + u \frac{\partial \tau_{yx}}{\partial y}$$
(2.37a)

$$\rho \frac{D(v^2/2)}{Dt} = v \frac{\partial \tau_{xy}}{\partial x} + v \frac{\partial \sigma_y}{\partial y}$$
(2.37b)

รวมสองสมการนี้เข้าด้วยกัน และอาศัยความสัมพันธ์ $\,u^2+v^2=V^2\,$ จะได้

$$\rho \frac{\mathbf{D}(\mathbf{V}^2/2)}{\mathbf{D}t} = \mathbf{u} \left(\frac{\partial \sigma_x}{\partial x} + \frac{\partial \tau_{yx}}{\partial y} \right) + \mathbf{v} \left(\frac{\partial \tau_{xy}}{\partial x} + \frac{\partial \sigma_y}{\partial y} \right)$$
(2.38)

โดย

นำสมการ (2.38) ลบออกจากสมการ (2.31) จะได้

$$\rho \frac{De}{Dt} = \left[\rho \overline{Q} + \frac{\partial}{\partial x} \left(k \frac{\partial T}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(k \frac{\partial T}{\partial y} \right) \right] + \left[\sigma_x \frac{\partial u}{\partial x} + \tau_{yx} \frac{\partial u}{\partial y} + \tau_{xy} \frac{\partial v}{\partial x} + \sigma_y \frac{\partial v}{\partial y} \right]$$
(2.39)

เนื่องจาก $\tau_{xy} = \tau_{yx}$ ดังนั้น

$$\rho \frac{\mathrm{De}}{\mathrm{Dt}} = \left[\rho \overline{\mathrm{Q}} + \frac{\partial}{\partial x} \left(\mathrm{k} \frac{\partial \mathrm{T}}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(\mathrm{k} \frac{\partial \mathrm{T}}{\partial y} \right) \right] \\ + \left[\sigma_{x} \frac{\partial \mathrm{u}}{\partial x} + \sigma_{y} \frac{\partial \mathrm{v}}{\partial y} + \tau_{xy} \left(\frac{\partial \mathrm{u}}{\partial y} + \frac{\partial \mathrm{v}}{\partial x} \right) \right]$$
(2.40)

พจน์ของค่าอนุพันธ์สัมบูรณ์ทางด้านซ้ายของสมการ (2.40) สามารถทำการเปลี่ยนให้อยู่ใน รูปแบบของอนุพันธ์ธรรมดา โดยการนำสมการ (2.28) ประยุกต์กับค่า e แล้วคุณตลอดด้วยค่า ρ

$$\rho \frac{De}{Dt} = \rho \frac{\partial e}{\partial t} + \rho \vec{V} \cdot \vec{\nabla} e \qquad (2.41)$$

เนื่องจากพิจารณาระบบที่สภาวะสมคุล ดังนั้นพจน์แรกทางด้านขวาจะมีค่าเท่ากับ 0

ทำการประยุกต์ความสัมพันธ์ไดเวอร์เจนซ์ (Divergence) ลงบนผลคูณของประมาณสกาลาร์ (Scalar) และเวกเตอร์(Vector) ที่พจน์หลังทางด้านขวา

$$\vec{\nabla} \cdot (\rho e \vec{V}) = e \vec{\nabla} \cdot (\rho \vec{V}) + (\rho \vec{V}) \cdot \vec{\nabla} e$$

ดังนั้น $(\rho \vec{V}) \cdot \vec{\nabla} e = \vec{\nabla} \cdot (\rho e \vec{V}) - e \vec{\nabla} \cdot (\rho \vec{V})$ (2.42)

แทนค่าสมการ (2.42) ในสมการ (2.41) จะได้

$$\rho \frac{\mathrm{De}}{\mathrm{Dt}} = \vec{\nabla} \cdot (\rho e \vec{V}) - e \vec{\nabla} \cdot (\rho \vec{V}) \qquad (2.43)$$

เนื่องจากความหนาแน่นคงที่ และจากสมการอนุรักษ์มวล ทำให้พจน์หลังทางด้านขวาของ สมการ (2.43) มีค่าเป็น 0 ดังนั้น

$$\rho \frac{De}{Dt} = \vec{\nabla} \cdot (\rho e \vec{V}) \tag{2.44}$$

แทนค่าในสมการ (2.40) จะได้

$$\vec{\nabla} \cdot (\rho e \vec{V}) = \left[\rho \overline{Q} + \frac{\partial}{\partial x} \left(k \frac{\partial T}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(k \frac{\partial T}{\partial y} \right) \right] + \left[\sigma_x \frac{\partial u}{\partial x} + \sigma_y \frac{\partial v}{\partial y} + \tau_{xy} \left(\frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x} \right) \right]$$
(2.45)

สมการที่ (2.45) อยู่ในรูปของเฉพาะพลังงาน e แต่การเปลี่ยนแปลงพลังงานทั้งหมดจะ ประกอบไปด้วยทั้งพลังงานภายในและพลังงานจลน์ ดังนั้นพจน์ทางด้านซ้ายของสมการ (2.31) สามารถเขียนในรูปของอนุพันธ์ธรรมดาได้เช่นกัน ด้วยการเปลี่ยนพจน์พลังงานภายใน e ไปเป็น พลังงานรวม e + V²/2 ในสมการ(2.44) จะได้

$$\rho \frac{\mathrm{D}}{\mathrm{Dt}} \left(\mathrm{e} + \frac{\mathrm{V}^2}{2} \right) = \vec{\nabla} \cdot \left[\rho \left(\mathrm{e} + \frac{\mathrm{V}^2}{2} \right) \vec{\mathrm{V}} \right]$$
(2.46)

แทนค่าในสมการ (2.31) จะได้

$$\vec{\nabla} \cdot \left[\rho \left(e + \frac{V^2}{2} \right) \vec{V} \right] = \left[\rho \overline{Q} + \frac{\partial}{\partial x} \left(k \frac{\partial T}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(k \frac{\partial T}{\partial y} \right) \right] \\ + \left[\frac{\partial (u\sigma_x)}{\partial x} + \frac{\partial (u\tau_{yx})}{\partial y} + \frac{\partial (v\tau_{xy})}{\partial x} + \frac{\partial (v\sigma_y)}{\partial y} \right]$$
(2.47)

สมการ (2.47) นี้เป็นรูปแบบทั่วไปของสมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์พลังงานที่ภาวะสมคุล และ หากความหนาแน่นเป็นค่าคงที่ สามารถเขียนสมการของการอนุรักษ์พลังงานที่สภาวะสมคุลได้ในรูป

$$\rho \left[u \frac{\partial}{\partial x} \left(e + \frac{V^2}{2} \right) + v \frac{\partial}{\partial y} \left(e + \frac{V^2}{2} \right) \right] = \left[\rho \overline{Q} + \frac{\partial}{\partial x} \left(k \frac{\partial T}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(k \frac{\partial T}{\partial y} \right) \right] \\ + \left[\frac{\partial (u \sigma_x)}{\partial x} + \frac{\partial (u \tau_{yx})}{\partial y} + \frac{\partial (v \tau_{xy})}{\partial x} + \frac{\partial (v \sigma_y)}{\partial y} \right]$$
(2.48)

ซึ่งหากกระจายเทอมทางค้านซ้าย และเทอมหลังค้านขวาจะได้

$$\rho \left(u \frac{\partial e}{\partial x} + v \frac{\partial e}{\partial y} \right) + \rho u \left(u \frac{\partial u}{\partial x} + v \frac{\partial u}{\partial y} \right) + \rho v \left(u \frac{\partial v}{\partial x} + v \frac{\partial v}{\partial y} \right) \\
= \rho \overline{Q} + \frac{\partial}{\partial x} \left(k \frac{\partial T}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(k \frac{\partial T}{\partial y} \right) + u \left(\frac{\partial \sigma_x}{\partial x} + \frac{\partial \tau_{yx}}{\partial y} \right) + v \left(\frac{\partial \tau_{xy}}{\partial x} + \frac{\partial \sigma_y}{\partial y} \right) \\
+ \sigma_x \frac{\partial u}{\partial x} + \sigma_y \frac{\partial v}{\partial y} + \tau_{xy} \left(\frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x} \right)$$
(2.49)

หากพิจารณาให้เป็นการใหลแบบเชื่องช้า พจน์ที่ 2 และ 3 ทางค้านซ้ายของสมการจะเป็น 0 และจากสมการอนุรักษ์โมเมนตัม พจน์ที่ 4 และ 5 ทางค้านขวาของสมการจะเป็น 0 เช่นกัน คังนั้น สมการที่ (2.49) นี้จะลครูปลงเหลือ

$$\rho \left(u \frac{\partial e}{\partial x} + v \frac{\partial e}{\partial y} \right) = \rho \overline{Q} + \frac{\partial}{\partial x} \left(k \frac{\partial T}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(k \frac{\partial T}{\partial y} \right) + \sigma_x \frac{\partial u}{\partial x} + \sigma_y \frac{\partial v}{\partial y} + \tau_{xy} \left(\frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x} \right)$$
(2.50)

แทนค่าความเค้นจากสมการ (2.15 a-c) ลงในสมการ (2.50) จะได้.

$$\rho\left(u\frac{\partial e}{\partial x} + v\frac{\partial e}{\partial y}\right) = \rho\overline{Q} + \frac{\partial}{\partial x}\left(k\frac{\partial T}{\partial x}\right) + \frac{\partial}{\partial y}\left(k\frac{\partial T}{\partial y}\right) + \mu\Phi \qquad (2.51)$$

โดย Φ คือพลังงานของการกระจายความหนึด (Viscous Energy Dissipation) [3] โดย

$$\Phi = 2\left(\frac{\partial \mathbf{u}}{\partial \mathbf{x}}\right)^2 + 2\left(\frac{\partial \mathbf{v}}{\partial \mathbf{y}}\right)^2 + \left(\frac{\partial \mathbf{u}}{\partial \mathbf{y}} + \frac{\partial \mathbf{v}}{\partial \mathbf{x}}\right)^2$$
(2.52)

พลังงานของการกระจายความหนืดนี้ก็คืออัตราการสูญเสียพลังงานทางกล (Mechanical Energy) ในการแปรรูปเป็นพลังงานความร้อน (Thermal Energy) [6] เนื่องจากในสมมุติฐานของ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ที่เป็นการไหลแบบเชื่องช้า ดังนั้นการสูญเสียพลังงานจึงมีค่าน้อย เทอมนี้จึง สามารถละได้ สมการ (2.51) จึงลดรูปลงเหลือ

$$\rho \left(u \frac{\partial e}{\partial x} + v \frac{\partial e}{\partial y} \right) = \rho \overline{Q} + \frac{\partial}{\partial x} \left(k \frac{\partial T}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(k \frac{\partial T}{\partial y} \right)$$
(2.53)

กำหนดให้ค่าพลังงงานภายในมีความสัมพันธ์แบบเชิงเส้นกับอุณหภูมิในรูปแบบ

$$e = e_{o} + c(T - T_{o})$$
 (2.54)

โดย

e คือพลังงานภายในของของไหลที่อุณหภูมิเฉลี่ย เป็นค่าคงที่

T ดืออุณหภูมิเฉลี่ยของของไหล เป็นค่าคงที่

c คือค่าความจุความร้อนจำเพาะของของใหล ซึ่งมักจะแปรผันขึ้นอยู่กับ ความคัน(p) และ อุณหภูมิ (T) หากกำหนดให้ค่าสัมประสิทธิ์ต่างๆที่เป็นคุณสมบัติของวัสดุ คือค่าความจุความร้อนจำเพาะ (c) ค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อน (k) และความหนาแน่น (ρ) เป็นค่าคงที่ แล้วแทนค่าสมการ (2.54) ลงในสมการ (2.53) จะได้

$$\rho c \left(u \frac{\partial T}{\partial x} + v \frac{\partial T}{\partial y} \right) = \rho \overline{Q} + k \frac{\partial^2 T}{\partial x^2} + k \frac{\partial^2 T}{\partial y^2}$$
(2.55)

ฟลักซ์ความร้อนที่ก่อกำเนิดขึ้นเอง (pQ) ในกรณีของการใหลของโลหะนี้คือความร้อนเนื่องจากการ เปลี่ยนรูปของโลหะต่อหนึ่งหน่วยปริมาตร ใช้สัญลักษณ์ Q ดังนั้นสมการ (2.55) เขียนใหม่ได้คือ

$$\rho c \left(u \frac{\partial T}{\partial x} + v \frac{\partial T}{\partial y} \right) = Q + k \frac{\partial^2 T}{\partial x^2} + k \frac{\partial^2 T}{\partial y^2}$$
(2.56)

้ค่าของความร้อนที่ก่อกำเนิดขึ้นเอง (Q) นี้ก็คืออัตราของงานที่เกิดจากการเปลี่ยนรูปเชิงพลาสติก (Plastic work-rate) ภายใต้สมมุติฐานที่ว่าอัตราของงานทางกลทั้งหมดถูกเปลี่ยนรูปเป็นพลังงานความ ร้อนโดยไม่มีการสูญเสีย อัตราของงานทางกล เขียนได้ในรูป [16]

$$\mathbf{W}_{\mathbf{p}} = \boldsymbol{\sigma}'_{ij} \dot{\boldsymbol{\varepsilon}}_{ij} \tag{2.57}$$

จากสมการ (2.12)

$$W_{p} = (2\mu\dot{\varepsilon}_{ij})\dot{\varepsilon}_{ij} \qquad (2.58)$$

เนื่องจากอัตราการเปลี่ยนแปลงความเครียดประสิทธิผล (Effective Strain Rate ,ɛ̄) มีค่า เท่ากับ $\sqrt{2\dot{\epsilon}_{ij}\dot{\epsilon}_{ij}}$ [31] ดังนั้น

$$W_{\rm p} = \mu (\dot{\overline{\epsilon}})^2 \tag{2.59}$$

ดังนั้นฟลักซ์กวามร้อนที่ก่อกำเนิดขึ้นเองเนื่องจากการเปลี่ยนรูปเชิงพลาสติกต่อหนึ่งหน่วยปริมาตร สามารถหาได้จากการหารด้วยก่ากงที่ที่ใช้เปลี่ยนแปลงหน่วยจากงานให้เป็นพลังงาน คือ

$$Q = \frac{\mu(\dot{\overline{\epsilon}})^2}{J}$$
(2.60)

โดย J คือค่าคงที่สำหรับแปลงงานทางกล (Mechanical Equivalent of Heat) มีค่าเท่ากับ 42.65 kg.cm/cal แทนค่าสมการ (2.60)ใน (2.56) จะได้

$$\rho c \left(u \frac{\partial T}{\partial x} + v \frac{\partial T}{\partial y} \right) = \frac{\mu \left(\dot{\overline{\epsilon}} \right)^2}{J} + k \frac{\partial^2 T}{\partial x^2} + k \frac{\partial^2 T}{\partial y^2}$$
(2.61)
สมการนี้จะเป็นสมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์พลังงานที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์การไหลของ โลหะที่เกิดจากการอัดรีด ร่วมกับสมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์มวลและโมเมนตัม ดังที่ได้กล่าว ไว้แล้วข้างต้น

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์สำหรับปัญหาการไหลของโลหะ

ระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ (Finite Element Method) มีบทบาทอย่างมากในการวิเคราะห์ ปัญหาทางวิศวกรรมในด้านต่างๆรวมทั้งการใหลของโลหะภายใต้ภาวะการอัดรีด หลักการทั่วไปของ ทฤษฎีไฟในต์เอลิเมนต์คือจะทำการแบ่งปัญหาซึ่งมีลักษณะของความต่อเนื่องทั่วทั้งบนโดเมนให้เป็น เอลิเมนต์ย่อยๆโดยแต่ละเอลิเมนต์จะใช้เป็นด้วแทนของปัญหาจริงซึ่งจะมีพฤติกรรมอยู่ภายใด้สมการ เชิงอนุพันธ์ของปัญหาต่างๆ โดยการกระจายของคำตอบบนเอลิเมนต์นั้นๆจะถูกกำหนดโดยฟังก์ชัน การประมาณภายใน (Interpolation Function) ซึ่งมีรูปแบบต่างๆ เช่น แบบเชิงเส้น หรือแบบฟังก์ชัน กำลังสอง เป็นต้น แต่ละเอลิเมนต์ที่ต่อกันอยู่จะต้องมีความต่อเนื่องซึ่งกันและกัน ดังนั้นเมื่อเอลิเมนต์ เล็กๆเหล่านี้มาต่อกันเป็นระบบขนาดใหญ่ซึ่งมีรูปร่างเสมือนปัญหาจริง เอลิเมนต์ขนาดเล็กก็คือ แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของปัญหาที่อยู่ในรูปเมตริกซ์ที่มีขนาดไม่ใหญ่นัก และเมื่อเอลิเมนต์เล็กๆ มาต่อกันเป็นระบบขนาดใหญ่ก็คือแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่มีขนาดใหญ่ที่อยู่ในรูปแบบที่ สามารถกำนวณหากำตอบได้โดยการแก้ระบบสมการขนาดใหญ่นั้นโดยอาศัยการเขียนโปรแกรม คอมพิวเตอร์ในการกำนวณ ทำให้ได้กำตอบที่จุดต่อ (Nodes) ต่างๆบนเอลิเมนต์ต่อเนื่องกันทั้งระบบ

รายละเอียดและเทคนิกต่างๆในระเบียบวิธีนี้สามารถศึกษาได้จากหนังสืออ้างอิง [1][16][17] ขั้นตอนต่างๆในการวิเคราะห์โดยระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ สามารถจำแนกได้เป็น 6

งนตอนตางๆ ในการวเคราะห โดยระเบยบวร โฟ ในตเอลเมนต สามารถจาแนก โดเปน 6 ขั้นตอนหลักๆ [1] ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการแบ่งขอบเขตของปัญหาที่ด้องการจะหาผลเ<mark>ฉล</mark>ยออกเป็นเอลิเมนต์ย่อยๆดังแสดง ในรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 การแบ่งขอบเขตของปัญหาให้เป็นเอลิเมนต์ย่อยๆ

ขั้นตอนที่ 2 เลือกฟังก์ชันประมาณภายในเอลิเมนต์ (Element Interpolation Function) ซึ่งเป็นรูปแบบ การประมาณของผลเฉลยเหนือขอบเขตที่ทำการแบ่งในขั้นตอนที่1 ซึ่งการประมาณนี้จะมีอยู่หลาย รูปแบบด้วยกัน แต่ที่จะยกตัวอย่างเป็นการประมาณแบบเชิงเส้น โดยใช้เอลิเมนต์แบบสามเหลี่ยมที่ ประกอบด้วย 3 จุดต่อ ดังแสดงในรูป 3.2

รูปที่ 3.2 เอลิเมนต์สามเหลี่ยมแบบ 3 จุดต่อ

โดยจุดต่อแต่ละจุดจะเป็นตำแหน่งของตัวไม่รู้ก่า (Nodal Unknown) สมมุติให้กือ Φ_1 , Φ_2 , Φ_3 ดังนั้นลักษณะการกระจายของกำตอบบนเอลิเมนต์แบบสามเหลี่ยมนี้สามารถเขียนได้ดังนี้

$$\Phi(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = \mathbf{N}_1(\mathbf{x}, \mathbf{y})\Phi_1 + \mathbf{N}_2(\mathbf{x}, \mathbf{y})\Phi_2 + \mathbf{N}_3(\mathbf{x}, \mathbf{y})\Phi_3$$
(3.1)

โดย N_i(x,y); i = 1,2,3 คือฟังก์ชันการประมาณภายในเอลิเมนต์ สามารถเขียนในรูปเมตริกซ์ ได้ดังนี้

$$\Phi(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = \begin{bmatrix} \mathbf{N}_1 & \mathbf{N}_2 & \mathbf{N}_3 \end{bmatrix} \begin{cases} \Phi_1 \\ \Phi_2 \\ \Phi_3 \end{cases}$$
$$= \begin{bmatrix} \mathbf{N}_1 \\ \mathbf{N}_3 \\ \mathbf{N}_1 \end{cases} \begin{cases} \Phi_1 \\ \Phi_2 \\ \Phi_3 \end{cases}$$
(3.2)

โดย [N] คือเมตริกซ์ของฟังก์ชันการประมาณภายในของเอลิเมนต์ {Φ} คือ เวกเตอร์ เมตริกซ์ที่ประกอบด้วยตัวไม่รู้ค่าที่จุดต่อของเอลิเมนต์นั้น

ขั้นตอนที่ 3 สร้างสมการของเอลิเมนต์ (Element Equations) จากสมการเชิงอนุพันธ์ของปัญหา รูปแบบสุดท้ายของสมการไฟในต์เอลิเมนต์สามารถเขียนได้ในรูปของเมตริกซ์ที่มีขนาดเท่ากับ จำนวนตัวไม่รู้ค่าบนเอลิเมนต์นั้น ดังเช่นเอลิเมนต์แบบสามเหลี่ยมที่มี 3 ตัวไม่รู้ค่าสามารถเขียนได้ ดังนี้

$$\begin{bmatrix} k_{11} & k_{12} & k_{13} \\ k_{21} & k_{22} & k_{23} \\ k_{31} & k_{32} & k_{33} \end{bmatrix}_{e} \begin{pmatrix} \Phi_{1} \\ \Phi_{2} \\ \Phi_{3} \\ e \end{pmatrix}_{e} = \begin{cases} F_{1} \\ F_{2} \\ F_{3} \\ e \end{cases}$$
(3.3)

สามารถเขียนได้โดยย่อเป็น

$$\left[\mathbf{K}\right]_{\mathbf{e}} \left\{\Phi\right\}_{\mathbf{e}} = \left\{\mathbf{F}\right\}_{\mathbf{e}} \tag{3.4}$$

ในการสร้างสมการไฟในต์เอลิเมนต์จากสมการเชิงอนุพันธ์จะมีอยู่ 3 วิธีหลักด้วยกันคือ

- 1. วิธีการ โดยตรง (Direct Approach)
- 2. วิธีการแปรผัน (Variational Approach)
- 3. วิธีการถ่วงน้ำหนักเศษตกค้าง (Method of Weighted Residuals)

ทั้งสามวิธีนี้ วิธีการถ่วงน้ำหนักเศษตกต้างเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เพราะสามารถ นำมาประยุกต์ใช้กับปัญหาได้อย่างกว้างขวางมากกว่าสองวิธีแรกที่มีข้อจำกัดอย่างมาก ใน วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก็เช่นกัน ได้ใช้วิธีการถ่วงน้ำหนักเศษตกด้างมาใช้ในการสร้างสมการไฟไนต์เอถิ เมนต์

ขั้นตอนที่ 4 นำสมการของแต่<mark>ละเอลิเมนต์ที่ได้ในขั้นต</mark>อนที่ 3 มาประกอบกันเป็นเมตริกซ์ขนาดใหญ่ ซึ่งแสดงความสัมพันธ์แบบต่อเนื่องของแต่ละเอลิเมนต์ในระบบโดยมีจุดต่อ (Nodes) เป็นจุดที่มีความ ต่อเนื่องของเอลิเมนต์ที่เชื่อมต่อกัน สามารถเขียนระบบสมการในรูปแบบดังนี้

$$\sum$$
 (Element Equations) \Rightarrow $[\mathbf{K}]_{sys} \{\Phi\}_{sys} = \{F\}_{sys}$ (3.5)

ขั้นตอนที่ 5 ทำการประยุกต์เงื่อนไขขอบเขต (Boundary Conditions) ถงในสมการที่ (3.5) แล้วทำ การแก้ระบบสมการนั้น เพื่อหาเวกเตอร์คำตอบ {Φ}_{sys} อันประกอบไปด้วยตัวไม่รู้ค่าที่จุดต่อ ดังเช่น ความเร็ว ความดัน และอุณหภูมิ สำหรับปัญหาการไหล เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 6 เมื่อได้คำตอบที่จุดต่อต่างๆในขั้นตอนที่ 5 แล้ว สามารถนำคำตอบนั้นมาคำนวณหาค่า อื่นๆที่เกี่ยวข้อง ดังเช่น เมื่อรู้ความเร็วของการไหล ก็สามารถนำมาคำนวณหาอัตราการไหลได้

ในบทนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดการสร้างสมการไฟในต์เอลิเมนต์ ตลอดจนเอลิเมนต์เมตริกซ์ ต่างๆอย่างละเอียดเพื่อที่จะนำเอลิเมนต์เมตริกซ์ต่างๆที่ได้ไปใช้ในการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ปัญหา

3.1 สมการใฟในต์เอลิเมนต์สำหรับปัญหาการใหลของโลหะ

3.1.1 สมการเชิงอนุพันธ์ของปัญหาในรูปแบบเทนเซอร์

การไหลของโลหะภายใต้ภาวะการอัครีคสำหรับปัญหาความเครียดในระนาบสามารถอธิบาย ได้โดยสมการเชิงอนุพันธ์ 4 สมการด้วยกันคือ สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์โมเมนตัมจำนวน 2 สมการ ดังแสดงในสมการ (2.9 a,b) ประกอบกับสมการ (2.15 a-c) สมการเชิงอนุพันธ์ของการ อนุรักษ์มวล สมการ (2.6) และสมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์พลังงาน สมการ (2.61) สามารถ เขียนสมการได้ในรูปแบบของเทนเซอร์โดยใช้เครื่องหมายจุลภาค (Comma) แทนการหาค่าอนุพันธ์ ของพจน์นั้นๆ เช่น $\partial \sigma_x / \partial x$ สามารถเขียนในรูปแบบของเทนเซอร์คือ $\sigma_{x,x}$ เป็นต้น สมการ ทั้งหมดสามารถเขียนได้ตามลำคับดังนี้

สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์โมเมนตัม

σ

$$\sigma_{\mathbf{x},\mathbf{x}} + \tau_{\mathbf{x}\mathbf{y},\mathbf{y}} = 0 \tag{3.6a}$$

$$\tau_{xy,x} + \sigma_{y,y} = 0 \tag{3.6b}$$

$$x = -p + 2\mu u_{,x}$$
(3.7a)

$$\sigma_{y} = -p + 2\mu v_{,y} \tag{3.7b}$$

$$\tau_{xy} = \mu(u_{,y} + v_{,x})$$
 (3.7c)

สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์มวล

$$u_{x} + v_{y} = 0$$
 (3.8)

สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์พลังงาน

$$k((T_{,x})_{,x} + (T_{,y})_{,y}) + Q = \rho c(uT_{,x} + vT_{,y})$$
(3.9)

$$Q = \frac{\mu(\dot{\overline{\epsilon}})^2}{J}$$

จากสมการ(2.60)

$$\mu = \frac{\sigma_{\text{yield}}}{\sqrt{3\dot{\overline{\epsilon}}}}$$

โดย

25

สัญลักษณ์ทั้งหมดในสมการข้างต้นมีความหมายดังนี้

- σ_x คือความเค้นตั้งฉาก (Normal Stress) ตามแนวแกน x
- σ_v คือความเก้นตั้งฉาก (Normal Stress) ตามแนวแกน y
- τ_{xv} กือกวามเก้นเฉือน (Shear Stress)
- μ คือค่าความหนืด
- น คือความเร็วตามแนวแกน x
- v คือความเร็วตามแนวแกน y
- p คือค่าคว<mark>ามคัน</mark>
- k คือค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อน
- c กือค่าความจุความร้อนจำเพาะ
- ρ <mark>คือก่ากวามหนาแน่น</mark>
- Q คือก่าความร้อนที่ก่อกำเนิดขึ้นเอง
- σ_{vield} คือค่าความเค้นคราก
- J คือค่าคงที่สำหรับแปลงงานทางกล (= 42.65 kg.cm/cal)

3.1.2 ฟังก์ชันการประมาณภายในของเอลิเมนต์แบบสามเหลี่ยม

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เลือกใช้เอลิเมนต์สามเหลี่ยมมาประยุกต์ใช้ โดยเอลิเมนต์แบบสามเหลี่ยม นี้จะมีฟังก์ชันการประมาณภายใน (Interpolation Function) อยู่ 2 ลักษณะคือ เอลิเมนต์สามเหลี่ยม แบบ 6 จุดต่อ [6] จะมีลักษณะการประมาณภายในแบบควอคราติก (Quadratic Interpolation) สำหรับ คำนวณตัวแปร ความเร็วและอุณหภูมิ อีกลักษณะคือเอลิเมนต์สามเหลี่ยมแบบ 3 จุดต่อซึ่งมีลักษณะ การประมาณภายในเป็นแบบเชิงเส้น (Linear Interpolation) สำหรับคำนวณตัวแปรความดันดังรูป3.3

รูปที่ 3.3 เอลิเมนต์สามเหลี่ยมแบบหกจุดต่อสำหรับตัวแปรความเร็วและอุณหภูมิ และสามจุดต่อมุม สำหรับตัวแปรความดัน สามารถเขียนฟังก์ชันการประมาณภายในให้อยู่ในรูปแบบคังนี้

$$\begin{aligned} u(x, y) &= \left\lfloor N \right\rfloor \left\{ u \right\} = \sum N_{i}(x, y) u_{i} \\ v(x, y) &= \left\lfloor N \right\rfloor \left\{ v \right\} = \sum N_{i}(x, y) v_{i} \\ p(x, y) &= \left\lfloor H \right\rfloor \left\{ p \right\} = \sum H_{i}(x, y) p_{i} \\ T(x, y) &= \left\lfloor N \right\rfloor \left\{ T \right\} = \sum N_{i}(x, y) T_{i} \end{aligned}$$

$$(3.10)$$

โดย [N] แทนเมตริกซ์ของฟังก์ชันการประมาณภายในของเอลิเมนต์แบบควอคราติก [H] แทนเมตริกซ์ของฟังก์ชันการประมาณภายในของเอลิเมนต์แบบเชิงเส้น

ฟังก์ชันการประมาณภายในเอลิเมนต์ทั้งสองแบบของเอลิเมนต์สามเหลี่ยมแบบหกจุดต่อ มี ความสัมพันธ์กับฟังก์ชันพิกัดของพื้นที่ในรูปแบบดังต่อไปนี้

$$N_1 = L_1^2 - L_1(L_2 + L_3)$$
(3.11a)

$$N_2 = L_2^2 - L_2(L_3 + L_1)$$
(3.11b)

$$N_3 = L_3^2 - L_3(L_1 + L_2)$$
 (3.11c)

$$N_4 = 4L_2L_3$$
 (3.11d)

$$N_5 = 4L_3L_1$$
 (3.11e)

$$N_6 = 4L_1L_2$$
 (3.11f)

$$H_i = L_i$$
 $i = 1,2,3$ (3.12)

โดย L_i แทนฟังก์ชันพิกัดของพื้นที่ ซึ่งหาได้จากสมการ

$$L_i = a_i + b_i x + c_i y$$
; $i = 1,2,3$ (3.13)

$$a_{1} = \frac{x_{2}y_{3} - x_{3}y_{2}}{2A} \qquad b_{1} = \frac{y_{2} - y_{3}}{2A} \qquad c_{1} = \frac{x_{3} - x_{2}}{2A}$$

$$a_{2} = \frac{x_{3}y_{1} - x_{1}y_{3}}{2A} \qquad b_{2} = \frac{y_{3} - y_{1}}{2A} \qquad c_{2} = \frac{x_{1} - x_{3}}{2A}$$

$$a_{3} = \frac{x_{1}y_{2} - x_{2}y_{1}}{2A} \qquad b_{3} = \frac{y_{1} - y_{2}}{2A} \qquad c_{3} = \frac{x_{2} - x_{1}}{2A}$$
(3.14)

A แทนพื้นที่ของเอลิเมนต์สามเหลี่ยม คำนวณได้จาก

A =
$$\frac{1}{2} [x_1(y_2 - y_3) + x_2(y_3 - y_1) + x_3(y_1 - y_2)]$$
 (3.15)

3.1.3 การสร้างสมการไฟในต์เอลิเมนต์

หลังจากได้สมการเชิงอนุพันธ์ของปัญหาประกอบกับลักษณะการประมาณภายในของเอลิ เมนต์ จึงสามารถทำการสร้างสมการไฟในต์เอลิเมนต์โดยใช้วิธีการถ่วงน้ำหนักเศษตกค้าง (Method of Weighted Residuals) โดยเริ่มจาก [1]

$$\int_{\Omega} W_i R \ d\Omega = 0 \qquad i = 1, 2, 3, \dots, m \qquad (3.16)$$

- โดย W_i คือฟังก์ชันน้ำหนัก (Weighted Function)
 - R คือเศษตกค้าง (Residual)
 - m คือจำนวนตัวไม่รู้ค่าในเอลิเมนต์

และโดยปกติเราจะเลือก $W_i = N_i$ ซึ่งเรียกว่าบับโนฟ-กาเลอร์กิน (Bubnov-Galerkin)

ทำการประยุกต์สมการเชิงอนุพันธ์ทั้ง 4 สมการ คือสมการ (3.6a,b), (3.8), (3.9) ตามลำดับ โดยใช้วิธีการถ่วงน้ำหนักเศษตกค้างสมการ (3.16)

$$\int_{A} N_i (\sigma_{x,x} + \tau_{xy,y}) dA = 0$$
(3.17a)

$$\int_{A} N_i (\tau_{xy,x} + \sigma_{y,y}) dA = 0 \qquad (3.17b)$$

$$\int_{A} H_{i}(u_{,x} + v_{,y}) dA = 0$$
 (3.17c)

$$\rho c \int_{A} N_{i} \left[(uT_{,x} + vT_{,y}) - k(T_{,x})_{,x} - k(T_{,y})_{,y} - Q \right] dA = 0$$
(3.17d)

ประยุกต์ทฤษฎีบทของเก<mark>าส์</mark> (Gauss's Theorem) เข้ากับสมการ (3.17a-d) เพื่อก่อให้เกิดค่าอินทิกรัล บนขอบเขตของเอลิเมนต์ได้ดังต่อไปนี้

$$\int_{A} N_{i} \sigma_{x,x} dA = \int_{A} (N_{i} \sigma_{x})_{,x} dA - \int_{A} N_{i,x} \sigma_{x} dA$$
$$= \int_{S_{0}} N_{i} \sigma_{x} l dS_{0} - \int_{A} N_{i,x} \sigma_{x} dA \qquad (3.18a)$$

$$\int_{A} N_{i} \tau_{xy,y} dA = \int_{A} (N_{i} \tau_{xy})_{,y} dA - \int_{A} N_{i,y} \tau_{xy} dA$$
$$= \int_{S_{0}} N_{i} \tau_{xy} m dS_{0} - \int_{A} N_{i,y} \tau_{xy} dA \qquad (3.18b)$$

$$\int_{A} N_{i} \tau_{xy,x} dA = \int_{A} (N_{i} \tau_{xy})_{,x} dA - \int_{A} N_{i,x} \tau_{xy} dA$$
$$= \int_{S_{0}} N_{i} \tau_{xy} l dS_{0} - \int_{A} N_{i,x} \tau_{xy} dA \qquad (3.19a)$$

$$\int_{A} N_{i} \sigma_{y,y} dA = \int_{A} (N_{i} \sigma_{y})_{,y} dA - \int_{A} N_{i,y} \sigma_{y} dA$$
$$= \int_{S_{0}} N_{i} \sigma_{y} m dS_{0} - \int_{A} N_{i,y} \sigma_{y} dA \qquad (3.19b)$$

$$\int_{A} N_{i}(T_{,x})_{,x} dA = \int_{A} (N_{i}T_{,x})_{,x} dA - \int_{A} N_{i,x}T_{,x} dA$$
$$= \int_{S_{w}} N_{i}T_{,x} ldS_{w} - \int_{A} N_{i,x}T_{,x} dA$$
(3.20a)

$$\int_{A} N_{i}(T_{,y})_{,y} dA = \int_{A} (N_{i}T_{,y})_{,y} dA - \int_{A} N_{i,y}T_{,y} dA$$
$$= \int_{S_{w}} N_{i}T_{,y} m dS_{w} - \int_{A} N_{i,y}T_{,y} dA$$
(3.20b)

โดยแสดงดังรูปที่ 3.4 1 แล<mark>ะ m คือทิศทางโคไซน์ของเวกเตอร์หนึ่งหน่วย nิ ที่ตั้งฉากกับขอบของ ปัญหานั้นๆ S_o คือขอบที่รับภาระทางกล S_w คือขอบที่รับภาระความร้อน A คือพื้นที่ของ เอลิเมนต์</mark>

รูปที่ 3.4 เงื่อนใบขอบเขตของโคเมนปัญหา

แทนค่าอินทิกรัลในสมการ (3.18) ถึง (3.20) ลงในสมการ (3.17 a,b,d)

$$\int_{A} N_{i,x} \sigma_x dA + \int_{A} N_{i,y} \tau_{xy} dA = \int_{S_0} N_i (\sigma_x l + \tau_{xy} m) dS_0$$
(3.21a)

$$\int_{A} N_{i,x} \tau_{xy} dA + \int_{A} N_{i,y} \sigma_{y} dA = \int_{S_{o}} N_{i} (\tau_{xy} l + \sigma_{y} m) dS_{0}$$
(3.21b)

$$\rho c \int_{A} N_{i} (uT_{,x} + vT_{,y}) dA + k \int_{A} N_{i,x} T_{,x} dA + k \int_{A} N_{i,y} T_{,y} dA$$

= $k \int_{S_{w}} N_{i} (T_{,x} I + T_{,y} m) dS_{w} + \int_{A} N_{i} Q dA$ (3.21c)

ทำการแทนก่าความเค้นจากสมการ (3.7) เข้าไปในสมการ (3.21a) และ (3.21b) แล้วทำการจัครูปใหม่ และหารสมการ (3.21c) ตลอดด้วย ρc โดยก่าของ μ ถูกกำหนดให้คงที่ตลอดพื้นที่เอลิเมนต์ จะได้ ชุดสมการดังนี้

$$-\int_{A} N_{i,x} p dA + 2\mu \int_{A} N_{i,x} u_{,x} dA + \mu \int_{A} N_{i,y} (u_{,y} + v_{,x}) dA = \int_{S_0} N_i P_x dS_0$$
(3.22a)

$$\int_{A} N_{i} (uT_{,x} + vT_{,y}) dA + \frac{k}{\rho c} \int_{A} N_{i,x} T_{,x} dA + \frac{k}{\rho c} \int_{A} N_{i,y} T_{,y} dA$$
$$= \frac{1}{\rho c} \int_{S_{w}} N_{i} q_{w} dS_{w} + \frac{1}{\rho c} \int_{A} N_{i} Q dA \qquad (3.22c)$$

$$\mathbf{P}_{\mathbf{x}} = \boldsymbol{\sigma}_{\mathbf{x}} \mathbf{l} + \boldsymbol{\tau}_{\mathbf{x}\mathbf{y}} \mathbf{m} \tag{3.23a}$$

$$\mathbf{P}_{\mathbf{y}} = \tau_{\mathbf{x}\mathbf{y}}\mathbf{l} + \sigma_{\mathbf{y}}\mathbf{m} \tag{3.23b}$$

$$\mathbf{q}_{w} = \mathbf{k}\mathbf{T}_{,x}\mathbf{l} + \mathbf{k}\mathbf{T}_{,y}\mathbf{m} \tag{3.24}$$

ในที่นี้ P_x, P_y คือแรงทางกลกระทำที่ขอบของโคเมนปัญหา q_w คือปริมาณความร้อนที่ไหลผ่าน ขอบของโคเมนปัญหา

สมการ (3.22a,b) สมการ (3.17c) และสมการ (3.22c) สามารถเขียนและจัครูปให้อยู่ใน รูปแบบของค่าอนุพันธ์ตามลำดับได้ดังนี้

$$\int_{A} \left[\left(2\mu \frac{\partial u}{\partial x} - p \right) \frac{\partial N_{i}}{\partial x} + \mu \left(\frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x} \right) \frac{\partial N_{i}}{\partial y} \right] dA = \int_{S_{o}} N_{i} P_{x} dS_{o}$$
(3.25 a)

$$\int_{A} \left[\mu \left(\frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x} \right) \frac{\partial N_{i}}{\partial x} + \left(2\mu \frac{\partial v}{\partial y} - p \right) \frac{\partial N_{i}}{\partial y} \right] dA = \int_{S_{o}} N_{i} P_{y} dS_{o}$$
(3.25 b)

$$\int_{A} \left(\frac{\partial u}{\partial x} + \frac{\partial v}{\partial y} \right) H_{i} dA = 0$$
 (3.25 c)

1

$$\int_{A} N_{i} \left(u \frac{\partial T}{\partial x} + v \frac{\partial T}{\partial y} \right) dA + \frac{k}{\rho c} \int_{A} \frac{\partial N_{i}}{\partial x} \frac{\partial T}{\partial x} dA + \frac{k}{\rho c} \int_{A} \frac{\partial N_{i}}{\partial y} \frac{\partial T}{\partial y} dA$$
$$= \frac{1}{\rho c} \int_{S_{w}} N_{i} q_{w} dS_{w} + \frac{1}{\rho c} \int_{A} N_{i} Q dA \quad (3.25 \text{ d})$$

ฟังก์ชันการประมาณภายในของความเร็วและอุณหภูมิคังสมการที่ (3.10) สามารถเขียนให้อยู่ ในรูปอนุพันธ์ตามแนวแกน x และ y ได้คังนี้

$$\frac{\partial \mathbf{u}}{\partial \mathbf{x}} = \left[\frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathbf{x}} \right] \left\{ \mathbf{u} \right\} ; \quad \frac{\partial \mathbf{u}}{\partial \mathbf{y}} = \left[\frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathbf{y}} \right] \left\{ \mathbf{u} \right\}
\frac{\partial \mathbf{v}}{\partial \mathbf{x}} = \left[\frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathbf{x}} \right] \left\{ \mathbf{v} \right\} ; \quad \frac{\partial \mathbf{v}}{\partial \mathbf{y}} = \left[\frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathbf{y}} \right] \left\{ \mathbf{v} \right\}
\frac{\partial \mathbf{T}}{\partial \mathbf{x}} = \left[\frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathbf{x}} \right] \left\{ \mathbf{T} \right\} ; \quad \frac{\partial \mathbf{T}}{\partial \mathbf{y}} = \left[\frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathbf{y}} \right] \left\{ \mathbf{T} \right\}$$
(3.26)

แทนค่าสมการ (3.10) และ (3.26) ลงใน (3.25 a-d) จะได้

$$2\mu\int_{A} \left\{ \frac{\partial N}{\partial x} \right\} \left[\frac{\partial N}{\partial x} \right] dA\{u\} + \mu\int_{A} \left\{ \frac{\partial N}{\partial y} \right\} \left[\frac{\partial N}{\partial y} \right] dA\{u\} + \mu\int_{A} \left\{ \frac{\partial N}{\partial y} \right\} \left[\frac{\partial N}{\partial x} \right] dA\{v\} - \int_{A} \left\{ \frac{\partial N}{\partial x} \right\} [H] dA\{p\}$$
$$= \int \{N\} P_{x} dS_{o}$$
(3.27a)

$$\mu_{A}^{\left\{\frac{\partial N}{\partial x}\right\}} \left[\frac{\partial N}{\partial y}\right] dA\{u\} + 2\mu_{A}^{\left\{\frac{\partial N}{\partial y}\right\}} \left[\frac{\partial N}{\partial y}\right] dA\{v\} + \mu_{A}^{\left\{\frac{\partial N}{\partial x}\right\}} \left[\frac{\partial N}{\partial y}\right] dA\{v\} - \int_{A}^{\left\{\frac{\partial N}{\partial y}\right\}} [H] dA\{p\}$$

$$= \int_{S}^{\left\{N\right\}} P_{y} dS_{o}$$

$$(3.27b)$$

So

$$\int_{A} \left\{ \mathbf{H} \right\} \left[\frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathbf{x}} \right] d\mathbf{A} \left\{ \mathbf{u} \right\} + \int_{A} \left\{ \mathbf{H} \right\} \left[\frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathbf{y}} \right] d\mathbf{A} \left\{ \mathbf{v} \right\} = \left\{ \mathbf{0} \right\}$$
(3.27c)

$$u \int_{A} \{N \left\{ \frac{\partial N}{\partial x} \right\} dA\{T\} + v \int_{A} \{N \left\{ \frac{\partial N}{\partial y} \right\} dA\{T\} + \frac{k}{\rho c} \int_{A} \left\{ \frac{\partial N}{\partial x} \right\} \left[\frac{\partial N}{\partial x} \right] dA\{T\} + \frac{k}{\rho c} \int_{A} \left\{ \frac{\partial N}{\partial y} \right\} \left[\frac{\partial N}{\partial y} \right] dA\{T\}$$
$$= \frac{1}{\rho c} \int_{S_{w}} \{N\} q_{w} dS_{w} + \frac{1}{\rho c} \int_{A} \{N\} Q dA$$
(3.27d)

สมการ (3.27 a-d) สามารถเขียนได้ในรูปแบบดังต่อไปนี้

$$2\mu[M_{xx}]\{u\} + \mu[M_{yy}]\{u\} + \mu[M_{xy}]\{v\} - [H_x]\{p\} = \{R_u\}$$
(3.28a)

$$\mu \left[\mathbf{M}_{yx} \right] \left\{ u \right\} + \mu \left[\mathbf{M}_{xx} \right] \left\{ v \right\} + 2\mu \left[\mathbf{M}_{yy} \right] \left\{ v \right\} - \left[\mathbf{H}_{y} \right] \left\{ p \right\} = \left\{ \mathbf{R}_{v} \right\}$$
(3.28b)

$$[\mathbf{H}_{x}]^{\mathrm{T}} \{\mathbf{u}\} + [\mathbf{H}_{y}]^{\mathrm{T}} \{\mathbf{v}\} = \{0\}$$
(3.28c)

$$u[K_{x}]{T} + v[K_{y}]{T} + \frac{k}{\rho c}[M_{xx}]{T} + \frac{k}{\rho c}[M_{yy}]{T} = \{D\} + \{Q\}$$
(3.28d)

โดย

$$\left[\mathbf{M}_{xx}\right] = \int_{\mathbf{A}} \left\{ \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial x} \right\} \left[\frac{\partial \mathbf{N}}{\partial x} \right] d\mathbf{A}$$
(3.29a)

$$\begin{bmatrix} \mathbf{M}_{yy} \end{bmatrix} = \int_{\mathbf{A}} \left\{ \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial y} \right\} \begin{bmatrix} \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial y} \end{bmatrix} d\mathbf{A}$$
(3.29b)
$$\begin{bmatrix} \mathbf{M}_{yy} \end{bmatrix} = \int_{\mathbf{A}} \left\{ \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial y} \right\} \begin{bmatrix} \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial y} \end{bmatrix} d\mathbf{A}$$
(3.29b)

$$\left[\mathbf{M}_{xy}\right] = \left[\mathbf{M}_{yx}\right]^{\mathrm{T}} = \int_{\mathrm{A}} \left\{\frac{\partial \mathbf{N}}{\partial y}\right\} \left[\frac{\partial \mathbf{N}}{\partial x}\right] d\mathbf{A}$$
(3.29c)

$$\left[\mathbf{H}_{\mathbf{x}} \right] = \int_{\mathbf{A}} \left\{ \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathbf{x}} \right\} \left[\mathbf{H} \right] d\mathbf{A}$$
 (3.29d)

$$\begin{bmatrix} \mathbf{H}_{y} \end{bmatrix} = \int_{\mathbf{A}} \left\{ \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial y} \right\} \left[\mathbf{H} \right] d\mathbf{A}$$
(3.29e)

$$\begin{bmatrix} \mathbf{K}_{\mathrm{x}} \end{bmatrix} = \int_{\mathbf{A}} \{ \mathbf{N} \} \begin{bmatrix} \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathrm{x}} \end{bmatrix} d\mathbf{A}$$
(3.29f)

$$\begin{bmatrix} \mathbf{K}_{y} \end{bmatrix} = \int_{\mathbf{A}} \{ \mathbf{N} \} \begin{bmatrix} \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial y} \end{bmatrix} d\mathbf{A}$$
(3.29g)

$$\left\{ \mathbf{R}_{u} \right\} = \int_{\mathbf{S}_{o}} \left\{ \mathbf{N} \right\} \mathbf{P}_{x} d\mathbf{S}_{o}$$
(3.29h)

$$\left\{\mathbf{R}_{v}\right\} = \int_{S_{o}} \left\{\mathbf{N}\right\} \mathbf{P}_{y} dS_{o}$$
(3.29i)

$$\left\{\mathbf{D}\right\} = \frac{1}{\rho c} \int_{S_w} \left\{\mathbf{N}\right\} q_w dS_w$$
(3.29j)

$$\{\mathbf{Q}\} = \frac{\mathbf{Q}}{\rho c} \int_{\mathbf{A}} \{\mathbf{N}\} d\mathbf{A}$$
(3.29k)

หมายเหตุ :

 เนื่องจากในกระบวนการคำนวณจะแยกระหว่างสมการ (3.28a-c) กับ (3.29d) ดังนั้นตัวแปร u และ
 v ในสมการ (3.28d) จะถือว่าเป็นค่าคงที่ที่ได้จากการคำนวณสมการ (3.28a-c) นั่นเอง ดังจะกล่าวโดย ละเอียดในหัวข้อ 3.3

 เมตริกซ์ {D} สมการที่ (3.29j) คือเมตริกซ์ที่เกิดจากการถ่ายเทความร้อนผ่านขอบของโดเมน ปัญหา เนื่องจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไม่พิจารณาถึงกรณีดังกล่าว จึงสามารถกำหนดให้เป็น 0

เมตริกซ์ที่อยู่ในรูปของก่าอินทิกรัลบนพื้นที่ของเอลิเมนต์ดังแสดงในสมการ (3.29a-k) จะอยู่ ในรูปของเอลิเมนต์เมตริกซ์ที่สามารถแปลงรูปให้อยู่ในลักษณะที่สามารถนำไปใช้ในการประดิษฐ์ โปรแกรมกอมพิวเตอร์ไฟไนต์เอลิเมนต์ดังที่จะแสดงในหัวข้อถัดไป

3.2 การสร้างเอลิเมนต์เมตริกซ์

ในการประดิษฐ์โปรแกรมไฟไนต์เอลิเมนต์จะต้องทำการสร้างเอลิเมนต์เมตริกซ์จากเดิมที่อยู่ ในรูปของการอินทิเกรตบนพื้นที่ หรือการอินทิเกรตบนขอบ ให้อยู่ในรูปที่สามารถใช้ในการประดิษฐ์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำหรับเอลิเมนต์แบบสามเหลี่ยม จะมีสูตรสำเร็จในการหาค่าอินทิเกรต ดังกล่าว โดยจะเริ่มจากการเขียนฟังก์ชันการประมาณภายในเอลิเมนต์จากสมการ(3.11) และ (3.12) ในรูปแบบดังนี้ [4]

$$\begin{bmatrix} \mathbf{N} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{R} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}$$
(3.30)

$$\{\mathbf{N}\} = \begin{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{R} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} = \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \begin{bmatrix} \mathbf{R} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}}$$
(3.31)

$$\left\{\mathbf{H}\right\} = \begin{cases} \mathbf{L}_1 \\ \mathbf{L}_2 \\ \mathbf{L}_3 \end{cases} \tag{3.32}$$

โดย

หรือ

ทำการหาอนุพันธ์ของฟังก์ชันการประมาณภายในเมื่อเทียบกับแกน x และ y

$$\left\{\frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathbf{x}}\right\} = \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \frac{\partial}{\partial \mathbf{x}} \{\mathbf{R}\}$$
(3.35a)

$$\begin{cases} \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathbf{x}} &= \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \frac{\partial}{\partial \mathbf{x}} \{\mathbf{R}\} \\ \begin{cases} \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathbf{x}} \\ \frac{6 \times 1}{6 \times 1} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \frac{\partial}{\partial \mathbf{y}} \{\mathbf{R}\} \\ \begin{cases} \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathbf{y}} \\ \frac{6 \times 1}{6 \times 1} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \frac{\partial}{\partial \mathbf{y}} \{\mathbf{R}\} \\ \end{cases}$$
(3.35b)

หาอนุพันธ์ของเวกเตอร์ $\{ R \}$ จากสมการ (3.30) โดยค่าต่างๆในเวกเตอร์นี้จะอยู่ในรูปแบบ ต่างๆของฟังก์ชันพิกัดของพื้นที่ดังแสดงในสมการ (3.13) ซึ่งจะอยู่ในรูปของตัวแปร x และ y ทำให้ สามารถหาค่าอนุพันธ์ได้โดยง่ายคือ

$$\frac{\partial}{\partial x} \{ \mathbf{R} \} = \frac{\partial}{\partial x} \begin{cases} \mathbf{L}_{1}^{2} \\ \mathbf{L}_{2}^{2} \\ \mathbf{L}_{3}^{2} \\ \mathbf{L}_{2}\mathbf{L}_{3} \\ \mathbf{L}_{3}\mathbf{L}_{1} \\ \mathbf{L}_{1}\mathbf{L}_{2} \end{cases} = \begin{bmatrix} 2b_{1} & 0 & 0 \\ 0 & 2b_{2} & 0 \\ 0 & 0 & 2b_{3} \\ 0 & b_{3} & b_{2} \\ b_{3} & 0 & b_{1} \\ b_{2} & b_{1} & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{L}_{1} \\ \mathbf{L}_{2} \\ \mathbf{L}_{3} \end{bmatrix}$$
(3.36)

$$= [\mathbf{B}]^{\mathrm{T}} \{\mathbf{H}\}$$
(3.37)

ในทำนองเคียวกัน

$$\frac{\partial}{\partial y} \{ \mathbf{R} \} = \frac{\partial}{\partial y} \begin{cases} \mathbf{L}_{1}^{2} \\ \mathbf{L}_{2}^{2} \\ \mathbf{L}_{3}^{2} \\ \mathbf{L}_{2}\mathbf{L}_{3} \\ \mathbf{L}_{3}\mathbf{L}_{1} \\ \mathbf{L}_{1}\mathbf{L}_{2} \end{cases} = \begin{bmatrix} 2\mathbf{c}_{1} & 0 & 0 \\ 0 & 2\mathbf{c}_{2} & 0 \\ 0 & 0 & 2\mathbf{c}_{3} \\ 0 & \mathbf{c}_{3} & \mathbf{c}_{2} \\ \mathbf{c}_{3} & 0 & \mathbf{c}_{1} \\ \mathbf{c}_{2} & \mathbf{c}_{1} & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{L}_{1} \\ \mathbf{L}_{2} \\ \mathbf{L}_{3} \end{bmatrix}$$
(3.38)

$$= \begin{bmatrix} \mathbf{C} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \{\mathbf{H}\}$$
(3.39)

ดังนั้นสามารถเขียนสมการ (3.35) ใหม่ได้ดังนี้

$$\begin{cases} \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathbf{x}} \\ \stackrel{6\times 1}{\overset{6\times 1}{}} \end{cases} = \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \begin{bmatrix} \mathbf{B} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \{\mathbf{H}\}$$
(3.40a)

โดย

$$\begin{bmatrix} \mathbf{B} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} = \begin{bmatrix} 2\mathbf{b}_{1} & 0 & 0\\ 0 & 2\mathbf{b}_{2} & 0\\ 0 & 0 & 2\mathbf{b}_{3}\\ 0 & \mathbf{b}_{3} & \mathbf{b}_{2}\\ \mathbf{b}_{3} & 0 & \mathbf{b}_{1}\\ \mathbf{b}_{2} & \mathbf{b}_{1} & 0 \end{bmatrix}$$
(3.41)

$$[\mathbf{C}]^{\mathrm{T}} = \begin{bmatrix} 2\mathbf{c}_{1} & 0 & 0 \\ 0 & 2\mathbf{c}_{2} & 0 \\ 0 & 0 & 2\mathbf{c}_{3} \\ 0 & \mathbf{c}_{3} & \mathbf{c}_{2} \\ \mathbf{c}_{3} & 0 & \mathbf{c}_{1} \\ \mathbf{c}_{2} & \mathbf{c}_{1} & 0 \end{bmatrix}$$
(3.42)

จะพบว่าเมตริกซ์ [A]^T [B]^T และ [C]^T เป็นค่าคงที่ ในขณะที่ {R} และ {H} จะอยู่ใน รูปผลคูณของฟังก์ชันพิกัดของพื้นที่ โดยในการหาเอลิเมนต์เมตริกซ์มีความจำเป็นต้องทำการอินทิ เกรตค่าต่างๆเหล่านี้ ซึ่งสามารถหาได้โดยใช้สูตรสำเร็จดังนี้ [4]

$$\int_{A} L_{1}^{\alpha} L_{2}^{\beta} L_{3}^{\gamma} dA = \frac{\alpha! \beta! \gamma!}{(\alpha + \beta + \gamma + 2)!} 2A$$
(3.43)

โดย A คือพื้นที่ของเอลิเมนต์สามเหลี่ยม

เอลิเมนต์เมตริกซ์ต่างๆในสมการ (3.29 a-k) สามารถหาได้โดยตรงจากการแทนค่าเมตริกซ์ที่ สร้างขึ้นในสมการที่ (3.30-3.42) ประกอบกับการอินทิเกรตดังสมการที่ (3.43) ดังต่อไปนี้

การหาเมตริกซ์ $[\mathbf{M}_{xx}], [\mathbf{M}_{yy}], [\mathbf{M}_{xy}]$

ในการหา [M_{xx}] ดังสมการที่ (3.29 a)

$$\left[\mathbf{M}_{xx}\right] = \int_{\mathbf{A}} \left\{ \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial x} \right\} \left[\frac{\partial \mathbf{N}}{\partial x} \right] d\mathbf{A}$$

จะเริ่มจากการแทนค่าโดยสมการ (3.40a)

$$\begin{bmatrix} \mathbf{M}_{xx} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \begin{bmatrix} \mathbf{B} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \int_{\mathbf{A}} \{\mathbf{H}\} \lfloor \mathbf{H} \rfloor d\mathbf{A} \begin{bmatrix} \mathbf{B} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}$$
$$= \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \begin{bmatrix} \mathbf{B} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \int_{\mathbf{A}} \begin{bmatrix} \mathbf{L}_{1}^{2} & \mathbf{L}_{1}\mathbf{L}_{2} & \mathbf{L}_{1}\mathbf{L}_{3} \\ \mathbf{L}_{1}\mathbf{L}_{2} & \mathbf{L}_{2}^{2} & \mathbf{L}_{2}\mathbf{L}_{3} \\ \mathbf{L}_{1}\mathbf{L}_{3} & \mathbf{L}_{2}\mathbf{L}_{3} & \mathbf{L}_{3}^{2} \end{bmatrix} d\mathbf{A} \begin{bmatrix} \mathbf{B} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}$$
$$= \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \begin{bmatrix} \mathbf{B} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \frac{\mathbf{A}}{12} \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{B} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}$$
(3.44)
$$\begin{bmatrix} \mathbf{M}_{xx} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \begin{bmatrix} \mathbf{B} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \begin{bmatrix} \mathbf{B} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{B} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}$$
(3.45)

36

 $[G] = \frac{A}{12} \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 2 \end{bmatrix}$ (3.46)

เมตริกซ์ $\left[\mathbf{M}_{yy}
ight]$ และ $\left[\mathbf{M}_{xy}
ight]$ ก็สามารถหาได้ในลักษณะเดียวกันโดย

$$\left[\mathbf{M}_{yy}\right] = \left[\mathbf{A}\right]^{\mathrm{T}} \left[\mathbf{C}\right]^{\mathrm{T}} \left[\mathbf{G}\right] \left[\mathbf{C}\right] \left[\mathbf{A}\right]$$
(3.47)

$$\left[\mathbf{M}_{xy}\right] = \left[\mathbf{M}_{yx}\right]^{\mathrm{T}} = \left[\mathbf{A}\right]^{\mathrm{T}} \left[\mathbf{C}\right]^{\mathrm{T}} \left[\mathbf{G}\right] \left[\mathbf{B}\right] \left[\mathbf{A}\right]$$
(3.48)

การหาเมตริกซ์ $[\mathbf{H}_{\mathbf{x}}], \ [\mathbf{H}_{\mathbf{y}}]$

เมตริกซ์ $\left[\mathrm{H_x}\right]$ และ $\left[\mathrm{H_y}\right]$ สามารถหาได้ในทำนองเดียวกันคือ

$$\begin{bmatrix} \mathbf{H}_{\mathbf{x}} \end{bmatrix} = \int_{\mathbf{A}} \left\{ \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathbf{x}} \right\} \left[\mathbf{H} \right] d\mathbf{A}$$
$$= \int_{\mathbf{A}} \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \begin{bmatrix} \mathbf{B} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \left\{ \mathbf{H} \right\} \left[\mathbf{H} \right] d\mathbf{A}$$
$$= \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \begin{bmatrix} \mathbf{B} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \int_{\mathbf{A}} \left\{ \mathbf{H} \right\} \left[\mathbf{H} \right] d\mathbf{A}$$
(3.49)

$$[\mathbf{H}_{\mathbf{x}}] = [\mathbf{A}]^{\mathrm{T}} [\mathbf{B}]^{\mathrm{T}} [\mathbf{G}]$$
(3.50)

สามารถหา $\left| \mathbf{H}_{\mathbf{y}} \right|$ ได้ในลักษณะเดียวกัน

$$\left[\mathbf{H}_{y}\right] = \left[\mathbf{A}\right]^{\mathrm{T}} \left[\mathbf{C}\right]^{\mathrm{T}} \left[\mathbf{G}\right]$$
(3.51)

การหาเมตริกซ์ $[\mathbf{K}_{\mathbf{x}}], [\mathbf{K}_{\mathbf{y}}]$

เมตริกซ์ $\left[\mathbf{K}_{\mathbf{x}}\right]$ และ $\left[\mathbf{K}_{\mathbf{y}}
ight]$ ก็สามารถหาได้เช่นเดียวกับกรณีข้างต้น คือจากสมการ (3.29f)

$$\begin{bmatrix} \mathbf{K}_{\mathbf{x}} \end{bmatrix} = \int_{\mathbf{A}} \{ \mathbf{N} \} \left[\frac{\partial \mathbf{N}}{\partial \mathbf{x}} \right] d\mathbf{A}$$

แทนค่าด้วยสมการ (3.31) และ (3.40 a)จะได้

$$\begin{bmatrix} \mathbf{K}_{\mathbf{x}} \end{bmatrix} = \int_{\mathbf{A}} \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \begin{bmatrix} \mathbf{R} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \begin{bmatrix} \mathbf{H} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{B} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix} \mathbf{d} \mathbf{A}$$
$$= \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \int_{\mathbf{A}} \{\mathbf{R}\} \begin{bmatrix} \mathbf{H} \end{bmatrix} \mathbf{d} \mathbf{A} \begin{bmatrix} \mathbf{B} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}$$
(3.52)

$$\begin{bmatrix} \mathbf{K}_{\mathbf{x}} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \begin{bmatrix} \mathbf{F} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{B} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}$$
(3.53)

โดย

$$\begin{bmatrix} \mathbf{K}_{y} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \begin{bmatrix} \mathbf{F} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{C} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{A} \end{bmatrix}$$
(3.54)

$$[\mathbf{F}] = \int_{\mathbf{A}} \{\mathbf{R}\} [\mathbf{H}] d\mathbf{A}$$
$$= \int_{\mathbf{A}} \begin{cases} \mathbf{L}_{1}^{2} \\ \mathbf{L}_{2}^{2} \\ \mathbf{L}_{3}^{2} \\ \mathbf{L}_{2} \mathbf{L}_{3} \\ \mathbf{L}_{3} \mathbf{L}_{1} \\ \mathbf{L}_{1} \mathbf{L}_{2} \end{cases} [\mathbf{L}_{1} \quad \mathbf{L}_{3} \quad \mathbf{L}_{3}] d\mathbf{A}$$

$$= \int_{A} \begin{bmatrix} L_{1}^{3} & L_{1}^{2}L_{2} & L_{1}^{2}L_{3} \\ L_{2}^{2}L_{1} & L_{2}^{3} & L_{2}^{2}L_{3} \\ L_{3}^{2}L_{1} & L_{3}^{2}L_{2} & L_{3}^{3} \\ L_{1}L_{2}L_{3} & L_{2}^{2}L_{3} & L_{2}L_{3}^{2} \\ L_{3}L_{1}^{2} & L_{1}L_{2}L_{3} & L_{3}^{2}L_{1} \\ L_{1}^{2}L_{2} & L_{1}L_{2}^{2} & L_{1}L_{2}L_{3} \end{bmatrix} dA$$

จากสูตรอินทิเกรต สมการ (3.43) จะได้

$$[F] = \frac{A}{60} \begin{bmatrix} 6 & 2 & 2 \\ 2 & 6 & 2 \\ 2 & 2 & 6 \\ 1 & 2 & 2 \\ 2 & 1 & 2 \\ 2 & 2 & 1 \end{bmatrix}$$
(3.56)

โดย

(3.55)

การหาเมตริกซ์ $\left\{ \mathbf{R}_{u} \right\}$, $\left\{ \mathbf{R}_{v} \right\}$

ลักษณะทางกายภาพของเวกเตอร์เมตริกซ์ {R_u}และ {R_v} ก็คือแรงคันที่กระทำที่ขอบของ เอลิเมนต์ เนื่องจากลักษณะของอินทิกรัลจะอยู่ในลักษณะอินทิกรัลตลอดขอบของเอลิเมนต์ หากขอบ เหล่านี้เป็นของเอลิเมนต์ที่อยู่ภายในโดเมนปัญหา แรงคังกล่าวจะสมคุล กล่าวคือค่าจะเป็นศูนย์ แต่ หากขอบของเหล่านี้เป็นของเอลิเมนต์ที่เป็นขอบของโดเมนปัญหาจะเกิดได้สองกรณี คือหากไม่มีแรง ที่เกิดจากภายนอกมากระทำกับโดเมนของปัญหา ค่าจะเป็นศูนย์ แต่ถ้าหากมีแรงจากภายนอกมา กระทำ ค่าจะไม่เป็นศูนย์ คังเช่นปัญหาการอัครีด หากที่ผิวของโลหะที่ใช้อัครีคมีความเสียดทานกับ ผิวของแท่นบรรจุ (Container) ค่าจะไม่เป็นศูนย์ เป็นต้น ซึ่งเรื่องของความเสียดทานที่มีผลต่อระบบ นี้จะได้กล่าวถึงในบทถัดไป ตัวอย่างของแรงคันที่ขอบเอลิเมนต์แสดงโดยรูปที่ 3.5

รูปที่ 3.5 แรงดันกระทำที่ขอบของเอลิเมนต์สามเหลี่ยม

ตัวอย่างนี้จะมีแรงคันกระทำที่ขอบของเอลิเมนต์ด้านจุดต่อ 3-4-2 ที่มีความยาว L สามารถ เขียนเวกเตอร์เมตริกซ์ $\{\mathbf{R}_u\}$ และ $\{\mathbf{R}_v\}$ ได้ดังนี้

$$\{\mathbf{R}_{u}\} = -\frac{\mathbf{p}_{2}\mathbf{L}_{y}}{6} \begin{cases} 0\\1\\0\\2\\0\\0\\0 \end{cases} - \frac{\mathbf{p}_{3}\mathbf{L}_{y}}{6} \begin{cases} 0\\0\\1\\2\\0\\0\\0 \end{cases} \end{cases}$$
(3.57a)

$$\{\mathbf{R}_{v}\} = -\frac{\mathbf{p}_{2}\mathbf{L}_{x}}{6} \begin{cases} 0\\1\\0\\2\\0\\0\\0 \end{cases} - \frac{\mathbf{p}_{3}\mathbf{L}_{x}}{6} \begin{cases} 0\\0\\1\\2\\0\\0\\0 \end{cases} \end{cases}$$
(3.57b)

โดย p₂ คือความดันที่จุดต่อหมายเลข 2

p₃ คือความดันที่จุดต่อหมายเลข 3

L คือความยาวภาพฉายของด้าน 2-3 ของเอลิเมนต์บนแกน x

L_v คือความยาวภาพฉายของด้าน 2-3 ของเอลิเมนต์บนแกน y

เครื่องหมายของเวกเตอร์เมตริกซ์จะขึ้นอยู่กับทิศทางของแรงลัพธ์ ในทิศทางแกน x และแกน y หากมี ทิศทางเดียวกับแกนก็จะมีก่าเป็นบวก หากสวนทิศทางกัน ก็จะมีก่าเป็นลบ

การหาเมตริกซ์ {**Q**}

เมตริกซ์นี้จะหมายถึงค่าความร้อนที่ก่อกำเนิดขึ้นเองภายในเอลิเมนต์เนื่องจากการเปลี่ยนรูป ของโลหะ ดังสมการ (3.29k)

$$\{Q\} = \frac{Q}{\rho c} \int_{A} \{N\} dA$$

โดยการแทนสมการ (3.31) ลงในสมการ (3.29k) จะได้

$$\{Q\} = \frac{Q}{\rho c} [A]^T \int_A \{R\} dA \qquad (3.58)$$

$$\{\mathbf{Q}\} = \frac{\mathbf{Q}}{\rho c} [\mathbf{A}]^{\mathrm{T}} \{\mathbf{E}\}$$
(3.59)

โดย

$$\{E\} = \int_{A} \{R\} dA = \frac{A}{12} \begin{cases} 2\\2\\2\\1\\1\\1\\1 \end{cases}$$
(3.60)

การหาค่า μ และ Q

เนื่องจากค่าความหนืด (μ) และค่าความร้อนที่ก่อกำเนิดขึ้นเองภายใน (Q) แสดงโดยสมการ (2.17) และสมการ (2.60) ตามลำดับ คือ

$$\mu = \frac{\sigma_{\text{yield}}}{\sqrt{3\dot{\overline{\epsilon}}}}$$
$$Q = \frac{\mu(\bar{\overline{\epsilon}})^2}{J}$$

จะเห็นว่าก่าดังกล่าวขึ้นอยู่กับอัตราการเปลี่ยนแปลงความเครียดประสิทธิผล (ɛ̀) ซึ่งเปลี่ยนแปลงไป ตามเอลิเมนต์ ดังนั้นก่าความหนืดและก่าความร้อนที่ก่อกำเนิดขึ้นเองภายใน ก็จะเปลี่ยนแปลงไปตาม เอลิเมนต์เช่นเดียวกัน ก่าของความเกรียดประสิทธิผลคือ [31]

$$\dot{\bar{\epsilon}} = \sqrt{2\dot{\epsilon}_{ij}\dot{\epsilon}_{ij}}$$
$$= \sqrt{2(\dot{\epsilon}_x\dot{\epsilon}_x + \dot{\epsilon}_y\dot{\epsilon}_y + 2\dot{\epsilon}_{xy}\dot{\epsilon}_{xy})}$$
(3.61)

โดยก่าอัตราการเปลี่ยนแปลงความเครียดแสดงโดยสมการ (2.13)

$$\dot{\varepsilon}_{x} = \frac{\partial u}{\partial x}$$
(3.62a)

$$\dot{\varepsilon}_{y} = \frac{\partial V}{\partial y}$$
 (3.62b)

$$\dot{\varepsilon}_{xy} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x} \right)$$
(3.62c)

$$\lfloor \mathbf{H} \rfloor = \begin{bmatrix} \mathbf{L}_1 & \mathbf{L}_2 & \mathbf{L}_3 \end{bmatrix}$$

โดยค่าของ L_i แสดงโดยสมการ (3.13)

$$L_i = a_i + b_i x + c_i y$$
; $i = 1,2,3$

ค่า a_i, b_i, c_i แสดงโดยสมการ (3.14)

้ดังนั้นก่าอัตราการเปลี่ยนแปลงความเครียดสามารถเขียนได้ในรูป

$$\dot{\varepsilon}_{x} = \left[\frac{\partial H}{\partial x}\right] \left\{u\right\} = b_{1}u_{1} + b_{2}u_{2} + b_{3}u_{3}$$
(3.63)

$$\dot{\varepsilon}_{y} = \left[\frac{\partial H}{\partial y}\right] \{v\} = c_{1}v_{1} + c_{2}v_{2} + c_{3}v_{3}$$
(3.64)

$$\dot{\varepsilon}_{xy} = \frac{1}{2} \left[\frac{\partial H}{\partial y} \right] \left\{ u \right\} + \frac{1}{2} \left[\frac{\partial H}{\partial x} \right] \left\{ v \right\} = c_1 u_1 + c_2 u_2 + c_3 u_3 + b_1 v_1 + b_2 v_2 + b_3 v_3 \quad (3.65)$$

้ ค่าต่างๆสามารถนำไปประคิษฐ์โปรแกรมเพื่อคำนวณหาค่าอัตราการเปลี่ยนแปลงความเครียด ประสิทธิผล และจะนำไปสู่ค่าความหนืดและค่าความร้อนที่ก่อกำเนิดขึ้นเองภายใน

3.3 กระบวนวิธีในการคำนวณหาคำตอบ

หลังจากที่ได้สมการไฟในต์เอลิเมนต์และเอลิเมนต์เมตริกซ์ต่างๆของปัญหาการไหลของ โลหะภายใต้ภาวะการอัดรีด ก็จะนำเอลิเมนต์เมตริกซ์ที่ได้นี้ไปประดิษฐ์โปรแกรมไฟในต์เอลิเมนต์ เพื่อคำนวณหากำตอบที่จุดต่อต่างๆก็คือความเร็ว ความดัน และอุณหภูมิ ในหัวข้อนี้จะนำเสนอ กระบวนวิธีที่จะใช้ในการแก้ปัญหาเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบจากสมการเชิงอนุพันธ์ทั้ง 4 สมการซึ่ง สอดคล้องซึ่งกันและกัน โดยลักษณะของปัญหาที่เกิดจากสมการเชิงอนุพันธ์ดังกล่าวจะอยู่ในรูปแบบ ของสมการไม่เชิงเส้น (Nonlinear Equations) ดังนั้นจึงต้องอาศัยการทำซ้ำ (Iteration) เพื่อให้ได้มาซึ่ง ผลเฉลยที่ลู่เข้าสู่กำตอบที่ถูกต้อง โดยจะทำการประดิษฐ์โปรแกรมคอมพิวเตอร์สองโปรแกรมแยก ตามกรณีศึกษาของปัญหา โปรแกรมแรกจะเป็นปัญหาที่ไม่คำนึงถึงความร้อนที่เกิดขึ้นในระบบ ดังนั้นจะทำการแก้สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์โมเมนตัมพร้อมไปกับสมการเชิงอนุพันธ์ของ การอนุรักษ์มวลเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวไม่รู้ค่าคือความเร็วและความดัน โปรแกรมที่สองจะเป็นกรณีที่ กำนึงถึงความร้อนที่เกิดขึ้นในระบบ โดยจะทำการคำนวณสมการอนุพันธ์ของการอนุรักษ์มวลและ โมเมนตัมควบคู่ไปกับสมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์พลังงาน โดยรายละเอียดของการคำนวณ ของทั้งสองโปรแกรมได้อธิบายโดยละเอียดในหัวข้อย่อยต่อไปนี้

3.3.1 กรณีที่ไม่คำนึงถึงความร้อนในระบบ

จากสมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์โมเมนตัม สมการ(3.6a,b) จะเห็นว่ารูปแบบของ สมการจะเป็นแบบไม่เชิงเส้น (Nonlinear) เนื่องจากก่ากวามหนืดจะไม่ใช่ก่ากงที่ แต่จะเป็นฟังก์ชัน ของกวามเร็วซึ่งเป็นตัวไม่รู้ก่า ดังนั้นการกำนวณจึงต้องมีกระบวนการทำซ้ำจนกระทั่งกำตอบลู่เข้าสู่ กำตอบที่ถูกต้องโดยถือเกณฑ์กำหนดก่ากวามกลาดเกลื่อนที่ยอมรับได้เป็นมาตรฐานตรวจสอบการลู่ เข้า ดังจะกล่าวถึงในหมายเหตุข้อ 2 โดยกระบวนการทำซ้ำจะมีลำดับขั้นตอนดังนี้

- 1. ทำการสมมุติค่าความหนืดในรอบแรกของการคำนวณ
- 2. หาค่าเอลิเมนต์เมตริกซ์ต่างๆในสมการ(3.28a-c) ซึ่งสามารถเขียนในรูปแบบดังนี้

$\left[2\mu[\mathbf{M}_{xx}] + \mu[\mathbf{M}_{yy}]\right]$	$\mu [M_{xy}]$	$\left - \left[H_x \right] \right]$	$\left\{ \left\{ u\right\} \right\}$	$\left\{ \left\{ \mathbf{R}_{u}\right\} \right\}$	
$\mu [M_{yx}]$	$\mu [M_{xx}] + 2\mu [M_{yy}]$	$-[H_y]$	$\left\{ \left\{ \mathbf{v} \right\} \right\} =$	$=\left\{\left\{\mathbf{R}_{v}\right\}\right\}$	(3.66)
$[H_x]^T$	$\left[H_{y}\right]^{T}$	[0]	[{p}]	$\begin{bmatrix}\\ \{0\} \end{bmatrix}$	(2100)

จะเห็นว่าสมการด้านบนจะอยู่ในรูปแบบของระบบสมการเชิงเส้น เนื่องจากค่าความหนืดในแต่ละ รอบจะเป็นก่ากงที่และจะถูกเปลี่ยนแปลงเป็นค่าที่เหมาะสมในแต่ละรอบ

 ทำการประกอบเอลิเมนต์เมตริกซ์แต่ละเอลิเมนต์เข้าสู่ระบบสมการรวม แล้วทำการกำหนด เงื่อนไขขอบเขต (Boundary Conditions) ก่อนที่จะแก้ระบบสมการเพื่อให้ได้ค่าตัวไม่รู้ค่า u v และ p ที่จุดต่อต่างๆ

 ตรวจสอบค่าความคลาดเคลื่อนของค่าที่คำนวณได้จากข้อ 3 โดยเปรียบเทียบกับค่าที่คำนวณได้ จากรอบก่อนหน้านี้ ขั้นตอนนี้สามารถข้ามไปได้ในรอบแรกของการคำนวณ

 หากผลความคลาดเคลื่อนยังไม่น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ก็จะทำการคำนวณหาค่าความหนืดค่า ใหม่โดยใช้สมการ(2.17) และใช้ความเร็วที่คำนวณได้จากข้อ 3 โดยในแต่ละเอลิเมนต์จะมีค่าความ หนืดไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับผลของความเร็วที่เอลิเมนต์นั้นๆ 6. กลับไปข้อ 2 เพื่อสร้างเอลิเมนต์เมตริกซ์ใหม่โดยใช้ก่าความหนืดก่าใหม่ของเอลิเมนต์นั้นๆ เป็น เช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งผลเฉลยลู่เข้าสู่กำตอบที่ถูกต้อง

3.3.2 กรณีที่คำนึงถึงความร้อนที่เกิดขึ้นในระบบ

ในกรณีนี้จะทำการคำนวณสมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์พลังงานควบคู่ไปกับสมการ เชิงอนพันธ์ของการอนุรักษ์โมเมนตัมและมวล ซึ่งได้ทำการประคิษฐ์โปรแกรมตามกระบวนวิธีใน หัวข้อ 3.3.1 โดยจะทำการประดิษฐ์โปรแกรมไฟในต์เอลิเมนต์เพิ่มเติมขึ้นโดยใช้สมการ (3.28d) ซึ่ง มีตัวแปรความเร็ว u และ v ปรากฏอยู่ในสมการ สืบเนื่องจากพลังงานความร้อนที่เกิดขึ้นจากการ เปลี่ยนรปจะมากหรือน้อยจะขึ้นอย่กับความเร็วดังแสดงในสมการ (2.60) ซึ่งตัวแปร u และ v นี้หาได้ จากการแก้ระบบสมการในหัวข้อย่อยที่ 3 ในหัวข้อ 3.3.1 นั่นเอง นอกจากสมการอนรักษ์โมเมนตัม และมวลจะส่งผลโดยตรงต่อสมการอนุรักษ์พลังงานแล้ว ในทางกลับกันสมการอนุรักษ์พลังงานก็ ้ส่งผลต่อสมการอนุรักษ์โมเมนตัมและมวล เนื่องจากค่าความหนืดซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญจะขึ้นอยู่กับค่า ้ความเก้นคราก ซึ่งถูกสมมุติให้คงที่ในหัวข้อย่อยที่แล้ว แต่ตามความเป็นจริงจะไม่คงที่แต่จะขึ้นอยู่ ้กับอุณหภูมิที่จุดต่อต่างๆซึ่งได้จากการกำนวณสมการอนุรักษ์พลังงาน ดังนั้นจะเห็นว่าสมการเหล่านี้ ้มีความจำเป็นต้องทำการคำนวณควบคู่กันไป และทำการปรับปรุงค่าจนกระทั่งผลเฉลยลู่เข้าสู่คำตอบ ในการคำนวณจะ<mark>แยกกันชัดเจนระหว่างสมการอ</mark>นุรักษ์โมเมนตัมและมวลเพื่อคำนวณหา ที่ถกต้อง และสมการอนุรักษ์พลังงานเพื่อกำนวณหาอุณหภูมิ ขั้นตอนในการกำนวณ ความเร็ว ความดัน สามารถอธิบายเป็นข้อๆได้ดังนี้

 ในช่วงแรกจะเหมือนกับหัวข้อย่อยที่แล้วคือเริ่มต้นด้วยการสมมุติค่าความหนืดให้เท่ากันทุกเอลิ เมนต์

 หาค่าเอลิเมนต์เมตริกซ์ต่างๆในสมการ (3.28a-c) ซึ่งสามารถเขียนในรูปแบบสมการ (3.66) โดย ในรอบแรกจะใช้ค่าความหนืดในแต่ละเอลิเมนต์ที่สมมุติขึ้นจากข้อ 1 ในรอบต่อๆไปก็จะ เปลี่ยนแปลงให้ค่าโดยใช้ค่าความหนืดที่คำนวณจากความเร็วและอุณหภูมิในรอบนั้นๆ หรือจาก ขั้นตอนที่ 4 นั่นเอง

 ทำการประกอบเอลิเมนต์เมตริกซ์ให้เป็นเมตริกซ์ในระบบใหญ่ แล้วกำหนดเงื่อนไขขอบเขต สุดท้ายแก้ระบบสมการเพื่อให้ได้ก่ากวามเร็วและกวามดัน

คำนวณก่ากวามหนืดของแต่ละเอลิเมนต์ ดังที่กล่าวไว้แล้วก่ากวามหนืดจะขึ้นอยู่กับกวามเร็วและ
 อุณหภูมิ กวามเร็วได้จากการกำนวณในขั้นตอนที่ 3 ส่วนอุณหภูมิในรอบแรกของการกำนวณให้
 สมมุติให้เท่ากันทุกเอลิเมนต์ ส่วนรอบถัดไปให้ใช้อุณหภูมิที่กำนวณได้จากขั้นตอนที่ 7

 ทำการคำนวณค่าของความร้อนที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนรูปของแต่ละเอลิเมนต์ซึ่งเป็นฟังก์ชันของ ค่าความหนืดและความเร็วโดยใช้ค่าความหนืดที่คำนวณได้จากขั้นตอนที่ 4 และความเร็วที่คำนวณได้ ในขั้นตอนที่ 3

 ทำการสร้างเอลิเมนต์เมตริกซ์สำหรับสมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์พลังงาน สมการ (3.28d) ซึ่งสามารถเขียนได้ในรูปแบบดังนี้

$$\left[u[K_x] + v[K_y] + \frac{k}{\rho c}[M_{xx}] + \frac{k}{\rho c}[M_{yy}]\right] \{T\} = \{Q\}$$
(3.67)

 ทำการประกอบเอลิเมนต์เมตริกซ์ของสมการอนุรักษ์พลังงานเข้าสู่ระบบรวม แล้วทำการกำหนด เงื่อนไขขอบเขตก่อนที่จะแก้ระบบสมการเพื่อให้ได้มาซึ่งกำตอบก็กืออุณหภูมิที่จุดต่อ

8. ทำการตรวจสอบการลู่เข้าของคำตอบของตัวไม่รู้ค่า ก็คือความเร็วความคันและอุณหภูมิ โดยทำ การเปรียบเทียบกับค่าที่ได้จากรอบการคำนวณก่อนหน้านี้ หากค่าความคลาดเคลื่อนที่คำนวณได้น้อย กว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ก็จะเสร็จสิ้นการคำนวณ แต่ถ้าหากยังไม่ถึงเกณฑ์ก็จะกลับไปเริ่มทำการคำนวณใน รอบที่ 2 ใหม่ จนกระทั่งได้คำตอบที่มีความคลาดเคลื่อนตามเกณฑ์ที่กำหนด

หมายเหตุ :

 เนื่องจากค่าของความหนืดจากสมการ (2.17) หากว่าก่าความเครียดประสิทธิผลมีค่าน้อยมากจน เข้าใกล้ 0 นั่นหมายถึงบริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงของความเร็วเมื่อเทียบกับแกนต่างๆน้อยมาก จะทำ ให้ค่าของความหนืดมีค่าเข้าสู่อนันต์ ซึ่งจะทำให้คำตอบลู่ออกจากคำตอบที่ถูกต้อง ดังนั้นจึงต้องทำ การจำกัดค่าที่มากที่สุดของความหนืดไว้ที่ค่ามากค่าหนึ่ง

 เกณฑ์กำหนดค่าความคลาดเคลื่อน เป็นเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาความแตกต่างของผลการคำนวณของ รอบปัจจุบัน เมื่อเทียบกับรอบที่ผ่านมา หากค่าน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งโดยทั่วไปจะใช้ประมาณ 1% ของคำตอบในรอบที่ผ่านมาก็จะหยุดทำการคำนวณ เกณฑ์ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีอยู่สอง ลักษณะ เกณฑ์แรกจะใช้กับความเร็ว และอุณหภูมิ เกณฑ์ที่สองจะใช้กับความดัน

- สำหรับความเร็วและอุณหภูมิ

$$E_{\Psi} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{m} (\Psi_{i}^{n} - \Psi_{i}^{n-1})^{2}}{\sum_{i=1}^{m} (\Psi_{i}^{n})^{2}}}$$

(3.69)

- สำหรับความคัน

$$E_{P} = \frac{\sum_{i=1}^{m} P_{i}^{n} - \sum_{i=1}^{m} P_{i}^{n-1}}{\sum_{i=1}^{m} P_{i}^{n}}$$
(3.70)

- โดย Ψ คือความเร็วหรืออุณหภูมิ
 - m คือจำนวนจุดต่อของความเร็ว ความดัน หรืออุณหภูมิ
 - n คือรอบที่ทำการคำนวณ

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4 โปรแกรมไฟในต์เอลิเมนต์สำหรับ ปัญหาการไหลของโลหะ

หลังจากที่ได้ศึกษาถึงการประดิษฐ์สมการไฟในต์เอลิเมนต์และเอลิเมนต์เมตริกซ์ต่างๆแล้ว สามารถนำความรู้เหล่านี้มาประดิษฐ์โปรแกรมไฟในต์เอลิเมนต์โดยใช้ภาษามาตรฐานใดๆตามแต่ผู้ ประดิษฐ์จะถนัด ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เลือกใช้โปรแกรมภาษาฟอร์แทรน (FORTRAN) ซึ่งเป็นที่ นิยมใช้ในการประดิษฐ์โปรแกรมไฟในต์เอลิเมนต์โดยทั่วไป ในเรื่องของการไหลของโลหะที่เกิด จากการอัครีคนี้จะแบ่งการเขียนโปรแกรมเป็น 2 โปรแกรมด้วยกันเพื่อเป็นกรณีศึกษาสำหรับการอัด รีค 2 สภาวะ โดยโปรแกรมแรกจะใช้ในการคำนวณการอัครีคในกรณีที่ไม่มีความร้อนมาเกี่ยวข้อง ใช้ ชื่อโปรแกรมว่า MTFlow(v1) ส่วนโปรแกรมที่สองจะคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงความร้อนภายใน ระบบ ใช้ชื่อโปรแกรมว่า MTFlow(v2) ในบทนี้จะอธิบายถึงขั้นตอนรายละเอียดในการเขียน โปรแกรม ตลอดจนลักษณะของไฟล์ข้อมูลที่ใช้กับโปรแกรมทั้งสองและไฟล์ผลลัพธ์ที่เป็นคำตอบ จากการคำนวณ

4.1 โปรแกรม MTFlow(v1)

เป็นโปรแกรมที่ประคิษฐ์ขึ้นเพื่อที่จะใช้คำนวณปัญหาการอัครีคแบบ 2 มิติในลักษณะ ความเกรียดในระนาบ (Plane Strain) สำหรับกรณีที่ไม่มีความร้อนมาเกี่ยวข้องในระบบโดยจะทำการ คำนวณจากระบบสมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์โมเมนตัมและมวล เพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ก็คือ ความเร็วและความคันที่จุดต่อต่างๆในภาวะสมคุลของการอัครีค รายละเอียดต่างๆของโปรแกรม รวมทั้งการเตรียมไฟล์ข้อมูลมีดังนี้

4.1.1 ขั้นตอนการคำนวณ

ลำดับขั้นตอนในการเขียนโปรแกรมจะอิงกับกระบวนวิธีของการกำนวณดังที่ได้กล่าวไว้ใน หัวข้อ 3.3.1 โดยโปรแกรมนี้จะประกอบไปด้วย 1 โปรแกรมหลัก (Main Program) และ 9 โปรแกรม ย่อย (Subroutine) โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการเขียนโปรแกรมและกำอธิบายโปรแกรมต่าง ๆ ดังนี้

 การทำงานของโปรแกรมจะเริ่มจากการอ่านไฟล์ข้อมูลที่โปรแกรมหลัก โดยโปรแกรมจะถามให้ ผู้ใช้บ่งชี้ชื่อไฟล์ของข้อมูล และต่อจะให้ใส่ชื่อไฟล์ที่จะใช้เก็บคำตอบผลลัพธ์ รายละเอียดของ ไฟล์ข้อมูลนำเข้าได้แสดงโดยละเอียดในหัวข้อ 4.1.3 และตัวอย่างไฟล์ข้อมูล และไฟล์ผลลัพธ์ได้ แสดงไว้ในภาคผนวก ก

 เริ่มสร้างเอลิเมนต์เมตริกซ์โดยเรียกโปรแกรมย่อย TRI โดยภายในโปรแกรมย่อยนี้จะทำการสร้าง เอลิเมนต์เมตริกซ์ต่างๆซึ่งอยู่ในรูปการคูณกันของเมตริกซ์ ในการคูณกันของเมตริกซ์นี้จะเรียกใช้ โปรแกรมย่อย MULMAT สุดท้ายในขั้นตอนนี้จะทำการประกอบเอลิเมนต์เมตริกซ์นี้เข้าสู่ระบบ เมตริกซ์รวมโดยใช้โปรแกรมย่อย ASSMBLE เมตริกซ์รวมนี้จะเป็นเมตริกซ์จตุรัสที่มีความสมมาตร มีขนาดเท่ากับจำนวนตัวไม่รู้ค่าของระบบ นั่นคือจำนวนตัวไม่รู้ค่าของ u v และ p รวมกัน ซึ่งจะ เท่ากับสองเท่าของจำนวนจุดต่อทั้งหมดรวมกับจำนวนจุดต่อที่มุม ลักษณะอีกประการหนึ่งของ เมตริกซ์นี้คือในแนวแกนเฉียง (Diagonal Term) จะมีค่าบางค่าเป็นสูนย์ สำหรับในรอบแรกของการ กำนวณจะต้องสมมุติก่าความหนืดของแต่ละเอลิเมนต์ โดยค่าที่สมมุติผู้ใช้สามารถกำหนดได้ใน ใฟล์ข้อมูลนำเข้า

3. กำหนดเงื่อนไขขอบเขตเข้าสู่ระบบเมตริกซ์รวมโดยเรียกโปรแกรมย่อย APPLYBC

 ทำการแก้ระบบสมการขนาดใหญ่โดยในระเบียบวิธีการกำจัดแบบเกาส์ (Gauss Elimination) โดย เรียกโปรแกรมย่อย GAUSS และในโปรแกรมย่อยนี้จะมีการเรียกใช้โปรแกรมย่อย PIVOT และ SCALE เพื่อปรับปรุงแก้ไขความผิดพลาดเชิงตัวเลขอันอาจเกิดขึ้นได้จากวิธีการกำจัดแบบเกาส์ ดังเช่นการปรับปรุงลักษณะของข้อมูลเมตริกซ์ที่มีก่าเป็นศูนย์ตามแนวทะแยงให้สามารถกำนวณได้ เป็นต้น

 ตรวจสอบค่าความคลาดเคลื่อนของผลลัพธ์ในรอบปัจจุบัน เมื่อเทียบกับผลลัพธ์ในรอบก่อนโดย ใช้สูตรการคำนวณดังสมการ (3.69) และ (3.70) โดยเรียกโปรแกรมย่อย CONVERGE หากค่าความ คลาดเคลื่อนเท่ากับหรือน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 1% ก็ให้ข้ามไปขั้นตอนการแสดงผล

 หากก่าความกลาดเกลื่อนยังมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดให้ทำการคำนวณก่าความหนืดของแต่ละเอลิ เมนต์ โดยเรียกใช้โปรแกรมย่อย ELEVIS โดยใช้ความเร็วที่ได้จากขั้นตอนที่ 4 หลังจากนั้นจะ กลับไปกำนวณข้อ 2-6 ใหม่ตามลำดับจนกระทั้งก่าความกลาดเกลื่อนของผลลัพธ์น้อยกว่าเกณฑ์ที่ กำหนด

 ไฟล์ผลลัพธ์จะเก็บไว้ในชื่อที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 1. นอกจากนี้โปรแกรมจะบันทึกค่าความคลาด เคลื่อนที่เกิดขึ้นในแต่ละรอบไว้ในไฟล์ที่ชื่อ conv.out เพื่อเป็นข้อมูลในการตรวจสอบ

ขั้นตอนการทำงานของโปรแกรมสามารถสรุปได้โดยแผนภูมิการทำงาน (Flow Chart) ดัง แสดงในรูป 4.1

4.1.2 รายละเอียดของโปรแกรม

รายละเอียดของโปรแกรม MTFlow(v1) ได้แสดงโดยละเอียดในภาคผนวก ก ท้าย วิทยานิพนธ์ฉบับนี้

4.1.3 รายละเอียดไฟล์ข้อมูลนำเข้า

ลักษณะของไฟล์ข้อมูลที่ป้อนให้กับโปรแกรมMTFlow(v1) ประกอบด้วยส่วนต่างๆจำนวน 5 ส่วนด้วยกัน ตัวอย่างที่ยกประกอบในส่วนต่างๆเป็นเพียงบางบรรทัดของตัวอย่างปัญหาในภากผนวก ก กำอธิบายของข้อมูลนำเข้าแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อความที่ใช้อธิบายรายละเอียดของปัญหา

ตัวอย่าง

	2 DIRECT EXTRUSION R=0.6 WITHOUT THERMAL EFFECT MESH WITH 183 NODES AND 76 ELEMENTS
บรรทัดแรก	ระบุจำนวนบรรทัดของรายละเอียด
บรรทัดต่อมา	อธิบายรายละเอียดของข้อมูลที่มีจำนวนบรรทัดเท่ากับที่ระบุ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลขนาดของปัญหา

ตัวอย่าง

NPOIV	NPOIP	NELEM
183	54	76

บรรทัดแรก อธิบา<mark>ย</mark>ลักษณะข้อมูล จำนวนจุดต่อและจำนวนเอลิเมนต์

บรรทัดต่อมา จำนวนจุดต่อของความเร็วและความดัน และจำนวนเอลิเมนต์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลค่าคุณสมบัติต่างๆ

ตัวอย่าง

YIELD STRESS	INITIAL VISCOSITY	MAX ITERATION
1500.00	1000.00	20

บรรทัดแรก อธิบายลักษณะข้อมูล ของความเค้นคราก ความหนืดเริ่มต้น และจำนวนรอบ สูงสุดที่ใช้ในการคำนวณ

บรรทัดต่อมา ระบุขนาดกวามเก้นกราก ก่ากวามหนืดเริ่มต้น และจำนวนรอบสูงสุดในการ กำนวณ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลจุดต่อ

ตั′	วอย่าง							
NODE	IBCU	IBC	CV IBCP	X-COOR	Y-COOR	V-VEL	U-VEL	PRESSURE
1	0	1	0	14.000	.000	.0000	.0000	.0000
2	0	1	0	16.000	.000	.0000	.0000	.0000
183	Ò	1	-1	11.000 1	0.000	.0000	.0000	.0000

บรรทัดแรก อธิบายข้อมูลของจุดต่อ

บรรทัดต่อมา หมายเลขตัวแรกคือหมายเลขจุดต่อ สามตัวถัดมาคือรหัสเงื่อนไขขอบเขต สำหรับความเร็ว u, v และความดัน p โดย 0 หมายถึงตัวแปรนั้นเป็นตัวแปร อิสระ ดังนั้นโปรแกรมจะทำการคำนวณค่าที่จุดต่อนั้นๆ 1 หมายถึงค่าของตัว แปรนั้นเป็นค่าของเงื่อนไขขอบเขตที่ถูกระบุโดยผู้ใช้ ดังนั้นจะไม่มีการ คำนวณค่าดังกล่าว ตัวเลขสองตัวถัดมาก็คือค่าระยะพิกัด x และ y เมื่อเทียบ กับระบบแกนใหญ่ (Global Coordinate) สามค่าถัดมาก็คือค่าของความเร็ว u, v และความดัน p หากเงื่อนไขขอบเขตของก่าตัวแปรใดเป็น 1 โปรแกรมจะ อ่านค่าตัวแปรดังกล่าวไปใช้คำนวณ หากเป็นตัวแปรอิสระให้ใส่ค่า 0.0 ที่

ส่วนที่ 5 ข้อมูลการจัดเรียงจุดต่อภายในเอลิเมนต์

ตัวอย่าง

	ELEMEN	NT NOD	AL CON	INECTIO	NS [7	6]:	
	1 1	14	22	21	104	88	89
	2 2	21	28	27	121	105	106
	3 2	27	35	34	140	122	123
	1	1	1				
7	6	8	9	13	82	81	79

บรรทัดแรก อธิบายลักษณะข้อมูล

บรรทัดต่อมา ข้อมูลของเอลิเมนต์ โดยตัวเลขตัวแรกคือหมายเลขของเอลิเมนต์ หมายเลข ตัวที่ 2-4 เป็นหมายเลขของจุดต่อที่มุมของเอลิเมนต์นั้นๆ ส่วนหมายเลขตัวที่ 5-7 เป็นหมายเลขจุดต่อตรงกึ่งกลางของเอลิเมนต์

หมายเหตุ: ลักษณะการเรียงหมายเลขของจุดต่อของเอลิเมนต์ทั้ง 6 มีรูปแบบที่แน่นอนคือ - หมายเลข 3 ตัวแรกต้องเป็นหมายเลขจุดต่อที่มุม โดยเรียงทวนเข็มนาฬิกา ดังรูปที่ 4.2 - หมายเลข 3 ตัวถัดมาเป็นหมายเลขที่กึ่งกลางด้านของเอลิเมนต์ โดยตัวแรกจะอยู่ด้านตรง กันข้ามกับจุดต่อที่มุมตัวแรก อีกสองตัวถัดมาจะเรียงทวนเข็มนาฬิกา ดังรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.2 ลักษณะการจัดเรียงหมายเลขจุดต่อบนเอลิเมนต์

4.1.4 ไฟล์ข้อมูลผลลัพธ์

หลังจากเสร็จสิ้นวงรอบการทำซ้ำของการกำนวณและได้กำตอบที่ลู่เข้า โปรแกรมจะพิมพ์ ข้อมูลไว้ในไฟล์ที่ระบุชื่อไว้เมื่อตอนเริ่มโปรแกรม โดยข้อมูลจะเป็นผลลัพธ์ของความเร็ว u, v และ ความคัน p ที่จุดต่อ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

***	* * * * * <mark>* * * * * * * *</mark> * * * * *	****	* * * * * * *
*	MTF1	ow(v1)	*
* 1	NODAL VELOCITY AN	D PRESSURE SOLU	TIONS *
***	* * * * * * * * * * * * * * * * * * *	****	* * * * * * *
	$28 - May - 00 = 10 \cdot 29$	• 4 1	
-	10 may 00 10.23		
N	NUMBER OF VELOCIT	Y NODES : 183	
N	UMBER OF PRESSUR	E NODES : 54	
NODE	U-VELOCITY	V-VELOCITY	PRESSURE
			1252
1	.259984E+01	.000000E+00	.306955E+03
2	.259960E+01	.000000E+00	.227881E+02
3	.259949E+01	.00000E+00	374138E+02
_	<u>2</u> <u>0</u>		
54	.000000E+00	.000000E+00	.395505E+04
183	156884 F +00	0000000000	
100	.1300040+00	.00000000000000000000000000000000000000	

ข้อมูลผลลัพธ์ของตัวอย่างนี้ได้แสดงโดยเต็มรูปแบบในภาคผนวก ก นอกจากนี้ โปรแกรม ยังบันทึกข้อมูลผลของความคลาดเคลื่อนซึ่งมีหน่วยเป็นเปอร์เซ็นไว้ในไฟล์ที่ชื่อ conv.out มีลักษณะ ของข้อมูลดังนี้

	* * * * * * * * * * * * * * * * * * * *	* * * * * * * * * * * * * * *
	* MTFlow(v1)	*
	* VELOCITY AND PRESSURE	TOLERANCE *
	* * * * * * * * * * * * * * * * * * * *	* * * * * * * * * * * * * *
LOOP	VELOCITY TOLERANCE	PRESSURE TOLERANCE
2	8.0242	61.0737
3	2.7069	2.8837
4	1.7495	.3972
5	1.3106	.3028
6	1.0236	.4713
7	.8181	.3888

4.2 โปรแกรม MTFlow(v2)

เป็นโปรแกรมที่ถูกพัฒนาขึ้นต่อจาก MTFlow(v1) เพื่อที่จะให้สามารถคำนวณปัญหาการอัด รีดสองมิติที่มีเปลี่ยนแปลงความร้อนเนื่องจากการใหลและการเปลี่ยนรูปของโลหะ โดยการเพิ่มการ คำนวณสมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์พลังงานควบคู่ไปกับสมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์ โมเมนตัมและมวล ในหัวข้อย่อยนี้จะอธิบายถึงรายละเอียดของตัวโปรแกรมหลัก (Main Program) และโปรแกรมย่อย (Subroutine) รวมทั้งลักษณะของไฟล์ข้อมูลนำเข้าและไฟล์ผลลัพธ์ดังต่อไปนี้

4.2.1 ขั้นตอนการค<mark>ำนวณ</mark>

ในส่วนของโปรแกรมจะประกอบไปด้วยโปรแกรมหลัก 1 โปรแกรมและโปรแกรมย่อยอีก 13 โปรแกรม ขั้นตอนในการเขียนโปรแกรมมีรายละเอียดเป็นลำดับขั้นดังนี้

 การทำงานของโปรแกรมจะเริ่มจากการอ่านไฟล์ข้อมูลนำเข้า และให้ผู้ใช้ระบุชื่อไฟล์ที่จะใช้ทำ การเก็บข้อมูลผลลัพธ์

 ทำการคำนวณหาความเร็วและความคันโดยเริ่มจากการสร้างเอลิเมนต์เมตริกซ์ต่างๆโดยโปรแกรม ย่อย TRI ซึ่งมี MULMAT ใช้คำนวณการคูณกันของเมตริกซ์ หลังจากนั้นก็จะประกอบเอลิเมนต์นั้นๆ เข้าสู่ระบบสมการรวมโดยโปรแกรมย่อย ASSMBLE และในรอบแรกของการคำนวณให้สมมุติค่า ความหนืดคงที่ทุกเอลิเมนต์

3. กำหนดเงื่อนไขขอบเขตโดยเรียกโปรแกรมย่อย APPLYBC

 แก้ระบบสมการโดยระเบียบวิธีการกำจัดแบบเกาส์ โดยเรียกโปรแกรมย่อย GAUSS วิธีนี้จะมีการ เรียกใช้โปรแกรมย่อย PIVOT, SCALE เพื่อปรับปรุงแก้ไขความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากการ กำนวณเชิงตัวเลข ในขั้นตอนนี้จะได้กำตอบของความเร็ว u, v และความดัน p 5. คำนวณหาค่าความหนืดที่แต่ละเอลิเมนต์จากความเร็วที่คำนวณได้ในขั้นตอนที่ 4 โดยใช้ โปรแกรมย่อย ELEVIS และเนื่องจากค่าความเก้นการไหล (Flow Stress) จะเป็นฟังก์ชันของอุณหภูมิ ดังนั้นในรอบแรกของการคำนวณซึ่งยังไม่มีผลของอุณหภูมิ จะใช้สมมุติเริ่มต้นที่เท่ากันทุกเอลิเมนต์

 ทำการคำนวณหาอุณหภูมิที่แต่ละจุดต่อ โดยเรียกโปรแกรมย่อย THERMAL ภายในโปรแกรม ย่อยก็จะมีโปรแกรมย่อยที่ใช้ในการสร้างเอลิเมนต์เมตริกซ์ (TRI_T) ประกอบเอลิเมนต์สู่ระบบรวม (ASSM_T) กำหนดเงื่อนไขขอบเขต (APPLYBC_T) และคำนวณระบบสมการโดยวิธีการกำจัดแบบ เกาส์ (GAUSS) ในขั้นตอนนี้จะได้ค่าของอุณหภูมิที่จุดต่อ

7. ทำการตรวจสอบค่าความคลาดเคลื่อนโดยเรียกโปรแกรมย่อย CONVERGE หากค่าความ คลาดเคลื่อนของทั้งความเร็ว ความคัน และอุณหภูมิสูงกว่าที่กำหนดคือ 1 เปอร์เซ็นต์ ก็จะกลับไป คำนวณขั้นตอนที่ 2-6 ใหม่ ทำซ้ำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งก่าความคลาดเคลื่อนต่ำกว่าที่กำหนด

 ในขั้นตอนสุดท้ายหากโปรแกรมลู่เข้า ก็จะพิมพ์ข้อมูลผลลัพธ์คือ ความเร็ว u,v ความดัน p และ อุณหภูมิ T ไว้ในไฟล์ที่ระบุในข้อ 1 และจะสร้างไฟล์ conv.out สำหรับเก็บข้อมูลความคลาดเคลื่อน ในแต่ละรอบของการคำนวณ

จากขั้นตอนทั้งหมุดสามารถเขียนในรูปของแผนภูมิการทำงาน (Flow Chart) ได้ดังรูปที่ 4.3

4.2.2 รายละเอียดของโปรแกรม

รายละเอียดของโปรแกรม MTFlow(v2) ได้แสดงโดยละเอียดในภากผนวก ข ท้าย วิทยานิพนธ์ฉบับนี้

4.2.3 รายละเอียดไฟล์ข้อมูลนำเข้า

ลักษณะของไฟล์ข้อมูลที่ใช้จะคล้ายกับ MTFlow(v1) คือแบ่งออกได้เป็น 5 ส่วนดังที่ได้ อธิบายไว้ในหัวข้อที่ 4.1.3 แต่จะแตกต่างกันในส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 รายละเอียดของไฟล์ข้อมูล ตัวอย่างทั้งหมดได้แสดงไว้ในภาคผนวก ข โดยมีคำอธิบายรายละเอียดของส่วนต่างๆพอเป็นสังเขป ดังนี้

รูปที่ 4.3 แผนภูมิการทำงานของโปรแกรมMTFlow(v2)

ส่วนที่ 1 เป็นข้อความที่ใช้อธิบายรายละเอียดของปัญหา

ตัวอย่าง

	2 DIRECT EXTRUSION R=0.6 WITH THERMAL COUPLING MESH WITH 183 NODES AND 76 ELEMENTS
บรรทัดแรก	ระบุจำนวนบรรทัดของรายละเอียด
บรรทัคต่อมา	อธิบายรายละเอียคของข้อมูลที่มีจำนวนบรรทัดเท่ากับที่ระบุ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลขนาดของปัญหา

ตัวอย่าง

NPOIV	NPOIP	NELEM
183	54	76

บรรทัดแรก อธิบายลักษณะข้อมูล จำนวนจุดต่อและจำนวนเอลิเมนต์ บรรทัดต่อมา จำนวนจุดต่อของความเร็วและความดัน และจำนวนเอลิเมนต์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลค่าคุณสมบัติต่างๆ

ตัวอย่าง INI VIS YIELD INI TEMP MAX ITER DENSITY k С J 1500.00 1000.00 100.00 20 .01 1.00 100.00 42.65 บรรทัดแรก อธิบายลักษณะความหมายของข้อมูล บรรทัดต่อมา ระบุขนาดความเค้นกราก ก่ากวามหนีดเริ่มต้น อุณหภูมิเริ่มต้น จำนวนรอบ สูงสุดในการคำนวณ ความหนาแน่น ค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อน

ความจุความร้อนจำเพาะ และค่าคงที่สำหรับแปลงความร้อนทางกล

ส่วนที่	วนที่ 4 ข้อมูลจุดต่อ									
	ตัวอย	ข่าง								
NODE 1 2 3	IBCU 0 0 0	IBCV 1 1 1	IBCT 0 0 0	IBCP 0 0 0	X-COOR 14.000 16.000 18.000	Y-COOR .000 .000 .000	U-VEL .000 .000 .000	V-VEL .000 .000 .000	TEMP .000 .000 .000	PRESSURE .000 .000 .000
100				าก			31/1			
บรรทัดแรก อธิบ		-⊥ ายข้อมูล	าา.000 า0.000		.000	.000	.000	.000		
บรรทัดต่อมา			า หมา	ยเลขตัวเ	แรกคือหมาย	ยเถขจุคต่อ	สี่ตัวถัง	จมาคือรา	หัสเงื่อเ	เไขขอบเขต

ค่า

สำหรับความเร็ว u, v อุณหภูมิ T และ ความคัน p โดย 0 หมายถึงตัวแปรนั้น เป็นตัวแปรอิสระ ดังนั้นโปรแกรมจะทำการคำนวณก่าที่จุดต่อนั้นๆ 1 หมายถึงก่าของตัวแปรนั้นเป็นก่าของเงื่อนไขขอบเขตที่ถูกระบุโดยผู้ใช้ ดังนั้นจะไม่มีการคำนวณก่าดังกล่าว ตัวเลขสองตัวถัดมาก็คือก่าระยะพิกัด x และ y เมื่อเทียบกับระบบแถนใหญ่ (Global Coordinate) สี่ก่าถัดมาก็คือก่า ของความเร็ว u, v อุณหภูมิ T และความดัน p หากเงื่อนไขขอบเขตของก่าตัว แปรใดเป็น 1 โปรแกรมจะอ่านก่าตัวแปรดังกล่าวไปใช้กำนวณ หากเป็นตัว แปรอิสระให้ใส่ก่า 0.0 ที่ก่าตัวแปรนั้น

ส่วนที่ 5 ข้อมูลการจัดเรียงจุด<mark>ต่อภายในเอล</mark>ิเมนต์

ตัวอย่าง

	ELEM	ENT	NODAL	CONNEC	CTIONS [76]:	
	1	14	22	21	104	88	89
	2	21	28	27	121	105	106
	3	27	35	34	140	122	123
						1	
7	6	8	9	13	82	81	79

บรรทัดแรก อธิบา<mark>ย</mark>ลักษณะข้อมูล

บรรทัดต่อมา ข้อมูลของเอลิเมนต์ โดยตัวเลขตัวแรกคือหมายเลขของเอลิเมนต์ หมายเลข ตัวที่ 2-4 เป็นหมายเลขของจุดต่อที่มุมของเอลิเมนต์นั้นๆ ส่วนหมายเลขตัวที่ 5-7 เป็นหมายเลขจุดต่อตรงกึ่งกลางของเอลิเมนต์

4.2.4 ไฟล์ข้อมูลผลลัพธ์

ไฟล์ข้อมูลผลลัพธ์หลังจากคำตอบลู่เข้าเป็นที่เรียบร้อยแล้วจะมีอยู่ 2 ไฟล์ ก็คือไฟล์คำตอบ ของความเร็ว ความคัน และอุณหภูมิ ไฟล์นี้จะเก็บในชื่อที่ระบุไว้ในตอนต้นของโปรแกรม อีกไฟล์ หนึ่งก็คือไฟล์ที่เก็บค่าความคลาดเกลื่อนในแต่ละรอบของการคำนวณ ตัวอย่างไฟล์ทั้งสองอย่างเต็ม รูปแบบได้แสดงไว้ในภาคผนวก ข แต่ได้นำมาแสดงเป็นบางส่วนพอเป็นสังเขปตามลำคับคังนี้
MTFlow(v2) * * NODAL VELOCITY TEMPERATURE AND PRESSURE SOLUTIONS * 28-May-00 11:31:58 NUMBER OF VELOCITY NODES 183 : NUMBER OF TEMPERATURE NODES : 183 NUMBER OF PRESSURE NODES 54 : NODE U-VELOCITY V-VELOCITY TEMPERATURE PRESSURE .510018E+03 .260285E+01 .000000E+00 .539073E+02 1 .000000E+00 .260285E+01 .331173E+03 .588143E+02 2 .000000E+00 3 .260285E+01 .623881E+02 .143078E+03 54 .000000E+00 .000000E+00 .651590E+02 .384544E+04 .615959E+02 .188905E+00 .000000E+00 183

LOOP	VELOCITY TOLERANCE	PRESSURE TOLERANCE	TEMPERATURE TOLERANCE
2	8.0242	49.7986	6.3705
3	2.9109	6.7565	4.8393
4	1.8713	.6359	3.1494
5	1.3954	.1203	2.3055
6	1.0866	.3393	1.7679
7	.8660	.3453	1.3945
8	.7027	.3047	1.1240
9	.5791	.2613	.9224

สถาบนวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5 การวิเคราะห์การอัดรีด 2 มิติ

ในบทนี้จะทำการวิเคราะห์การอัดรีด 2 มิติในลักษณะของความเครียดในระนาบในแง่มุม ต่างๆทั้งทางด้านการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของโดเมนปัญหา รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงค่าคุณลักษณะ เฉพาะของวัสดุที่มีผลต่อภาวะการอัดรีดโดยใช้โปรแกรมที่ประดิษฐ์ขึ้น โดยกำตอบที่สำคัญที่สุดที่ ผู้ออกแบบระบบการอัดรีดต้องหากำตอบก็คือแรงดันที่ใช้ดันโลหะสำหรับอัดรีด (Billet) ให้ไหลผ่าน แม่พิมพ์ เรียกแรงดันนี้ว่าแรงดันอัดรีด (Extrusion Pressure)

มิทฤษฎีไม่มากนักที่เป็นที่ยอมรับในการอธิบายพฤติกรรมการไหลของโลหะผ่านแม่พิมพ์ หรือที่เรียกว่าการอัครีด ทฤษฎีทั้งหมดเป็นทฤษฎีที่หาคำตอบในเชิงการประมาณทั้งสิ้น สืบเนื่องจาก ปัญหานี้เป็นปัญหาที่ต้องแก้ระบบสมการแบบไม่เชิงเส้น (Nonlinear Equations) ซึ่งไม่สามารถหาผล เฉลยแม่นตรงได้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ใช้ทฤษฎีสลิปไลน์ (Slip-Line Theory) ทฤษฎีที่นิยมและเป็นที่ ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในการวิเคราะห์การไหลของโลหะที่ถูกนำเสนอโดย Hill [8] ในปี 1948 มา ใช้ตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรมที่ประดิษฐ์ขึ้น Hillได้ใช้วิธีนี้คำนวณก่าแรงดันอัครีดของ ปัญหากวามเครียดในระนาบสำหรับวัสดุที่ไม่มีความเครียดแข็ง (Strain Hardening) ผ่านแม่พิมพ์ฉาก โดยสมมุติว่าไม่มีความเสียดทานระหว่างโลหะอัครีดและผนังของแท่นบรรจุ ต่อมาในปี1955 Johnson ได้นำเสนอทฤษฎีเดียวกันนี้สำหรับปัญหาที่มีแรงเสียดทานที่ผิว

ทฤษฎีสลิปไลน์นี้เป็นทฤษฎีที่ใช้วิเคราะห์ปัญหาสำหรับกรณีที่วัสคุเป็นแบบพลาสติกอุคม คติ (Ideal Plastic) คือไม่มีความเครียคแข็งนั่นเอง และไม่พิจารณาถึงความเครียคที่เกิดขึ้นในช่วงอีลา สติกเพราะถือว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับความเครียคในช่วงพลาสติก วัสคุที่อยู่ในลักษณะคังกล่าวก็คือ วัสคุที่อยู่ในภาวะที่มีอุณหภูมิสูง และอีกลักษณะหนึ่งก็คือวัสคุเนื้ออ่อนอย่างเช่นตะกั่วเป็นต้น ทฤษฎี นี้จะทำการสร้างสนามของเส้นทางการไหลที่หาจากทิศทางของความเค้นเฉือนสูงสุด (Maximum Shear Stress) เรียกเส้นนี้ว่าสลิปไลน์หรือเส้นเฉือน (Shear Line) อีกทั้งสามารถสร้างความสัมพันธ์ ของมุมและความคันในเส้นเฉือนแต่ละเส้นซึ่งจะนำไปสู่การหาแรงคันอัครีค โดยรายละเอียคต่างๆ ของทฤษฎีนี้อยู่ในภาคผนวก ง หรือสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสืออ้างอิง [7-11][14] [18]

ในระยะต่างๆของการเกลื่อนที่ของโลหะอัครีคผ่านแม่พิมพ์ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั้งโลหะอัค รีคไหลผ่านแม่พิมพ์ทั้งหมดได้แสดงไว้ในรูปที่ 5.1 ซึ่งหากพลีอตความสัมพันธ์ระหว่างแรงคันอัครีค และระยะทางการเกลื่อนที่ของก้านอัค (Ram) จะมีลักษณะคังแสคงในรูป 5.2 จากรูปจะเห็นว่าการอัค

รูปที่ 5.1 ภาพถ่ายโลหะอัครีคที่ระยะต่างๆของการเคลื่อนตัวผ่านแม่พิมพ์ [18]

รูปที่ 5.2 เส้นโค้งแสดงความสัมพันธ์ของแรงคันอัครีค และระยะการเกลื่อนที่ของแท่นอัค

รีดตั้งแต่เริ่มด้นดันโลหะอัครีดผ่านแม่พิมพ์จนกระทั้งโลหะนั้นไหลผ่านแม่พิมพ์จนหมดสามารถแบ่ง ออกได้เป็น 3 เฟสด้วยกัน โดยเฟสแรกแรงดันจะพุ่งขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากแรงดันเริ่มที่จะดันให้ โลหะอัดตัวเต็มแท่นบรรจุและเริ่มที่จะไหลออกจากแม่พิมพ์ดังแสดงในรูปที่ 5.1 a และ b เฟสแรกจะ สิ้นสุดตรงที่แรงดันขึ้นสู่ตำแหน่งสูงสุดและเริ่มเข้าสู่เฟสที่ 2 ที่เฟสนี้แรงดันจะก่อยๆลดลงอย่างช้าๆ เนื่องจากระยะทางของผิวสัมผัสระหว่างโลหะอัครีดและแท่นบรรจุลดลงตลอดการเคลื่อนที่ทำให้ผล ของกวามเสียดทานที่มีต่อการอัครีดลดน้อยลงไปด้วยทำให้แรงดันที่ใช้ลดลง ซึ่งหากผนังถูกหล่อลื่น เป็นอย่างดี ค่าของแรงดันในเฟสนี้จะคงที่ ที่เฟสที่ 2 นี้เองสามารถเรียกได้ว่าเป็นภาวะอยู่ตัว (Steady State) ซึ่งการวิเคราะห์โดยทฤษฎีต่างๆรวมทั้งโดยโปรแกรม MTFlow จะกระทำที่ภาวะอยู่ตัวนี้ ที่ ภาวะนี้สามารถแสดงภาพถ่ายจากการทดลองในรูป 5.1 c-f โดยช่วง f ถือเป็นจุดสุดท้ายของภาวะ สมดุลเพราะหลังจากนั้นด้านท้ายของโลหะอัครีดจะถูกดึงขึ้นไปตรงกึ่งกลางของแม่พิมพ์อัครีดดัง แสดงในรูป 5.1 g-j ที่ภาวะนี้ถือเป็นเฟสที่ 3 ของการอัครีด

สำหรับการอัครีคเพื่อลดขนาดความหนาของโลหะนั้น สามารถจำลองแบบเพียงแก่ครึ่งหนึ่ง เนื่องจากความสมมาตรตามแนวกึ่งกลางของความหนา และจะมีค่าค่าหนึ่งที่ใช้เป็นค่าที่กำหนดขนาด ความหนาของโลหะที่ไหลออกจากแม่พิมพ์เมื่อเปรียบเทียบกับขนาดความหนาก่อนที่จะเข้าสู่แม่พิมพ์ เราเรียกค่านี้ว่า อัตราส่วนการลดขนาด ใช้สัญลักษณ์ R สามารถหาได้จาก

$$\mathbf{R} = 1 - \frac{\mathbf{A}}{\mathbf{B}} \tag{5.1}$$

โดย A คือครึ่งหนึ่งของความหนาของโลหะที่ไหลออกจากแม่พิมพ์

B คือครึ่งหนึ่งของความหนาของโลหะที่ใหลเข้าแม่พิมพ์ ดังรูป 5.3

รูปที่ 5.3 อัตราส่วนการถดขนาดของปัญหาการอัครีด

ในการวิเคราะห์ปัญหาการอัครีคในบทนี้จะเริ่มจากการตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรม MTFlow ก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์ปัญหาในแง่มุมต่างๆ

5.1 การตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรม

ในหัวข้อย่อยนี้จะทำการเปรียบเทียบผลการคำนวณโดยโปรแกรม MTFlow กับผลจาก ทฤษฎีสลิปไลน์และผลการทดลองเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรมที่ประดิษฐ์ขึ้น

5.1.1 เปรียบเทียบกับทฤษฎีสลิปไลน์

แบบจำลองการอัครีคที่นำมาเปรียบเทียบจะเป็นการอัครีคแบบทางออกทางเดียวที่มี อัตราส่วนการลดขนาด 0.5 โลหะอัครีคมีก่าความเก้นกราก 1732 kg/cm² ความเร็วอัครีค 1 cm/s ขนาด และรายละเอียดแสดงดังรูปที่ 5.4 แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์แสดงดังรูปที่ 5.5 ซึ่งประกอบด้วยจุด ต่อกวามเร็ว 2337 จุด จุดต่อกวามดัน 613 จุด และมีเอลิเมนต์จำนวน 1112 เอลิเมนต์

รูปที่ 5.4 แบบจำลองของปัญหาสำหรับเปรียบเทียบผลการคำนวณ

รูปที่ 5.5 แบบจำลองใฟในต์เอลิเมนต์ของการอัครีคที่มี $\mathbf{R}=0.5$

ในการคำนวณปัญหานี้ใช้จำนวนรอบในการคำนวณทั้งสิ้น 5 รอบจึงลู่เข้าสู่เกณฑ์ที่กำหนด ก่ากวามกลาดเกลื่อนในแต่ละรอบของกวามเร็วและอุณหภูมิแสดงในรูปที่ 5.6

รูปที่ 5.6 กราฟแสดงการถู่เข้าในแต่ละรอบของผลความเร็วและความคัน

ผลการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรม MTFlow(v1) จะได้ผลลัพธ์ความเร็ว และความดันที่จุดต่อ สามารถนำมาพล็อตลักษณะการกระจายของคำตอบได้ดังรูป 5.6 โดยรูป (a) เป็นผลการกระจายของ ความเร็ว รูป (b) เป็นผลเวกเตอร์ความเร็ว รูป (c) เป็นผลการกระจายของความดัน

(a) ผลการกระจายความเร็ว (cm/s)

จากผลของความดันที่จุดต่อสามารถหาค่าแรงดันอัดรีด(P)ได้จากค่าเฉลี่ยของความดันบริเวณ ทางเข้าของโลหะอัดรีด ซึ่งปัญหานี้จะมีค่าเท่ากับ 2664.3 kg/cm² สามารถนำค่านี้มาใช้เปรียบเทียบ กับผลการคำนวณจากทฤษฎีสลิปไลน์ในตอนท้ายของภาคผนวก ค ซึ่งได้ค่า P/(2 τ_{yield})= 1.3 โดย ค่า τ_{yield} คือค่าความเค้นเฉือนคราก (Shear Yield Stress) มีค่าเท่ากับ $\sigma_{yield} / \sqrt{3}$ [31] ซึ่งในปัญหานี้ มีค่าเท่ากับ 1000 kg/cm² ดังนั้นสามารถคำนวณค่า P ได้คือ 2600 kg/cm² ซึ่งผลของ MTFlow และ ทฤษฎีสลิปไลน์แตกต่างกันประมาณ 2.5 เปอร์เซ็นต์

ต่อไปจะทำการเปรียบเทียบผลของความเร็วอัดรีดที่มีต่อแรงดันอัดรีด ทำการวิเคราะห์จาก ปัญหาเดิมโดยใช้ความเร็วที่แตกต่างกันไปคือ 0.1, 1, 2, 5, 10 cm/s ได้ผลของแรงดันอัดรีดดังแสดง ในตารางที่ 5.1

ความเร็วอัครีค (cm/s)	แรงดันอัครีค(P) (kg/cm ²)	$\frac{P/2 \tau_{yield}}{(\tau_{yield} = 1000 \text{ kg/cm}^2)}$
0.1	2663.8	1.33
1	2664.3	1.33
2	2664.1	1.33
5	2663.9	1.33
10	2664.0	1.33

ตารางที่ 5.1 ผลของแรงคันอัครีคที่ความเร็วต่างๆ

จากตารางจะเห็นว่าความเร็วไม่มีผลต่อแรงคันที่ใช้ในการอัครีคเนื่องจากก่าความเก้นคราก เป็นก่าคงที่ซึ่งสอคกล้องกับทฤษฎีสลิปไลน์ แต่ถ้าหากกวามเก้นกรากไม่กงที่ แต่ขึ้นอยู่กับอุณหภูมิจะ ทำให้ก่าแรงคันอัครีคไม่กงที่ที่กวามเร็วต่างๆ ดังจะได้แสดงในหัวข้อย่อยถัดไป

ผลการเปรียบเทียบแรงดันอัดรีดที่อัตราส่วนการลดขนาดต่างๆ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 5.2 พร้อมทั้งนำไปพล็อตเพื่อเปรียบเทียบกับทฤษฎีสลิปไลน์ดังรูปที่ 5.8

ตารางที่ 5.2 ผลของแรงคันอัครีคที่อัตราส่วนการลดขนาคต่างๆ

อัตราส่วนการ <mark>ถ</mark> ดขนาด (R)	แรงคันอัครีค (P) (kg/cm ²)	$\frac{P/2 \tau_{yield}}{(\tau_{yield} = 1000 \text{ kg/cm}^2)}$
0.3	1721.3	0.86
0.5	2664.3	1.33
0.7	3791.6	1.89
0.8	4473.3	2.24
0.9	5784.6	2.89

รูปที่ 5.8 กราฟเปรียบเทียบผลระหว่างโปรแกรม MTFlow(v1) กับ ทฤษฎีสลิปไลน์

5.1.2 เปรียบเทียบกับผลการทดลอง

ในการเปรียบเทียบกับผลการทดลองจะอ้างอิงผลการทดลองของ W.Johnson [23] การ ทดลองใช้ตะกั่วบริสุทธิ์ (Pure Lead) เป็นโลหะสำหรับอัดรีด (Billet) เนื่องจากตะกั่วเป็นโลหะที่มี เนื้ออ่อนและไม่มีความเครียดแข็ง (Strain Hardening) ที่อุณหภูมิห้อง จึงมีคุณสมบัติเหมือนกับโลหะ เนื้อแข็งอื่นๆที่ภาวะอุณหภูมิสูง ซึ่งหากนำโลหะเนื้อแข็งเหล่านั้นมาทำการทดลองจะต้องเพิ่มอุณหภูมิ โลหะและควบคุมอุณหภูมิให้คงที่ซึ่งเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก และอาจส่งผลให้ค่าที่ได้จากการทดลอง ผิดพลาด ขนาดของโลหะอัดรีดจะมีขนาดความกว้างมากกว่าความหนา 2 เท่าเป็นอย่างน้อย เพื่อรักษา สภาวะความเครียดในระนาบและเพื่อไม่ให้ความเสียดทานส่งผลต่อผลการทดลองมากนัก

ในการทดลองจะใช้สารหล่อลื่นบริเวณพื้นผิวสัมผัสของตะกั่วกับแท่นบรรจุเพื่อลดความ เสียดทานให้ต่ำที่สุดแต่อย่างไรก็ตามไม่สามารถทำให้หมดไปได้ ค่าคุณสมบัติของตะกั่วได้มาจากการ ทดลองโดยมีก่ากวามเก้นกรากประมาณ 180 kg/cm² ($\tau_{yield} = 104 \text{ kg/cm}^2$) สำหรับการเปรียบเทียบ กับโปรแกรม MTFlow(v1) จะใช้แบบจำลองการอัดรีดที่มีอัตราส่วนการลดขนาด 0.5 0.667 0.8 0.88 และ 0.94 โดยใช้กวามเร็วอัดรีด 1 cm/s

ผลจากการคำนวณโดยโปรแกรม MTFlow(v1) เมื่อเปรีบเทียบกับผลการทคลอง แสดงใน ตารางที่ 5.3 และสามารถแสดงในรูปแบบของกราฟได้ดังในรูปที่ 5.9

อัตราส่วนการลดขนาด	MTFl	ผลการทดลอง	
(R)	$P(kg/cm^2)$	$P/2 \tau_{yield}$	$(P/2 \tau_{yield})$
0.5	276.8	1.33	1.3
0.667	373.5	1.8	2.1
0.8	465.2	2.24	2.5
0.88	581.9	2.8	3.0
0.94	735.0	3.53	4.8

ตารางที่ 5.3 ผลที่ได้จากโปรแกรม MTFlow(v1) เปรียบเทียบกับผลการทดลอง

รูปที่ 5.9 กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลจากโปรแกรม MTFlow(v1) และผลการทดลอง

จากผลการเปรียบเทียบจะพบว่าผลที่คำนวณได้จากโปรแกรม MTFlow(v1) จะน้อยกว่าผล จากการทดลองเล็กน้อย สืบเนื่องจากแรงเสียดทานที่ไม่สามารถทำให้หมดไปโดยสิ้นเชิงในทางปฏิบัติ จากกราฟจะพบว่าผลจากโปรแกรม MTFlow(v1) จะแตกต่างจากผลการทดลองมากขึ้นตามขนาดของ อัตราส่วนการลดขนาด เนื่องจากระยะการสัมผัสของแม่พิมพ์และโลหะจะมากขึ้นดังนั้นผลของกวาม เสียดทานก็จะมากขึ้นด้วย เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือในการคำนวณจะสมมุติให้ก่าความเก้นคราก เป็นก่าคงที่แต่ในกวามเป็นจริงก่าความเก้นครากนี้จะสูงขึ้นเมื่อก่าความเครียดและอัตราการ เปลี่ยนแปลงกวามเกรียดสูงขึ้น ดังนั้นที่อัตราส่วนการลดขนาดยิ่งสูงเท่าไรความเครียดและอัตราการ เปลี่ยนแปลงกวามเครียดก็จะสูงตามไปด้วยทำให้ในการทดลองจริงจะได้ก่าแรงดันอัดรีดสูงกว่าการ กำนวณ

5.2 การวิเคราะห์ผลจากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายในโดยโปรแกรม MTFlow(v2)

เนื่องจากอุณหภูมิมีผลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงความเค้นคราก โดยวัสดุที่มีอุณหภูมิสูง จะมีค่าความเค้นครากต่ำกว่าวัสดุเดียวกันที่อยู่ในภาวะอุณหภูมิต่ำ นั่นหมายถึงการเปลี่ยนแปลง เพิ่มขึ้นของอุณหภูมิภายในเนื่องจากการเปลี่ยนรูปของวัสดุจะส่งผลให้ความเก้นครากเปลี่ยนแปลง และแรงคันอัดรีดก็จะเปลี่ยนตามไปด้วย หัวข้อย่อยนี้จะใช้โปรแกรม MTFlow(v2) เพื่อวิเคราะห์ ปัญหาการอัดรีดเพื่อศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิที่มีต่อระบบในแง่มุมต่างๆ

5.2.1 ผลการอัดรีดผ่านแม่พิมพ์ R=0.5 โดยโปรแกรม MTFlow(v2)

หัวข้อย่อยนี้จะทำการวิเคราะห์หากำตอบของการอัดรีดที่มีอัตราส่วนการลดขนาด 0.5 โดยมี ้สภาวะเดียวกับปัญหาในรูป 5.4 เพื่อที่จะศึกษาการกระจายของกวามเร็ว กวามดันและอุณหภูมิ โดย ้ความเก้นครากจะไม่คงที่แต่จะเป็นฟังก์ชันของอุณหภูมิดังแสดงในรูปแบบทั่วไปดังสมการ (2.18)กำหนดให้ β มีค่าเท่ากับ 0.0007 ค่าคุณสมบัติของวัสดุต่างๆคือ มีค่าความเค้นคราก 1732 kg/cm 2 ค่า ความหนาแน่น 0.01 kg/cm³ สัมประสิทธิ์การนำความร้อน 1.0 cal/(s.cm.^oC) ค่าความจความร้อน จำเพาะ 100.0 cal/(kg. °C) และค่าคงที่สำหรับแปลงความร้อนทางกล (Mechanical Equivalent of Heat, J) 42.65 kg.cm/cal และกำหนดความหนืดเริ่มต้น 1000.0 kg.s/cm² อุณหภูมิเริ่มต้นที่ใช้ใน รอบแรกของการคำนวณ 100.0 °C ความเร็วทางเข้า 1.0 cm/s ในการกำหนดเงื่อนไขขอบเขตจะเพิ่ม การกำหนดอุณหภูมิสัมพัทธ์ที่ด้านซ้ายสุดบนโดเมนปัญหาให้มีค่าเป็น 0 ดังนั้นค่าอุณหภูมิที่คำนวณ ได้จะหมายถึงอุณหภูมิที่เพิ่มขึ้นจากเดิม แบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์แสคงในรูป 5.5 ซึ่ง ประกอบด้วยจุดต่อความเร็วและอุณหภูมิ 2337 จุด จุดต่อความดัน 613 จุด และมีเอลิเมนต์จำนวน 1112 เอลิเมนต์ สมมุติฐานในการวิเคราะห์ปัญหานี้จะสมมุติว่าไม่มีการถ่ายเทความร้อนระหว่าง ้โลหะอัครีคและแท่นบรรจุหรือแม่พิมพ์ นั่นหมายถึงไม่มีการสูญเสียความร้อนออกจากพื้นผิวโลหะ อัดรีด สมมุติฐานอีกประการหนึ่งคือ ค่าสัมประสิทธิ์ต่างๆ เช่น ค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อน และ ้ค่าความจุความร้อนจำเพาะ ให้ถือว่าเป็นค่าคงที่ ไม่ขึ้นอยู่กับอุณหภูมิ

ผลจากการคำนวณโดยโปรแกรม MTFlow(v2) จะใช้จำนวนรอบในการคำนวณทั้งสิ้น 5 รอบ ค่าตัวแปรทั้งสามคือความเร็ว ความคัน และอุณหภูมิจะลู่เข้าสู่เกณฑ์ที่กำหนด ผลการกระจายของ ความเร็ว ความคัน อุณหภูมิสัมพัทธ์และอัตราการเปลี่ยนแปลงความเครียคประสิทธิผล (Effective Strain Rate)ได้แสดงไว้ในรูปที่ 5.10. (a-d) ตามลำคับ

รูปที่ 5.10 ผลการกระจายของคำตอบในการอัครีค R = 0.5 โคยโปรแกรม MTFlow(v2)

5.2.2 ผลของความเร็วต่อการกระจายอุณหภูมิสัมพัทธ์ และแรงดันอัดรีด

ในหัวข้อนี้จะทำการศึกษาผลของความเร็วอัครีคที่มีต่อการเพิ่มขึ้นและการกระจายของ อุณหภูมิสัมพัทธ์ภายในโคเมนของปัญหาโคยใช้แบบจำลองการอัครีคที่มีอัตราส่วนการลดขนาด 0.5 โคยมีรายละเอียคต่างๆดังเช่นแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ ค่าคุณสมบัติของวัสดุ และสมมุติฐาน เช่นเดียวกับหัวข้อ 5.2.1 แต่จะทำการเปลี่ยนแปลงก่าของความเร็วอัครีคคือ 0.1 0.5 1 และ 5 cm/s นอกจากนี้ยังสามารถกำนวณหาก่าแรงคันอัครีคที่ความเร็วต่างๆเพื่อศึกษาถึงผลกระทบของการ เปลี่ยนแปลงความเร็วที่มีต่อแรงคันอัครีค

ผลการกระจายของอุณหภูมิสัมพัทธ์ที่ความเร็วอัครีคต่างๆได้แสดงไว้ในรูปที่ 5.11 และ สามารถเปรียบเทียบลักษณะการกระจายของความเร็วบนส่วนตัด A-A (จากรูปที่ 5.5) ที่ความเร็ว ต่างๆได้ดังรูปที่ 5.12

รูปที่ 5.11 ผลการกระจายอุณหภูมิสัมพัทธ์ที่กวามเร็วอัครีคต่างๆ โคยโปรแกรม MTFlow(v2)

รูปที่ 5.12 การกระจายอุณหภูมิสัมพัทธ์ตามแนวแกนตัด A-A ที่ความเร็วต่างๆ

จากผลการกระจายของอุณหภูมิสัมพัทธ์ที่ความเร็วอัครีคต่างๆ จะเห็นว่าบริเวณปลายของ แม่พิมพ์จะเป็นบริเวณที่เกิคความร้อนสูงที่สุด เนื่องจากบริเวณคังกล่าวจะมีอัตราการเปลี่ยนแปลง ความเกรียคประสิทธิผลสูงที่สุดทำให้เกิคความร้อนเนื่องจากงานของการเปลี่ยนรูปของโลหะสูงสุด ค้วย และการอัครีคที่ความเร็วสูงจะส่งผลให้เกิคความร้อนสูงกว่าการอัครีคที่ความเร็วต่ำเนื่องจาก

ความเร็วก็เป็นอีกตัวแปรหนึ่งในสมการสมคุลความร้อนที่ทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของ พลังงานความร้อนที่ตำแหน่งใดๆนอกจากนี้ความร้อนยังส่งผลให้ความเค้นครากเปลี่ยนแปลงและทำ ให้แรงดันอัดรีดเปลี่ยนแปลงไปด้วย จากผลการศึกษาแรงดันอัดรีดที่ความเร็วต่างๆ โดยใช้โปรแกรม MTFlow(v1) ซึ่งความเค้นครากไม่ขึ้นอยู่กับอุณหภูมิดังตารางที่ 5.1 จะพบว่าความเร็วจะไม่ส่งผลต่อ แรงดันอัดรีด ในขณะที่หากวิเคราะห์โดยโปรแกรม MTFlow(v2) โดยกำหนดความสัมพันธ์เชิงเส้น ระหว่างความเค้นครากและอุณหภูมิ จะพบว่าแรงดันอัดรีดจะเปลี่ยนแปลงไปตามความเร็วดังตารางที่ 5.4 โดยแรงดันอัดรีดจะมีก่าลดลงเมื่อใช้ความเร็วในการอัดรีดสูงขึ้น

ความเร็วอัดรีด (cm/s)	แรงคันอัครีค(kg/cm ²)
0.1	2614.9
0.5	2580.4
1	2575.1
5	2552.5

ตารางที่ 5.4 ผลของแรงดันอัดรีดที่กวามเร็วต่างๆ

5.2.3 ผลของอัตราส่วนการลดขนาดต่อการกระจายอุณหภูมิและแรงดันอัดรีด

ในหัวข้อนี้จะทำการวิเคราะห์ผลของการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนการลดขนาคที่มีต่อการ เพิ่มขึ้นและการกระจายของอุณหภูมิโดยใช้โปรแกรม MTFlow(v2) และเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง อุณหภูมิทำให้แรงคันอัครีคเปลี่ยนแปลงไปจึงทำการเปรียบเทียบแรงคันอัครีคที่อัตราส่วนการอัค ต่างๆที่กำนวณได้กับผลจากโปรแกรม MTFlow(v1) คังแสคงในตาราง 5.2

แบบจำลองที่ใช้จะมีอัตราส่วนการอัด 0.3, 0.5, 0.7, 0.8 และ 0.9 โดยกำหนดความหนาของ โลหะอัครีดเท่ากับ 10 cm ความเร็วอัครีด 1 cm/s ค่าคุณสมบัติของวัสดุ และสมมุติฐานต่างๆถูก กำหนดเช่นเดียวกับในหัวข้อ 5.2.1 ในรูปที่ 5.13-5.16 ได้แสดงแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์และผล ของการกระจายของคำตอบก็คือความเร็ว ความคัน และอุณหภูมิสัมพัทธ์ที่อัตราส่วนการลดขนาด 0.3, 0.7, 0.8 และ 0.9 ส่วนแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ และผลการกระจายของกำตอบสำหรับอัตราส่วน การลดขนาด 0.5 ได้แสดงไว้แล้วในรูปที่ 5.5 และ 5.10 ตามลำคับ

รูปที่ 5.13 ผลการวิเคราะห์การอัครีคที่มีอัตราส่วนการลดขนาด 0.3 โดยโปรแกรม MTFlow(v2)

รูปที่ 5.14 ผลการวิเคราะห์การอัดรีดที่มีอัตราส่วนการลดขนาด 0.7 โดยโปรแกรม MTFlow(v2)

รูปที่ 5.15 ผลการวิเคราะห์การอัครีคที่มีอัตราส่วนการลคขนาค 0.8 โคยโปรแกรม MTFlow(v2)

รูปที่ 5.16 ผลการวิเคราะห์การอัดรีดที่มีอัตราส่วนการลดขนาด 0.9 โดยโปรแกรม MTFlow(v2)

จากผลการกระจายความเร็วความดันและอุณหภูมิสัมพัทธ์ที่อัตราส่วนการลดขนาดต่างๆ โดย กำหนดความเร็วอัดรีดคงที่ จะพบว่าผลของความเร็วของโลหะที่ไหลผ่านแม่พิมพ์จะเพิ่มขึ้น ตามลำดับเนื่องจากคุณสมบัติการอัดตัวไม่ได้ของโลหะทำให้ปริมาตรคงที่ ดังนั้นสามารถคำนวณ ความเร็วของโลหะที่ทางออกได้โดยประมาณมีค่าเท่ากับ $\frac{u}{1-R}$ โดย แ คือความเร็วอัดรีด ผลความ ความดันก็เช่นกันจะเพิ่มขึ้นตามอัตราส่วนการลดขนาดเนื่องจากต้องใช้พลังงานในการอัครีคมากขึ้น ตามการเพิ่มของ R ซึ่งแรงดันอัครีดได้แสดงไว้ในตารางที่ 5.5 โดยเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์ โดยโปรแกรม MTFlow(v1) ส่วนผลของการกระจายอุณหภูมิโดยรวมก็จะเพิ่มขึ้นตามอัตราส่วนการ ลดขนาดเช่นกันเนื่องจากความเร็วและค่าความเครียดประสิทธิผลเพิ่มขึ้นส่งผลให้ความร้อนที่ ก่อกำเนิดจากการเปลี่ยนรูปของโลหะเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 5.5 ผลการเปรียบเทียบแรงคันอัครีคของโปรแกรม MTFlow(v1) และ MTFlow(v2) ที่อัตราส่วนการลดขนาดต่างๆ (kg/cm²)

R	MTFlow(v1)	MTFlow(v2)
0.3	1721.3	1672.3
0.5	2664.3	2575.1
0.7	3791.6	3580.9
0.8	4473.3	4246.4
0.9	5784.6	5432.2

5.3 ผลของแรงเสียดทานที่มีต่อการอัดรีด

เนื่องจากการอัดรีดไม่สามารถหลีกเลี่ยงความเสียดทานที่เกิดขึ้นระหว่างผิวโลหะอัดรีดและ แท่นบรรจุรวมทั้งแม่พิมพ์ ไม่ว่าจะมีการหล่อลื่นที่ดีเพียงไรก็ตามดังนั้นการศึกษาถึงผลกระทบของ ความเสียดทานต่อระบบจึงเป็นสิ่งจำเป็น แต่เนื่องจากในการอัดรีดจริงๆพื้นผิวสัมผัสที่เกิดแรงเสียด ทานจะลดลงเรื่อยๆขณะที่โลหะถูกดันออกจากแม่พิมพ์ซึ่งเป็นการยากที่จะวิเคราะห์ผลที่ถูกต้องโดย โปรแกรมไฟไนต์เอลิเมนต์ที่ประดิษฐ์ขึ้นเป็นเพราะแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์จะต้องสมมุติให้เกิด ค่าความเสียดทานบนพื้นผิวที่ไม่แปรผันตามเวลา ดังนั้นผลที่ได้จึงไม่อยู่ในรูปแบบทั่วไปที่จะ นำไปใช้ได้ แต่จะเกิดประโยชน์ในแง่ของการวิจัยและพัฒนาระเบียบวิธีเชิงตัวเลขเพื่อรองรับปัญหา ดังกล่าว ในการอัดรีดแรงเสียดทานจะเกิดขึ้นที่ผิวสัมผัสระหว่างโลหะกับแม่พิมพ์ในทิศทางตรงกัน ข้ามกับทิศทางการไหลของโลหะ โดยในแบบจำลองไฟในด์เอลิเมนต์ก็จะเกิดแรงที่ขอบของเอลิเมนต์ ดังรูปที่ 5.17 เอลิเมนต์มีความยาวขอบ L มีแรงคันเฉลี่ยที่เอลิเมนต์ต่อหนึ่งหน่วยความยาว $P_{avg} = \frac{P_1 + P_2}{2}L$ โดย P_1 และ P_2 คือความคันปฏิกริยาที่แท่นบรรจุกระทำต่อโลหะอัครีด ดังนั้นจะ เกิดแรงเสียดทานในทิศทางตรงกันข้ามกับทิศทางการไหลมีค่าเท่ากับ ηP_{avg} โดย η คือสัมประสิทธิ์ ของแรงเสียดทาน และแรงเสียดทานสูงสุดเกิดขึ้นได้ไม่เกินค่าความเค้นเฉือนคราก (τ_{yield}) เนื่องจาก ในกรณีที่เกิดแรงเสียดทานสูงสุดบนพื้นผิวหยาบกรณีเช่นนี้จะเกิดความเค้นเฉือนเพียงอย่างเดียว (Pure Shear) ในทิศทางตามแนวการเกลื่อนที่และจะมีค่าเท่ากับค่า τ_{yield} ดังรูป 5.18

รูปที่ 5.17 แรงเสียดทานที่เกิดบนขอบของเอลิเมนต์

รูปที่ 5.18 ความเค้นเฉือนสูงสุดที่เกิดบนผิวในกรณีที่เกิดแรงเสียดทานสูงที่สุด

ในการคำนวณแรงที่เกิดขึ้นบนขอบของเอลิเมนต์ซึ่งถือเป็นแรงภายนอกจะต้องทำการสร้าง เวกเตอร์เมตริกซ์ {R u } หรือ {R > } ดังสมการ (3.57 a,b) ตามแต่ทิศทางของแรงเสียดทานนั้น จาก สมการดังกล่าวจะเห็นว่าแรงเสียดทานของแต่ละเอลิเมนต์จะกระจายลงสู่จุดต่อแต่ละจุดก่อนที่จะ สร้างระบบสมการขนาดใหญ่

ในการวิเคราะห์จะใช้โปรแกรม MTFlow(v1) แบบจำลองการอัดรีดที่มีอัตราส่วนการลด ขนาด 0.5 แบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์และคุณสมบัติต่างๆจะเหมือนกับหัวข้อ 5.1 คือมีความเค้น กรากกงที่เท่ากับ 1732 kg/cm² และใช้ความเร็วอัครีค 1 cm/s โดยจะทำการวิเคราะห์ผลของความเร็ว และความคันที่ก่าสัมประสิทธิ์ของแรงเสียดทาน 0.05 0.1 0.15 และ 0.2 พื้นผิวความเสียดทานจะ เกิดขึ้นที่ทั้งผิวสัมผัสกับแท่นบรรจุและผิวสัมผัสแม่พิมพ์ โดยผลของแรงคันอัครีคแสดงไว้ในตารางที่ 5.6 จะเห็นว่าที่สัมประสิทธิ์แรงเสียดทานสูงขึ้นจะต้องใช้แรงคันอัครีคสูงตามไปด้วยซึ่งสอดกล้อง กับความเป็นจริง ส่วนผลการกระจายความเร็วตามแนวผิวสัมผัสกับแท่นบรรจุ (หน้าตัด B-B ในรูปที่ 5.5) ที่สัมประสิทธิ์กวามเสียดทานต่างๆได้แสดงในรูปที่ 5.19 จะพบว่าผลของความเร็วที่ผิวสัมผัสที่ มีสัมประสิทธิ์แรงเสียดทานสูงจะต่ำกว่าที่มีสัมประสิทธิ์แรงเสียดทานต่ำ

สัมประสิทธิ์แรงเสียดทาน	แรงคันอัครีค (kg/cm ²)	
0	2644.3	
0.05	2798.8	
0.1	2922.8	
0.15	3046.0	
0.2	3088.0	

ตารางที่ 5.6 ผลแรงคันอัครีคที่สัมประสิทธิ์แรงเสียคทานต่างๆ

รูปที่ 5.19 กราฟแสดงการกระจายความเร็วตามแนว B-B ที่สัมประสิทธิ์แรงเสียดทานต่างๆ

5.4 การอัดรีดแบบลดระดับ

เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการอัดรีดโดยการก่อยๆลดระดับขั้นความหนาของแม่พิมพ์ดังรูปที่ 5.20 และถ้ำหากก่า H มากเพียงพอเมื่อเทียบกับ W_e, ก่าแรงดันที่ใช้จะมีก่าประมาณเท่ากับแรงดัน อัดรีดของทั้งสองชั้นรวมกัน กล่าวกือเท่ากับแรงดันอัดรีดที่ใช้สำหรับอัดโลหะผ่านแม่พิมพ์ที่มี อัตราส่วนการลดขนาด 1 – W_e, / W_c รวมกับการอัดรีดผ่านแม่พิมพ์ลดขนาดที่มีอัตราส่วนการลด ขนาด 1 – W_e / W_e, เมื่อไม่มีการเปลี่ยนแปลงกุณสมบัติของวัสดุเนื่องจากกวามร้อนมาเกี่ยวข้อง ซึ่ง จะแสดงให้เห็นในตัวอย่างในหัวข้อย่อยนี้

รูปที่ 5.20 แบบจำลองการอัครีคลคระคับ

้ตัวอย่างที่จะใช้วิเกราะห์ปัญหานี้จะใช้การอัครีคผ่านแม่พิมพ์ 2 ระคับโดยระคับแรกและหลัง ้จะมีอัตราส่วนการลดขนาด 0.5 และ 0.7 ตามลำดับ แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์จะแบ่งเอลิเมนต์ แบบกระจายที่มีความละเอียดเพื่อที่จะได้กำตอบที่มีความเที่ยงตรงสง โดยมีจำนวนจดต่อความเร็ว 2943 จุดต่อ จุดต่อกวามคัน 778 จุดต่อ จำนวนเอถิเมนต์ 1388 เอถิเมนต์ วัสดุมีก่ากวามเก้นกราก 1732 kg/cm² ค่าความหนาแน่น 0.01 kg/cm³ สัมประสิทธิ์การนำความร้อน 1.0 cal/(s.cm.⁰C) ค่า ้ความจุความร้อนจำเพาะ 100.0 cal/(kg.^oC) และค่าคงที่สำหรับแปลงความร้อนทางกล (Mechanical Equivalent of Heat, J) 42.65 kg.cm/cal ค่าβ สำหรับสมการ (2.18) มีค่าเท่ากับ 0.0007 และกำหนด ความหนืดเริ่มต้น 1000.0 kg.s/cm² อุณหภูมิเริ่มต้นที่ใช้สำหรับรอบแรกของการคำนวณ 100.0 ^oC และพื้นผิวไม่มีความเสียดทาน ในการวิเคราะห์จะใช้โปรแกรม ความเร็วทางเข้า cm/s 1.0 MTFlow(v1) เพื่อหาก่าความคันเปรียบเทียบกับก่าที่ได้จากแรงคันของ R = 0.5 รวมกับ R = 0.7เนื่องจากความร้อนไม่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของวัสคุส่วนโปรแกรม MTFlow(v2) จะ ใช้เพื่อหาค่าของการกระจายอุณหภูมิบน โคเมนปัญหาอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนรูปของ โลหะ รายละเอียคต่างๆแสดงในรูปที่ 5.21

ผลการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม MTFlow(v1) จะได้ผลแรงดันอัดรีดเท่ากับ 6539 kg/cm² เมื่อเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์โดยโปรแกรมเดียวกันกับปัญหา R=0.5 รวมกับ R=0.7 จากตาราง 5.2 จะได้ผลแรงดันอัดรีดเท่ากับ 6459 kg/cm² จะเห็นว่าผลที่ใกล้เกียงกันสนับสนุนความสัมพันธ์ ของทฤษฎีการกำนวณข้างต้น ผลการกระจายความเร็ว ความดันและอุณหภูมิ รวมทั้งผลเวกเตอร์ ความเร็วที่ได้จากการใช้โปรแกรม MTFlow(v2) แสดงในรูปที่ 5.22 (a-d)

(b) ผลเวกเตอร์ความเร็ว

รูปที่ 5.22 ผลการคำนวณปัญหาการอัครีคลคระดับโคยโปรแกรม MTFlow(v2)

5.5 การอัดรีดแบบทางออกหลายทาง

เป็นการอัดรีดผ่านแม่พิมพ์ที่มีมากกว่าหนึ่งช่องทางออกดังแสดงตัวอย่างแบบจำลองในรูปที่ 5.23 ซึ่งมีอยู่สามช่องทางออกโดยสมมาตรตามแนวกึ่งกลาง ดังนั้นสามารถจำลองแบบครึ่งหนึ่งของ ปัญหา แบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ได้แสดงไว้ในรูปที่ 5.24 ซึ่งเป็นเอลิเมนต์กระจายที่มีความ ละเอียดสูง ประกอบไปด้วย 3320 จุดต่อความเร็ว 850 จุดต่อความดัน และ1531 เอลิเมนต์ วัสดุมีก่า ความเก้นกราก 1732 kg/cm² ก่าความหนาแน่น 0.01 kg/cm³ สัมประสิทธิ์การนำความร้อน 1.0 cal/(s.cm.^OC) ก่าความจุความร้อนจำเพาะ 100.0 cal/(kg.^OC) และก่าคงที่สำหรับแปลงความร้อนทาง กล (Mechanical Equivalent of Heat , J) 42.65 kg.cm/cal ก่าβ สำหรับสมการ (2.18) มีก่าเท่ากับ 0.0007 และกำหนดความหนืดเริ่มต้น 1000.0 kg.s/cm² อุณหภูมิเริ่มต้น 100.0 ^OC ความเร็วทางเข้า 1.0 cm/s และพื้นผิวไม่มีความเสียดทาน วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม MTFlow(v2) เพื่อหาผลลัพธ์การ กระจายของความเร็ว ความดัน และอุณหภูมิ รวมทั้งผลของเวกเตอร์ความเร็วที่สภาวะดังกล่าว และ ผลลัพธ์ต่างๆได้แสดงไว้ในรูปที่ 5.25

รูปที่ 5.23 แบบจำลองการอัครีคแบบทางออกหลายทาง

รูปที่ 5.24 แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ของการอัครีคแบบหลายทางออก

รูปที่ 5.25 ผลการคำนวณปัญหาการอัครีดแบบทางออกหลายทางโดยโปรแกรม MTFlow(v2)

การรีดโลหะแผ่น (Sheet Rolling)

การรีคโลหะแผ่นเป็นอีกลักษณะหนึ่งของปัญหาการใหลเชิงพลาสติก (Plastic Flow) เช่นเดียวกับการอัครีค การรีคโลหะแผ่นมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะลคขนาดความหนาของโลหะแผ่น เพื่อที่จะนำไปสู่ในกระบวนการผลิตอื่นๆ เช่นการขึ้นรูปตัวถังรถยนต์เป็นต้น ขั้นตอนในการรีค โดยทั่วไปก็จะทำการผ่านโลหะแผ่นที่ถูกม้วนเป็นขควงกลมเข้าสู่ลูกรีค (Rolling Mills) อย่างต่อเนื่อง

ถูกรีดจะทำหน้าที่กดอัดให้โลหะแผ่นนั้นเกิดการเปลี่ยนรูปในเชิงพลาสติกในขณะที่เคลื่อนตัวผ่าน ดังนั้นจะเกิดกวามเก้นอัด (Compressive Stress) ที่หน้าตัดของโลหะแผ่นระหว่างลูกรีดทั้งสอง และที่ ผิวสัมผัสจะเกิดกวามเก้นเฉือนอันเนื่องมาจากกวามเสียดทานระหว่างพื้นผิว และหากโลหะแผ่นถูก ทำให้ร้อนก่อนเข้าสู่กระบวนการ จะเรียกว่าการรีดร้อน (Hot Rolling) และหากโลหะแผ่นถูก กำให้ร้อนก่อนเข้าสู่กระบวนการ จะเรียกว่าการรีดร้อน (Hot Rolling) และหากทำการรีดที่ อุณหภูมิห้องจะเรียกว่าการรีดเย็น (Cold Rolling) ซึ่งทั้งสองลักษณะจะมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกันไป การรีดร้อนจะใช้พลังงานในการรีดน้อย แต่ผลิตภัณฑ์ที่ได้จะมีผิวที่ไม่เรียบอีกทั้งยังกวบกุมขนาด กวามหนาที่ทางออกได้ยากเนื่องจากมีการขยายตัวของโลหะอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงกวาม ร้อนมาเกี่ยวข้อง ข้อเสียอีกประการหนึ่งก็คือกวามแข็งแรงของโลหะแผ่นจะต่ำกว่าการรีดเย็น ส่วน การรีดเย็นจะมีลักษณะตรงกันข้ามก็คือใช้พลังงานในการรีดสูง แต่จะได้ผลิตภัณฑ์ที่มีผิวเรียบ สามารถกวบกุมกวามหนาได้อย่างแม่นยำ และโลหะแผ่นจะมีความแข็งแรงสูง

เนื่องจากลักษณะทางกายภาพของปัญหาการเปลี่ยนรูปของโลหะเนื่องจากการรีดเหมือนกับ การอัครีด ดังนั้นจึงสามารถนำเอาโปรแกรม MTFlow ที่ประดิษฐ์ขึ้นมาใช้วิเคราะห์ปัญหาได้โดยไม่ ต้องมีการปรับเปลี่ยนใดๆทั้งสิ้น เพียงแต่สร้างรูปร่างของแบบจำลองและเงื่อนไขขอบเขตให้ สอดคล้องกับปัญหา การอัครีดจะส่งแรงผ่านแท่นอัดเพื่อที่จะดันโลหะผ่านแม่พิมพ์ส่วนการรีดจะส่ง แรงผ่านลูกรีดเพื่อที่จะบีดอัคโลหะแผ่นให้มีขนาดความหนาที่ลดลง โดยแรงรีด (Rolling Force) หรือ แรงที่ลูกรีดใช้ในการกดให้โลหะแผ่นเปลี่ยนรูป และแรงบิดรีด (Rolling Torque) หรือแรงบิดที่ใช้ใน การหมุนลูกรีด จึงเป็นค่าที่จำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์หากำตอบเพื่อที่จะนำไปใช้ในการออกแบบ เครื่องจักรกลในการรีดโลหะ

ทฤษฎีที่ใช้วิเคราะห์หาแรงรีคและแรงบิครีคนั้นมีอยู่หลายทฤษฎีด้วยกัน แต่ในวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้จะยกตัวอย่างทฤษฎีของ Alexander และ Ford [22] เพื่อที่จะนำคำตอบที่ได้มาเปรียบเทียบกับ คำตอบที่คำนวณได้จากโปรแกรม MTFlow เพื่อยืนยันความถูกต้องของโปรแกรมสำหรับปัญหาการ รีดโลหะแผ่น หลังจากที่ยืนยันความถูกต้องสำหรับปัญหาการอัครีคไปแล้วในบทที่ 5 และ

บทที่ 6

เช่นเดียวกับการอัดรีด ผลการกำนวณจากโปรแกรม MTFlow จะถูกเปรียบกับผลการทดลองเพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์ปัญหาในรูปแบบต่างๆ โดยผลการทดลองที่ นำมาอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะใช้ผลการทดลองของ Sims [24] และเนื่องจากว่าแบบจำลอง ของวัสดุที่ใช้ในโปรแกรมจะเป็นแบบวัสดุพลาสติกอุดมกติ (Ideal Plastic) หรือเป็นวัสดุที่ไม่มี ความเครียดแข็ง (Strain Hardening) โลหะที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงก็คือโลหะที่มีเนื้ออ่อน หรือโลหะ ที่ถูกทำให้ร้อน ดังนั้นตัวอย่างปัญหาต่างๆรวมทั้งการวิเคราะห์จะอ้างอิงกับทฤษฎีการรีดร้อนทั้งสิ้น สมมุติฐานที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือลูกรีดจะทำจากวัสดุแข็งเกร็ง กล่าวคือไม่มีการเปลี่ยนรูปใน ทุกกรณี

6.1 ลักษณะทางกายภาพของปัญหาการรีดโลหะแผ่น

จากรูปที่ 6.1 ได้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแบบจำลองการรีดโลหะแผ่นและแรงที่ลูกรีด กระทำต่อผิวของโลหะแผ่นที่ไหลผ่านลูกรีด โลหะแผ่นที่มีความกว้างตามแนวแกน z เท่ากับ b ความ หนาตามแนวแกน y เท่ากับ b ได้ไหลเข้าลูกรีดที่ระนาบตัด XX ด้วยความเร็ว u และไหลออกที่ ระนาบตัด YY ด้วยความเร็ว u และมีความหนา b ระหว่างระนาบตัด XX และ YY โลหะแผ่นจะมี ความหนาแปรผัน b และความเร็วแปรผัน u และเนื่องจากสมมุติฐานของความเครียดในระนาบที่ว่าไม่ มีการเปลี่ยนรูปตามแนวด้านกว้างของโลหะแผ่น ดังนั้นส่วนประกอบของแรงตามแนวแกน y ทั้งหมดจะทำให้เกิดการเปลี่ยนรูปเฉพาะในระนาบ xy เท่านั้น และจากกฎการอนุรักษ์มวล ปริมาตร ของโลหะที่ใหลผ่านลูกรีดต่อหนึ่งหน่วยเวลาที่ตำแหน่งใดๆบนแกน x ต้องเท่ากัน สามารถเขียน ความสัมพันธ์ได้ดังนี้

รูปที่ 6.1 ลักษณะแบบจำลองการรีคโลหะแผ่น

ที่พื้นผิวสัมผัสระหว่างโลหะแผ่นและลูกรีด จะมีจุดๆหนึ่งบนโลหะแผ่นที่มีความเร็วเท่ากับ ความเร็วลูกรีด (u_r) จุดนี้มีชื่อเรียกว่าจุดเป็นกลาง (Neutral Point) กล่าวคือจะไม่มีการลื่นไถลระหว่าง ผิวลูกรีดและผิวโลหะแสดงโดยจุด N ในรูปที่ 6.1 และที่ตำแหน่งต่างๆบนผิวสัมผัส เช่นจุด A จะมี ส่วนประกอบของแรงเกิดขึ้น 2 ส่วนด้วยกัน คือส่วนของแรงที่เกิดจากลูกรีดกระทำต่อโลหะแผ่น P_r ทิศทางจะอยู่ในแนวรัศมีของลูกรีด อีกส่วนหนึ่งก็คือแรงเสียดทานที่ผิวสัมผัส F โดยระหว่าง จุดเริ่มต้นการสัมผัสจนถึงจุด N โลหะแผ่นจะเกลื่อนที่ช้ากว่าลูกรีด ดังนั้นทิศทางของ F จะวิ่งเข้าหา จุด N ดังแสดงในรูปที่ 6.1 ในทางตรงกันข้าม ระหว่างจุด N จนถึงจุดที่โลหะไหลออกจากลูกรีด ความเร็วของผิวสัมผัสโลหะแผ่นจะเกลื่อนเร็วกว่าลูกรีดทำให้ทิศทางของ F จะอยู่ในทิศทางตรงกัน ข้ามกับที่แสดงในรูปที่ 6.1 แต่ยังพุ่งเข้าหาจุด N เช่นเดิม

ที่ส่วนประกอบของแรงตามแนวแกน y ของ P_r ก็คือแรงรีด (Rolling Force) ใช้สัญลักษณ์ P แรงรีดนี้คือแรงที่ลูกรีดกระทำต่อโลหะแผ่นให้เกิดการเปลี่ยนรูปซึ่งจะมีค่าเท่ากับแรงที่โลหะแผ่น กระทำต่อลูกรีดแต่อยู่ในทิศทางตรงกันข้าม แรงนี้จะเรียกว่าแรงการแยก (Separating Force) ส่วน แรงดันรีดจำเพาะ (Specific Roll Pressure) ใช้สัญลักษณ์ p จะหมายถึงค่าของแรงรีดหารด้วยพื้นที่ ผิวสัมผัสฉาย (Projected Area) ซึ่งหาได้จากผลดูณของความกว้างโลหะแผ่น (b) กับความยาวฉาย (Projected Length) ของส่วนได้งบนแกน x ใช้สัญลักษณ์ L_p โดย

$$L_{p} = \left[R(h_{o} - h_{f}) - \frac{(h_{o} - h_{f})^{2}}{4} \right]^{\frac{1}{2}}$$

$$\approx \sqrt{R(h_{o} - h_{f})}$$
(6.2)

ดังนั้นแรงดันรีดจำเพาะหาได้จาก

$$p = \frac{P}{bL_p}$$
(6.3)

การกระจายของแรงคันรีด (p_x) บนส่วนโค้งของผิวสัมผัสเป็นแรงคันที่กระทำต่อลูกรีคคัง แสดงในรูปที่ 6.2 แรงคันจะเพิ่มสูงสุดที่ตำแหน่งจุคสมคุลก่อนที่จะลคลง โคยแรงรีค(P) จะหาได้ จากพื้นที่ภายใต้ส่วนโค้งนี้ โคยแรงรีคจะกระทำที่จุคศูนย์กลางมวล (Center of Gravity) พื้นที่ใต้ส่วน โค้งสามารถคำนวณได้จากการอินทิเกรตค่าของแรงคันรีคตลอดแนวส่วนโค้งคังสมการต่อไปนี้

$$P = b \int_{0}^{L_{d}} p_{x} dx$$
 (6.4)

รูปที่ 6.2 การกระจายของแรงคันรีค และแรงรีค

แรงบิครีค(M,) สามารถหาได้จาก

$$M_{t} = 2b \int_{0}^{L_{d}} p_{x} (L_{d} - x) dx \approx 2Pa$$
(6.5)

โดย a คือระยะห่างระหว่างจุดศูนย์กลางมวลของพื้นที่ (Center of gravity) กับเส้นผ่าศูนย์กลางลูกรีด โดยประมาณจะมีค่าเท่ากับ 0.5 สำหรับการรีดร้อน 0.45 สำหรับการรีดเย็น [14] และแรงบิดรีดนี้จะ คำนวณสำหรับลูกรีดทั้งสองลูก

6.2 การหาแรงรีดและแรงบิดรีด (Rolling Force and Torque)

จากสมการที่ (6.3) และ (6.4) จะเห็นว่าจะหาแรงรีดและแรงบิดรีดได้ต้องทราบการกระจาย ของความดันรีด _{Px} ซึ่งมีหลากหลายทฤษฎี [27] ในการประมาณค่าดังกล่าว รวมทั้งทฤษฎีของ Alexander และ Ford [22] พวกเขาได้นำเสนอสูตรทางคณิตศาสตร์ที่ใช้หาค่าแรงรีด (P) และแรงบิด รีด (M₁) ภายใต้สมมุติฐานหลักคือ เป็นปัญหาแบบความเครียดในระนาบ วัสดุเป็นแบบพลาสติกอุดม กติ (Ideal Plastic) โดยไม่คำนึงถึงความเครียดในช่วงอีลาสติก ลูกรีดไม่มีการเปลี่ยนรูป อีกประการ หนึ่งกือความเค้นเฉือนคราก (Shear Yield Stress) จะเกิดขึ้นที่ผิวสัมผัสระหว่างลูกรีดและโลหะแผ่น ซึ่งสมมุติฐานเหล่านี้สอดกล้องกับโปรแกรมที่ประดิษฐ์ขึ้น สมการที่ใช้ในการคำนวณจะกำหนดก่า แรงดันรีดจำเพาะ (p) อยู่ในรูป

$$p = 2k_{g}\tau_{yield}$$
(6.6)

โดย au_{yield} คือค่าความเค้นเนื่อนคราก

k กือค่าคงที่ของแบบจำลอง (Geometrical Coefficient) มีค่าเท่ากับ

$$k_{g} = 0.25(\pi + Z_{a}) \tag{6.7}$$

ในที่นี้ Z_a คืออัตราส่วนเฉลี่ยทางคณิตศาสตร์ของบริเวณการเปลี่ยนรูป (Arithmetic Average Aspect Ratio of Deformation Zone) มีค่าเท่ากับ

$$Z_{a} = \frac{2L_{p}}{h_{o} + h_{f}}$$
(6.8)

แทนค่าสมการ (6.6) – (6.8) ลงในสมการ (6.3) แล้วจัครูปโดยกำหนด b = 1 จะได้

$$\frac{P}{\tau_{\text{yield}}} = L_p \left(\frac{\pi}{2} + \frac{L_p}{h_o + h_f}\right)$$
(6.9)

ส่วนแรงบิครีคสามารถหาได้จากสมการ

$$\frac{M_{t}}{\tau_{\text{yield}}} = L_{p}^{2} \left(\frac{\pi}{2} + \frac{2L_{p}}{3} \frac{h_{o} + 2h_{f}}{(h_{o} + h_{f})^{2}}\right)$$
(6.10)

สมการ (6.9) และ (6.10) สามารถใช้ในการคำนวณหาแรงรีคและแรงคันรีคได้โดยตรงหากรู้ก่าคงที่ ต่างๆของแบบจำลอง ซึ่งในหัวข้อต่อไปจะใช้ในการเปรียบเทียบผลที่ได้กับผลที่คำนวณจาก โปรแกรม MTFlow เพื่อตรวจสอบความถูกต้องต่อกรณีการรีคโลหะแผ่น

6.3 การตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรมในกรณีการรีดโลหะแผ่น

ในหัวข้อย่อยนี้จะยกตัวอย่างการรีดโลหะแผ่นเพื่อทำการตรวจสอบแรงรีดและแรงบิดรีด โดยสำหรับโปรแกรม MTFlow โดยโปรแกรมสามารถกำนวณหาแรงดันที่ตำแหน่งต่างๆบนผิวสัมผัส โดยวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ ดังนั้นจึงสามารถทำการอินทิเกรตเชิงตัวเลข (Numerical Integration) เพื่อหา ก่าของแรงรีดและแรงบิดรีด ดังแสดงในสมการที่ (6.4) และ (6.5) ตามลำดับ เพื่อเปรียบเทียบกับ แรงรีดและแรงบิดรีดที่คำนวณได้จากสูตรของ Alexander และ Ford ดังสมการที่ (6.9) และ (6.10) ตามลำดับ นอกจากนี้ยังจะเปรียบเทียบผลกับการทดลองเพื่อยืนยันความถูกต้องอีกครั้ง

ข้อสมมุติฐานที่สำคัญของการวิเคราะห์การรีคโลหะแผ่นโดยใช้โปรแกรม MTFlow ก็คือจะ ใม่มีการลื่นใถลที่ผิวสัมผัสระหว่างโลหะแผ่นและลูกรีค กล่าวคือความเร็วที่บริเวณผิวสัมผัสที่ จำเป็นต้องกำหนดลงเป็นเงื่อนไขขอบเขตของโปรแกรมจะเท่ากับความเร็วที่ผิวลูกรีด อีกประการ หนึ่งลูกรีคจะถือว่าเป็นวัตถุแข็งเกรีง คือไม่มีการเปลี่ยนรูปไม่ว่ากรณีใดๆ

6.3.1 การตรวจสอบความถูกต้องกับทฤษฎีของ Alexander และ Ford

ตัวอย่างแบบจำลองที่ใช้มีรายละเอียดดังนี้

- ความหนาของโลหะแผ่นขาเข้า h = 0.5 cm
- ความหนาของโลหะแผ่นขาออก $h_f = 0.335~cm$
- อัตราส่วนการถุดขนาด R = 0.33
- ลูกรีครัศมี 29 cm
- ความยาว L_d คำนวณจากสมการ (6.2) $L_d = 2.187 \text{ cm}$
- ความเร็วลูกรีดที่ผิวสัมผัส 5 cm/s
- ความเค้นเฉือนคราก = 1000 kg/cm^2

แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ที่สร้างสำหรับปัญหานี้แสดงไว้ในรูปที่ 6.3 ซึ่งประกอบไปด้วย จุดต่อความเร็ว 1545 จุด จุดต่อความดัน 416 จุด เอลิเมนต์จำนวน 714 เอลิเมนต์ การวิเคราะห์จะใช้ โปรแกรม MTFlow(v1) และเนื่องจากสมมาตรตามแนวกึ่งกลางความหนาของโลหะแผ่นจึงสร้าง แบบจำลองเพียงครึ่งหนึ่ง

รูปที่ 6.3 แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ของตัวอย่างการรีคโลหะแผ่น

ผลของการกระจายความเร็วและความคัน รวมทั้งผลของเวกเตอร์ความเร็วแสคงในรูป 6.4 a-c

(c) ผลเวกเตอร์ความเร็ว

รูปที่ 6.4 ผลการคำนวณตัวอย่างการรีดโลหะแผ่นโดยโปรแกรม MTFlow(v1)

หลังจากได้ค่าความดันที่จุดต่อต่างๆจะทำการคำนวณหาแรงรีดโดยการอินทิเกรตเชิงตัวเลข เพื่อที่จะหาค่าแรงรีดและแรงบิดรีดดังสมการที่ (6.4) และ (6.5) และเมื่อทำการเปรียบเทียบกับค่าที่ได้ จากการคำนวณโดยทฤษฎีของAlexander และFord จะได้ผลดังตารางที่ 6.1

ตารางที่ 6.1 ผลการเปรียบเทียบแรงรีดและแรงบิดรีดโดยโปรแกรม MTFlow(v1) และทฤษฎีของ Alexander และ Ford

	MTFlow(v1)	Alexander & Ford	แตกต่าง (%)
แรงรีด (P/ τ _{yield}) ,kg/cm	9.54	9.16	+4.2
แรงบิครีค(M _t / τ _{yield}),kg.cm/cm	19.88	19.05	+4.4

6.3.2 การตรวจสอบความถูกต้องกับผลการทดลอง

ในหัวข้อย่อยนี้จะนำผลการทคลองของ Sim [24] เพื่อมาใช้อ้างอิงกับผลที่คำนวณโดย โปรแกรม MTFlow ในการทคลองจะใช้วัสดุตะกั่ว ทำการทคลองที่อุณหภูมิห้องเนื่องจากตะกั่วที่ อุณหภูมิห้องมีคุณสมบัติเหมือนโลหะอื่นๆที่มีอุณหภูมิสูง ทำให้การทคลองไม่จำเป็นด้องควบคุม อุณหภูมิให้เท่ากันตลอดการทคลองซึ่งเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก ตะกั่วที่ใช้ในการทคลองตามที่เสนอใน เอกสารอ้างอิงมีอยู่หลายขนาดตามแต่ขนาดความหนา แต่ที่นำมาเป็นตัวอย่างในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะใช้ตะกั่วที่มีความหนา 0.25 นิ้ว กว้าง 1 นิ้ว ทำการรีดผ่านลูกรีดที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5 นิ้ว โดยใช้สารการ์บอนเตตะกลอไรด์ (Carbon Tetrachloride) ที่บริเวณผิวสัมผัสเพื่อเพิ่มแรงเสียดทาน ระหว่างผิวเพื่อให้เกิดสภาพใกล้เกียงกับสภาวะที่ไม่มีการลื่นไถลให้มากที่สุด การทดลองจะทำการ บันทึกก่าแรงรีดและแรงบิดรีดที่อัตราส่วนการลดขนาด 0.1 0.2 0.3 0.4 และ0.5

ค่าความเค้นครากที่ใช้ในการคำนวณได้มาจากการทดลองการกดอัดแผ่นระนาบ (Plane Compression) ที่อัตราส่วนต่างๆดังในเอกสารอ้างอิง [22] จะได้ก่าความเค้นครากโดยประมาณที่ อัตราส่วนการลดขนาด 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5 เท่ากับ 1.3 1.75 2.0 2.2 และ 2.3 ton/in² ตามลำดับ (1 ton = 2240 lb) ความเร็วลูกรีดที่ผิวสัมผัสเท่ากับ 2.5 in/s แบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ที่จะใช้ใน การคำนวณโดยโปรแกรม MTFlow(v1) รวมทั้งผลการกระจายของความเร็วและความดัน ที่อัตราส่วน การลดขนาด 0.1- 0.5 ได้แสดงไว้ในรูปที่ 6.5 - 6.9 ตามลำดับ

รูปที่ 6.7 แบบจำลองและผลการวิเคราะห์การรีคที่อัตราส่วนการลดขนาด 0.3

รูปที่ 6.9 แบบจำลองและผลการวิเคราะห์การรีดที่อัตราส่วนการลดขนาด 0.5

ผลที่คำนวณได้โดยโปรแกรม MTFlow(v1) ได้แสดงไว้ในตารางที่ 6.2 ส่วนผลการ เปรียบเทียบกับการทดลองแสดงด้วยกราฟในรูปที่ 6.10

r	แรงรีด (P) , ton/in	แรงบิดรีด (M _t) ,ton.in/in
0.1	0.24	0.06
0.2	0.58	0.16
0.3	1.03	0.40
0.4	1.55	0.70
0.5	2.09	1.02

ตารางที่ 6.2 แสดงผลการกำนวณแรงรีดและแรงบิดรีดที่อัตราส่วนการลดขนาดต่างๆ

รูปที่ 6.10 กราฟเปรียบเทียบผลแรงรีคและแรงบิครีคจากโปรแกรม MTFlow(v1) และ ผลการทคลอง

6.3.3 การตรวจสอบความถูกต้องของผลอุณหภูมิ

ในหัวข้อย่อยนี้จะทำการเปรียบเทียบผ_ลการกระจายอุณหภูมิที่เกิดกับโลหะแผ่นที่ทำการ ้ กำนวณ ใด้จากโปรแกรม MTFlow(v2) กับผลของปัญหาเดียวกันจากรายการอ้างอิง [17] ซึ่งคำนวณ โดยวิธีไฟในต์เอลิเมนต์เช่นเดียวกันแต่ใช้เอลิเมนต์แบบสี่เหลี่ยม โดยจะทำการวิเคราะห์การรีคโลหะ แผ่นที่มีอัตราส่วนการถดขนาดประมาณ 0.254 แบบจำถองของปัญหาได้แสดงไว้ในรูปที่ 6.11 แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ได้แสดงไว้ในรูปที่ 6.12 ปัญหานี้ก่ากวามเก้นกรากจะขึ้นอยู่กับอุณหภูมิ และอัตราการเปลี่ยนแปลงความเครียด โดยมีความสัมพันธ์ดังนี้

$$\sigma_{\text{yield}} = \frac{1}{C_1} \ln \left[\left(\frac{z}{C_2} \right)^{\frac{1}{C_3}} + \sqrt{\left(\frac{z}{C_2} \right)^{\frac{2}{C_3}} + 1} \right]$$
(6.11)

โดย	$z = \overline{\overline{\epsilon}} e^{RT}$	sec ⁻¹	(6.12)
	$C_1 = 0.01901$	m2/MN	
	$C_2 = 7.92 \times 10^8$	sec ⁻¹	
	$C_3 = 5.0$		
	$C_4 = 1.39 \times 10^5$	J/g-mole	
ลฬักลงา	R = 8.311	J/g-mole	
			//

 C_4

รูปที่ 6.12 แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ของปัญหาการรีคโลหะ R = 0.254

้คุณสมบัติของวัสคุทางค้านความร้อนมีรายละเอียคดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อน	:	k = 0.4302	cal/cm K
ค่าความหนาแน่น	:	= 0.0027	5 kg/cm ³
ค่าความจุความร้อนจำเพาะ	:	c = 239.01	cal/kg K
ค่าคงที่สำหรับแปลงงานทางกล	:	J = 418.4	N.cm/cal

จะทำการศึกษาผลการกระจายอุณหภูมิจากปัญหาที่มีอุณหภูมิเริ่มต้น 400 K และ 700 K เพื่อ การเปรียบเทียบกับรายการอ้างอิง [17] ซึ่งแสดงผลของเส้นชั้นอุณหภูมิของทั้งสองปัญหาในรูปที่ 6.13 ส่วนผลที่กำนวณโดยโปรแกรม MTFlow(v2) ได้แสดงไว้ในรูปที่ 6.14 เมื่อเปรียบเทียบผลที่ จากทั้งสองรูปจะพบว่าอยู่ในรูปแบบที่ใกล้เคียงกัน

นอกจากนี้ผลการกระจายความคันที่คำนวณจากโปรแกรม MTFlow(v2) ของทั้งสองปัญหา ได้แสดงไว้ในรูปที่ 6.15 ส่วนผลของแรงรีดและแรงบิครีคได้แสดงไว้ในตารางที่ 6.3 จากตารางจะ พบว่าการรีคโลหะที่อุณหภูมิสูงจะส่งผลให้ใช้แรงรีดและแรงบิครีคน้อยกว่าการรีคที่อุณหภูมิต่ำกว่า ซึ่งปัญหานี้การรีคที่อุณหภูมิ 700 K จะใช้แรงรีคแรงบิครีคน้อยกว่าการรีคที่ 400 K ถึงประมาณ 2.7 เท่า

(b) อุณหภูมิเริ่มต้น 700 K

รูปที่ 6.13 ผลการกระจายอุณหภูมิจากรายการอ้างอิง [17]

ตารางที่ 6.3 แสดงผลการเปรียบเทียบแรงรีคและแรงบิครีคที่อุณหภูมิเริ่มต้น 400 และ 700 K

	400 K	700K
แรงรีด(kg/cm)	14047.9	5208
แรงบิครีค(kg.cm/cm)	55168.4	20257.8

6.4 ผลของความเร็วลูกรีดที่มีต่อการกระจายอุณหภูมิ

ในหัวข้อนี้จะทำการศึกษาถึงการกระจายของอุณหภูมิที่เกิดขึ้นบริเวณหน้าตัดของโลหะแผ่น ที่ความเร็วของลูกรีดต่างๆ โดยใช้โปรแกรม MTFlow(v2) แบบจำลองที่ใช้จะมีรายละเอียด เช่นเดียวกับแบบจำลองในหัวข้อ 6.3.1 คือ

- ความหนาของโลหะแผ่นขาเข้า $h_o = 0.5 \text{ cm}$
- กวามหนาของโลหะแผ่นขาออก $h_f = 0.335~cm$
- อัตราส่วนการถดขนาด = 0.33
- ลูกรีครัศมี 29 cm
- ความยาว L_d คำนวณจากสมการ (6.2) $L_d = 2.187 \text{ cm}$
- ความเร็วลูกรีคที่ผิวสัมผัส 1, 5, 10, 20, 60 cm/s
- ความเค้นเฉือนคราก = 1000 kg/cm²
- ค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อน 1.0 cal/(s.cm. °C)
- ค่าความหนาแน่น 0.01 kg/cm³
- ก่าความจุความร้อนจำเพาะ 100.0 cal/(kg.^oC)
- ค่าคงที่สำหรับแปลงความร้อนทางกล (Mechanical Equivalent of heat, J) 42.65 kg.cm/cal
- กำหนดให้ β มีค่าเท่ากับ 0.0007

ผลการคำนวณโดยโปรแกรม MTFlow(v2) ในรูปแบบของการกระจายอุณหภูมิสัมพัทธ์ที่ ความเร็วต่างๆ ได้แสดงไว้ในรูปที่ 6.16 ซึ่งจากผลการคำนวณจะพบว่าความเร็วที่ใช้ในการรีดโลหะ แผ่นจะส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นและการกระจายของอุณหภูมิ โดยการรีดที่ความเร็วสูงอุณหภูมิจะเพิ่ม สูงขึ้นกว่าที่ความเร็วต่ำ

รูปที่ 6.16 ผลการกระจายอุณหภูมิสัมพัทธ์ที่ความเร็วรีคต่างๆ

จากผลการเปรียบเทียบกับทฤษฎีของ Alexander และ Ford หรือว่าผลการทดลองของ Sim ตลอดจนผลจากวิธีไฟไนต์เอลิเมนต์โดยใช้เอลิเมนต์แบบสี่เหลี่ยม จะเห็นว่าผลการกำนวณโดย โปรแกรม MTFlow ที่สภาวะเดียวกันกับทฤษฎีดังกล่าวจะได้ก่าแรงรีดและแรงบิตรีดที่ใกล้เกียงกับ ผลดังกล่าว เป็นการยืนยันถึงกวามถูกต้องของโปรแกรมต่อกรณีการรีดโลหะแผ่น อย่างไรก็ตามผล เหล่านี้จะยืนอยู่บนสมมุติฐานที่กล่าวไว้ข้างต้น ที่สำคัญก็ก็อวัสดุเป็นแบบพลาสติกอุดมลติ ซึ่งไม่มี กวามเกรียดแข็ง ดังนั้นหากนำไปวิเคราะห์วัสดุประเภทเหล็ก หรือโลหะเนื้อแข็งอื่นๆจะได้ก่าที่ต่ำ กว่าความเป็นจริง นอกจากนี้ยังสามารถใช้โปรแกรมในการประมาณผลของการกระจายอุณหภูมิที่ เปลี่ยนแปลงเนื่องจากการนำความร้อน การพาความร้อนเนื่องจากการไหลของโลหะและการเพิ่มขึ้น ของอุณหภูมิเนื่องจากการเปลี่ยนรูปของโลหะ ซึ่งอุณหภูมิจะต้องสอดคล้องอย่างต่อเนื่องกับก่ากวาม เก้นครากซึ่งจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงความเร็วและความดัน ซึ่งหากตัวไม่รู้ก่าทั้งหมดลู่เข้าสู่ กำตอบก่าใดก่าหนึ่งก็จะได้กำตอบที่สอดกล้องกันทั้งระบบซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการนำไป ออกแบบเครื่องจักรกลในการรีดโลหะเพื่อลดก่าใช้จ่ายในการออกแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 7 การปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติ

ในการวิเคราะห์โดยระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ ขนาดของเอลิเมนต์ถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด สิ่งหนึ่งเนื่องจากระเบียบวิธีนี้เป็นการหาผลเฉลยโดยประมาณ ขนาดของเอลิเมนต์ที่เล็กจะส่งผลให้ ได้คำตอบที่ใกล้เกียงความเป็นจริงมากที่สุด หากแต่ว่าเอลิเมนต์ที่มีขนาดเล็กหรือพูดอีกนัยหนึ่งก็คือมี ความถี่สูงหรือมีปริมาณเอลิเมนต์บนโดเมนปัญหามาก จะส่งผลให้ต้องใช้เวลาในการคำนวณมาก และต้องใช้หน่วยความจำ (RAM) ของคอมพิวเตอร์สูง ซึ่งปัญหาที่พบจากการใช้โปรแกรมที่ ประดิษฐ์ขึ้นในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก็คือขนาดของปัญหาหรือจำนวนสมการระบบสมการขนาดใหญ่ที่ จะทำการแก้หาคำตอบนั้นมีปริมาณมากเกินกว่าเกรื่องคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่จะรับได้ จึงต้องทำการลด ขนาดของปัญหาลงหรือหาเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีหน่วยความจำสูงเพื่อที่จะแก้ปัญหานั้นๆ

จากปัญหาข้างต้นจึงมีการนำเอาเทคนิคการปรับเปลี่ยนขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติมาใช้ ร่วมกับระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์เพื่อที่จะทำการจัดการกำหนดขนาดของเอลิเมนต์บนโดเมนปัญหา ให้มีความสัมพันธ์ที่เหมาะสม เนื่องจากว่าขนาดของเอลิเมนต์ที่ตำแหน่งใดๆบนโดเมนปัญหาไม่มี ความจำเป็นที่ด้องเท่ากัน การกำหนดความสัมพันธ์ของขนาดเอลิเมนต์จะอาศัยหลักเกณฑ์ที่ว่าบริเวณ ใดที่มีการเปลี่ยนแปลงความชันของคำตอบ (Solution Gradient) สูง บริเวณนั้นควรที่จะมีขนาดของเอ ลิเมนต์เล็ก ในทางตรงกันข้ามบริเวณใดที่มีการเปลี่ยนแปลงความชันของคำตอบน้อย บริเวณนั้น สามารถมีเอลิเมนต์ที่มีขนาดใหญ่ได้ ดังแสดงในรูปที่ 7.1 เป็นการสมมุติการกระจายของกำตอบ ¢ ตลอดความยาว L ของเหล็กท่อน (Rod) ใน 1 มิติ โดยในช่วงแรกของการกระจายจะมีการ

เปลี่ยนแปลงความชันของคำตอบค่อนข้างมากโดยจะมากที่สุดในบริเวณตำแหน่งสูงสุดของส่วนโค้ง โดยในช่วงท้ายจะมีการเปลี่ยนแปลงความชันของคำตอบน้อย เอลิเมนต์สมมุติให้เป็นแบบ 1 มิติที่มี การประมาณภายในเป็นแบบเชิงเส้น (Linear Interpolation Function) โดยในรูป (a) จะมีจำนวนเอลิ เมนต์ทั้งสิ้น 9 เอลิเมนต์ จะพบว่าผลของวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ในบริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงความชัน ของคำตอบมากจะไม่ดีนัก แต่ในช่วงท้าย คำตอบจากวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ในบริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงความชัน ของคำตอบมากจะไม่ดีนัก แต่ในช่วงท้าย คำตอบจากวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ให้มีขนาดที่เล็กลงดังรูป (b) โดยเพิ่มจำนวนเอลิเมนต์เป็น 18 เอลิเมนต์ จะพบว่าผลจากวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ให้มีขนาดที่เล็กลงดังรูป (b) โดยเพิ่มจำนวนเอลิเมนต์เป็น 18 เอลิเมนต์ จะพบว่าผลจากวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ให้มีขนาดที่เล็กลงดังรูป (a) แต่ต้องใช้เวลาในการคำนวณและใช้หน่วยความจำของเครื่องคอมพิวเตอร์มากขึ้นเช่นกัน แต่หากใช้ เทคนิกการปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติ ดังรูป (c) บริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงความชันของ คำตอบมากจะมีเอลิเมนต์ที่มีขนาดเล็ก ในทางกลับกันบริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงความชันของ คำตอบมากจะมีเอลิเมนต์ขึ้งมาดใหญ่ จากรูปจะเห็นว่าใช้เอลิเมนต์เพียง 10 เอลิเมนต์แต่ผลที่ได้กลับดีกว่ารูป (b) ที่ใช้

รูปที่ 7.1 การกำหนดขนาดเอลิเมนต์แบบต่างๆ

จำนวนเอลิเมนต์ถึง 18 เอลิเมนต์ ดังนั้นจะเห็นว่าหากมีการจัดการปรับเปลี่ยนขนาดเอลิเมนต์ที่ เหมาะสมจะทำให้ได้กำตอบที่ใกล้เคียงผลเฉลยแม่นตรงโดยไม่จำเป็นที่จะต้องใช้เอลิเมนต์จำนวน มาก หากแต่ในปัญหาของไฟในต์เอลิเมนต์โดยทั่วไปเราไม่สามารถทราบผลเฉลยแม่นตรงได้จึงไม่รู้ ว่าบริเวณใดควรที่จะมีความถิ่มาก บริเวณใดควรมีความถิ่น้อย จึงต้องอาศัยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำหรับปรับเปลี่ยนขนาดของเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติร่วมกับโปรแกรมไฟในต์เอลิเมนต์ ทำการ ปรับเปลี่ยนขนาดหลายๆรอบจนมั่นใจว่าผลที่ได้ลู่เข้าสู่กำตอบที่ถูกต้อง

เทกนิกการปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติใด้ถูกนำมาใช้ร่วมกับโปรแกรมไฟในต์เอลิ เมนต์สำหรับคำนวณปัญหาทางวิศวกรรมต่างๆ ดังเช่นปัญหาการถ่ายเทความร้อน [28] ปัญหาการ ใหลแบบหนืด [5] และปัญหาการไหลความเร็วสูงแบบอัดตัวได้ [29] ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะทำ การประยุกต์เทกนิกนี้กับการไหลของโลหะที่เกิดจากการอัดรีด รวมทั้งการรีดโลหะแผ่น เพื่อให้ ได้ผลเฉลยที่ดีที่สุดโดยใช้ความเร็วเป็นตัวกำหนดความสัมพันธ์ของขนาดเอลิเมนต์ที่เหมาะสม เพื่อที่จะดูผลการเปรียบเทียบรูปแบบของการกระจายของกำตอบที่การเปลี่ยนแปลงขนาดของเอลิ เมนต์ในระยะต่างๆ ที่ถู่เข้าสู่กำตอบที่ดีที่สุด

7.1 หลักการของเทคนิคการปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติ

ประเด็นที่สำคัญของเทคนิกการปรับเปลี่ยนขนาดของเอลิเมนต์โดยมัตโนมัติก็ก็อการหา ขนาดของแต่ละเอลิเมนต์ที่เหมาะสมและสัมพันธ์กันทั้งระบบ ในการหาขนาดที่เหมาะสมนั้นจะเริ่ม จากอาสัยหลักการสำหรับหาความเก้นตามแนวแกนหลัก (Principal Stress) ของปัญหาทางด้านกล ศาสตร์ของแข็ง [7] ดังรูปที่ 7.2 กล่าวคือที่ตำแหน่งใดๆบนระนาบของแกน x-y จะประกอบด้วย กวามเก้นอยู่สองประเภทคือกวามเก้นตั้งฉาก (Normal Stress) และความเก้นเฉือน (Shear Stress) และ หากหมุนแกนที่มีจุดเริ่มต้นอยู่ที่ตำแหน่งที่สนใจ ถ่าของกวามเก้นตั้งฉากและความเก้นเฉือนก็จะ เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีระบบ ถ้าหากหมุนแกนจนพบตำแหน่งที่มีเฉพาะความเก้นตั้งฉากโดยไม่มี ความเก้นเฉือน แกนนั้นจะเรียกว่าแกนหลัก ใช้สัญลักษณ์ X-Y ความเก้นตั้งฉากที่เกิดขึ้นจะเรียกว่า กวามเก้นตามแนวแกนหลัก จะมีอยู่ 2 ก่า และก่ามากในสองก่านี้จะเป็นก่าของกวามเก้นตั้งฉากที่มาก ที่สุด ที่เป็นไปได้ ฉ ตำแหน่งนั้นๆ สามารถเขียนกวามสัมพันธ์ของกวามเก้นในรูปแบบ 2 มิติ สำหรับแนวแถนทั่วไปเมื่อเปรียบเทียบกับแนวแกนหลักได้ดังสมการที่ (7.1)

รูปที่ 7.2 ความเค้นที่ตำแหน่งใดๆเปรียบเทียบกับความเค้นที่แนวแกนหลัก

$$\begin{bmatrix} \sigma_{x} & \tau_{xy} \\ \tau_{xy} & \sigma_{y} \end{bmatrix} \longrightarrow \begin{bmatrix} \sigma_{X} & 0 \\ 0 & \sigma_{Y} \end{bmatrix}$$
(7.1)

ในลักษณะเดียวกัน เทคนิกการปรับเปลี่ยนขนาดเอลิเมนต์ที่อาศัยการเปลี่ยนแปลงความชัน ของกำตอบเป็นตัวกำหนดขนาดของเอลิเมนต์ โดยสามารถเขียนในรูปแบบของก่าอนุพันธ์ลำดับที่ 2 ได้ดังสมการที่ (7.2) และโดยอาศัยหลักการเดียวกับการหากวามเก้นตามแนวแกนหลัก อัตราการ เปลี่ยนแปลงกวามชันก็สามารถหาแนวแกนหลักได้เช่นกัน และจะเกิดก่ามากที่สุดของแต่ละเอลิเมนต์ ที่จะนำไปเป็นตัวกำหนดกวามสัมพันธ์ของขนาดเอลิเมนต์บนโดเมนปัญหา

โดย φ_i คือฟังก์ชันกำตอบของปัญหาที่ใช้เป็นตัวกำหนดกวามสัมพันธ์ของขนาดเอลิเมนต์
 i คือจุดต่อหลักบนโดเมนปัญหา

เอลิเมนต์สามเหลี่ยมแบบสามจุดต่อจะมีฟังก์ชันการประมาณภายในของคำตอบเป็นแบบเชิง เส้น (Linear) ซึ่งสามารถเขียนลักษณะการกระจายของคำตอบสำหรับเอลิเมนต์ได้ในรูป

$$\phi_{e}(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = \begin{bmatrix} \mathbf{N}_{1}(\mathbf{x}, \mathbf{y}) & \mathbf{N}_{2}(\mathbf{x}, \mathbf{y}) & \mathbf{N}_{3}(\mathbf{x}, \mathbf{y}) \end{bmatrix} \begin{cases} \phi_{1} \\ \phi_{2} \\ \phi_{3} \end{cases}$$
$$= \begin{bmatrix} \mathbf{N} \end{bmatrix} \{ \phi_{i} \}$$
(7.3)

และเนื่องจากฟังก์ชันการประมาณภายในของเอลิเมนต์เป็นแบบเชิงเส้นจึงไม่สามารถหาค่าอนุพันธ์ อันดับที่สองได้โดยทางตรง ดังนั้นในการหาค่าต่างๆของสมการที่ (7.2) ซึ่งอยู่ในรูปอนุพันธ์อันดับที่ สองนั้นสามารถกระทำได้โดยทางอ้อม [30] โดยเริ่มจากการหาค่าอนุพันธ์อันดับที่หนึ่งของกำตอบ เมื่อเทียบกับแกน x ของสมการ (7.3)

$$\frac{\partial \phi_{e}}{\partial x} = \left\lfloor \frac{\partial N}{\partial x} \right\rfloor \{ \phi_{i} \}$$
(7.4)

ค่าอนุพันธ์อันดับหนึ่งที่ได้จะเป็นค่าหนึ่งที่เกิดขึ้นกับเอลิเมนต์ต่างๆทั่วทั้งโดเมน หลังจากนั้นจะทำ การแปลงค่าผลเฉลยของเอลิเมนต์ต่างๆให้เป็นผลเฉลยที่จุดต่อ ก่อให้เกิดสนามของค่าอนุพันธ์อันดับ ที่หนึ่งของกำตอบบนจุดต่อทั่วทั้งโดเมน วิธีในการแปลงดังกล่าวสามารถกระทำได้โดยหาก่าเฉลี่ย ในรูปแบบทั่วไปดังนี้

$$u_i = \frac{\sum_{m} (u_e)_m}{m}$$
(7.5)

โดย _u, คือผลเฉลยใดๆ<mark>บนจุดต่อ u คือผลเฉลยใดๆบนเอลิเมนต์</mark>

i คือหมายเลขจุดต่อ m คือจำนวนเอลิเมนต์ที่ล้อมรอบจุดต่อ i

รูปที่ 7.3 การเรียงตัวของเอลิเมนต์รอบจุคต่อ i

ตัวอย่างเช่น ผลเฉลยของค่าอนุพันธ์อันคับที่หนึ่งของจุคต่อ i ที่มีเอลิเมนต์ล้อมรอบอยู่ 6 เอลิ เมนต์คังรูปที่ 7.3 สามารถหาได้จาก

$$\frac{\partial \phi_{i}}{\partial x} = \frac{\left(\frac{\partial \phi_{e}}{\partial x}\right)_{1} + \left(\frac{\partial \phi_{e}}{\partial x}\right)_{2} + \dots + \left(\frac{\partial \phi_{e}}{\partial x}\right)_{6}}{6}$$
(7.6)

หลังจากได้สนามของค่าอนุพันธ์อันดับที่หนึ่งของคำตอบที่อยู่บนจุดต่อทั่วทั้งโคเมน ก็จะ เริ่มทำการหาค่าอนุพันธ์อันดับที่สอง โดยสามารถเขียนฟังก์ชันการประมาณภายในแบบเชิงเส้นบนเอ ลิเมนต์แบบสามเหลี่ยมของค่าอนุพันธ์ดังกล่าวได้ในรูป

$$\frac{\partial \phi_{e}}{\partial x} = \left\lfloor \mathbf{N} \right\rfloor \left\{ \frac{\partial \phi_{i}}{\partial x} \right\}$$
(7.7)

้ดังนั้นก่าอนุพันธ์อันดับที่สองของกำตอบเทียบกับแกน x และแกน y สามารถเขียนได้ตามลำดับดังนี้

$$\frac{\partial^2 \phi_e}{\partial x^2} = \left\lfloor \frac{\partial N}{\partial x} \right\rfloor \left\{ \frac{\partial \phi_i}{\partial x} \right\}$$
(7.8a)

$$\frac{\partial^2 \phi_e}{\partial y \partial x} = \left\lfloor \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial y} \right\rfloor \left\{ \frac{\partial \phi_i}{\partial x} \right\}$$
(7.8b)

ในทำนองเดียวกันสามารถหาค่าอนุพันธ์อันดับที่หนึ่งของกำตอบเมื่อเทียบกับแกน y ซึ่งก่อให้เกิดค่า อนุพันธ์อันดับที่สองเมื่อเทียบกับแกน x และy ตามลำดับดังนี้

$$\frac{\partial^2 \phi_e}{\partial x \partial y} = \left\lfloor \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial x} \right\rfloor \left\{ \frac{\partial \phi_i}{\partial y} \right\}$$
(7.9a)

$$\frac{\partial^2 \phi_e}{\partial y^2} = \left\lfloor \frac{\partial \mathbf{N}}{\partial y} \right\rfloor \left\{ \frac{\partial \phi_i}{\partial y} \right\}$$
(7.9b)

สมการที่ (7.8 a,b) และ (7.9 a,b) จะเป็นก่าอนุพันธ์อันดับที่สองที่เกิดบนเอลิเมนต์ สามารถหาก่า เหล่านี้ที่กระจายบนจุดต่อต่างๆ ได้ในทำนองเดียวกับกรณีที่ผ่านมา โดยใช้สมการ (7.5) ซึ่งสุดท้ายก็ จะได้ก่าทั้งสี่ของเมตริกซ์ทางด้านซ้ายของสมการที่ (7.2)

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะใช้ความเร็วเป็นตัวกำหนดความสัมพันธ์ของขนาด กล่าวคือบริเวณ ใคมีอัตราการเปลี่ยนแปลงความชันของความเร็ว (Velocity Gradient) สูง บริเวณนั้นควรมีความถี่ของ เอลิเมนต์มากกว่าบริเวณที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงความชันของความเร็วต่ำ สามารถเขียนสมการ (7.2) ให้อยู่ในรูปแบบของความเร็วได้คือ

โดย V_i คือฟังก์ชันการกระจายของความเร็วบนโดเมนปัญหา

i คืองุคต่อหลักบนโคเมนปัญหา

เทกนิกการปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติจะใช้ก่าของกำตอบที่จุดต่อหลัก (Main Node) ซึ่งก็คือจุดต่อที่มุมของเอลิเมนต์สามเหลี่ยมนั่นเอง ดังนั้นเพื่อที่จะประยุกต์เข้ากับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ที่ใช้เอลิเมนต์สามเหลี่ยมแบบ 6 จุดต่อ เพื่อกำนวณหาก่ากวามเร็ว จึงจะใช้เฉพาะก่ากวามเร็วที่จุดต่อ มุมที่กำนวณได้มาใช้ในการประยุกต์หาขนาดของเอลิเมนต์ที่เหมาะสม โดยสามารถเขียนฟังก์ชันการ ประมาณภายในของกำตอบกวามเร็วแบบเชิงเส้น (Linear Interpolation Function)บนเอลิเมนต์ได้ดังนี้

$$V_{e}(x, y) = N_{1}V_{1} + N_{2}V_{2} + N_{3}V_{3}$$
(7.11)

โดย \mathbf{N}_{i} i = 1,2,3 คือฟังก์ชันการประมาณภายในเอลิเมนต์

V_i i = 1,2,3 คือผลของความเร็วลัพธ์ที่จุดต่อหลักบนเอลิเมนต์ที่คำนวณจากแบบจำลอง ไฟในต์เอลิเมนต์ก่อนทำการปรับขนาด

$$N_i(x, y) = a_i + b_i x + c_i y$$
 $i = 1,2,3$ (7.12)

โดย

$$\begin{array}{ll} a_{1} = (x_{2}y_{3} - x_{3}y_{2})/2A & b_{1} = (y_{2} - y_{3})/2A & c_{1} = (x_{3} - x_{2})/2A \\ a_{2} = (x_{3}y_{1} - x_{1}y_{3})/2A & b_{2} = (y_{3} - y_{1})/2A & c_{2} = (x_{1} - x_{3})/2A \\ a_{3} = (x_{1}y_{2} - x_{2}y_{1})/2A & b_{3} = (y_{1} - y_{2})/2A & c_{3} = (x_{2} - x_{1})/2A \end{array}$$
(7.13)

A คือพื้นที่ของเอลิเมนต์ที่พิจา<mark>ร</mark>ณา

$$A = \frac{1}{2} \left[x_1 (y_2 - y_3) + x_2 (y_3 - y_1) + x_3 (y_1 - y_2) \right]$$
(7.14)

ในการหาค่าตัวแปรต่างๆทางด้านซ้ายของสมการ (7.10) ซึ่งกีคือ $\frac{\partial^2 V_i}{\partial x^2}, \frac{\partial^2 V_i}{\partial y^2}, \frac{\partial^2 V_i}{\partial x \partial y}$ และ. $\frac{\partial^2 V_i}{\partial y \partial x}$ จะเริ่มจากการหาค่าอนุพันธ์อันดับหนึ่งของเอลิเมนต์ใดๆ คือ $\frac{\partial V_e}{\partial x}$ และ $\frac{\partial V_e}{\partial y}$ ในลักษณะ เดียวกับสมการ (7.4)

$$\frac{\partial \mathbf{V}_{\mathrm{e}}}{\partial x} = \frac{\partial \mathbf{N}_{1}}{\partial x}\mathbf{V}_{1} + \frac{\partial \mathbf{N}_{2}}{\partial x}\mathbf{V}_{2} + \frac{\partial \mathbf{N}_{3}}{\partial x}\mathbf{V}_{3}$$
(7.15)

โดย $\frac{\partial N_1}{\partial x} = b_1$, $\frac{\partial N_2}{\partial x} = b_2$, $\frac{\partial N_3}{\partial x} = b_3$

คังนั้น

$$\frac{\partial V_e}{\partial x} = b_1 V_1 + b_2 V_2 + b_3 V_3$$

$$= \frac{1}{2A} [(y_2 - y_3)V_1 + (y_3 - y_1)V_2 + (y_1 - y_2)V_3] \quad (7.16a)$$

ในทำนองเดียวกัน

$$\frac{\partial V_e}{\partial y} = c_1 V_1 + c_2 V_2 + c_3 V_3$$
$$= \frac{1}{2A} [(x_3 - x_2)V_1 + (x_1 - x_3)V_2 + (x_2 - x_1)V_3] \quad (7.16b)$$

ค่าของ $\frac{\partial V_e}{\partial x}$ และ $\frac{\partial V_e}{\partial y}$ คือค่าอนุพันธ์ของเอลิเมนต์ ดังนั้นในการหา $\frac{\partial V_i}{\partial x}$ และ $\frac{\partial V_i}{\partial y}$ ที่เป็นก่า อนุพันธ์ที่จุดต่อ จึงต้องทำการหาค่าเฉลี่ยโดยการกระจายค่าสู่จุดต่อต่างๆของเอลิเมนต์ที่วางตัวอยู่ รอบจุดต่อนั้น สามารถเขียนในรูปทั่วไปหากจุดต่อ i มีเอลิเมนต์ล้อมรอบอยู่ m เอลิเมนต์คือ

$$\frac{\partial \mathbf{V}_{i}}{\partial \mathbf{x}} = \frac{\frac{\partial \mathbf{V}_{e1}}{\partial \mathbf{x}} + \frac{\partial \mathbf{V}_{e2}}{\partial \mathbf{x}} + \dots + \frac{\partial \mathbf{V}_{em}}{\partial \mathbf{x}}}{\mathbf{m}}$$
(7.17a)

$$\frac{\partial V_{i}}{\partial y} = \frac{\frac{\partial V_{e1}}{\partial y} + \frac{\partial V_{e2}}{\partial y} + \dots + \frac{\partial V_{em}}{\partial y}}{m}$$
(7.17b)

สำหรับค่าอนุพันธ์อันดับที่สองหาได้ในทำนองเดียวกับสมการ (7.8) และ (7.9)

$$\frac{\partial^{2} \mathbf{V}_{e}}{\partial \mathbf{x}^{2}} = \frac{\partial}{\partial \mathbf{x}} \left(\frac{\partial \mathbf{V}_{e}}{\partial \mathbf{x}} \right) = \frac{\partial \mathbf{N}_{1}}{\partial \mathbf{x}} \frac{\partial \mathbf{V}_{1}}{\partial \mathbf{x}} + \frac{\partial \mathbf{N}_{2}}{\partial \mathbf{x}} \frac{\partial \mathbf{V}_{2}}{\partial \mathbf{x}} + \frac{\partial \mathbf{N}_{3}}{\partial \mathbf{x}} \frac{\partial \mathbf{V}_{3}}{\partial \mathbf{x}}$$

$$= \mathbf{b}_{1} \frac{\partial \mathbf{V}_{1}}{\partial \mathbf{x}} + \mathbf{b}_{2} \frac{\partial \mathbf{V}_{2}}{\partial \mathbf{x}} + \mathbf{b}_{3} \frac{\partial \mathbf{V}_{3}}{\partial \mathbf{x}}$$

$$(7.18a)$$

$$\frac{\partial^{2} \mathbf{V}_{e}}{\partial \mathbf{y}^{2}} = \frac{\partial}{\partial \mathbf{y}} \left(\frac{\partial \mathbf{V}_{e}}{\partial \mathbf{y}} \right) = \frac{\partial \mathbf{N}_{1}}{\partial \mathbf{y}} \frac{\partial \mathbf{V}_{1}}{\partial \mathbf{y}} + \frac{\partial \mathbf{N}_{2}}{\partial \mathbf{y}} \frac{\partial \mathbf{V}_{2}}{\partial \mathbf{y}} + \frac{\partial \mathbf{N}_{3}}{\partial \mathbf{y}} \frac{\partial \mathbf{V}_{3}}{\partial \mathbf{y}}$$

$$= \mathbf{c}_{1} \frac{\partial \mathbf{V}_{1}}{\partial \mathbf{y}} + \mathbf{c}_{2} \frac{\partial \mathbf{V}_{2}}{\partial \mathbf{y}} + \mathbf{c}_{3} \frac{\partial \mathbf{V}_{3}}{\partial \mathbf{y}}$$

$$= \mathbf{c}_{1} \frac{\partial \mathbf{V}_{1}}{\partial \mathbf{y}} + \mathbf{c}_{2} \frac{\partial \mathbf{V}_{2}}{\partial \mathbf{y}} + \mathbf{c}_{3} \frac{\partial \mathbf{V}_{3}}{\partial \mathbf{y}}$$

$$= \mathbf{b}_{1} \frac{\partial \mathbf{V}_{1}}{\partial \mathbf{y}} + \mathbf{b}_{2} \frac{\partial \mathbf{V}_{2}}{\partial \mathbf{y}} + \mathbf{b}_{3} \frac{\partial \mathbf{V}_{3}}{\partial \mathbf{y}}$$

$$= \mathbf{b}_{1} \frac{\partial \mathbf{V}_{1}}{\partial \mathbf{y}} + \mathbf{b}_{2} \frac{\partial \mathbf{V}_{2}}{\partial \mathbf{y}} + \mathbf{b}_{3} \frac{\partial \mathbf{V}_{3}}{\partial \mathbf{y}}$$

$$= \mathbf{b}_{1} \frac{\partial \mathbf{V}_{1}}{\partial \mathbf{y}} + \mathbf{b}_{2} \frac{\partial \mathbf{V}_{2}}{\partial \mathbf{y}} + \mathbf{b}_{3} \frac{\partial \mathbf{V}_{3}}{\partial \mathbf{y}}$$

$$= \mathbf{b}_{1} \frac{\partial \mathbf{V}_{1}}{\partial \mathbf{y}} + \mathbf{b}_{2} \frac{\partial \mathbf{V}_{2}}{\partial \mathbf{y}} + \mathbf{b}_{3} \frac{\partial \mathbf{V}_{3}}{\partial \mathbf{y}}$$

$$= \mathbf{c}_{1} \frac{\partial \mathbf{V}_{1}}{\partial \mathbf{y}} + \mathbf{c}_{2} \frac{\partial \mathbf{V}_{2}}{\partial \mathbf{y}} + \mathbf{c}_{3} \frac{\partial \mathbf{V}_{3}}{\partial \mathbf{y}}$$

$$(7.18c)$$

$$\frac{\partial^{2} \mathbf{V}_{e}}{\partial \mathbf{y} \mathbf{a}} = \frac{\partial}{\partial \mathbf{y}} \left(\frac{\partial \mathbf{V}_{e}}{\partial \mathbf{x}} \right) = \frac{\partial \mathbf{N}_{1}}{\partial \mathbf{y}} \frac{\partial \mathbf{V}_{1}}{\partial \mathbf{x}} + \frac{\partial \mathbf{N}_{2}}{\partial \mathbf{y}} \frac{\partial \mathbf{V}_{2}}{\partial \mathbf{x}} + \frac{\partial \mathbf{N}_{3}}{\partial \mathbf{y}} \frac{\partial \mathbf{V}_{3}}{\partial \mathbf{x}}$$

$$= \mathbf{c}_{1} \frac{\partial \mathbf{V}_{1}}{\partial \mathbf{x}} + \mathbf{c}_{2} \frac{\partial \mathbf{V}_{2}}{\partial \mathbf{x}} + \mathbf{c}_{3} \frac{\partial \mathbf{V}_{3}}{\partial \mathbf{x}}$$

$$(7.18d)$$

โดย

หลังจากนั้นกระจายก่าอนุพันธ์ลำคับสองของเอลิเมนต์ไปสู่จุดต่อต่างๆของเอลิเมนต์

$$\frac{\partial^2 \mathbf{V}_i}{\partial x^2} = \frac{\frac{\partial^2 \mathbf{V}_{e1}}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 \mathbf{V}_{e2}}{\partial x^2} + \dots + \frac{\partial^2 \mathbf{V}_{em}}{\partial x^2}}{\mathbf{m}}$$
(7.19a)

$$\frac{\partial^2 V_i}{\partial y^2} = \frac{\frac{\partial^2 V_{e1}}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 V_{e2}}{\partial y^2} + \dots + \frac{\partial^2 V_{em}}{\partial y^2}}{m}$$
(7.19b)

$$\frac{\partial^2 \mathbf{V}_i}{\partial x \partial y} = \frac{\partial^2 \mathbf{V}_i}{\partial y \partial x} = \frac{\frac{\partial^2 \mathbf{V}_{e1}}{\partial x \partial y} + \frac{\partial^2 \mathbf{V}_{e2}}{\partial x \partial y} + \dots + \frac{\partial^2 \mathbf{V}_{em}}{\partial x \partial y}}{\mathbf{m}}$$
(7.19c)

เมื่อจุดต่อที่ i มีเอลิเมนต์ล้อมรอบอยู่ m เอลิเมนต์

ค่าของ $\frac{\partial^2 V_e}{\partial X^2}$ และ $\frac{\partial^2 V_e}{\partial Y^2}$ สามารถหาได้จากสมการเชิงอนุพันธ์อันดับสองที่ประดิษฐ์ขึ้น โดยหลักการหาค่าที่แนวแกนหลักนี้จะเหมือนกับการหาค่าความเด้นตามแนวแกนหลัก คือจะทำการ หาค่าเจาะจง (Eigen Value) ของเมตริกซ์ความเด้นที่แนวแกน x-y ใดๆ ซึ่งสูตรสำเร็จจะอยู่ในรูปของ การถอดค่ารากที่สอง ซึ่งสามารถเขียนในรูปอย่างง่ายคือ

ค่าเขาะขง =
$$\frac{\frac{\partial^2 V_i}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 V_i}{\partial y^2}}{2} \pm \sqrt{\frac{\frac{\partial^2 V_i}{\partial x^2} - \frac{\partial^2 V_i}{\partial y^2}}{2} + \frac{\partial^2 V_i}{\partial x \partial y}}$$
(7.20)

้ ก่ามากที่สุดของก่าเจาะจงทั้งสองจะถูกเลือกมาเป็นตัวที่ใช้กำหนดขนาดของเอลิเมนต์ของเอลิเมนต์ นั้นๆ โดยกำหนดให้

$$\lambda = \max\left(\left|\frac{\partial^2 \mathbf{V}_i}{\partial \mathbf{X}^2}\right|, \left|\frac{\partial^2 \mathbf{V}_i}{\partial \mathbf{Y}^2}\right|\right)$$
(7.21)

ในการกำหนดขนาดที่เหมาะสมของแต่ละเอลิเมนต์นั้นสามารถหาได้โดย

$$h^2 \lambda = ค่าคงที่ = h_{min}^2 \lambda_{max}$$
 (7.22)

โดย ค่าของ h_{min} คือค่าขนาคเอถิเมนต์ที่เล็กที่สุดที่ยอมรับได้โดยผู้ใช้เป็นผู้กำหนด ค่าของ λ_{max} คือค่า λ ที่มากที่สุดบนโดเมนปัญหา

จะเห็นว่าพจน์ทางด้านขวาสุดของสมการ (7.22) จะก่อให้เกิดก่ากงที่ก่าหนึ่งบนโดเมนปัญหาใดๆ และก่ากงที่นั้นจะเป็นก่าที่ใช้กำหนดขนาดของ h ที่เอลิเมนต์ใดๆที่มีก่า λ เป็นกุณลักษณะเฉพาะ

7.2 โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับประยุกต์การปรับขนาดเอลิเมนต์

ในการประยุกต์เทคนิคการปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติเข้ากับการวิเคราะห์การใหลของ โลหะที่เกิดจากการอัดรีดนั้นมีโปรแกรมที่เกียวข้อง 3 โปรแกรมด้วยกันดังนี้

1. โปรแกรม BUILT

เป็นโปรแกรมที่ใช้สำหรับสร้างแบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ ที่มีเอลิเมนต์แบบสามเหลี่ยม 3 จุดต่อ โดยการรับข้อมูลที่กำหนดพื้นผิวของแบบจำลองจากผู้ใช้รวมทั้งขนาดเอลิเมนต์ที่เหมาะสม จากโปรแกรมในข้อที่ 2

2. โปรแกรม SPACE

เป็นโปรแกรมที่ใช้คำนวณหาขนาดเอลิเมนต์ที่เหมาะสมบนโดเมนปัญหาดังที่ได้อธิบายใน หัวข้อ 7.1 โดยการรับข้อมูลทั้งจากผู้ใช้เป็นผู้กำหนดก่าตัวแปรต่างๆที่จำเป็น และข้อมูลที่คำนวณได้ จากโปรแกรมในข้อ 3 โดยผลการคำนวณจะถูกใช้เป็นข้อมูลนำเข้าในโปรแกรม BUILT เพื่อสร้าง แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์

3. โปรแกรม MTFlow

ใช้สำหรับวิเคราะห์ปัญหาการใหลของโลหะที่เกิดจากการอัดรีด โดยผลลัพธ์จะอยู่ในรูปของ ความเร็ว ความดัน และอุณหภูมิ ข้อมูลความเร็วที่คำนวณได้จะถูกใช้สำหรับการคำนวณหาขนาดเอลิ เมนต์ที่เหมาะสมโดยโปรแกรม SPACE

รายละเอียดของโปรแกรม BUILT และ SPACE ที่อยู่ในรูปของภาษาฟอร์แทรน (FORTRAN) สามารถศึกษาได้จากหนังสืออ้างอิง [5]

7.3 ขั้นตอนในการประยุกต์เทคนิคการปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติ

ในหัวข้อนี้จะนำเสนอขั้นตอนการประยุกต์เทคนิคการปรับขนาดเอลิเมนต์ โดยอัต โนมัติเข้า กับปัญหาการไหลของโลหะที่เกิดจากการอัดรีดโดยใช้โปรแกรมทั้ง 3 ที่นำเสนอในหัวข้อที่แล้ว ใน การผนวกโปรแกรมทั้ง 3 มีลำดับขั้นตอนดังนี้ สร้างแบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ที่มีขนาดเอลิเมนต์เท่ากันและกระจายโดยสม่ำเสมอตลอดโดเมน ปัญหา โดยใช้โปรแกรม BUILT

 ใช้โปรแกรม MTFlow วิเคราะห์ผลการอัดรีดจากแบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ที่ได้จากโปรแกรม BUILT ในขั้นตอนที่ 1

 ใช้โปรแกรม SPACE เพื่อหาขนาดของเอลิเมนต์ที่เหมาะสมโดยใช้ผลของความเร็วลัพธ์ที่ได้จาก ขั้นตอนที่ 2 เป็นตัวกำหนด

4. สร้างแบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์อีกครั้งโดยใช้ผลของขนาดเอลิเมนต์ที่กำนวณได้ในขั้นตอนที่ 3

5. วิเคราะห์การอัดรีคโดยโปรแกรม MTFlow โดยใช้แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ที่ผ่านการปรับ ขนาดกรั้งแรกเรียบร้อยแล้ว

6. ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของคำตอบเมื่อเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการวิเคราะห์ โดยใช้ แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ในรอบก่อนหน้านี้ หากผลที่ได้ยังไม่ลู่เข้าสู่คำตอบที่ควรจะเป็นก็ให้ กลับไปในขั้นตอนที่ 3 เพื่อคำนวณหาขนาดของเอลิเมนต์ใหม่ เป็นเช่นนี้เรื่อยไปจนผลความแตกต่าง ลู่เข้าสู่คำตอบที่น่าพึงพอใจ

7.4 ตัวอย่างการวิเคราะห์การอัดรีดที่มี R = 0.5 โดยใช้เทคนิคการปรับขนาดเอลิเมนต์โดย อัตโนมัติ

ในหัวข้อนี้จะยกตัวอย่างการประยุกต์เทคนิคการปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติกับปัญหา การอัดรีด 2 มิติ โดยใช้ตัวอย่างปัญหาการอัดรีดที่มีอัตราส่วนลดขนาด 0.5 วัสดุมีก่ากวามเก้นกราก 1732 kg/cm² วิเกราะห์โดยโปรแกรม MTFlow(v1) ร่วมกับโปรแกรม BUILT และ SPACE รายละเอียดของแบบจำลองมีลักษณะเดียวกับรูป 5.4 ขั้นตอนในการวิเกราะห์แยกเป็นลำดับขั้นได้ ดังนี้

รูปที่ 7.4 แบบจำลองการอัครีคที่มีอัตราส่วนการลคขนาค 0.5

1. ใช้โปรแกรม BUILT เพื่อสร้างแบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ที่มีขนาดเอลิเมนต์สม่ำเสมอ

<u>1.1 ลักษณะไฟล์ข้อมูลนำเข้า</u>

ไฟล์ข้อมูลนำเข้าสำหรับโปรแกรม BUILT จะเป็นข้อมูลที่ใช้สร้างพื้นผิวของปัญหา เพื่อที่จะให้โปรแกรมทำการแบ่งเอลิเมนต์ภายในขอบเขตปัญหานั้น ข้อมูลนำเข้าสำหรับตัวอย่างนี้จะ เก็บไว้ในไฟล์ชื่อ extrude.dat มีรายละเอียดดังนี้

nis nsf 6 1 edge definition 1 2 0. 0. 0. 20. 0. 0. 2 2 20. Ο. 0. 20. 5. 0. 3 2 20. 5. 0. 12. 5. Ο. 4 2 12. 5. 0. 12. 10. 0. 5 2 12. 10. 0. Ο. 10. 0. 6 2 0. 10. 0. 0. Ο. 0. surface support point 2 1 2 Ο. 0. 0. 20. 0. 0. Ο. 10. Ο. 20. 10. 0. face boundary 1 6 5 2 3 4 6 1 รายละเอียดข้อมูลที่ปรากฏในไฟล์ข้อมูลนำเข้ามีดังนี้

ា ពេលសាលា ពេលរដែល បាន យន្តែ សាសាលាស្តី សាសាលាសារ សាសាលា សា

- ้ข้อมูลแสดงจำนวนขอบและพื้นผิวของปัญหา

nis nsf 6 1

บรรทัดที่ 1 คำอธิบายจำนวนขอบและจำนวนพื้นผิว

บรรทัคที่ 2 จำนวนขอบและพื้นผิวของโคเมนปัญหา ตัวอย่างนี้มี 6 ขอบและ 1 พื้นผิว -ข้อมูลองก์ประกอบของเส้นที่ขอบ

edge definition 1 2 0. 0. 0. 20. 0. 0. บรรทัดที่ 1 คำอธิบายคำจำกัดความของขอบปัญหา บรรทัดที่ 2 เลขตัวแรกคือหมายเลขเฉพาะของขอบ เลขตัวหลังคือจำนวนจุดที่ก่อให้เกิด บรรทัดที่ 3 -4 ค่าระยะพิกัดของจดต่อทั้งสองที่ก่อให้เกิดเส้นขอบนั้นๆ

 บารทศการ -4 การออะพกต่อยังจุดต่อทั้งสองที่ก่อเห็กกิดเกินขอบนนา หมายเหตุ : กรณีตัวอย่างเป็นเส้นตรงดังนั้นจุดสองจุดก็เพียงพอสำหรับการสร้างเส้น แต่สำหรับกรณี เส้นโด้งจะต้องใช้จำนวนจุดพิกัดมากกว่า แต่จะมากหรือน้อยขึ้นกับส่วนโด้งนั้นๆ

ข้อมูลจุดต่อที่มุมที่รอบรับพื้นผิวทั้งหมดของปัญหา

surf	ace s	support	poin
1	2	2	
Ο.	Ο.	0.	
20.	0.	0.	
Ο.	10.	0.	
20.	10.	0.	

ขอบ

บรรทัดที่ 1 คำอธิบายจุดต่อที่มุมที่รองรับพื้นผิวของปัญหา บรรทัดที่ 2-5 เป็นระยะพิกัดมุมทั้ง 4 ที่เพียงพอที่จะกรอบกลุมโดเมนปัญหาทั้งหมด

ข้อมูลการเรียงลำดับของขอบที่ล้อมรอบพื้นผิวของปัญหา

face boundary 1 6 1 2 3 4 5 6

บรรทัดที่ 1 คำอธิบายลำดับของขอบเพื่อให้เกิดเป็นพื้นผิว

บรรทัดที่ 2 หมายเลขตัวแรกระบุหมายเลขเฉพาะพื้นผิว หมายเลขตัวหลังระบุจำนวนเส้นที่ ก่อให้เกิดพื้นผิวขอบเขต

บรรทัคที่ 3 ถำคับหมายเลขเฉพาะของขอบที่เรียงกันแล้วก่อให้เกิดพื้นผิวขอบเขต

1.2 การป้อนข้อมูลผ่านโปรแกรม BUILT

หลังจากที่ได้ข้อมูลของแบบจำลองเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็จะเริ่มทำการใช้งานโปรแกรม BUILT ในการสื่อสารกับโปรแกรมผู้ใช้จะต้องเป็นผู้ป้อนข้อมูลบางส่วนให้กับโปรแกรม (*ตัวเอียง ทนา* คือค่าที่ผู้ใช้กำหนด) โดยรายละเอียดที่สำคัญในการสื่อสารมีดังนี้

*** initial mesh *** element size ?: 0.75 (ขนาดเอลิเมนต์เริ่มด้นที่กระจายโดยสม่ำเสมอ)

<u>1.3 ใฟล์ข้อมูลผลลัพธ์</u>

ไฟล์ข้อมูลผลลัพธ์ที่ได้จากโปรแกรมมีอยู่หลายไฟล์ด้วยกัน แต่ส่วนใหญ่จะเป็นไฟล์ที่เก็บ ข้อมูลสำหรับใช้เป็นข้อมูลนำเข้าในรอบต่อไปของการปรับเปลี่ยนขนาดของเอลิเมนต์ ชื่อของไฟล์ ผลลัพธ์นี้จะเหมือนกับชื่อไฟล์ที่ผู้ใช้ระบุให้โปรแกรมทำการอ่านข้อมูล นามสกุลของไฟล์ผลลัพธ์จะ มีหมายเลขชุดที่ผู้ใช้เป็นผู้กำหนดเพื่อให้แยกกันชัดเจนสำหรับไฟล์กำตอบที่รอบการปรับเปลี่ยน ขนาดของเอลิเมนต์ต่างๆ ข้อมูลที่สำคัญที่จะใช้นำไปเป็นข้อมูลนำเข้าสำหรับโปรแกรม MTFlow ก็ คือข้อมูลที่เก็บระยะพิกัด x-y ของจุดต่อต่างๆ และการจัดเรียงเอลิเมนต์ โดยจะเก็บเอาไว้ในไฟล์ที่มี นามสกุล *.ei โดย i คือหมายเลขชุดที่ระบุการปรับเปลี่ยนขนาดในขณะนั้น ในที่นี้คือ extrude.e0

แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ที่ได้ในขั้นตอนนี้มีจำนวนจุดต่อ 358 จุด จำนวนเอลิเมนต์ 633 เอ ลิเมนต์ หากนำข้อมูลที่ได้ในขั้นตอนนี้มาแสดงผลกราฟฟิก ก็จะได้ลักษณะของแบบจำลองไฟในต์เอ ลิเมนต์เริ่มต้นที่มีขนาดเอลิเมนต์เท่ากันทั้งระบบคือ 0.75 cm และมีการกระจายแบบสม่ำเสมอ ดัง แสดงในรูปที่ 7.5

นำไฟล์ข้อมูลผลลัพธ์ที่ได้จากข้อ 1.3 มาสร้างไฟล์ข้อมูลนำเข้าพร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไข ขอบเขตสำหรับปัญหา ดังตัวอย่างที่ได้แสดงไว้ในบทที่ 5 และเนื่องจากเอลิเมนต์ที่สร้างใน โปรแกรม BUILT เป็นแบบสามเหลี่ยมสามจุดต่อ ดังนั้นต้องทำการแปลงให้เป็นแบบสามเหลี่ยมหก จุดต่อ ผลลัพธ์ที่ได้จะอยู่ในรูปของความเร็ว (u,v) และความดัน (p) หลังจากนั้นจะนำความเร็ว (u,v)มาสร้างไฟล์ข้อมูลของความเร็วลัพธ์เพื่อใช้ในขั้นตอนการหาขนาดของเอลิเมนต์ที่เหมาะสม ต่อไป โดยไฟล์ข้อมูลในตัวอย่างนี้จะเก็บในชื่อ extrude.v0 มีตัวอย่างรายละเอียดดังนี้

358	
1	.10000000E+01
2	.203084279E+01
3	.203012667E+01
4	.42119624 <mark>8E+00</mark>
5	.00000000E+00
6	.10000000E+01
1	
i	
1	
355	.100956001E+01
356	.892174456E-01
357	.203054335E+01
358	.203037821E+01

ผลการกระจายของความเร็วสำหรับแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์เริ่มต้นของปัญหานี้ ได้แสดง

ไว้ในรูปที่ 7.6

รูปที่ 7.6 ผลการกระจายกวามเร็วของแบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์เริ่มต้น

3. ใช้โปรแกรม SPACE เพื่อหาขนาดเอลิเมนต์ที่เหมาะสม

<u>3.1 ใฟล์ข้อมูลนำเข้า</u>

ใฟล์ข้อมูลที่ใช้สำหรับโปรแกรมนี้จะมี 4 ไฟล์ด้วยกัน จะอยู่ในรูปแบบของนามสกุล *.Ni , *.Li , *.DIM , *.Vi โดย i คือหมายเลขชุดที่ระบุการปรับเปลี่ยนขนาดขณะนั้น 3 ไฟล์แรกจะได้มา จากโปรแกรม BUILT ส่วนไฟล์สุดท้ายได้จากขั้นตอนที่ 2

<u>3.2 การป้อนข้อมูลผ่านโปรแกรม SPACE</u>

หลังจากแน่ใจว่ามีไฟล์ข้อมูลนำเข้าครบถ้วน ก็จะเริ่มทำการใช้งานโปรแกรม SPACE โดยมี รายละเอียดการสื่อสารระหว่างผู้ใช้และโปรแกรมดังนี้

CHECK INPUT FILES FOR 1. ?.N_ 2. ?.L 3. ?.DIM 4. ?.V_ ENTER PROBLEM NAME : **extrude** (ระบุชื่อไฟล์ของปัญหา) ENTER CURRENT VERSION NUMBER : **0** (หมายเลขชุดของการปรับเปลี่ยนขนาด) PLEASE INPUT THE MINIMUM & MAXIMUM SPACINGS

0.375 1 (กำหนดขนาดเอลิเมนต์ที่เล็กที่สุด และใหญ่ที่สุดบนโดเมนปัญหา)

<u>3.3 ไฟล์ข้อมูลผลลัพซ์</u>

โปรแกรม SPACE จะเก็บข้อมูลขนาดของเอลิเมนต์ที่เหมาะสม ไว้ในไฟล์ที่มีนามสกุล *.ri ในตัวอย่างนี้จะเก็บไว้ในไฟล์ชื่อ extrude.r0 มีรายละเอียดดังนี้

358	
1	.1000000E+01
2	.1000000E+01
3	.1000000E+01
4	.43460648E+00
	<u>ح</u>
2976	าลงกรกเข

4. ใช้โปรแกรม BUILT เพื่อการสร้างแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์อีกครั้ง

ในการจำลองแบบครั้งนี้ขนาดของเอลิเมนต์จะ ไม่สม่ำเสมอดังเช่นครั้งแรก แต่จะมีขนาด เท่ากับที่คำนวณได้ในขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนต่างๆมีดังนี้ <u>4.1 ไฟล์ข้อมูลนำเข้า</u>

ไฟล์ข้อมูลนำเข้าที่ใช้ในขั้นตอนนี้จะถูกสร้างไว้แล้วในขั้นตอนที่ 1 รวมกับไฟล์ extrude.r0 ที่สร้างในขั้นตอนที่ 3

<u>4.2 การป้อนข้อมูลผ่านโปรแกรม BUILT</u>

ในการสื่อสารกับโปรแกรม BUILT ในขั้นตอนนี้จะแตกต่างจากขั้นตอนที่ 1 เล็กน้อย เนื่องจากเป็นการเริ่มการปรับเปลี่ยนขนา<mark>ดเอลิเมนต์กรั้</mark>งแรก รายละเอียดต่างๆมีดังนี้

Enter previous version number: **0** (หมายเลขชุดข้อมูลครั้งก่อน)

<u>4.3 ไฟล์ข้อมูลผลลัพธ์</u>

เช่นเดียวกับข้อ 1.3 ไฟล์ผลลัพธ์ที่สำคัญจะเป็นข้อมูลของแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ กล่าวคือมีระยะพิกัดของจุดต่อ และลักษณะการจัดเรียงเอลิเมนต์ โดยจะเก็บไว้ในไฟล์ชื่อ extrude.el แบบจำลองนี้มีจำนวนจุดต่อ 227 จุด จำนวนเอลิเมนต์ 388 เอลิเมนต์ สามารถนำมา แสดงผลกราฟฟิกได้ดังรูปที่ 7.7 ซึ่งจะพบว่าความถี่ของเอลิเมนต์บริเวณปลายแม่พิมพ์จะเพิ่มขึ้น เนื่องจากว่าบริเวณดังกล่าวจะมีการเปลี่ยนแปลงความชันของความเร็วลัพธ์มากนั่นเอง

5. คำนวณหาผลเฉลยโดยใช้โปรแกรม MTFlow(v1) อีกครั้ง

น้ำแบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ที่ได้จาการปรับเปลี่ยนขนาดเอลิเมนต์ครั้งที่ 1 มาทำการ คำนวณหาผลเฉลยความเร็วและความดันอีกครั้งโดยโปรแกรม MTFlow(v1) จะได้ผลการกระจาย ความเร็วดังแสดงในรูปที่ 7.8

รูปที่ 7.7 แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ในการปรับเปลี่ยนขนาดครั้งที่ 1

รูปที่ 7.8 ผลการกระจายความเร็วที่แบบจำลองการปรับขนาดเอลิเมนต์ครั้งที่ 1

จากผลการปรับขนาดเอลิเมนต์ครั้งที่ 1 จะเห็นว่าผลการกระจายของความเร็วบริเวณปลาย แม่พิมพ์จากเดิมที่ก่อนข้างกระจายห่างออกจากปลายแม่พิมพ์จะเริ่มลู่เข้าสู่ปลายของแม่พิมพ์ หากทำ การปรับขนาดเอลิเมนต์ต่อไปผลการกระจายก็จะขยับเข้าสู่ปลายแม่พิมพ์มากขึ้น

<u>6. ตรวจสอบผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 5</u>

ทำการตรวจสอบผลจากการวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 5 หากผลยังไม่ดีนักสามารถทำการปรับ ขนาดของเอลิเมนต์ครั้งต่อไปโดยการกลับไปขั้นตอนที่ 3 อีกครั้ง จนกว่าผลการลู่เข้าเป็นที่น่าพึง พอใจ ในตัวอย่างนี้จะทำการปรับขนาดเอลิเมนต์อีก 2 ครั้ง ลักษณะการเรียงตัวของเอลิเมนต์แสดง ในรูปที่ 7.9 และ 7.11 ตามลำดับ โดยในรูปที่ 7.9 มีจำนวนจุดต่อ 987 จุด และจำนวนเอลิเมนต์ 460 เอลิเมนต์ ส่วนรูปที่ 7.11 มีจำนวนจุดต่อ 1034 จุด จำนวนเอลิเมนต์ 483 เอลิเมนต์ ส่วนผลการ กระจายของความเร็วจากแบบจำลองทั้งสองแสดงในรูปที่ 7.10 และ 7.12 ตามลำดับ

รูปที่ 7.9 แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ในการปรับเปลี่ยนขนาดครั้งที่ 2

รูปที่ 7.10 ผลการกระจายความเร็วที่แบบจำลองการปรับขนาคเอลิเมนต์ครั้งที่ 2

รูปที่ 7.11 แบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ในการปรับเปลี่ยนขนาดครั้งที่ 3

รูปที่ 7.12 ผลการกระจายความเร็วที่แบบจำลองการปรับขนาคเอลิเมนต์ครั้งที่ 3

ผลการกระจายความเร็วจากการใช้โปรแกรม MTFlow ของแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ทั้ง 4 โดยรวมจะมีลักษณะไม่แตกต่างกัน แต่หากดูที่ภาพขยายตรงบริเวณปลายแม่พิมพ์จะพบว่าเส้นชั้น ของความเร็วจะขยับเข้าสู่ตำแหน่งปลายแม่พิมพ์เมื่อขนาดเอลิเมนต์ตรงบริเวณนั้นมีขนาดเล็กลง เรื่อยๆตามการปรับขนาด และหากเปรียบเทียบผลของแบบจำลองการปรับขนาดครั้งสุดท้ายกับผลที่ ไม่ได้ใช้เทคนิกการปรับขนาดของเอลิเมนต์ที่มีแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์ดังรูปที่ 5.5 และผลในรูป ที่ 5.7 โดยนำผลมาแสดงในลักษณะการเพิ่มภาพขยายอีกครั้งในรูปที่ 7.13 จะพบว่าผลของการกระจาย กวามเร็วมีลักษณะที่แทบจะไม่แตกต่างกัน แต่หากเปรียบเทียบจำนวนจุดต่อของแบบจำลองดังกล่าว จะมีจำนวนจุดต่อกวามเร็ว 2337 จุด จุดต่อกวามดัน 613 จุด ทำให้เกิดจำนวนสมการในระบบทั้งสิ้น 5287 สมการ ในขณะที่แบบจำลองที่ใช้เทคนิกการปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติจะมีจำนวนจุดต่อ กวามเร็วเพียง 1034 จุด จุดต่อกวามดัน 276 จุด เกิดจำนวนสมการในระบบ 2344 สมการ ซึ่งแตกต่าง กันมากกว่าสองเท่า ผลการเปรียบเทียบทำให้เห็นข้อดีของการประยุกต์เทคนิกการปรับขนาดเอลิ เมนต์โดยอัตโนมัติได้อย่างชัดเจนในเรื่องของการช่วยให้เกิดการประหยัดเวลาในการกำนวณและ หน่วยกวามจำมากที่สุดแต่ยังกงได้ผลการกำนวณที่ดีที่สุด

รูปที่ 7.13 ผลการกระจายความเร็วของแบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ในรูปที่ 5.5

7.5 การวิเคราะห์การรีดโลหะแผ่นโดยใช้เทคนิคการปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติ

ในหัวข้อนี้จะทำการประยุกต์เทคนิคการปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติเข้ากับปัญหาการ รีดโลหะแผ่น โดยใช้แบบจำลองที่ได้คำนวนไว้แล้วในหัวข้อ 6.3.1 คือมีอัตราส่วนการลดขนาด 0.33 ความหนาของโลหะแผ่น 0.5 cm รัศมีลูกรีด 29 cm ค่าความเค้นเฉือนครากของโลหะเท่ากับ 1000 kg/cm² เพื่อทำการตรวจสอบผลการลู่เข้าของการกระจายความเร็ว เนื่องจากว่าจุดที่เริ่มสัมผัส ระหว่างโลหะแผ่นและลูกรีดจะเป็นจุดเปลี่ยนที่มีการเปลี่ยนแปลงความชันของความเร็ว (Velocity Gradient) สูง ดังนั้นบริเวณนี้จึงสมควรที่จะมีความถึ่ของเอลิเมนต์สูงเพื่อที่จะได้ผลเฉลยที่ดี สังเกต ได้จากรูปที่ 7.14 จะพบว่าผลของการกระจายความเร็วจะค่อยๆลู่เข้าสู่บริเวณจุดเริ่มต้นสัมผัส

รูปที่ 7.15 ผลการกระจายความเร็วและแบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์แบบสม่ำเสมอ

และหากเปรียบเทียบผลที่ได้จากเทคนิกการปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติ กับผลจากการ สร้างแบบจำลองที่มีการแบ่งเอลิเมนต์แบบสม่ำเสมอดังรูปที่ 7.15 จะพบว่าผลการกระจายความเร็วที่ ตำแหน่งเริ่มต้นสัมผัสของแบบจำลองที่ทำการสร้างเอลิเมนต์ขึ้นเองจะไม่ก่อยดีนักเมื่อเปรียบเทียบกับ แบบจำลองที่ได้จากเทคนิกการปรับขนาดเอลิเมนต์โดยอัตโนมัติ เนื่องจากเอลิเมนต์บริเวณดังกล่าวมี ขนาดใหญ่เกินกว่าที่จะรองรับการเปลี่ยนแปลงของกวามชันที่มีมากได้ ส่วนผลการกระจายโดยรวม แล้วก่อนข้างใกล้เกียงกันมาก แต่หากเปรียบเทียบจำนวนเอลิเมนต์พบว่า แบบจำลองการปรับขนาด กรั้งสุดท้ายมีจำนวนจุดต่อกวามเร็ว 995 จุด จุดต่อกวามดัน 282 จุด จำนวนเอลิเมนต์ 432 เอลิเมนต์ สามารถกำนวณจำนวนสุดต่อกวามเร็ว 1545 จุด จุดต่อกวามดัน 416 จุด จำนวนเอลิเมนต์ 714 เอลิเมนต์ จำนวนสมการในระบบ 3506 สมการ จะทำให้เห็นข้อได้เปรียบของการใช้เทกนิกการปรับขนาดเอลิ เมนต์โดยอัตโนมัติในการลดจำนวนสมการในระบบ ทำให้ประหยัดเวลาในการกำนวณและ หน่วยกวามจำของเกรื่องกอมพิวเตอร์ แต่ผลที่ได้โดยรวมกลับไม่แตกต่างกัน ผลที่ได้จากเทกนิกการ ปรับขนาดกลับดีกว่าในบริเวณจุดเริ่มสัมผัส ดังที่กล่าวไว้ข้างด้น

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 8 บทสรุป ปัญหาที่พบ และข้อเสนอแนะ

8.1 บทสรุป

้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ทำการศึกษ<mark>าถึงพฤติก</mark>รรมการไหลของโลหะที่เกิดจากการอัครีค (Extrusion) ใน 2 มิติแบบความเครียดในระนาบ (Plane Strain) โดยการประยุกต์ระเบียบวิธีไฟในต์ เอลิเมนต์ในการแก้ปัญหา โดยภาวะการอัครีคนี้จะเกิดการเปลี่ยนรูปเชิงพลาสติก (Plastic Deformation) กับโลหะที่ใช้ในการอัครีค (Billet) กล่าวคือโลหะจะมีพฤติกรรมเหมือนกับของไหล แต่เป็นของไหลแบบนอนนิวโทเนียน (Non Newtonian) ค่าความหนืดของของไหลประเภทนี้จะไม่ แต่จะเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับค่าความเค้นครากและความสัมพันธ์ของความเร็วในระบบ โดย คงที่ ธรรมชาติของโลหะ ความเค้นครากจะเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับปัจจัยหลักคือ อุณหภูมิ ความเครียด และ อัตราการเปลี่ยนแปลงความเครียด ในการเปลี่ยนรปของโลหะจะทำให้มีความร้อนเกิดขึ้นเองภายใน ระบบ ซึ่งก็คือความร้อนที่เกิดจากการเปลี่ยนรปของโลหะนั่นเอง ผนวกกับความร้อนที่เกิดจากการนำ (Conduction) และการพา (Convection) ที่เกิดจากการใหลของโลหะภายในระบบ และจะเป็นผลให้ ้อุณหภูมิสูงขึ้นซึ่งจะไปกระทบต่อก่าความแข็งแรงของวัสดุอีกทางหนึ่ง ซึ่งพฤติกรรมต่างๆเหล่านี้จะ ้ขึ้นอยู่กับสมการเชิงอนุพันธ์จำนวนทั้งสิ้น 4 สมการ คือสมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์โมเมนตัม 2 สมการ สมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์มวล 1 สมการ และสมการเชิงอนุพันธ์ของการอนุรักษ์ พลังงาน 1 สมการ ซึ่งจะเป็นระบบสมการแบบไม่เชิงเส้น (Nonlinear) คั้งนั้นจึงต้องประยุกต์ กระบวนการทำซ้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่ล่เข้าส่คำตอบที่ถกต้องอีกทั้งการอัครีคในลักษณะนี้ สามารถทำการวิเคราะห์ได้ที่สภาวะอยู่ตัวของระบบ

ในการแก้ระบบสมการเชิงอนุพันธ์ดังกล่าวได้ทำการประยุกต์ระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ โดยการประดิษฐ์สมการไฟในต์เอลิเมนต์ที่สอดกล้องกับปัญหาโดยใช้เอลิเมนต์แบบสามเหลี่ยม และ ได้ทำการประดิษฐ์โปรแกรมไฟในต์เอลิเมนต์โดยใช้ภาษาฟอร์แทรน (FORTRAN) ใช้ชื่อโปรแกรม ว่า MTFlow เพื่อทำการคำนวณหาตัวไม่รู้ก่าคือ ความเร็ว ความดัน และอุณหภูมิที่จุดต่อ (Nodes) ต่างๆภายในระบบ โปรแกรมที่ประดิษฐ์ขึ้นสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ MTFlow(v1) สำหรับ กรณีที่ไม่กำนึงถึงความร้อนในระบบ และ MTFlow(v2) สำหรับกรณีที่กำนึงถึงความร้อนในระบบ ผลของแรงดันที่ใช้ในการอัดรีดที่กำนวณได้ ถูกใช้ในการเปรียบเทียบกับผลจากทฤษฎีสลิปไลน์และ ผลการทดลองเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรม ซึ่งได้ผลเป็นที่น่าพึงพอใจ โปรแกรมที่ประดิษฐ์ขึ้นนี้ได้นำไปใช้วิเคราะห์การอัครีดในลักษณะต่างๆคือการอัครีดแบบ ทางออกทางเดียวแบบสมมาตร การอัครีดแบบทางออกหลายทาง และการอัครีดแบบลดระดับ เพื่อ ศึกษาถึงแรงคันอัครีดที่ใช้ รวมทั้งผลการกระจายความเร็ว กวามดัน และอุณหภูมิ รวมทั้งผลเวกเตอร์ กวามเร็วภายในโดเมนปัญหา นอกจากนี้โปรแกรมที่ประดิษฐ์ขึ้นยังสามารถใช้ในการหา ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนการลดขนาดและแรงดันอัครีดที่ใช้ อีกทั้งยังพบว่ากวามเร็วที่ใช้ใน การอัครีดจะไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงแรงคันอัครีดหว้อครีดที่ใช้ อีกทั้งยังพบว่ากวามเร็วที่ใช้ใน การอัครีดจะไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงแรงดันอัครีดหากกำหนดให้ก่าความเด้นครากลงที่ แต่หาก กวามเก้นกรากขึ้นอยู่กับอุณหภูมิเพียงอย่างเดียวจะพบว่าแรงดันอัครีดที่ใช้จะยิ่งลดลงหากใช้กวามเร็ว มากขึ้นเนื่องจากว่าการเพิ่มของอุณหภูมิภายในส่งผลให้ก่าความเก้นกราก จะมีความสัมพันธ์กันในลักษณะ เชิงเส้น กล่าวก็อค่าของ P/τ_{yield} จะเป็นค่ากงที่ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีสลิปไลน์ นอกจากนี้ยังได้ ทำการศึกษาถึงผลกระทบของแรงเสียดทานที่ผิวสัมผัสระหว่างโลหะอัครีดและแท่นบรรจุต่อการ กระจายความเร็วและแรงดันอัครีดที่ใช้ ซึ่งผลสอดกล้องกับความเป็นจริงที่ว่าหากแรงเสียดทานที่ ผิวสัมผัสเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ต้องใช้แรงดันเพิ่มมากขึ้น

นอกจากการอัครีคแล้ว ยังใช้โปรแกรมในการวิเคราะห์การรีคโลหะแผ่น (Sheet Metal Rolling) เพื่อหาแรงรีคและแรงบิครีค (Rolling Force and Torque) โดยทำการตรวจสอบความถูกต้อง โดยใช้ค่าทั้งสองเมื่อเปรียบเทียบกับทฤษฎีของ Alexander และ Ford ซึ่งผลที่ได้เป็นที่น่าพอใจ แล้ว จึงนำไปวิเคราะห์หาแรงรีคและแรงบิครีคที่อัตราส่วนการลดขนาคต่างๆเพื่อเปรียบเทียบกับผลการ ทคลองของ Sim [24] รวมทั้งเปรียบเทียบผลอุณหภูมิกับวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ที่ใช้เอลิเมนต์แบบ สี่เหลี่ยมของ O.C. Zienkiewicz [17] ซึ่งผลที่ได้แตกต่างกันในระดับที่ยอมรับได้ นอกจากนี้ยังได้ ทำการศึกษาถึงผลของการความเร็วลูกรีคต่อการเพิ่มขึ้นและการกระจายอุณหภูมิภายใน

ในตอนสุดท้ายของวิทยานิพนธ์ได้ทำการประยุกต์เทคนิคการปรับเปลี่ยนขนาดเอลิเมนต์โดย อัตโนมัติเพื่อที่จะให้ได้ผลเฉลยที่ดีที่สุดอีกทั้งประหยัดเวลาในการกำนวณและประหยัดหน่วยความจำ ของเครื่องคอมพิวเตอร์ให้มากที่สุด โดยอาศัยหลักการที่ว่าบริเวณใคมีอัตราการเปลี่ยนแปลงความชัน สูงบริเวณนั้นควรมีความถึ่ของเอลิเมนต์มากกว่าบริเวณที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของความชันต่ำ ซึ่ง ได้ยกตัวอย่างการอัครีดแบบอัตราส่วนการลดขนาด 0.5 และการรีดโลหะแผ่นที่มีอัตราส่วนการลด ขนาด 0.33 ซึ่งทั้งสองปัญหาจะเห็นผลการลู่เข้าของการกระจายกำตอบอย่างชัดเจน ซึ่งผลเฉลยที่ได้จะ ดีกว่ากรณีที่ไม่ได้ใช้เทคนิกการปรับเปลี่ยนขนาดของเอลิเมนต์ อีกทั้งจำนวนสมการของปัญหายัง น้อยกว่าทำให้ประหยัดเวลาในการกำนวณและหน่วยความจำของเครื่องได้เป็นอย่างมาก

8.2 ปัญหาที่พบ

เนื่องจากว่าแนวความคิดของวิทยานิพนธ์เป็นการประยุกต์เอาทฤษฎีทางด้านกลศาสตร์ของ ใหลมาใช้ในการแก้ปัญหาทางด้านกลศาสตร์ของแข็ง ผนวกกับการประยุกต์เอาระเบียบวิธีไฟในต์เอลิ เมนต์มาใช้แก้ปัญหา ดังนั้นการทำความเข้าใจลักษณะทางกายภาพของปัญหาและความเข้าใจในการ ผสมผสานศาสตร์ทั้งหมดเข้าด้วยกันจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น และเนื่องจากปัญหาเป็นแบบไม่เชิงเส้น (Nonlinear) จึงต้องมีกระบวนการทำซ้ำ (Iteration) เพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง ดังนั้นหากมีความ ผิดพลาดเพียงเล็กน้อยก็จะนำไปสู่การสู่ออกของคำตอบ โดยปัญหาที่พบส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาที่มา จากการสร้างสมการไฟในต์เอลิเมนต์ไม่ถูกต้อง ซึ่งนำไปสู่การประดิษฐ์โปรแกรมไฟในด์เอลิเมนต์ที่ ใม่ถูกต้อง หรือหากว่าถูกต้องในทุกขั้นตอนแต่ขาดความเข้าใจในระเบียบวิธีเชิงตัวเลขก็จะนำไปสู่ การสู่ออกของกำตอบเช่นเดียวกัน ดังเช่นค่าของความหนืดในระบบสมการเชิงอนุพันธ์ จะเห็นว่า หากระบบมีอัตราการเปลี่ยนแปลงความเครียดประสิทธิผลต่ำมากจนเข้าใกล้ 0 จะนำไปสู่ก่าของความ หนืดที่เข้าสู่อนันต์ ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดการสู่ออกของกำตอบ เช่นนี้เป็นด้น ดังนั้นในการทำงานทุก ขั้นตอนไม่ว่าจะเป็นการประดิษฐ์สมการไฟในต์เอลิเมนต์ หรือการประดิษฐ์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ด้องกระทำอย่างระมัดระวัง และต้องมีการตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่างถี่ถ้วน

8.3 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นพื้นฐานสำคัญของการวิเกราะห์การไหลของโลหะ ดังนั้น สามารถอาศัยหลักการเดียวกันนี้ขยายผลในการวิเกราะห์การไหลของโลหะในด้านอื่นๆ รวมถึงการ พัฒนาโปรแกรมที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งหมดสามารถกระทำได้ในหลายแนวทางด้วยกัน ดังเช่น

 การเลือกใช้เอลิเมนต์แบบสี่เหลี่ยม (Quadrilateral Element) สี่จุดต่อ หรือสี่เหลี่ยมแปดจุดต่อ ก็ เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะทำให้ประสิทธิภาพในการกำนวณสูงขึ้น เนื่องจากเอลิเมนต์ประเภทนี้จะ ให้ผลเฉลยที่ใกล้เคียงกันกับเอลิเมนต์สามเหลี่ยมแบบหกจุดต่อ แต่สิ้นเปลืองจำนวนสมการน้อยกว่า
 สามารถใช้ทฤษฎีในลักษณะเดียวกันนี้สำหรับวิเคราะห์การอัดรีดทรงกระบอกโดยทำการเปลี่ยน สมการเชิงอนุพันธ์ทั้ง 4 สมการให้อยู่ในรูปของระบบพิกัดแบบทรงกระบอก (Cylindrical

Coordinate) และใช้เอลิเมนต์แบบสมมาตรรอบแกน (Axisymmetric Element) 3. สามารถประยุกต์เอลิเมนต์แบบสามมิติเพื่อใช้ในการกำนวณการอัดรีดในสามมิติ ซึ่งจะเกิด ประโยชน์อย่างมากเนื่องจากการอัดรีดแบบสามมิติมีอยู่มากมายในอุตสาหกรรมการอัดรีด สามารถพัฒนาโปรแกรมให้สามารถวิเคราะห์การอัดรีดในลักษณะของภาวะชั่วครู่ (Transient State) ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการวิเคราะห์ปัญหาการอัดขึ้นรูป (Forging) และการปั้มขึ้นรูป (Stamping)
 สามารถทำการประยุกต์การถ่ายเทความร้อนผ่านขอบของปัญหาไม่ว่าจะเป็นการอัดรีดหรือการรีด สู่อากาศ และสู่แท่นบรรจุ หรือสู่ลูกรีดสำหรับปัญหาการรีด เพื่อที่จะศึกษาการกระจายความร้อนทั้ง ในโลหะเองและแท่นบรรจุหรือลูกรีด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำไปออกแบบแท่นบรรจุและ แม่พิมพ์ รวมทั้งลูกรีดสำหรับการรีดโลหะแผ่น

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

- ปราโมทย์ เดชะอำไพ. <u>ระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์ในงานวิศวกรรม</u>. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ปราโมทย์ เดชะอำไพ. <u>ระเบียบวิธีเชิงตัวเลขในงานวิศวกรรม</u>. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ปราโมทย์ เดชะอำไพ. <u>เอกสารประกอบการสอนวิชาการแก้ปัญหาพลศาสตร์การไหลโดยระเบียบ</u> <u>วิธีไฟในต์เอลิเมนต์</u>. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- จิตติน ตรีพุทธรัตน์. <u>การศึกษาการใหลผ่านวัตถุด้วยวิธีการไฟในต์เอลิเมนต์</u>. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สุพัฒนพงส์ สิกขาบัณฑิต. <u>เทคนิคการปรับขนาดไฟในต์เอลิเมนต์เพื่อการวิเคราะห์การไหลแบบ</u> <u>หนืด</u>. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- 5. วรสิทธิ์ กาญจนกิจเกษม. ระเบียบวิธีไฟในต์เอลิเมนต์สำหรับการไหลแบบไม่อัคตัวชนิคหนีคที่ สภาวะอยู่ตัว. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- Oscar Hoffman and George Sachs. <u>Introduction to The Theory of Plasticity for Engineers</u>. New York: McGraw-Hill, 1953.
- 8. W. Johnson and P.B. Melor. Engineering Plasticity. New York: John Wiley & Sons, 1983.
- Robert H., Wagoner and Jean-Loop Chenot. <u>Fundamentals of Metal Forming</u>. New York: John Wiley & Sons, 1996.
- Taylan Altan, Soo-lk Oh and Harold L. Gegel . <u>Metal Forming Fundamentals and Applications</u>.
 U.S.A.: American Society for Metals, 1986.
- William F. Hosford and Robert M. Caddell. <u>Metal Forming Mechanics and Metallurgy</u>. U.S.A.: Prentice-Hall International, 1983.
- 12. Kurt Lange. Handbook of Metal Forming. New York: McGraw-Hill, 1985.
- 13. Norman E. Dowling. Mechanical Behavior of Materials. U.S.A.: Prentice-Hall, 1993.
- 14. George E. Dieter. Mechanical Metallurgy. New York: McGraw-Hill, 1988.
- J.F.T. Pittman, O.C.Zienkiewiez, R.D. Wood, J.M.Alexander. <u>Numerical Analysis of Forming</u> <u>Processes</u>. New York: John Wiley & Sons, 1984.

- Shiro Kobayashi, Soo-Ik Oh and Taylan Altan. <u>Metal Forming and The Finite-Element Method</u>. Oxford: Oxford University press, 1989.
- O.C.Zienkiewicz and R.L.Taylor. <u>The Finite Element Method</u>. Forth edition. NewYork: McGraw-Hill, 1991.
- W.Johnson and H.Kudo. <u>The Mechanics of Metal Extrusion</u>. Manchester: Manchester University Press, 1962.
- A. Tselikov, Translated from the Russian by W.U.Sirk . <u>Stress and Strain in Metal Rolling</u>. Moscow: MIR Publishers, 1967.
- Dechaumpai P. and Janphaisaeng P.. <u>A Finite Element Method for Analysis of High Speed</u> <u>Compressible Flow</u>. เสนอในการประชุมใหญ่ทางวิชาการและนิทรรศการทางวิศวกรรม ประจำปี 2540 ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ วันที่ 20-23 พฤศจิกายน 2540.
- P.Perzyna. Fundamental Problems in Visco-Plasticity. <u>Recent Advances in Applied Mechanics</u>. Chap.9 pp.243-377. New york: Academic Press, 1966.
- Huge Ford and J.M.Alexander. Simplified Hot-Rolling Calculations. <u>Journal of the Institute of Metals</u>. Vol.92 (1964): pp.397-404.
- W.Johnson. Experiments in Plane-Strain Extrusion. Journal of the Mechanics of Solids. Vol.4 (1956): pp.269-282.
- R.B.Sims. The Calculation of Roll Force and Torque in Hot Rolling Mills. <u>Proceedings of the</u> <u>Institution of Mechanical Engineers</u>. Vol.168 (1954): pp.191-200.
- 25. O.C.Zienkiewicz and P.N.Godbole. Flow of Plastic and Visco-Plastic Solids with Special Reference to Extrusion and Forming Processes. <u>International Journal for Numerical</u> <u>Methods in Engineering</u>. Vol.8 (1974): pp.3-16.
- 26. J.M. Alexander. On the Theory of Rolling. Proc.R.Soc.Lond.A. Vol. 326 (1972): pp.535-563
- 27. Ginzburg, Vladimir B. Sheet-Rolling Technology. New York: Marcel Dekker, 1989.
- Dechaumphai, P. Adaptive Finite Element Technique for Heat Transfer Problems. <u>Energy, Heat</u> and <u>Mass Transfer</u>. Vol.17(1995): pp.87-94.
- Dechaumphai, P. and Janphaisaeng, P.. Adaptive Finite Element Technique for High-speed Compressible Flows. <u>Thammasat International Journal of Science and Technology</u>. Vol.3 No.1 (1998)
- Kenneth H. Huebner, Earl A. Thornton and Ted G. Byrom. <u>The Finite Element Method for</u> <u>Engineer</u>. Third Edition. New York: John Wiley & Sons, 1995.
D.C. Zienkiewicz, E. Onate, J.C. Heinrich. Plastic Flow in Metal Forming. <u>Applications of</u> <u>Numerical Method to Forming Processes</u>. New York: ASME, 1978.

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบนวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ MTFlow(v1)

ก.1 รายละเอียดโปรแกรมคอมพิวเตอร์

PROGRAM MTFlow_v1

С С С * A FINITE ELEMENT COMPUTER PROGRAM FOR SOLVING THE METAL FLOW * * UNDER PLANE STRAIN EXTRUSION PROBLEM. C C C C CHAIYARIT OUPICHIT С С THE VALUES DECLARED IN THE PARAMETER STATEMENT BELOW SHOULD BE ADJUSTED ACCORDING TO THE SIZE OF THE PROBLEMS AND TYPES С C C C C C C C C OF COMPUTERS: MXPOIV = MAXIMUM NUMBER OF VELOCITY NODES IN THE MODEL MXPOIP = MAXIMUM NUMBER OF PRESSURE NODES IN THE MODEL MXELE = MAXIMUM NUMBER OF ELEMENTS IN THE MODEL PARAMETER (MXPOIV=971, MXPOIP=264, MXELE=444) PARAMETER (MXNEQ=2*MXPOIV+MXPOIP) IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z) DIMENSION COORD (MXPOIV, 2), TEXT (20) DIMENSION UVEL (MXPOIV), VVEL (MXPOIV), PRES (MXPOIV) DIMENSION SYSK (MXNEQ, MXNEQ), SYSR (MXNEQ), SOL (MXNEQ) DIMENSION VISCOUS (MXELE), SOL_O (MXNEQ), STRINV (MXELE) CHARACTER*20 NAME1, NAME2 CHARACTER*10 ATIME, ADATE INTEGER INTMAT (MXELE, 6) INTEGER IBCU (MXPOIV), IBCV (MXPOIV), IBCP (MXPOIV) ***** ***** CCCCCC READ INPUT FILE *********** OPEN INPUT FILE 10 WRITE(6,20) 20 FORMAT(/,' PLEASE ENTER THE INPUT FILE NAME:', /) READ(5,'(A)',ERR=10) NAME1 OPEN(UNIT=7, FILE=NAME1, STATUS='OLD', ERR=10) С

```
С
       OPEN OUTPUT FILES
C
   11 WRITE(6,21)
   21 FORMAT(/,' PLEASE ENTER THE RESULT FILE NAME:',/)
READ(5,'(A)',ERR=11) NAME2
       OPEN(UNIT=8, FILE=NAME2, STATUS='NEW', ERR=11)
OPEN(UNIT=9, FILE='CHECK.OUT', STATUS='UNKNOWN')
OPEN(UNIT=10, FILE='CONV.OUT', STATUS='UNKNOWN')
С
С
       READ TITLE OF COMPUTATION:
С
       READ(7,*) NLINES
       DO 100 ILINE=1,NLINES
       READ(7,1) TEXT
    1 FORMAT(20A4)
  100 CONTINUE
С
С
       READ INPUT DATA:
С
       READ(7,1) TEXT
       WRITE(9,104)
                   NPOIV NPOIP NELEM ')
NPOIV, NPOIP, NELEM
                  NPOIV NPOIP
  104 FORMAT('
       READ(7,*)
       WRITE(9,105) NPOIV, NPOIP, NELEM
  105 FORMAT(418)
       IF (NPOIV.GT.MXPOIV) WRITE (6,110) NPOIV
  110 FORMAT(/, ' PLEASE INCREASE THE PARAMETER MXPOIV TO', I5)
       IF (NPOIV.GT.MXPOIV) STOP
IF (NPOIP.GT.MXPOIP) WRITE (6,120) NPOIP
  120 FORMAT(/, ' PLEASE INCREASE THE PARAMETER MXPOIP TO', 15)
       IF (NPOIP.GT.MXPOIP) STOP
       IF (NELEM.GT.MXELE) WRITE (6,130) NELEM
  130 FORMAT(/, ' PLEASE INCREASE THE PARAMETER MXELE TO', 15)
       IF (NELEM.GT.MXELE) STOP
С
Ĉ
       READ MATERIAL PROPERTIES:
С
       READ(7,1) TEXT
       WRITE(9,134)
                                                                 MAX ITERATION')
                      YIELD STRESS
  134 FORMAT('
                                         INITIAL VISCOSITY
       READ(7,*) YIELD, VIS, MITER
WRITE(9,135) YIELD, VIS, MITER
  135 FORMAT(2E12.4,I4)
С
C
C
       READ NODAL COORDINATES, BOUNDARY CONDITIONS, THEIR VALUES:
       REQUIREMENT: MAIN NODES MUST BE NUMBERED FIRST
С
       READ(7,1) TEXT
       WRITE(9,138) NPOIV
  138 FORMAT(' NODAL INFORMATION (NODE NO., U-V-P BC, X-Y COORD,',
              ' U-V-P VALUES): [', I4, ']'
       DO 150 IP=1,NPOIV
                      I, IBCU(I), IBCV(I), IBCP(I),
(COORD(I,K), K=1,2), UVEL(I), VVEL(I), PRES(I)
       READ(7,*)
      WRITE(9,152) I, IBCU(I), IBCV(I), IBCP(I),
* (COORD(I,K), K=1,2), UVEL(I), VVEL(I), PRES(I)
      *
  152 FORMAT(I6, 3I4, 5E12.4)
       IF(I.NE.IP) WRITE(6,155) IP
  155 FORMAT(/, ' NODE NO.', I5, ' IN DATA FILE IS MISSING')
       IF(I.NE.IP) STOP
  150 CONTINUE
С
С
       READ ELEMENT NODAL CONNECTIONS:
Ċ
```

```
READ(7,1) TEXT
  WRITE(9,157) NELEM
157 FORMAT(' ELEMENT NODAL CONNECTIONS: [', I4, ']')
       DO 160 IE=1,NELEM
      READ(7,*) I, (INTMAT(I,J), J=1,6)
WRITE(9,162) I, (INTMAT(I,J), J=1,6)
  162 FORMAT(718)
IF(I.NE.IE) WRITE(6,165) IE
  165 FORMAT(/, ' ELEMENT NO.', I5, ' IN DATA FILE IS MISSING')
      IF(I.NE.IE) STOP
  160 CONTINUE
      WRITE(6,220) NPOIV, NPOIP, NELEM
  220 FORMAT(/,' *** THE FINITE ELEMENT MODEL CONSISTS OF:', /,
                            NUMBER OF VELOCITY NODES
NUMBER OF PRESSURE NODES
                                                         =', I6, /,
=', I6, /,
                            NUMBER OF ELEMENTS
                                                           =', I6 )
      *
С
С
      BUILD UP THE ELEMENTS VISCOSITY FOR THE FIRST ITERATION
С
      DO 226 IE = 1,NELEM
      VISCOUS(IE) = VIS
  226 CONTINUE
С
С
      ESTABLISH ALL ELEMENT MATRICES AND ASSEMBLE THEM TO FORM
С
      FORM UP SYSTEM EQUATIONS
С
С
       MAIN ITERATION
С
С
       С
      DO 1000 LOOP = 1, MITER
      WRITE(6,225) LOOP
  *
      NEQ = 2*NPOIV + NPOIP
      DO 180 I=1,NEQ
SYSR(I) = 0.
  180 CONTINUE
      DO 190 I=1,NEQ
DO 190 J=1,NEQ
      SYSK(I,J) = 0.
  190 CONTINUE
      WRITE(6,230)
  230 FORMAT(/, ' *** ESTABLISHING ELEMENT MATRICES AND',

* ' ASSEMBLING ELEMENT EQUATIONS ***' )
      CALL TRI(NPOIV, NPOIP, NELEM , NEQ,
* VISCOUS, COORD, INTMAT, INTMATF,
            SYSK, SYSR, MXPOIV, MXELE , MXNEQ)
С
С
      APPLY BOUNDARY CONDITIONS OF NODAL VELOCITIES AND PRESSURE
C
      WRITE(6,240)
  240 FORMAT(/,' *** APPLYING BOUNDARY CONDITIONS OF NODAL',
* ' VELOCITIES AND PRESSURES ***' )

      VELOCITIES AND PRESSURES ***'
      )

      CALL APPLYBC (NPOIV, NPOIP, NEQ, IBCU, IBCV, IBCP,

      *
      SYSK, SYSR, UVEL, VVEL, PRES, MXPOIV,

      *
      MXPOIP. MXNEO

                     MXPOIP, MXNEQ
С
С
      SOLVE A SET OF SIMULTANEOUS SYSTEM EQUATIONS FOR SOLUTIONS
```

```
С
     WRITE(6,250)
 250 FORMAT(/,' *** SOLVING A SET OF SIMULTANEOUS EQS. FOR',

* 'VELOCITY AND PRESSURE SOLUTIONS ***' )
 WRITE(6,260) NEQ
260 FORMAT(5X,'( TOTAL OF', I5,' EQUATIONS TO BE SOLVED )')
      CALL GAUSS (NEQ, SYSK, SYSR, SOL, MXNEQ)
С
С
      CHECK CONVERGENCE
С
      IF (LOOP.EQ.1) GOTO 900
  WRITE(6,670)
670 FORMAT(/,'*** CHECKING CONVERGENCE ***')
     CALL CONVERGE (MXNEQ, MXPOIV, MXPOIP, SOL, SOL O, TOLV, TOLP
                     , NPOIV, NPOIP, NEQ)
С
      PRINT OUT TOLERANCE
С
С
      IF (LOOP.EQ.2) THEN
     WRITE(10,500)
                        500 FORMAT (/,12X, '
                12X,'*
                            MTFlow(v1)
                                                                *',/,,
     *
                12X, '* VELOCITY AND PRESSURE TOLERANCE
                                                               *',/,
     *
                *
     WRITE(10,505)
  505 FORMAT(/, 5X, 'LOOP', 10X, 'VELOCITY TOLERANCE', 10X,
     *
             'PRESSURE TOLERANCE')
     ENDIF
     WRITE(10,510) LOOP, TOLV, TOLP
  510 FORMAT(5X, I3, 13X, F12.4, 16X, F12.4)
      WRITE(6,370) TOLV, TOLP
 370 FORMAT(/, ' VELOCITY TOLERANCE =', F12.4,/,
* ' PRESSURE TOLERANCE =', F12.4 )
      IF (TOLV.LE.1.0.AND.TOLP.LE.1.0) GOTO 1100
 900 CONTINUE
С
      SOLVE FOR NEW ELEMENT VISCOSITY
С
С
      WRITE(6,265)
 265 FORMAT(/, '*** SOLVING FOR THE NEW SET OF VISCOSITY ***')
     CALL ELEVIS (NPOIV, NPOIP, NELEM, NEQ, COORD, INTMAT, SOL
           , VISCOUS, MXPOIV, YIELD, MXELE, STRINV)
С
С
     SAVE THE RESULTS HISTORY
С
     DO 910 I=1,NEQ
      SOL O(I)=SOL(I)
  910 CONTINUE
1000 CONTINUE
С
      WHEN THE MAIN ITERATION REACH THE MITER PARAMETER
С
С
      WRITE (6,1010)
 1010 FORMAT (/, '****** SOLUTIONS DO NOT CONVERGE ******')
      STOP
 1100 CONTINUE
С
```

```
С
                    *****
C
C
                      PRINT OUT SOLUTIONS
     С
С
     ROUND-OFF SOLUTION VALUES FOR NEAT OUTPUT:
С
     ROFF = 1.E-6
DO 890 IEQ=1,NEQ
     IF(ABS(SOL(IEQ)).LT.ROFF) SOL(IEQ) = 0.
 890 CONTINUE
С
     WRITE OUTPUT FILE
С
С
     WRITE(8,850)
 *',/,
              8X,'* MTFlow(v1)
               8X, '* NODAL VELOCITY AND PRESSURE SOLUTIONS *',/,
    *
               *
С
C
     DATE AND TIME RECORD
Ċ
     CALL DATE (ADATE)
     CALL TIME (ATIME)
     WRITE(8,855)ADATE,ATIME
 855 FORMAT(/,8X,A10,3X,A10)
     WRITE(8,860) NPOIV, NPOIP
  860 FORMAT(/,8X, 'NUMBER OF VELOCITY NODES : ', 15, /,
             8X, 'NUMBER OF PRESSURE NODES : ' , 15)
     WRITE(8,800)
 800 FORMAT(/,'
                  NODE U-VELOCITY
                                        V-VELOCITY
                                                       PRESSURE',/)
     DO 810 I=1,NPOIP
     WRITE(8,820) I , SOL(I) , SOL(I+NPOIV) , SOL(I+2*NPOIV)
 820 FORMAT(16,3E16.6)
 810 CONTINUE
     DO 830 I=NPOIP+1,NPOIV
     WRITE(8,840) I , SOL(I) , SOL(I+NPOIV)
 840 FORMAT(16,2E16.6)
 830 CONTINUE
     STOP
     END
С
C - -
С
     SUBROUTINE APPLYBC (NPOIV, NPOIP, NEQ, IBCU, IBCV, IBCP
SYSK, SYSR, UVEL, VVEL, PRES, MXPOIV,
                                                     IBCP,
    *
    *
                       MXPOIP, MXNEQ
С
     APPLY BOUNDARY CONDITIONS FOR NODAL VELOCITIES AND PRESSURES
С
     WITH CONDITION CODES OF:
С
С
           0 = FREE TO CHANGE (TO BE COMPUTED)
С
           1 = FIXED AS SPECIFIED
С
     IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
     DIMENSION SYSK (MXNEQ, MXNEQ), SYSR (MXNEQ)
DIMENSION UVEL (MXPOIV), VVEL (MXPOIV), PRES (MXPOIV)
С
     INTEGER IBCU(MXPOIV), IBCV(MXPOIV), IBCP(MXPOIV)
С
     APPLY BOUNDARY CONDITIONS FOR NODAL U-VELOCITIES:
С
```

```
С
      IEQ1 = 1
      IEQ2 = NPOIV
      DO 100 IEQ=IEQ1,IEQ2
IEQU = IEQ
      IF(IBCU(IEQU).EQ.0) GO TO 100
С
      DO 110 IR=1,NEQ
      IF(IR.EQ.IEQ) GO TO 110
      SYSR(IR) = SYSR(IR) - SYSK(IR, IEQ) *UVEL(IEQU)
      SYSK(IR, IEQ) = 0.
  110 CONTINUE
С
      DO 120 IC=1,NEQ
      SYSK(IEQ, IC) = 0.
  120 CONTINUE
      SYSK(IEQ, IEQ) = 1.
      SYSR(IEQ) = UVEL(IEQU)
С
  100 CONTINUE
С
С
      APPLY BOUNDARY CONDITIONS FOR NODAL V-VELOCITIES:
С
      IEQ1 = NPOIV + 1
      IEQ2 = 2*NPOIV
      DO 200 IEQ=IEQ1,IEQ2
      IEQV = IEQ - NPOIV
      IF(IBCV(IEQV).EQ.0) GO TO 200
С
      DO 210 IR=1,NEQ
      IF(IR.EQ.IEQ) GO TO 210
      SYSR(IR) = SYSR(IR) - SYSK(IR, IEQ) *VVEL(IEQV)
      SYSK(IR, IEQ) = 0.
  210 CONTINUE
С
      DO 220 IC=1,NEQ
      SYSK(IEQ, IC) = 0.
  220 CONTINUE
      SYSK(IEQ,IEQ) = 1.
      SYSR(IEQ) = VVEL(IEQV)
С
  200 CONTINUE
С
C
C
      APPLY BOUNDARY CONDITIONS FOR NODAL PRESSURES:
      IEQ1 = 2*NPOIV + 1
      IEQ2 = NEQ
      DO 300 IEQ=IEQ1, IEQ2
      IEQP = IEQ - 2*NPOIV
      IF(IBCP(IEQP).EQ.0) GO TO 300
С
      DO 310 IR=1,NEQ
IF(IR.EQ.IEQ) GO TO 310
      SYSR(IR) = SYSR(IR) - SYSK(IR, IEQ) * PRES(IEQP)
      SYSK(IR, IEQ) = 0.
  310 CONTINUE
С
      DO 320 IC=1,NEQ
      SYSK(IEQ, IC) = 0.
  320 CONTINUE
      SYSK(IEQ,IEQ) = 1.
      SYSR(IEQ) = PRES(IEQP)
С
  300 CONTINUE
```

```
С
      RETURN
      END
С
С
                       ------
С
      SUBROUTINE ASSMBLE(IE, INTMAT, AKELE, RELE, SYSK, SYSR,
                           NPOIV,
                                      NEQ, NELEM, MXNEQ, MXELE )
С
С
      ASSEMBLE ELEMENT EQUATIONS INTO SYSTEM EQUATIONS
С
      IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
      DIMENSION AKELE (15,15), RELE (15)
DIMENSION SYSK (MXNEQ, MXNEQ), SYSR (MXNEQ)
С
      INTEGER INTMAT (MXELE, 6)
С
С
      ASSEMBLING SYSTEM STIFFNESS MATRIX
С
C
      CONTRIBUTION OF COEFFICIENTS ASSOCIATED WITH U & V VELOCITIES:
C
      DO 100 I=1,6
DO 100 J=1,6
      II = INTMAT(IE, I)
      JJ = INTMAT(IE, J)
      K = I + 6
      L = J + 6
      KK = NPOIV + II
      LL = NPOIV + JJ
      SYSK(II,JJ) = SYSK(II,JJ) + AKELE(I,J)
      SYSK(II,LL) = SYSK(II,LL) + AKELE(I,L)
      SYSK(KK, JJ) = SYSK(KK, JJ) + AKELE(K, J)
      SYSK(KK, LL) = SYSK(KK, LL) + AKELE(K, L)
  100 CONTINUE
C
C
C
      CONTRIBUTION OF COEFFICIENTS ASSOCIATED WITH PRESSURE:
      DO 200 I=1,6
DO 200 J=1,3
      II = INTMAT(IE,I)
      JJ = INTMAT(IE, J)
      K = I + 6
L = J + 12
      KK = NPOIV + II
      LL = 2*NPOIV + JJ
      SYSK(II,LL) = SYSK(II,LL) + AKELE(I,L)
      SYSK(KK, LL) = SYSK(KK, LL) + AKELE(K, L)
      SYSK(LL,II) = SYSK(LL,II) + AKELE(L,I)
      SYSK(LL,KK) = SYSK(LL,KK) + AKELE(L,K)
  200 CONTINUE
С
      ASSEMBLING SYSTEM LOAD VECTOR
C
C
C
      CONTRIBUTION OF VALUES ASSOCIATED WITH U & V VELOCITIES:
C
      DO 300 I=1,6
      II = INTMAT(IE,I)
      K = I + 6
      KK = NPOIV + II
      SYSR(II) = SYSR(II) + RELE(I)
SYSR(KK) = SYSR(KK) + RELE(K)
  300 CONTINUE
С
С
      CONTRIBUTION OS VALUES ASSOCIATED WITH PRESSURE:
```

```
С
     DO 400 I=1,3
     II = INTMAT(IE,I)
      K = I + 12
      KK = 2*NPOIV + II
      SYSR(KK) = SYSR(KK) + RELE(K)
 400 CONTINUE
С
      RETURN
      END
С
C--
      _____
С
      SUBROUTINE GAUSS(N, A, B, X, MXNEQ)
      IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
      DIMENSION A(MXNEQ,MXNEQ), B(MXNEQ), X(MXNEQ)
С
С
      PERFORM SCALING:
С
     CALL SCALE (N, A, B, MXNEQ)
С
С
     FORWARD ELIMINATION:
С
     PERFORM ACCORDING TO ORDER OF 'PRIME' FROM 1 TO N-1:
С
Ċ
     DO 100 IP=1,N-1
С
С
      PERFORM PARTIAL PIVOTING:
С
     CALL PIVOT(N, A, B, MXNEQ, IP)
С
С
     LOOP OVER EACH EQUATION STARTING FROM THE ONE THAT CORRESPONDS
С
     WITH THE ORDER OF 'PRIME' PLUS ONE:
С
     DO 200 IE=IP+1,N
RATIO = A(IE,IP)/A(IP,IP)
С
С
      COMPUTE NEW COEFFICIENTS OF THE EQUATION CONSIDERED:
С
     DO 300 IC=IP+1,N
A(IE,IC) = A(IE,IC) - RATIO*A(IP,IC)
 300 CONTINUE
     B(IE) = B(IE) - RATIO*B(IP)
 200 CONTINUE
С
С
      SET COEFFICIENTS ON LOWER LEFT PORTION TO ZERO:
С
     DO 400 IE=IP+1,N
     A(IE, IP) = 0.
 400 CONTINUE
 100 CONTINUE
С
     BACK SUBSTITUTION:
С
C
C
     COMPUTE SOLUTION OF THE LAST EQUATION:
С
     X(N) = B(N) / A(N, N)
С
     THEN COMPUTE SOLUTIONS FROM EQUATION N-1 TO 1:
С
С
     DO 500 IE=N-1,1,-1
      SUM = 0.
     DO 600 IC=IE+1,N
     SUM = SUM + A(IE, IC) * X(IC)
```

```
600 CONTINUE
      X(IE) = (B(IE) - SUM) / A(IE, IE)
  500 CONTINUE
      RETURN
      END
С
С
      - - -
         _ _ _ _ _ _ _ _ _
                              _____
С
      SUBROUTINE PIVOT(N, A, B, MXNEQ, IP)
      IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
      DIMENSION A(MXNEQ,MXNEQ), B(MXNEQ)
С
С
      PERFORM PARTIAL PIVOTING:
С
      JP = IP
      BIG = ABS(A(IP, IP))
      DO 10 I=IP+1,N
      AMAX = ABS(A(I, IP))
      IF (AMAX.GT.BIG) THEN
      BIG = AMAX
      JP = I
      ENDIF
   10 CONTINUE
      IF(JP.NE.IP)
                     THEN
      DO 20 J=IP,N
      DUMY
              = A(JP, J)
      A(JP,J) = A(IP,J)
      A(IP,J) = DUMY
   20 CONTINUE
      DUMY = B(JP)B(JP) = B(IP)
      B(IP) = DUMY
      ENDIF
      RETURN
      END
С
C-
      _ _ _ _ _ _ _ _ _
                                                              ----
С
      SUBROUTINE SCALE (N, A, B, MXNEQ)
IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
      DIMENSION A (MXNEQ, MXNEQ), B (MXNEQ)
С
С
      PERFORM SCALING:
С
      DO 10 IE=1,N
      BIG = ABS(A(IE, 1))
      DO 20 IC=2,N
      AMAX = ABS(A(IE, IC))
      IF (AMAX.GT.BIG) BIG = AMAX
   20 CONTINUE
      DO 30 IC=1,N
      A(IE, IC) = A(IE, IC) / BIG
   30 CONTINUE
      B(IE) = B(IE)/BIG
   10 CONTINUE
      RETURN
      END
С
С
С
      SUBROUTINE MULMAT(A, B, C, I, J, K)
С
      PERFORM MATRIX MULTIPLICATION: [C(I,K)] = [A(I,J)] [B(J,K)]
С
Ċ
```

```
IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
         DIMENSION A(I,J), B(J,K), C(I,K)
С
         DO 10 IR=1,I
DO 10 IC=1,K
         C(IR, IC) = 0.
         DO 20 IS=1,J
C(IR,IC) = C(IR,IC) + A(IR,IS)*B(IS,IC)
    20 CONTINUE
    10 CONTINUE
С
         RETURN
         END
С
C-
                _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
С
         SUBROUTINE TRI (NPOIV, NPOIP, NELEM, NEQ,
                                 VISCOUS, COORD, INTMAT, INTMATF,
        *
        *
                                 SYSK, SYSR, MXPOIV, MXELE, MXNEQ)
С
С
         ESTABLISH ALL ELEMENT MATRICES AND ASSEMBLE THEM TO FORM
С
         UP SYSTEM EQUATIONS
С
         IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
         DIMENSION COORD(MXPOIV,2), SYSK(MXNEQ,MXNEQ), SYSR(MXNEQ)
DIMENSION A(6,6), B(3,6), C(3,6), G(3,3)

      DIMENSION
      A(6,6), B(3,6), C(3,6), G(3,5)

      DIMENSION
      AT(6,6), BT(6,3), CT(6,3)

      DIMENSION
      P66(6,6), P36(3,6), Q36(3,6), P63(6,3)

      DIMENSION
      AK11(6,6), AK22(6,6), AK12(6,6), AK21(6,6)

      DIMENSION
      AL1(6,3), AL2(6,3), AL1T(3,6), AL2T(3,6)

      DIMENSION
      AKELE(15,15), RELE(15), VISCOUS (MXELE)

С
         INTEGER INTMAT (MXELE, 6)
С
C
C
         SET UP [A] MATRIX:
         DO 10 I=1,6
         \begin{array}{rcl} DO & 10 & 1 & 1, 0 \\ DO & 10 & J = 1, 6 \\ A(I, J) &= 0 \, . \end{array}
    10 CONTINUE
         A(1,1) =
                         1.
         A(2,2) =
                        1.
         A(3,3) =
                        1.
         A(4, 4) =
                         4.
         A(5,5) =
                        4.
         A(6,6)
                   =
                         4.
         A(4, 2) =
                       -1.
         A(4,3) = -1.
         A(5,1) = -1.
         A(5,3) = -1.
         A(6,1) = -1.
         A(6,2) = -1.
С
C
         ALSO COMPUTE [A] TRANSPOSE:
Ċ
         DO 20 I=1,6
         DO 20 J=1,6
         AT(J,I) = A(I,J)
    20 CONTINUE
С
С
         LOOP OVER THE NUMBER OF ELEMENTS:
С
         DO 500 IE=1,NELEM
         VISC = VISCOUS(IE)
```

```
С
C
C
       FIND ELEMENT LOCAL COORDINATES:
       II = INTMAT(IE,1)
       JJ = INTMAT(IE, 2)
       KK = INTMAT(IE,3)
С
       XG1 = COORD(II,1)
       XG2 = COORD(JJ, 1)
       XG3 = COORD(KK, 1)
       YG1 = COORD(II,2)
       YG2 = COORD(JJ, 2)
       YG3 = COORD(KK, 2)
       AREA= 0.5*(XG2*(YG3-YG1) + XG1*(YG2-YG3) + XG3*(YG1-YG2))
       IF(AREA.LE.O.) WRITE(6,5) IE
FORMAT(/,' !!! ERROR !!! ELEMENT NO.', I5,
     5 FORMAT(/,'
                  ' HAS NEGATIVE OR ZERO AREA ', /,
' --- CHECK F.E. MODEL FOR NODAL COORDINATES',
      *
      *
                  ' AND ELEMENT NODAL CONNECTIONS ---'
      *
       IF (AREA.LE.0.) STOP
С
       AREA2 = 2.*AREA
       B1 = (YG2 - YG3)/AREA2
B2 = (YG3 - YG1)/AREA2
       B3 = (YG1 - YG2) / AREA2
       C1 = (XG3 - XG2) / AREA2
       C2 = (XG1 - XG3) / AREA2
       C3 = (XG2 - XG1) / AREA2
С
C
C
       SET UP [B] AND [C] MATRICES:
       DO 30 I=1,3
DO 30 J=1,6
B(I,J) = 0.
       C(I, J) = 0.
   30 CONTINUE
       B(1,1) = 2.*B1
       B(1,5) = B3
       B(1, 6) = B2
       B(2,2) = 2.*B2
       B(2, 4) = B3
       B(2,6) = B1
       B(3,3) = 2.*B3
       B(3, 4) = B2
       B(3,5) = B1
       C(1,1) = 2.*C1
       C(1, 5) = C3
       C(1, 6) = C2
       C(2,2) = 2.*C2
       C(2, 4) = C3
       C(2, 6) = C1
       C(3,3) = 2.*C3
       C(3, 4) = C2
       C(3, 5) = C1
C
C
       COMPUTE [B] AND [C] TRANSPOSE:
С
       DO 40 I=1,3
DO 40 J=1,6
       BT(J,I) = B(I,J)
       CT(J,I) = C(I,J)
   40 CONTINUE
С
Ċ
       SET UP [G] MATRIX:
```

С

```
FAC = AREA/12.
FAC2 = 2.*FAC
         G(1,1) = FAC2
         G(2,2) = FAC2
         G(3,3) = FAC2
         G(1,2) = FAC
         G(1,3) = FAC
         G(2,1) = FAC
         G(2,3) = FAC
         G(3,1) = FAC
         G(3,2) = FAC
С
         COMPUTE [K11] MATRIX (WITHOUT VIS):
С
С
         CALL MULMAT( B,
                                         P36, 3, 6, 6)
                                    A,
         CALL MULMAT (G, P36, Q36, 3, 3, 6)
CALL MULMAT (BT, Q36, P66, 6, 3, 6)
CALL MULMAT (AT, P66, AK11, 6, 6, 6)
С
С
         COMPUTE [K22] MATRIX (WITHOUT VIS):
С
         CALL MULMAT(C, A, P36, 3, 6, 6)
CALL MULMAT(G, P36, Q36, 3, 3, 6)
CALL MULMAT(CT, Q36, P66, 6, 3, 6)
CALL MULMAT(AT, P66, AK22, 6, 6, 6)
С
С
         COMPUTE [K12] MATRIX (WITHOUT VIS):
С
         CALL MULMAT(B, A, P36, 3, 6, 6)
CALL MULMAT(G, P36, Q36, 3, 3, 6)
CALL MULMAT(CT, Q36, P66, 6, 3, 6)
CALL MULMAT(AT, P66, AK12, 6, 6, 6)
С
С
         COMPUTE ACTUAL [K11], [K22], [K12], AND [K21]:
Ċ
         DO 50 I=1,6
DO 50 J=1,6
AK11(I,J) = VISC*AK11(I,J)
         AK22(I,J) = VISC*AK22(I,J)
         AK12(I,J) = VISC*AK12(I,J)
         AK21(J,I) = AK12(I,J)
    50 CONTINUE
С
C
C
         COMPUTE [L1] AND [L2] MATRICES:
         CALL MULMAT(BT, G, P63, 6, 3, 3)
         CALL MULMAT (AT, P63, AL1, 6, 6, 3)
CALL MULMAT (CT, G, P63, 6, 3, 3)
CALL MULMAT (AT, P63, AL2, 6, 6, 3)
С
         DO 60 I=1,6
DO 60 J=1,3
         AL1(I,J) = -AL1(I,J)AL2(I,J) = -AL2(I,J)
         AL1T(J,I) = AL1(I,J)
AL2T(J,I) = AL2(I,J)
    60 CONTINUE
С
C
         FORM UP ELEMENT STIFFNESS MATRIX AND LOAD VECTOR:
С
         DO 100 I=1,15
         RELE(I) = 0.
         DO 100 J=1,15
```

```
AKELE(I,J) = 0.
 100 CONTINUE
С
      DO 110 I=1,6
      DO 120 J=1,6
AKELE(I ,J ) = 2.*AK11(I,J) + AK22(I,J)
      AKELE(I+6, J+6) = AK11(I, J) + 2.*AK22(I, J)
      AKELE(I, J+6) = AK12(I, J)
      AKELE(I+6,J) = AK21(I,J)
  120 CONTINUE
      DO 130 J=1,3
AKELE(I,J+12) = AL1(I,J)
      AKELE(I+6, J+12) = AL2(I, J)
  130 CONTINUE
  110 CONTINUE
      DO 140 I=1,3
      DO 140 J=1,6
      AKELE(I+12,J) = AL1T(I,J)
      AKELE(I+12, J+6) = AL2T(I, J)
 140 CONTINUE
С
      ASSEMBLE THESE ELEMENT MATRICES TO FORM SYSTEM EQUATIONS:
С
С
      CALL ASSMBLE ( IE, INTMAT, AKELE, RELE, SYSK, SYSR,
NPOIV, NEQ, NELEM, MXNEQ, MXELE )
С
 500 CONTINUE
С
      RETURN
      END
С
C - - - -
С
      SUBROUTINE ELEVIS (NPOIV, NPOIP, NELEM, NEQ, COORD, INTMAT, SOL
                            , VISCOUS, MXPOIV, YIELD, MXELE, STRINV)
С
С
      SUBROUTINE FOR COMPUTE NONLINEAR VISCOSITY
С
      IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
      DIMENSION COORD (MXPOIV, 2) , VISCOUS (NELEM) , STRINV (NELEM)
                   , SOL (NEQ)
      INTEGER INTMAT (MXELE, 6)
      DO 500
               IE = 1, NELEM
      II = INTMAT(IE,1)
      JJ = INTMAT(IE, 2)
      KK = INTMAT(IE, 3)
      XG1 = COORD(II, 1)
      XG2 = COORD(JJ, 1)
      XG3 = COORD(KK, 1)
      YG1 = COORD(II,2)
      YG2 = COORD(JJ, 2)
      YG3 = COORD(KK, 2)
      AREA= 0.5*(XG2*(YG3-YG1) + XG1*(YG2-YG3) + XG3*(YG1-YG2))
      B1 = (YG2 - YG3)
      B2 = (YG3 - YG1)
      B3 = (YG1 - YG2)
      C1 = (XG3 - XG2)
      C2 = (XG1 - XG3)
      C3 = (XG2 - XG1)
      U1 = SOL(II)
      U2 = SOL(JJ)
      U3 = SOL(KK)
      V1 = SOL(II+NPOIV)
      V2 = SOL(JJ+NPOIV)
```

```
V3 = SOL(KK+NPOIV)
       STR_X = (B1*U1+B2*U2+B3*U3)/(2.*AREA)
STR_Y = (C1*V1+C2*V2+C3*V3)/(2.*AREA)
       STR_Y
       STR XY = (C1*U1+C2*U2+C3*U3+B1*V1+B2*V2+B3*V3)/(4.*AREA)
       STRINV(IE) = SQRT(2.*(STR_X*STR_X+STR_Y*STR_Y+STR_XY*STR_XY*2.))
VISCOUS(IE) = YIELD/(SQRT(3.)*STRINV(IE))
IF (VISCOUS(IE).GT.1.E6) VISCOUS(IE)=1.E6
  500 CONTINUE
       RETURN
       END
С
C-
            _____
С
       SUBROUTINE CONVERGE (MXNEQ, MXPOIV, MXPOIP, SOL, SOL O, TOLV, TOLP
                                 , NPOIV, NPOIP, NEQ)
С
       SUBROUTINE FOR COMPUTE THE CONVERGENCE CRITERIA
С
С
       IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
       DIMENSION SOL(MXNEQ), SOL_V(MXPOIV), SOL_P(MXPOIP), SOL_O(MXNEQ)
       DIMENSION SOL_NV(MXPOIV), SOL_NP(MXPOIP)
       DO 100 IV = 1, NPOIV
       SOL_V(IV) = SQRT((SOL(IV)) **2.+(SOL(IV+NPOIV)) **2.)
SOL_NV(IV) = SQRT((SOL_O(IV)) **2.+(SOL_O(IV+NPOIV)) **2.)
  100 CONTINUE
       DO 200 IP = 1, NPOIP
       SOL_P(IP) = SOL(IP+(2.*NPOIV))
SOL_NP(IP) = SOL_O(IP+(2.*NPOIV))
  200 CONTINUE
С
С
       COMPUTE THE NECESSARY PARAMETERS
Ċ
       AAA = 0.
       BBB = 0.
       CCC = 0.
       DDD = 0.
       DO 300 J = 1, NPOIV
       AA = (SOL_V(J) - SOL_NV(J)) * * 2.
       AAA = AAA + AA
       BB = (SOL_NV(J)) * * 2
       BBB = BBB + BB
  300 CONTINUE
       DO 400 K = 1, NPOIP
       CC = SOL_P(K)
       CCC = CCC + CC
       DD = SOL_NP(K)
       DDD = DDD + DD
  400 CONTINUE
       TOLV = SQRT(AAA/BBB)*100.
       TOLP = ABS((DDD-CCC)/DDD)*100.
  500 CONTINUE
       RETURN
       END
```

ก.2 ตัวอย่างปัญหา

ในหัวข้อนี้จะยกตัวอย่างปัญหาเพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องของการสร้างไฟล์ข้อมูลโดย เฉพาะการกำหนดเงื่อนไขขอบเขต รวมไปถึงแสดงลักษณะของไฟล์ผลลัพธ์ ขนาดของเอลิเมนต์ใน ด้วอย่างนี้ใช้เอลิเมนต์ขนาดใหญ่เพื่อที่จะลดพื้นที่ในการนำเสนอ ดังนั้นกำตอบจึงไม่แม่นตรง เท่าที่ควร ในการวิเคราะห์เพื่อต้องการผลจริงจึงควรที่จะลดขนาดของเอลิเมนต์ให้เล็กลงโดยเฉพาะ อย่างยิ่งบริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงของกำตอบสูงนั่นก็คือบริเวณปลายของแม่พิมพ์ ลักษณะของ ปัญหาจะเป็นปัญหาการอัดรีดที่มีอัตราส่วนการลดขนาด 0.6 วัสดุมีก่าความเก้นกราก 1,500 kg/cm² กำหนดก่าความหนืดเริ่มต้น 1000 kg.s/cm² ความเร็วทางเข้า 1 cm/s จำนวนรอบในการกำนวณสูงสุด 20 รอบ แบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์มีจำนวนจุดต่อความเร็ว 183 จุด จุดต่อความดัน 54 จุด และมี จำนวนเอลิเมนต์ 76 เอลิเมนต์ ลักษณะการแบ่งเอลิเมนต์และการกำหนดเงื่อนไขขอบเขตได้แสดงไว้ ในรูป ก.1

IBCV = 1V-Vel = 0.

YII	ELD CRITE	RIA	INITIAL V	ISCOSITY	MAX ITERATION	1		
NODE	1500.00	TDOIL	1000	0.00	20			DDDGGI
NODE	IBCU	TBCA	IBCD	X-COOR	Y-COOR	V-VEL	U-VEL	PRESSU
1	0	1	0	14.000	.000	.000	.000	.000
2	0	1	0	16.000	.000	.000	.000	.000
3	0	1	0	18.000	.000	.000	.000	.000
4	0	1	1	20.000	.000	.000	.000	.000
5	0	0	0	12.000	2.000	.000	.000	.000
6	0	0	0	14.000	2.000	.000	.000	.000
.7	0	0	0	16.000	2.000	.000	.000	.000
8	0	0	0	18.000	2.000	.000	.000	.000
9	0	0	1	20.000	2.000	.000	.000	.000
10	0	0	1	14.000	4.000	.000	.000	.000
11	0	0	1	16.000	4.000	.000	.000	.000
12	0	0	1	18.000	4.000	.000	.000	.000
13	0	0	1	20.000	4.000	.000	.000	.000
14	1	1	0	.000	.000	1.000	.000	.000
15	0	1	0	2.000	.000	.000	.000	.000
16	0	1	0	4.000	.000	.000	.000	.000
17	0	1	0	6.000	.000	.000	.000	.000
18	0	1	0	8.000	.000	.000	.000	.000
19	0	1	0	10.000	.000	.000	.000	.000
20	0	1	0	12.000	.000	.000	.000	.000
21	1	1	0	.000	2.000	1.000	.000	.000
22	0	0	0	2.000	2.000	.000	.000	.000
23	0	0	0	4.000	2.000	.000	.000	.000
24	0	0	0	6.000	2.000	.000	.000	.000
25	0	0	0	8.000	2.000	.000	.000	.000
26	0	0	0	10.000	2.000	.000	.000	.000
27	1	1 🚽	0	.000	4.000	1.000	.000	.000
28	0	0	0	2.000	4.000	.000	.000	.000
29	0	0	0	4.000	4.000	.000	.000	.000
30	0	0	0	6.000	4.000	.000	.000	.000
31	0	0	0	8.000	4.000	.000	.000	.000
32	0	0	0	10.000	4.000	.000	.000	.000
33	1	0	0	12.000	4.000	.000	.000	.000
34	1	1	0	.000	6.000	1.000	.000	.000
35	0	0	0	2.000	6.000	.000	.000	.000
36	0	0	0	4.000	6.000	.000	.000	.000
37	0	0	0	6.000	6.000	.000	.000	.000
38	0	0	0	8.000	6.000	.000	.000	.000
39	0	0	0	10.000	6.000	.000	.000	.000
40	1	0	0	12.000	6.000	.000	.000	.000
41	1	1	0	.000	8.000	1.000	.000	.000
42	0	0	0	2.000	8.000	.000	.000	.000
43	0	0	0	4.000	8.000	.000	.000	.000
44	0	0	0	6.000	8.000	.000	.000	.000
45	0	0	0	8.000	8.000	.000	.000	.000
46	0	0	0	10.000	8.000	.000	.000	.000
47	1	0	0	12.000	8.000	.000	.000	.000
48	1	1	0	.000	10.000	1.000	.000	.000
49	0	1	0	2.000	10.000	.000	.000	.000
50	0	1	0	4.000	10.000	.000	.000	.000
51	0	1	0	6.000	10.000	.000	.000	.000
52	0	1	0	8.000	10.000	.000	.000	.000
53	0	1	0	10.000	10.000	.000	.000	.000
54	1	1	0	12.000	10.000	.000	.000	.000
55	0	1	-1	15.000	.000	.000	.000	.000
56	0	0	-1	14.000	1.000	.000	.000	.000
57	0	0	-1	15.000	1.000	.000	.000	.000
58	0	1	-1	13.000	.000	.000	.000	.000
59	0	1	-1	17.000	.000	.000	.000	.000
60	0	0	-1	16.000	1.000	.000	.000	.000
61	0	0	-1	17.000	1.000	.000	.000	.000

<u> </u>	0	1	1	10 000	000	000	000	000
62	0	T	- T	19.000	.000	.000	.000	.000
63	0	0	-1	18 000	1 000	000	000	000
			-	10.000	1.000			
64	0	0	-1	19.000	1.000	.000	.000	.000
CE	0	0	1	20 000	1 000	000	000	000
65	0	0	- T	20.000	1.000	.000	.000	.000
66	0	0	- 1	13 000	2 000	000	000	000
00	0	0	-	13.000	2.000	.000	.000	.000
67	0	0	-1	13.000	3.000	.000	.000	.000
			-	10.000				
68	0	0	-1	11.000	1.000	.000	.000	.000
<u> </u>	0	0	1	12 000	1 000	000	000	000
69	0	0	- T	12.000	1.000	.000	.000	.000
70	0	0	- 1	11 000	2 000	000	000	000
70	0	0	-	11.000	2.000	.000	.000	.000
71	0	0	-1	12.000	3.000	.000	.000	.000
	0	0	-	1 - 000	0 000	0.0.0	000	0.0.0
12	0	0	- 1	15.000	2.000	.000	.000	.000
72	0	0	1	14 000	2 000	000	000	000
15	0	0	- T	14.000	5.000	.000	.000	.000
74	0	0	-1	15.000	3.000	. 000	. 000	. 0 0 0
	-	-	-	10.000	1 0 0 0			
75	0	0	-1	13.000	1.000	.000	.000	.000
76	0	0	1	17 000	2 000	000	000	000
76	0	0	- T	17.000	2.000	.000	.000	.000
77	0	0	-1	16 000	3 000	000	000	000
, ,	0	0	-	10.000	5.000	.000	.000	.000
78	0	0	-1	17.000	3.000	.000	.000	.000
70	0	0	1	10 000	2 000	0.00	000	000
19	0	0	- 1	19.000	2.000	.000	.000	.000
80	0	0	-1	18 000	3 000	000	000	000
00	0	0	- T	10.000	5.000	.000	.000	.000
81	0	0	-1	19,000	3,000	. 000	. 000	. 0 0 0
0.0	-	-	-	0.0.000	2 0 0 0			
82	0	0	- 1	20.000	3.000	.000	.000	.000
00	0	0	1	15 000	1 000	000	000	000
03	0	0	- 1	15.000	4.000	.000	.000	.000
84	0	0	-1	13 000	4 000	000	000	000
	0		-	15.000	1.000			
85	0	0	-1	17.000	4.000	.000	.000	.000
00	0	0	1	10 000	1 000	0.00	000	000
86	0	0	- 1	19.000	4.000	.000	.000	.000
87	0	1	-1	1 000	000	000	000	000
07	0	-	-	1.000	.000	.000	.000	.000
88	1	1	-1	.000	1.000	1.000	.000	.000
0.0	0	0	1	1 000	1 000	0.0.0	000	000
89	0	0	- 1	1.000	1.000	.000	.000	.000
90	0	1	-1	3 000	000	000	000	000
20	0	-	-	5.000	.000	.000	.000	.000
91	0	0	-1	2.000	1.000	.000	.000	.000
	-	õ	-	2 0 0 0	1 0 0 0		0.00	0.00
92	0	0	- 1	3.000	1.000	.000	.000	.000
03	0	1	- 1	5 000	000	000	000	000
25	0	-	- T	5.000	.000	.000	.000	.000
94	0	0	-1	4,000	1.000	. 000	. 000	. 0 0 0
					1.000			
95	0	0	-1	5.000	1.000	.000	.000	.000
00	0	1	1	7 000	000	000	000	000
90	0	Ŧ	- T	7.000	.000	.000	.000	.000
97	0	0	-1	6 000	1 000	000	000	000
21	0	0	-	0.000	1.000	.000	.000	.000
98	0	0	-1	7.000	1.000	.000	.000	.000
0.0	0	1	1	0 000	000	000	000	000
99	0	T	- 1	9.000	.000	.000	.000	.000
100	0	0	- 1	8 000	1 000	000	000	000
100	0	0	-	0.000	1.000	.000	.000	.000
101	0	0	-1	9.000	1.000	.000	.000	.000
1 0 0	0	-	-	11 000	0.0.0	0.0.0	000	0.0.0
TUZ	0	T	- 1	11.000	.000	.000	.000	.000
103	0	0	-1	10 000	1 000	000	000	000
100	0	0	-	10.000	1.000	.000	.000	.000
104	0	0	-1	1.000	2.000	.000	.000	.000
105	1	1	1	0.0.0	2 000	1 000	000	0.0.0
105	T	T	- 1	.000	3.000	1.000	.000	.000
106	0	0	- 1	1 000	3 000	000	000	000
100	0	0	-	1.000	5.000	.000	.000	.000
107	0	0	-1	3.000	2.000	.000	.000	.000
100	0	0	1	2 000	2 000	0.0.0	000	000
T08	0	0	-1	2.000	3.000	.000	.000	.000
109	0	0	-1	3 000	3 000	000	000	000
105	0	0	-	5.000	5.000	.000	.000	.000
110	0	0	-1	5,000	2.000	.000	.000	.000
1 1 1		0	-	1.000	2.000			
$\bot \bot \bot$	0	0	-1	4.000	3.000	.000	.000	.000
112	0	0	-1	5 000	3 000	000	000	000
ㅗㅗ∠	U	U	- T	5.000	5.000	.000	.000	.000
113	0	0	- 1	7.000	2.000	. 000	. 000	.000
			-		2.000			
$\perp 14$	0	0	-1	6.000	3.000	.000	.000	.000
115	\cap	0	_ 1	7 000	2 000	000	000	000
ттэ	U	U	- T	7.000	5.000	.000	.000	.000
116	0	0	-1	9 000	2.000	000	. 0 0 0	. 0 0 0
	Ŭ.	č	-	2.000	2.000	.000		
117	0	0	-1	8.000	3.000	.000	.000	.000
110	0	0	1	0.000	2 0 0 0	000	0.0.0	0.00
TΤΩ	U	0	-1	9.000	3.000	.000	.000	.000
119	Ο	0	_ 1	10 000	3 000	000	000	000
	0		-	10.000	5.000	.000	.000	.000
120	0	0	-1	11.000	3.000	.000	.000	.000
101		0	1	1 000	1 000	000	0.00	0.00
⊥∠⊥	0	0	- T	1.000	4.000	.000	.000	.000
122	1	1	_ 1	000	5 000	1 000	0.0.0	000
ㅗㅗㅗ	T	± 0	- T	.000	5.000	1.000	.000	.000
123	0	0	-1	1.000	5.000	.000	.000	.000
104		0	-	2.000	4 000			
124	0	U	-1	3.000	4.000	.000	.000	.000
125	\cap	0	_ 1	2 000	5 000	000	000	000
	0	0	1	2.000	5.000	.000	.000	.000

126 127	0 0	0	-1 -1		3.000	5.0 4.0	000	.000	.000	.000
128 129	0	0	-⊥ -1		4.000 5.000	5.(5.(000	.000	.000	.000
130	0	0	-1		7.000	4.0	000	.000	.000	.000
131	0	0	-1		6.000	5.0	000	.000	.000	.000
132	0	0	-1		7.000	5.0	000	.000	.000	.000
133 134	0	0	-1 -1		9.000	4.0	000	.000	.000	.000
135	0	0	-1		9.000	5.0	000	.000	.000	.000
136	Õ	Õ	-1		11.000	4.0	000	.000	.000	.000
137	0	0	-1		10.000	5.0	000	.000	.000	.000
138	0	0	-1		11.000	5.0	000	.000	.000	.000
139	1	0	-1		12.000	5.0	000	.000	.000	.000
140	0	0	-1		1.000	6.0	000	.000	.000	.000
141 142		L O	-1		1 000	7.0		1.000	.000	.000
143	0	0	-1		3.000	6.0	000	.000	.000	.000
144	Õ	0 0	-1		2.000	7.0	000	.000	.000	.000
145	0	0	-1		3.000	7.0	000	.000	.000	.000
146	0	0	-1		5.000	6.0	000	.000	.000	.000
147	0	0	-1		4.000	7.0	000	.000	.000	.000
148	0	0	-1		5.000	7.0	000	.000	.000	.000
149	0	0	-1		6 000	0.0		.000	.000	.000
151	0	0	-1		7.000	7.0	000	.000	.000	.000
152	0	0	-1		9.000	6.0	000	.000	.000	.000
153	0	0	-1		8.000	7.0	000	.000	.000	.000
154	0	0	-1		9.000	7.0	000	.000	.000	.000
155	0	0	-1		11.000	6.0	000	.000	.000	.000
156	0	0	-1		11 000	7.0	000	.000	.000	.000
158	1	0	-1		12,000	7.0		.000	.000	.000
159	0	0	-1		1.000	8.0	000	.000	.000	.000
160	1	1	-1		.000	9.0	000	1.000	.000	.000
161	0	0	-1		1.000	9.0	000	.000	.000	.000
162	0	0	-1		3.000	8.0	000	.000	.000	.000
163	0	0	-1		2.000	9.0	000	.000	.000	.000
164 165	0	0	-1		3.000	9.0		.000	.000	.000
166	0	0	-1		4 000	9 (.000	.000	.000
167	Õ	0 0	-1		5.000	9.0	000	.000	.000	.000
168	0	0	-1		7.000	8.0	000	.000	.000	.000
169	0	0	-1		6.000	9.0	000	.000	.000	.000
170	0	0	-1		7.000	9.0	000	.000	.000	.000
171	0	0	-1		9.000	8.0	000	.000	.000	.000
173	0	0	-1		9 000	9.0		.000	.000	.000
174	0	0	-1		11.000	8.0	000	.000	.000	.000
175	0	0	-1		10.000	9.0	000	.000	.000	.000
176	0	0	-1		11.000	9.0	000	.000	.000	.000
177	1	0	-1		12.000	9.0	000	.000	.000	.000
178	0	1	-1		1.000	10.0	000	.000	.000	.000
100	0		-1		3.000	10.0	000	.000	.000	.000
181	0	1	-1		7 000	10.0	000	.000	.000	.000
182	Ö	0^{1}	-1		9.000	10.0	000	.000	.000	.000
183	0	1	-1		11.000	10.0	000	.000	.000	.000
ELEMENT	NODAL	CONNE	CTION	[76]:						
1	14	22	21	104	88	89				
∠ 3	∠⊥ 27	∠8 35	27 34	140	105 122	105 123				
4	34	42	41	159	141	142				

5	41	49	48	178	160	161
6	14	15	22	91	89	87
7	21	22	28	108	106	104
8	27	28	35	125	123	121
9	34	35	42	144	142	140
10	41	42	49	163	161	159
11	15	23	22	107	91	92
12	22	29	28	124	108	109
13	28	36	35	143	125	126
14	35	43	42	162	144	145
15	42	50	49	179	163	164
16	15	16	23	94	92	90
17	22	23	29	111	109	107
18	28	29	36	128	126	124
19	35	36	43	147	145	143
20	42	43	50	166	164	162
21	16	24	23	110	94	95
22	23	30	29	127	111	112
23	29	37	36	146	128	129
24	36	44	43	165	147	148
25	43	51	50	180	166	167
26	16	17	24	97	95	93
27	23	24	30	114	112	110
28	29	30	37	131	129	127
29	36	37	44	150	148	146
30	43	44	51	169	167	165
31	17	25	24	113	97	98
32	24	31	30	130	114	115
33	30	38	37	149	131	132
34	37	45	44	168	150	151
35	44	52	51	181	169	170
36 37 38 39 40 41 42 42	17 24 30 37 44 18 25 31	18 25 31 38 45 26 32	25 31 38 45 52 25 31	100 117 134 153 172 116 133	98 115 132 151 170 100 117	96 113 130 149 168 101 118
43 44 45 46 47 48 49 50	38 45 18 25 31 38 45	46 53 19 26 32 39 46	45 52 26 32 39 46 53	132 171 182 103 119 137 156 175	154 153 172 101 118 135 154 173	135 154 173 99 116 133 152 171
51	19	5	26	70	103	68
52	26	33	32	136	119	120
53	32	40	39	155	137	138
54	39	47	46	174	156	157
55	46	54	53	183	175	176
56	19	20	5	69	68	102
57	26	5	33	71	120	70
58	32	33	40	139	138	136
59	39	40	47	158	157	155
60	46	47	54	177	176	174
61	20	6	5	66	69	75
62	5	10	33	84	71	67
63	20	1	6	56	75	58
64	5	6	10	73	67	66
65	1	7	6	72	56	57
66 67 68	6 1 6	11 2 7	10 7 11	83 60 77	73 57 74	55 72

ุ่ มริการ าวิทยาลัย

69	2	8	7	76	60	61
70	7	12	11	85	77	78
71	2	3	8	63	61	59
72	7	8	12	80	78	76
73	3	9	8	79	63	64
74	8	13	12	86	80	81
75	3	4	9	65	64	62
76	8	9	13	82	81	79

ผลของกำตอบได้เก็บไว้ในไฟล์ข้อมูลที่ระบุชื่อไว้ในตอนต้นของโปรแกรม ข้อมูลกำตอบจะ อยู่ในรูปของกวามเร็วตามแนวแกนต่างๆ แล<mark>ะกวา</mark>มดัน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

	OUTPUT	REC	CORDED	ON	:31-Ma	ay-0	0	21:32:14	
	NUMBER NUMBER	OF OF	VELOCI PRESSU	ΓΥ RE	NODES NODES	:	183 54		
NODI	E U-Y	VELO	CITY		V-VEI	loci	TY	PRESSURE	
1 2 3	.259	9984 996(9949	E+01)E+01)E+01		.00000)0E+)0E+)0E+	00	.306955E+03 .227881E+02 374138E+02	
4 5 6	.25	9946 9929 994	5E+01 9E+01 5E+01		.00000	0E+ 2E- 4E-	00	.000000E+00 160007E+03 - 198054E+03	
7 8	.25	9946 9945	5E+01 5E+01		.10542	23E- 03E-	03 04	561887E+02 227746E+02	
9 10 11	.25	9944 9921 9936	E+01 7E+01 5E+01		.18136	57E- 55E-	04 03 04	.000000E+00 .000000E+00 .000000E+00	
12 13 14	.259	9942 9942	2E+01 2E+01		.41348	30E- 9E-	04 04	.000000E+00 .000000E+00 311452E+04	
15 16	.100	0172 2212	2E+01 2E+01		.00000)0E+)0E+	00	.300652E+04 .250944E+04	
17 18 19	.110 .164 .258	5264 1089 3925	4E+01 9E+01 5E+01		.00000)0E+)0E+)0E+	00 00 00	.224486E+04 .119145E+04 .881245E+03	
20 21 22	.259	9985 0000	5E+01)E+01		.00000)0E+)0E+	00	.119491E+04 .291960E+04	
22 23 24	.102	2124 2288	4E+01 3E+01		45566 22866	50E- 59E+	01	.279982E+04 .250268E+04 .224387E+04	
25 26 27	.134	1950 9979 2000	5E+01 9E+01 9E+01		59605	53E+ 77E+)0E+	00	.151243E+04 .165930E+04 289844E+04	
28 29	.100	0111	LE+01 3E+01		96280)5E-	02 01	.289435E+04 .281329E+04	
30 31 32	.10	3273 3684 1234	3E+01 E+01 E+01		32357 74334 10679	/0E+ 1E+ 1E+	00	.266213E+04 .253139E+04 .293774E+04	
33 34	.000	2000)E+00)E+01	-	70783	34E+ 0E+	00	.114014E+04 .311152E+04	

35	.998806E+00	925511E-02	.311616E+04
36	.988954E+00	680660E-01	.313491E+04
37	934268E+00	- 277786E+00	319548E+04
20	7627201.00	E00010E:00	2400258-04
38	./62/38E+00	582812E+00	.340835E+04
39	.426674E+00	694071E+00	.348812E+04
40	.000000E+00	698636E+00	.482187E+04
11	1000000000	000000000000000000000000000000000000000	2016028-04
41	.1000006+01	.00000E+00	.284683E+04
42	.998332E+00	460607E-02	.299574E+04
43	.982154E+00	395665E-01	.329977E+04
4.4	9003475+00	$= 148730E \pm 00$	3593138+04
11		.110/501/00	2051507.04
45	.669905E+00	301696E+00	.3851/96+04
46	.323200E+00	343867E+00	.403052E+04
47	000000E+00	- 283206E+00	396157E+04
10	1000000000000	.205200E+00	2222078-04
40	.1000006+01	.00000E+00	.333287E+04
49	.999648E+00	.000000E+00	.345334E+04
50	.984750E+00	.000000E+00	.364775E+04
51	901906 -	000005+00	3875538+04
51		.0000000000000	.3073335+04
52	.670744E+00	.000000E+00	.404052E+04
53	.315040E+00	.000000E+00	.402930E+04
54	000000E+00	00000E+00	395505E+04
51	2500715.01	000000000000000000000000000000000000000	
55	.2599/16+01	.000000E+00	
56	.259974E+01	.127619E-03	
57	.259963E+01	.115420E-03	
59	2599935,01	000000 000	
50	.25999938+01	.000000E+00	
59	.259954E+01	.000000E+00	
60	.259956E+01	.758356E-04	
61	259951E+01	457412E - 04	
<pre>C 2</pre>	2555510101	. 137 1121 01	
62	.259947E+01	.000000E+00	
63	.259948E+01	.256954E-04	
64	.259946E+01	.185481E-04	
65	2599455,01	2210978-04	
0.5	.2399436+01	.2210971-04	
66	.259944E+01	114300E-03	
67	.259888E+01	146438E-03	
68	259743E+01	- 568831E-02	
<u> </u>	2500700.01	2005148 02	
69	.259972E+01	299514E-03	
70	.242115E+01	384396E+00	
71	.210935E+01	411481E+00	
70	2599458+01	145818F-03	
72	.2555456+01	.1450101 05	
73	.259920E+01	.973566E-04	
74	.259931E+01	.102603E-03	
75	259983E+01	660039E-04	
76	2500455.01	694E07E 04	
76	.2599456+01	.004597E-04	
.7.7	.259937E+01	.829105E-04	
78	.259941E+01	.626057E-04	
79	259944E+01	318587E-04	
00	2500425.01	4274CEE 04	
80	.2599426+01	.43/465E-04	
81	.259942E+01	.360067E-04	
82	.259942E+01	.396826E-04	
83	259932E+01	8076768-04	
0.0	.2555526+01	.0070708 04	
84	.19515/E+01	.326024E+00	
85	.259940E+01	.550372E-04	
86	259942E+01	350325E-04	
87	1000620.01	000000000000000000000000000000000000000	
07		.00000000000000000000000000000000000000	
88	.100000E+01	.00000E+00	
89	.100065E+01	106829E-02	
90	101160E+01	.00000E+00	
01	1001050.01	2462208 00	
71 	.TUUTA2F+0T	240238E-U2	
92	.100994E+01	130774E-01	
93	.108170E+01	.000000E+00	
94	102382E+01	- 244406E-01	
0.5	1000000000	-2-11000 01	
25	.100/808+01	//S519E-01	
96	.141823E+01	.00000E+00	
97	.116356E+01	124614E+00	
98	1313868+01	- 258355E+00	
~ 0	· TO LO CO CT CT .	· L J J J J J T U U	

ต การ

าวิทยาลัย

99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131	.207627E+01 .157012E+01 .188099E+01 .259601E+01 .236728E+01 .100102E+01 .100102E+01 .100155E+01 .100748E+01 .107767E+01 .107767E+01 .107583E+01 .107583E+01 .125875E+01 .125875E+01 .123157E+01 .123157E+01 .123157E+01 .155225E+01 .183738E+01 .10000E+01 .999672E+00 .100565E+01 .999401E+00 .997336E+00 .102540E+01 .995117E+00 .964160E+00	.000000E+00 324775E+00 418133E+00 330201E+00 330201E+00 215363E-02 .000000E+00 360576E-02 230696E-01 778319E-02 341765E-01 128255E+00 642012E-01 175171E+00 642012E-01 175171E+00 508971E+00 508971E+00 508971E+00 508971E+00 696284E+00 732043E+00 102032E+01 967611E+00 449811E-02 .000000E+00 467945E-01 105685E-01 402155E-01 195533E+00 769462E-01 188231E+00 539299E+00 322150E+00
140	.999649E+00	408629E-02
141	.100000E+01	.000000E+00
142	.999109E+00	235461E-02
143	.995290E+00	369908E-01
144	.997339E+00	740227E-02
145	.990375E+00	265460E-01
147	.978861E+00	573516E-01
148	.948397E+00	123800E+00
149	.860817E+00	445539E+00
150	.896737E+00	223690E+00
151	.810977E+00	332443E+00
152	.612095E+00	682495E+00
153	.686924E+00	452175E+00
154	.536691E+00	514051E+00
155	.179515E+00	702185E+00
156	.354471E+00	527083E+00
157	.173213E+00	475062E+00
158	.000000E+00	450037E+00
159	.9993/7E+00	182779E-02
160	.100000E+01	.000000E+00
161	.999836E+00	296766E-03
162	.991537E+00	208654E-01

163	.998416E+00	289652E-02
164	.993096E+00	736588E-02
165	.946239E+00	955449E-01
166	.978858E+00	224795E-01
167	.948019E+00	385419E-01
168	.790996E+00	242114E+00
169	.889135E+00	790554E-01
170	.792949E+00	108274E+00
171	.498206E+00	347215E+00
172	.657432E+00	153751E+00
173	.490802E+00	170720E+00
174	.161175E+00	315648E+00
175	.314271E+00	169851E+00
176	.153048E+00	161766E+00
177	.000000E+00	146789E+00
178	.999867E+00	.000000E+00
179	.992908E+00	.000000E+00
180	.945811E+00	.000000E+00
181	.790132E+00	.000000E+00
182	.495372E+00	.000000E+00
183	.156884E+00	.000000E+00

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ MTFlow(v2)

ข.1 รายละเอียดโปรแกรมคอมพิวเตอร์

```
PROGRAM MTFlow v2
С
      С
С
      * A FINITE ELEMENT COMPUTER PROGRAM FOR SOLVING THE METAL FLOW *
С
C
      * UNDER PLANE STRAIN EXTRUSION WITH THERMAL COUPLING.
C
С
                                                  CHAIYARIT OUPICHIT *
С
      C
C
C
C
      THE VALUES DECLARED IN THE PARAMETER STATEMENT BELOW SHOULD
      BE ADJUSTED ACCORDING TO THE SIZE OF THE PROBLEMS AND TYPES
С
      OF COMPUTERS:
          MXPOIV = MAXIMUM NUMBER OF VELOCITY NODES IN THE MODEL
C
C
C
          MXPOIP = MAXIMUM NUMBER OF PRESSURE NODES IN THE MODEL
MXELE = MAXIMUM NUMBER OF ELEMENTS IN THE MODEL
С
      PARAMETER (MXPOIV=971, MXPOIP=264, MXELE=444)
      PARAMETER (MXNEQ=2*MXPOIV+MXPOIP)
      IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
      DIMENSION COORD (MXPOIV, 2), TEXT (20)
DIMENSION UVEL (MXPOIV), TEXP (MXPOIV), TEMP (MXPOIV)
DIMENSION SOLT (MXPOIV), SOLT O (MXPOIV), SOL (MXNEQ), SOL O (MXNEQ)
      DIMENSION SYSK (MXNEQ, MXNEQ), SYSR (MXNEQ)
DIMENSION VISCOUS (MXELE), UVELOC (MXPOIV), VVELOC (MXPOIV)
      DIMENSION STRINV (MXELE)
      CHARACTER*20 NAME1, NAME2
CHARACTER*10 ATIME, ADATE
      INTEGER INTMAT (MXELE, 6)
INTEGER IBCU (MXPOIV), IBCV (MXPOIV), IBCP (MXPOIV), IBCT (MXPOIV)
С
C
C
C
      READ INPUT FILE
      С
Ċ
      OPEN INPUT FILE
  10 WRITE(6,20)
C
   20 FORMAT(/,' PLEASE ENTER THE INPUT FILE NAME:', /)
READ(5,'(A)',ERR=10) NAME1
OPEN(UNIT=7, FILE=NAME1, STATUS='OLD', ERR=10)
С
C
C
      OPEN OUTPUT FILES
   11 WRITE(6,21)
```

```
21 FORMAT(/, ' PLEASE ENTER THE RESULT FILE NAME: ',/)
READ(5, '(A) ', ERR=11) NAME2
        OPEN(UNIT=8, FILE=NAME2, STATUS='NEW', ERR=11)
        OPEN(UNIT=9, FILE='CHECK.OUT',STATUS='UNKNOWN')
OPEN(UNIT=10,FILE='CONV.OUT',STATUS='UNKNOWN')
С
С
        READ TITLE OF COMPUTATION:
C
        READ(7,*) NLINES
        DO 100 ILINE=1,NLINES
        READ(7,1) TEXT
     1 FORMAT(20A4)
  100 CONTINUE
С
C
        READ INPUT DATA:
С
        READ(7,1) TEXT
        WRITE(9,104)
   104 FORMAT(' NPOIV NPOIP NELEM
                                                      1)
        READ(7,*) NPOIV, NPOIP, NELEM
WRITE(9,105) NPOIV, NPOIP, NELEM
  105 FORMAT(418)
        IF (NPOIV.GT.MXPOIV) WRITE (6,110) NPOIV
   110 FORMAT(/, ' PLEASE INCREASE THE PARAMETER MXPOIV TO', I5)
        IF (NPOIV.GT.MXPOIV) STOP
IF (NPOIP.GT.MXPOIP) WRITE (6,120) NPOIP
   120 FORMAT(/, ' PLEASE INCREASE THE PARAMETER MXPOIP TO', I5)
        IF (NPOIP.GT.MXPOIP) STOP
        IF (NELEM.GT.MXELE) WRITE (6,130) NELEM
  130 FORMAT(/, ' PLEASE INCREASE THE PARAMETER MXELE TO', I5)
        IF (NELEM.GT.MXELE) STOP
С
С
        READ MATERIAL PROPERTIES:
С
                      TEXT
        READ(7,1)
        WRITE(9,134)
   134 FORMAT('
                         YIELD STRESS INITIAL VISCOSITY MAX ITERATION DEN
       *SITY HEAT CONDUCTIVITY SPECIFIC HEAT MECH HEAT')
READ(7,*) YIELD, VIS,T_INI, MITER, DENSITY, CONDUCT, SPCHEAT, HEAT_J
WRITE(9,135)YIELD, VIS,T_INI, MITER, DENSITY, CONDUCT, SPCHEAT, HEAT_J
   135 FORMAT(3E12.4, I4 , 4E12.4)
С
        READ NODAL COORDINATES, BOUNDARY CONDITIONS, THEIR VALUES:
С
С
        REQUIREMENT: MAIN NODES MUST BE NUMBERED FIRST
С
        READ(7,1) TEXT
        WRITE(9,138) NPOIV
   138 FORMAT(' NODAL INFORMATION (NODE NO., U-V-P BC, X-Y COORD,',
                ' U-V-P VALUES): [', I4, ']'
       DO 150 IP=1,NPOIV
        READ(7,*)
                         I, IBCU(I), IBCV(I), IBCT(I), IBCP(I),
       Kind (1), ibco(i), vvel(i), temp(i), PRES(i)
WRITE(9,152) I, Ibcu(I), IBCV(I), IBCT(I), IBCP(I),
*
COORD(I,K), K=1,2), UVEL(I), VVEL(I), TEMP(I), PRES(I)
*
COORD(I,K), K=1,2), UVEL(I), VVEL(I), TEMP(I), PRES(I)
   152 FORMAT(I6, 4I4, 6E12.4)
   IF(I.NE.IP) WRITE(6,155) IP
155 FORMAT(/, ' NODE NO.', I5, ' IN DATA FILE IS MISSING')
        IF(I.NE.IP) STOP
  150 CONTINUE
С
        READ ELEMENT NODAL CONNECTIONS:
С
С
        READ(7,1) TEXT
        WRITE(9,157) NELEM
```

```
157 FORMAT(' ELEMENT NODAL CONNECTIONS: [', I4, ']')
     DO 160 IE=1,NELEM
READ(7,*) I, (INTMAT(I,J), J=1,6)
WRITE(9,162) I, (INTMAT(I,J), J=1,6)
 162 FORMAT(718)
     IF(I.NE.IE)
                  WRITE(6,165) IE
  165 FORMAT(/, ' ELEMENT NO.', I5, ' IN DATA FILE IS MISSING')
     IF(I.NE.IE) STOP
  160 CONTINUE
     WRITE(6,220) NPOIV, NPOIP, NELEM
 220 FORMAT(/, ' *** THE FINITE ELEMENT MODEL CONSISTS OF:', /,
                        NUMBER OF VELOCITY NODES =', I6, /,
NUMBER OF PRESSURE NODES =', I6, /,
                        NUMBER OF ELEMENTS
                                                    =', I6)
С
      INITIAL ELEMENT VISCOSITY
С
С
     DO 226 IE = 1, NELEM
      VISCOUS(IE) = VIS
 226 CONTINUE
С
С
      INITIAL ELEMENT TEMPERATURE
С
     DO 227 I = 1,NPOIV
SOLT(I) = T_INI
 227 CONTINUE
С
      ESTABLISH ALL ELEMENT MATRICES AND ASSEMBLE THEM TO
С
С
     FORM UP SYSTEM EQUATIONS
С
      С
С
                       MAIN ITERATION
      С
С
     DO 1000 LOOP = 1, MITER
     WRITE(6,225) LOOP
 /,10X,' ***** ITERATION NO.',I2,' *****',
     *
              *
     NEQ = 2*NPOIV + NPOIP
     D0 180 I=1, NEQ
     SYSR(I) = 0.
  180 CONTINUE
     DO 190 I=1,NEQ
DO 190 J=1,NEQ
     SYSK(I,J) = 0.
 190 CONTINUE
С
С
      BUILD UP ELEMENT MATRICES
С
     WRITE(6,230)
 230 FORMAT(/,' *** ESTABLISHING ELEMENT MATRICES AND',

* 'ASSEMBLING ELEMENT EQUATIONS ***')
     CALL TRI (NPOIV, NPOIP, NELEM, NEQ,
VISCOUS, COORD, INTMAT, INTMATF,
     *
              SYSK, SYSR, MXPOIV, MXELE, MXNEQ)
С
     APPLY BOUNDARY CONDITIONS OF NODAL VELOCITIES AND PRESSURE
С
С
     WRITE(6,240)
 240 FORMAT(/, ' *** APPLYING BOUNDARY CONDITIONS OF NODAL',
```

```
' VELOCITIES AND PRESSURES ***')
      CALL APPLYBC(NPOIV, NPOIP, NEQ, IBCU, IBCV, IBCF
SYSK, SYSR, UVEL, VVEL, PRES, MXPOIV,
                                                       TRCP
                   MXPOIP, MXNEQ )
С
С
      SOLVE A SET OF SIMULTANEOUS SYSTEM EQUATIONS FOR SOLUTIONS
C
      WRITE(6,250)
  250 FORMAT(/,' *** SOLVING A SET OF SIMULTANEOUS EQS. FOR',
* ' VELOCITY AND PRESSURE SOLUTIONS ***')
      WRITE(6,260) NEQ
 260 FORMAT(5X,'( TOTAL OF', I5,' EQUATIONS TO BE SOLVED )')
      CALL GAUSS (NEQ, SYSK, SYSR, SOL, MXNEQ)
С
С
      COMPUTE NEW ELEMENTS VISCOSITY
С
      WRITE(6,265)
  265 FORMAT(/, '*** SOLVING FOR THE NEW SET OF VISCOSITY ***')
      CALL ELEVIS (NPOIV, NPOIP, NELEM, NEQ, COORD, INTMAT, SOL
                      , VISCOUS, MXPOIV, YIELD, MXELE, STRINV, SOLT)
С
С
      COMPUTE ENERGY EQUATION
С
 WRITE(6,264)
264 FORMAT (/,'****** SOLVING FOR NODALS TEMPERATURE *******)
      CALL THERMAL (MXPOIV, MXELE, COORD, INTMAT, SOL, VISCOUS, STRINV, IBCT,
           TEMP, SOLT, NPOIV, NELEM, DENSITY, CONDUCT, SPCHEAT,
           YIELD, HEAT J, MXNEQ, UVELOC, VVELOC)
     *
С
С
      CHECK CONVERGENCE
С
      IF(LOOP.EQ.1) GOTO 900
      WRITE(6,670)
  670 FORMAT(/, '*** CHECKING CONVERGENCE ***')
     CALL CONVERGE (MXNEQ, MXPOIV, MXPOIP, SOL, SOL_O, LOOP, TOLV, TOLP
                    , TOLT, NPOIV, NPOIP, NEQ, SOLT, SOLT_O)
С
С
      PRINT OUT TOLERANCE
С
      IF (LOOP.EQ.2) THEN
      WRITE(10,500)
  *',/,
                16X,'*
                             MTFlow(v2)
     *
                16X, '* VELOCITY PRESSURE AND TEMPERATURE TOLERANCE *'
                                                                         ,/,
                WRITE(10,505)
  505 FORMAT(/,5X,'LOOP',5X,'VELOCITY TOLERANCE',5X,
             'PRESSURE TOLERANCE', 5X, 'TEMPERATURE TOLERANCE')
     ENDIF
      WRITE(10,510) LOOP, TOLV, TOLP, TOLT
  510 FORMAT (5X, I3, 8X, F12.4, 10X, F12.4, 10X, F12.4)
      WRITE(6,370) TOLV, TOLP, TOLT
                                        =',F12.4,/,
 370 FORMAT(/, ' VELOCITY TOLERANCE
* ' PRESSURE TOLERANCE
                  PRESSURE TOLERANCE =', F12.4,/,
TEMPERATURE TOLERANCE =', F12.4)
              61
      IF (TOLV.LE.1.0.AND.TOLP.LE.1.0.AND.TOLT.LT.1.0) GOTO 1100
 900 CONTINUE
С
С
      SAVE RESULTS HISTORY
С
```

```
DO 910 IV = 1, NEO
     SOL O(IV) = SOL(IV)
 910 CONTINUE
     DO 920 IT = 1,NPOIV
     SOLT O(IT) = SOLT(IT)
 920 CONTINUE
1000 CONTINUE
     WRITE (6,1010)
1010 FORMAT (/, '****** SOLUTIONS DO NOT CONVERGE ******')
1100 CONTINUE
     С
       PRINT OUT SOLUTIONS OF NODAL VELOCITIES , PRESSURES ELEMENT STRAIN INVARIANT AND EQUAVALENT STRESS:
С
С
С
     С
С
     ROUND-OFF SOLUTION VALUES FOR NEAT OUTPUT:
С
     ROFF = 1.E-6
DO 890 IEQ=1,NEQ
     IF(ABS(SOL(IEQ)).LT.ROFF) SOL(IEQ) = 0.
 890 CONTINUE
     DO 891 II= 1,NPOIV
     IF (ABS (SOLT (II)).LT.ROFF) SOLT (II) = 0.
 891 CONTINUE
С
С
     WRITE OUTPUT FILE
С
     WRITE(8,850)
 850 FORMAT
       (/,8X,'*******************
                                 *****
    *
                                                              *',/,
    *
          8X,'*
                                  MTFlow(v2)
          8X, '* NODAL VELOCITY TEMPERATURE AND PRESSURE SOLUTIONS *',/,
          С
С
     PRINT DATE AND TIME RECORD
С
     CALL DATE (ADATE)
     CALL TIME (ATIME)
     WRITE(8,855)ADATE,ATIME
 855 FORMAT(/,8X, A10,3X,A10)
     WRITE(8,860) NPOIV, NPOIV, NPOIP
 860 FORMAT(/,8X,'NUMBER OF VELOCITY NODES : ',15,/,
* 8X,'NUMBER OF TEMPERATURE NODES : ',15,/,
    *
              8X, 'NUMBER OF PRESSURE NODES
                                           : ',I5)
    WRITE(8,800)
 800 FORMAT
            NODE U-VELOCITY V-VELOCITY TEMPERATURE
    * (/,'
    *PRESSURE',/)
     DO 810 I=1,NPOIP
 WRITE(8,820) I , SOL(I),SOL(I+NPOIV),SOLT(I),SOL(I+2*NPOIV)
820 FORMAT(I6,4E16.6 )
 810 CONTINUE
     DO 830 I=NPOIP+1,NPOIV
     WRITE(8,840) I , SOL(I) , SOL(I+NPOIV) , SOLT(I)
 840 FORMAT(I6, 3E16.6)
 830 CONTINUE
```

STOP END С C-С SUBROUTINE APPLYBC(NPOIV, NPOIP, NEQ, IBCU, IBCV, IBCP, SYSK, SYSR, UVEL, VVEL, PRES, MXPOIV, MXPOIP, MXNEQ) * С С APPLY BOUNDARY CONDITIONS FOR NODAL VELOCITIES AND PRESSURES С WITH CONDITION CODES OF: 0 = FREE TO CHANGE (TO BE COMPUTED) С С 1 = FIXED AS SPECIFIED С IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z) DIMENSION SYSK(MXNEQ,MXNEQ), SYSR(MXNEQ) DIMENSION UVEL(MXPOIV), VVEL(MXPOIV), PRES(MXPOIV) С INTEGER IBCU(MXPOIV), IBCV(MXPOIV), IBCP(MXPOIV) С APPLY BOUNDARY CONDITIONS FOR NODAL U-VELOCITIES: С С IEQ1 = 1IEQ2 = NPOIV DO 100 IEQ=IEQ1,IEQ2 IEQU = IEQ IF(IBCU(IEQU).EQ.0) GO TO 100 С DO 110 IR=1,NEQ IF(IR.EQ.IEQ) GO TO 110 SYSR(IR) = SYSR(IR) - SYSK(IR, IEQ) *UVEL(IEQU) SYSK(IR, IEQ) = 0.110 CONTINUE С DO 120 IC=1,NEQ SYSK(IEQ, IC) = 0.120 CONTINUE SYSK(IEQ, IEQ) = 1.SYSR(IEQ) = UVEL(IEQU) С 100 CONTINUE С С APPLY BOUNDARY CONDITIONS FOR NODAL V-VELOCITIES: С IEQ1 = NPOIV + 1 IEQ2 = 2*NPOIVDO 200 IEQ=IEQ1, IEQ2 IEQV = IEQ - NPOIV IF(IBCV(IEQV).EQ.0) GO TO 200 С DO 210 IR=1,NEQ IF(IR.EQ.IEQ) GO TO 210 SYSR(IR) = SYSR(IR) - SYSK(IR, IEQ) *VVEL(IEQV) SYSK(IR, IEQ) = 0.210 CONTINUE С DO 220 IC=1,NEQ SYSK(IEQ, IC) = 0.220 CONTINUE SYSK(IEQ, IEQ) = 1.SYSR(IEQ) = VVEL(IEQV) С 200 CONTINUE

```
С
С
      APPLY BOUNDARY CONDITIONS FOR NODAL PRESSURES:
С
       IEQ1 = 2*NPOIV + 1
       IEQ2 = NEQ
      DO 300 IEQ=IEQ1,IEQ2
IEQP = IEQ - 2*NPOIV
       IF(IBCP(IEQP).EQ.0) GO TO 300
С
      DO 310 IR=1,NEQ
IF(IR.EQ.IEQ) GO TO 310
      SYSR(IR) = SYSR(IR) - SYSK(IR, IEQ) * PRES(IEQP)
       SYSK(IR, IEQ) = 0.
  310 CONTINUE
С
      DO 320 IC=1,NEQ
      SYSK(IEQ, IC) = 0.
  320 CONTINUE
      SYSK(IEQ, IEQ) = 1.
      SYSR(IEQ) = PRES(IEQP)
С
  300 CONTINUE
С
       RETURN
       END
С
C - -
        _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
                                                        С
      SUBROUTINE ASSMBLE ( IE, INTMAT, AKELE, RELE, SYSK, SYSR,
NPOIV, NEQ, NELEM, MXNEQ, MXELE )
С
С
      ASSEMBLE ELEMENT EQUATIONS INTO SYSTEM EQUATIONS
С
      IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
DIMENSION AKELE(15,15), RELE(15)
DIMENSION SYSK(MXNEQ,MXNEQ), SYSR(MXNEQ)
С
       INTEGER INTMAT (MXELE, 6)
С
C
C
      ASSEMBLING SYSTEM STIFFNESS MATRIX
С
       CONTRIBUTION OF COEFFICIENTS ASSOCIATED WITH U & V VELOCITIES:
С
      DO 100 I=1,6
DO 100 J=1,6
       II = INTMAT(IE, I)
       JJ = INTMAT(IE, J)
      KK = NPOIV + II
       LL = NPOIV + JJ
       SYSK(II,JJ) = SYSK(II,JJ) + AKELE(I,J)
      SYSK(KK,LL) = SYSK(KK,LL) + AKELE(K,L)
  100 CONTINUE
С
С
       CONTRIBUTION OF COEFFICIENTS ASSOCIATED WITH PRESSURE:
Ċ
      DO 200 I=1,6
DO 200 J=1,3
       II = INTMAT(IE,I)
      JJ = INTMAT(IE, J)
K = I + 6
```

```
L = J + 12
      KK = NPOIV + II
      LL = 2*NPOIV + JJ
      SYSK(II,LL) = SYSK(II,LL) + AKELE(I,L)
      SYSK(KK,LL) = SYSK(KK,LL) + AKELE(K,L)
      SYSK(LL,II) = SYSK(LL,II) + AKELE(L,I)
      SYSK(LL,KK) = SYSK(LL,KK) + AKELE(L,K)
  200 CONTINUE
С
      ASSEMBLING SYSTEM LOAD VECTOR
C
C
C
      CONTRIBUTION OF VALUES ASSOCIATED WITH U & V VELOCITIES:
С
      DO 300 I=1,6
      II = INTMAT(IE,I)
      K = I + 6
      KK = NPOIV + II
      SYSR(II) = SYSR(II) + RELE(I)
      SYSR(KK) = SYSR(KK) + RELE(K)
  300 CONTINUE
С
      CONTRIBUTION OS VALUES ASSOCIATED WITH PRESSURE:
С
С
      DO 400 I=1,3
      II = INTMAT(IE,I)
      K = I + 12
      KK = 2*NPOIV + II
      SYSR(KK) = SYSR(KK) + RELE(K)
  400 CONTINUE
С
      RETURN
      END
С
C-
                                                             -----
С
      SUBROUTINE GAUSS (N, A, B, X, MXNEQ)
      IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
      DIMENSION A (MXNEQ, MXNEQ), B (MXNEQ), X (MXNEQ)
С
      PERFORM SCALING:
С
С
      CALL SCALE (N, A, B, MXNEQ)
С
С
      FORWARD ELIMINATION:
С
С
      PERFORM ACCORDING TO ORDER OF 'PRIME' FROM 1 TO N-1:
С
      DO 100 IP=1,N-1
С
С
      PERFORM PARTIAL PIVOTING:
С
      CALL PIVOT(N, A, B, MXNEQ, IP)
С
      LOOP OVER EACH EQUATION STARTING FROM THE ONE THAT CORRESPONDS
С
      WITH THE ORDER OF 'PRIME' PLUS ONE:
С
С
      DO 200 IE=IP+1,N
      RATIO = A(IE, IP) / A(IP, IP)
С
      COMPUTE NEW COEFFICIENTS OF THE EQUATION CONSIDERED:
С
С
      DO 300 IC=IP+1,N
      A(IE,IC) = A(IE,IC) - RATIO*A(IP,IC)
  300 CONTINUE
```

```
B(IE) = B(IE) - RATIO*B(IP)
  200 CONTINUE
С
С
      SET COEFFICIENTS ON LOWER LEFT PORTION TO ZERO:
С
      DO 400 IE=IP+1,N
A(IE,IP) = 0.
  400 CONTINUE
  100 CONTINUE
С
C
C
      BACK SUBSTITUTION:
С
      COMPUTE SOLUTION OF THE LAST EQUATION:
С
      X(N) = B(N)/A(N,N)
С
      THEN COMPUTE SOLUTIONS FROM EQUATION N-1 TO 1:
С
С
      DO 500 IE=N-1,1,-1
      SUM = 0.
      DO 600 IC=IE+1,N
      SUM = SUM + A(IE, IC) *X(IC)
  600 CONTINUE
      X(IE) = (B(IE) - SUM) / A(IE, IE)
  500 CONTINUE
      RETURN
      END
С
C
          ----
                                                              _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
С
      SUBROUTINE PIVOT (N, A, B, MXNEQ, IP)
      IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
      DIMENSION A (MXNEQ, MXNEQ), B (MXNEQ)
С
C
C
      PERFORM PARTIAL PIVOTING:
      JP = IP
      BIG = ABS(A(IP, IP))
      DO 10 I=IP+1,N
      AMAX = ABS(A(I,IP))
      IF (AMAX.GT.BIG) THEN
      BIG = AMAX
      JP = I
      ENDIF
   10 CONTINUE
      IF(JP.NE.IP) THEN
      DO 20 J=IP,N
      DUMY
              = A(JP,J)
      A(JP,J) = A(IP,J)
      A(IP,J) = DUMY
   20 CONTINUE
      DUMY = B(JP)B(JP) = B(IP)
      B(IP) = DUMY
      ENDIF
      RETURN
      END
С
C-
С
      SUBROUTINE SCALE(N, A, B, MXNEQ)
      IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
      DIMENSION A (MXNEQ, MXNEQ), B (MXNEQ)
С
```

```
С
       PERFORM SCALING:
С
       DO 10 IE=1,N
       BIG = ABS(A(IE, 1))
       DO 20 IC=2, N
AMAX = ABS(A(IE, IC))
       IF(AMAX.GT.BIG) BIG = AMAX
   20 CONTINUE
       DO 30 IC=1,N
       A(IE, IC) = A(IE, IC) / BIG
   30 CONTINUE
       B(IE) = B(IE)/BIG
   10 CONTINUE
       RETURN
       END
С
C-
        _____
С
       SUBROUTINE MULMAT(A, B, C, I, J, K)
С
       PERFORM MATRIX MULTIPLICATION: [C(I,K)] = [A(I,J)] [B(J,K)]
С
С
       IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
       DIMENSION A(I,J), B(J,K), C(I,K)
С
       DO 10 IR=1,I
       DO 10 IC=1,K
       C(IR, IC) = 0.
       DO 20 IS=1,J
       C(IR, IC) = C(IR, IC) + A(IR, IS) * B(IS, IC)
   20 CONTINUE
   10 CONTINUE
С
       RETURN
       END
С
C--
                                                                          _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
С
       SUBROUTINE TRI (NPOIV, NPOIP, NELEM, NEQ,
VISCOUS, COORD, INTMAT, INTMATF,
      *
      *
                             SYSK, SYSR, MXPOIV, MXELE, MXNEQ)
С
С
       ESTABLISH ALL ELEMENT MATRICES AND ASSEMBLE THEM TO FORM
С
       UP SYSTEM EQUATIONS
С
       IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
       DIMENSION COORD (MXPOIV,2), SYSK (MXNEQ, MXNEQ), SYSR (MXNEQ)
DIMENSION A(6,6), B(3,6), C(3,6), G(3,3)
DIMENSION AT(6,6), BT(6,3), CT(6,3)
       DIMENSION
                     P66(6,6), P36(3,6), Q36(3,6), P63(6,3)
       DIMENSION AK11(6,6), AK22(6,6), AK12(6,6), AK21(6,6)
DIMENSION AL1(6,3), AL2(6,3), AL1T(3,6), AL2T(3,6)
DIMENSION AKELE(15,15), RELE(15), VISCOUS(MXELE)
С
       INTEGER INTMAT(MXELE,6)
С
С
       SET UP [A] MATRIX:
С
       DO 10 I=1,6
DO 10 J=1,6
A(I,J) = 0.
   10 CONTINUE
       A(1,1) = 1.
A(2,2) = 1.
```

```
A(3,3) = 1.
       A(4, 4) = 4.
A(5, 5) = 4.
        A(6, 6) = 4.
       A(4,2) = -1.
        A(4,3) = -1.
       A(5,1) = -1.
       A(5,3) = -1.
       A(6,1) = -1.
       A(6,2) = -1.
С
       ALSO COMPUTE [A] TRANSPOSE:
С
С
       DO 20 I=1,6
DO 20 J=1,6
AT(J,I) = A(I,J)
   20 CONTINUE
С
С
       LOOP OVER THE NUMBER OF ELEMENTS:
C
       DO 500 IE=1,NELEM
        VISC = VISCOUS(IE)
С
С
       FIND ELEMENT LOCAL COORDINATES:
Ċ
       II = INTMAT(IE, 1)
        JJ = INTMAT(IE, 2)
        KK = INTMAT(IE, 3)
С
       XG1 = COORD(II, 1)
       XG2 = COORD(JJ, 1)
        XG3 = COORD(KK, 1)
        YG1 = COORD(II, 2)
        YG2 = COORD(JJ, 2)
       YG3 = COORD(KK, 2)
       AREA= 0.5*(XG2*(YG3-YG1) + XG1*(YG2-YG3) + XG3*(YG1-YG2))
     IF (AREA_U.S.W (AG2.W (IG3-IG1) + AG1 (IG2-IG3) + AG3.W (IG1-IG2)
IF (AREA.LE.O.) WRITE(6,5) IE
5 FORMAT(/,' !!! ERROR !!! ELEMENT NO.', I5,
* ' HAS NEGATIVE OR ZERO AREA ', /,
* ' --- CHECK F.E. MODEL FOR NODAL COORDINATES',
* ' --- CHECK F.E. MODEL FOR NODAL COORDINATES',
                    ' AND ELEMENT NODAL CONNECTIONS ---'
      *
       IF(AREA.LE.0.) STOP
С
       AREA2 = 2.*AREA
       B1 = (YG2 - YG3)/AREA2
B2 = (YG3 - YG1)/AREA2
        B3 = (YG1 - YG2) / AREA2
        C1 = (XG3 - XG2) / AREA2
       C2 = (XG1 - XG3) / AREA2
       C3 = (XG2 - XG1) / AREA2
С
С
        SET UP [B] AND [C] MATRICES:
С
       DO 30 I=1,3
       DO 30 J=1,6
       B(I,J) = 0.
        C(I,J) = 0.
   30 CONTINUE
       B(1,1) = 2.*B1
       B(1,5) = B3
       B(1, 6) = B2
       B(2,2) = 2.*B2
       B(2, 4) = B3
       B(2,6) = B1
```
```
B(3,3) = 2.*B3
        B(3,4) = B2 
B(3,5) = B1
         C(1,1) = 2.*C1
        C(1,5) = C3
        C(1, 6) = C2
        C(2,2) = 2.*C2
         C(2, 4) = C3
         C(2, 6) = C1
         C(3,3) = 2.*C3
        C(3, 4) = C2
         C(3, 5) = C1
С
С
         COMPUTE [B] AND [C] TRANSPOSE:
C
        DO 40 I=1,3
        DO 40 J=1,6
BT(J,I) = B(I,J)
CT(J,I) = C(I,J)
    40 CONTINUE
С
         SET UP [G] MATRIX:
С
С
        FAC = AREA/12.
         FAC2 = 2.*FAC
        G(1,1) = FAC2
         G(2,2) = FAC2
         G(3,3) = FAC2
        G(1,2) = FAC
        G(1,3) = FAC
         G(2,1) = FAC
         G(2,3) = FAC
         G(3,1) = FAC
        G(3,2) = FAC
C
C
         COMPUTE [K11] MATRIX (WITHOUT VIS):
С
         CALL MULMAT( B,
                                   A,
                                         P36, 3, 6, 6)
        CALL MULMAT (G, P36, Q36, 3, 3, 6)
CALL MULMAT (BT, Q36, P66, 6, 3, 6)
CALL MULMAT (AT, P66, AK11, 6, 6, 6)
С
С
         COMPUTE [K22] MATRIX (WITHOUT VIS):
С
        CALL MULMAT(C, A, P36, 3, 6, 6)
CALL MULMAT(G, P36, Q36, 3, 3, 6)
CALL MULMAT(CT, Q36, P66, 6, 3, 6)
CALL MULMAT(AT, P66, AK22, 6, 6, 6)
С
        COMPUTE [K12] MATRIX (WITHOUT VIS):
С
С
        CALL MULMAT( B, A, P36, 3, 6, 6)
CALL MULMAT( G, P36, Q36, 3, 3, 6)
CALL MULMAT(CT, Q36, P66, 6, 3, 6)
CALL MULMAT(AT, P66, AK12, 6, 6, 6)
С
С
         COMPUTE ACTUAL [K11], [K22], [K12], AND [K21]:
С
        DO 50 I=1,6
DO 50 J=1,6
         AK11(I,J) = VISC*AK11(I,J)
         AK22(I,J) = VISC*AK22(I,J)
        AK12(I,J) = VISC*AK12(I,J)
AK21(J,I) = AK12(I,J)
```

```
50 CONTINUE
С
С
        COMPUTE [L1] AND [L2] MATRICES:
С
        CALL MULMAT (BT, G, P63, 6, 3, 3)
CALL MULMAT (AT, P63, AL1, 6, 6, 3)
        CALL MULMAT (CT, G, P63, 6, 3, 3)
CALL MULMAT (AT, P63, AL2, 6, 6, 3)
С
        DO 60 I=1,6
DO 60 J=1,3
        \begin{array}{rcl} AL1\left(I,J\right) &=& -AL1\left(I,J\right) \\ AL2\left(I,J\right) &=& -AL2\left(I,J\right) \\ AL1T\left(J,I\right) &=& AL1\left(I,J\right) \\ AL2\left(I,J\right) &=& AL1\left(I,J\right) \\ AL2\left(I,J\right) &=& AL2\left(I,J\right) \end{array}
        AL2T(J,I) = AL2(I,J)
    60 CONTINUE
С
С
        FORM UP ELEMENT STIFFNESS MATRIX AND LOAD VECTOR:
С
        DO 100 I=1,15
RELE(I) = 0.
        DO 100 J=1,15
        AKELE(I,J) = 0.
  100 CONTINUE
С
        DO 110 I=1,6
        DO 120 J=1,6
AKELE(I ,J ) = 2.*AK11(I,J) + AK22(I,J)
        AKELE (I+6, J+6) = AK11 (I, J) + 2.*AK22 (I, J)

AKELE (I - J+6) = AK12 (I, J)

AKELE (I - J+6) = AK12 (I, J)
        AKELE(I+6,J) = AK21(I,J)
  120 CONTINUE
        DO 130 J=1,3
AKELE(I ,J+12) = AL1(I,J)
AKELE(I+6,J+12) = AL2(I,J)
  130 CONTINUE
  110 CONTINUE
        DO 140 I=1,3
DO 140 J=1,6
        AKELE(I+12,J) = AL1T(I,J)
        AKELE(I+12,J+6) = AL2T(I,J)
  140 CONTINUE
С
С
        ASSEMBLE THESE ELEMENT MATRICES TO FORM SYSTEM EQUATIONS:
С
        CALL ASSMBLE ( IE, INTMAT, AKELE, RELE, SYSK, SYSR,
       *
                          NPOIV, NEQ, NELEM, MXNEQ, MXELE
С
  500 CONTINUE
С
        RETURN
        END
С
        _____
C----
С
        SUBROUTINE ELEVIS (NPOIV, NPOIP, NELEM, NEQ, COORD, INTMAT, SOL
                              , VISCOUS, MXPOIV, YIELD, MXELE, STRINV, SOLT)
С
        SUBROUTINE FOR COMPUTE ELEMENT STRAIN AND NONLINEAR VISCOUSITY
С
С
        IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
       DIMENSION COORD(MXPOIV,2), VISCOUS(NELEM), STRINV(NELEM)
                        , SOL (NEQ) , SOLT (MXPOIV)
```

```
INTEGER INTMAT(MXELE,6)
       DO 500
                 IE = 1, NELEM
       II = INTMAT(IE, 1)
       JJ = INTMAT(IE, 2)
       KK = INTMAT(IE, 3)
       LL = INTMAT(IE, 4)
      MM = INTMAT(IE, 5)
       NN = INTMAT(IE, 6)
       XG1 = COORD(II,1)
       XG2 = COORD(JJ, 1)
      XG3 = COORD(KK, 1)
       YG1 = COORD(II, 2)
       YG2 = COORD(JJ, 2)
       YG3 = COORD(KK, 2)
       AREA= 0.5*(XG2*(YG3-YG1) + XG1*(YG2-YG3) + XG3*(YG1-YG2))
       B1 = (YG2 - YG3)
       B2 = (YG3 - YG1)
       B3 = (YG1 - YG2)
       C1 = (XG3 - XG2)
      C2 = (XG1 - XG3)
       C3 = (XG2 - XG1)
       U1 = SOL(II)
       U2 = SOL(JJ)
       U3 = SOL(KK)
       V1 = SOL(II+NPOIV)
       V2 = SOL(JJ+NPOIV)
       V3 = SOL(KK+NPOIV)
      STR_X = (B1*U1+B2*U2+B3*U3)/(2.*AREA)
STR_Y = (C1*V1+C2*V2+C3*V3)/(2.*AREA)
       STR XY = (C1*U1+C2*U2+C3*U3+B1*V1+B2*V2+B3*V3) / (4.*AREA)
       STRINV(IE) = SQRT(2.*(STR X*STR X+STR Y*STR Y+STR XY*STR XY*2.))
С
      AVERAGE ELEMENT TEMPERATURE
      AVE T= (SOLT(II)+SOLT(JJ)+SOLT(KK)+SOLT(LL)+SOLT(MM)+SOLT(NN))/6.
       FLOW STRESS
C
       YIELD2 = YIELD*(1-0.0007*AVE T)
       ELEMENT VISCOSITY
С
       VISCOUS(IE) = YIELD2/SQRT(3.)/STRINV(IE)
С
       CUT OFF THE INFINITE VISCOSITY
       IF (VISCOUS(IE).GT.1.E6) VISCOUS(IE)=1.E6
  500 CONTINUE
      RETURN
       END
С
C-
С
       SUBROUTINE THERMAL (MXPOIT, MXELE, COORD, INTMAT, SOL, VISCOUS, STRINV,
      *
                   IBCT, TEMP, SOLT, NPOIT, NELEM, DENSITY, CONDUCT, SPCHEAT
                    , YIELD, HEAT J, MXNEQ, UVELOC, VVELOC)
      *
      IMPLICIT REAL*8 (A-H, O-\overline{Z})
      DIMENSION COORD (MXPOIT, 2), UVELOC (MXPOIT), VVELOC (MXPOIT)
DIMENSION SYSKT (MXPOIT, MXPOIT), SYSRT (MXPOIT), VISCOUS (MXELE)
       DIMENSION STRINV (MXELE), SOLT (MXPOIT), TEMP (MXPOIT), SOL (MXNEQ)
       INTEGER
                   INTMAT(MXELE, 6), IBCT(MXPOIT)
С
C
C
      BUILD U AND V VELOCITY
       DO 5 IU=1,NPOIT
      UVELOC(IU) = SOL(IU)
VVELOC(IU) = SOL(IU+NPOIT)
```

```
5 CONTINUE
        DO 50 I=1,NPOIT
        SYSRT(I) = 0.
    50 CONTINUE
        DO 60 I=1,NPOIT
DO 60 J=1,NPOIT
        SYSKT(I,J) = 0.
    60 CONTINUE
С
С
        BUILD UP ELEMENT MATRICES AND ASSEMBLY
С
        WRITE(6,10)
    10 FORMAT(/, ' *** ESTABLISHING ELEMENT MATRICES AND',
                      ' ASSEMBLING ELEMENT EQUATIONS ***'
                                                                               )
       CALL TRI_T(MXPOIT, MXELE, COORD, INTMAT, VISCOUS, STRINV, NPOIT, NELEM,
       *UVELOC, VVELOC, SYSKT, SYSRT, DENSITY, CONDUCT, SPCHEAT, YIELD, HEAT J)
С
C
        APPLY BOUNDARY CONDITIONS
С
        WRITE(6,15)
    15 FORMAT(/, '*** APPLYING BOUNDARY CONDITIONS***')
        CALL APPLYBC T (NPOIT, IBCT, SYSKT, SYSRT, TEMP, MXPOIT)
С
С
        SOLVE A SET OF SIMULTANEOUS EQUATION
С
        WRITE(6,20)
    20 FORMAT(/,' *** SOLVING A SET OF SIMULTANEOUS EQS. FOR',

* ' TEMPERATURE SOLUTIONS ***' )
    WRITE(6,30) NPOIT
30 FORMAT(5X,'( TOTAL OF', I5,' EQUATIONS TO BE SOLVED )')
CALL GAUSS(NPOIT,SYSKT,SYSRT,SOLT,MXPOIT)
        RETURN
        END
С
C-
С
        SUBROUTINE TRI_T(MXPOIT, MXELE, COORD, INTMAT, VISCOUS, STRINV, NPOIT,
                        NELEM, UVELOC, VVELOC, SYSKT, SYSRT, DENSITY, CONDUCT, SPCHEAT
       *
       *
                         ,YIELD,HEAT J)
        IMPLICIT REAL*8 (A-H, O-\overline{Z})
        DIMENSION COORD (MXPOIT, 2), UVELOC (MXPOIT), VVELOC (MXPOIT)
DIMENSION SYSKT (MXPOIT, MXPOIT), SYSRT (MXPOIT), VISCOUS (MXELE)
        DIMENSION STRINV(MXELE)
        DIMENSION A(6,6), B(3,6), C(3,6), G(3,3), E(6), F(6,3)

      DIMENSION
      AT(6,6), BT(6,3), CT(6,3)

      DIMENSION
      AT(6,6), BT(6,3), CT(6,3)

      DIMENSION
      P66(6,6), Q66(6,6), P36(3,6), Q36(3,6), P63(6,3)

      DIMENSION
      AKX(6,6), AKY(6,6), AMX(6,6), AMY(6,6)

      DIMENSION
      AKTELE(6,6), RTELE(6)

С
        INTEGER INTMAT (MXELE, 6)
С
С
        SET UP [A] MATRIX:
С
        DO 10 I=1,6
        DO 10 J=1,6
        A(I,J) = 0.
    10 CONTINUE
```

```
A(1,1) = 1.
       A(2,2) = 1.
A(3,3) = 1.
                    1.
                    4.
       A(4, 4) =
       A(5,5) = 4.
       A(6, 6) = 4.
       A(4,2) = -1.
       A(4,3) = -1.
       A(5,1) = -1.
       A(5,3) = -1.
A(6,1) = -1.
       A(6,2) = -1.
С
С
       ALSO COMPUTE [A] TRANSPOSE:
C
       DO 20 I=1,6
       DO 20 J=1,6
AT(J,I) = A(I,J)
   20 CONTINUE
С
С
       LOOP OVER THE NUMBER OF ELEMENTS:
С
       DO 500 IE=1,NELEM
С
C
       FIND ELEMENT LOCAL COORDINATES:
С
       II = INTMAT(IE,1)
       JJ = INTMAT(IE, 2)
       KK = INTMAT(IE, 3)
       LL = INTMAT(IE, 4)
       MM = INTMAT(IE, 5)
       NN = INTMAT(IE, 6)
С
       XG1 = COORD(II, 1)
       XG2 = COORD(JJ, 1)
       XG3 = COORD(KK, 1)
       YG1 = COORD(II, 2)
       YG2 = COORD(JJ, 2)
       YG3 = COORD(KK,2)
       AREA= 0.5*(XG2*(YG3-YG1) + XG1*(YG2-YG3) + XG3*(YG1-YG2))
    AREA= 0.5 (AG2 (IG3 IG1) + AGI (IG2 IG3) + IF (AREA.LE.0.) WRITE (6,5) IE
5 FORMAT(/,' !!! ERROR !!! ELEMENT NO.', I5,
* ' HAS NEGATIVE OR ZERO AREA ', /,
      *
                   ' --- CHECK F.E. MODEL FOR NODAL COORDINATES',
                   ' AND ELEMENT NODAL CONNECTIONS ---'
      *
       IF(AREA.LE.0.) STOP
С
       AREA2 = 2.*AREA
       B1 = (YG2 - YG3)/AREA2
B2 = (YG3 - YG1)/AREA2
       B3 = (YG1 - YG2) / AREA2
       C1 = (XG3 - XG2) / AREA2
       C2 = (XG1 - XG3) / AREA2
       C3 = (XG2 - XG1) / AREA2
С
С
       SET UP [B] AND [C] MATRICES:
С
       DO 30 I=1,3
DO 30 J=1,6
B(I,J) = 0.
       C(I,J) = 0.
   30 CONTINUE
       B(1,1) = 2.*B1
```

```
B(1,5) = B3
       B(1,6) = B2
B(2,2) = 2.*B2
       B(2, 4) = B3
       B(2, 6) = B1
       B(3,3) = 2.*B3

B(3,4) = B2
       B(3,5) = B1
       C(1,1) = 2.*C1
       C(1,5)
               = C3
       C(1,6) = C2

C(2,2) = 2.*C2
       C(2, 4) = C3
       C(2, 6) = C1
       C(3,3) = 2.*C3
       C(3, 4) = C2
       C(3, 5) = C1
С
C
C
       COMPUTE [B] AND [C] TRANSPOSE:
       DO 40 I=1,3
       DO 40 J=1,6
       BT(J,I) = B(I,J)CT(J,I) = C(I,J)
   40 CONTINUE
C
C
       SETUP [G] MATRIX:
С
       FAC = AREA/12.
       FAC2 = 2.*FAC
       G(1,1) = FAC2
       G(2,2) = FAC2
       G(3,3) = FAC2
       G(1,2) = FAC
       G(1,3) = FAC
       G(2,1)
               = FAC
       G(2,3) = FAC
       G(3,1) = FAC
       G(3,2) = FAC
C
C
C
       SETUP [E] MATRIX:
       E(1) = FAC2
       E(2) = FAC2
       E(3) = FAC2
       E(4) = FAC
       E(5) = FAC
       E(6) = FAC
C
C
C
       SETUP [F] MATRIX:
       FACF1 = AREA/60.
       FACF2 = 2.*FACF1
       FACF6 = 6.*FACF1
       F(1,1) = FACF6
       F(1,2) = FACF2
       F(1,3) = FACF2
       F(2,1) = FACF2

F(2,2) = FACF2

F(2,3) = FACF2
       F(3,1)
               = FACF2
       F(3,2) = FACF2
       F(3,3) = FACF6
F(4,1) = FACF1
```

```
F(4,2) = FACF2
      F(4,3) = FACF2
      F(5,1) = FACF2
      F(5,2) = FACF1
      F(5,3) = FACF2
      F(6,1) = FACF2
      F(6,2) = FACF2
      F(6,3) = FACF1
С
С
      COMPUTE [KX] MATRIX:
С
      CALL MULMAT( B, A, P36, 3, 6, 6)
      CALL MULMAT( F, P36, Q66, 6, 3, 6)
      CALL MULMAT(AT,Q66,AKX,6,6,6)
С
      COMPUTE [KY] MATRIX:
С
С
      CALL MULMAT( C, A, P36, 3, 6, 6)
CALL MULMAT( F, P36, Q66, 6, 3, 6)
      CALL MULMAT(AT,Q66,AKY,6,6,6)
С
С
      COMPUTE [MX] MATRIX:
С
      CALL MULMAT( B, A, P36, 3, 6, 6)
CALL MULMAT( G, P36, Q36, 3, 3, 6)
      CALL MULMAT(BT,Q36,P66,6,3,6)
      CALL MULMAT(AT, P66, AMX, 6, 6, 6)
С
С
      COMPUTE [MY] MATRIX:
С
      CALL MULMAT( C, A, P36, 3, 6, 6)
      CALL MULMAT ( G, P36, Q36, 3, 3, 6)
      CALL MULMAT(CT,Q36,P66,6,3,6)
      CALL MULMAT(AT, P66, AMY, 6, 6, 6)
С
С
      MULTIPLY [MX] AND [MY] BY CONDUCTIVITY/(SPCHEAT*DENSITY)
С
      APARA = CONDUCT/(SPCHEAT*DENSITY)
      DO 50 I = 1,6
DO 50 J = 1,6
      AMX(I,J) = APARA*AMX(I,J)
      AMY(I,J) = APARA*AMY(I,J)
   50 CONTINUE
C
C
      MULTIPLY [KX] AND [KY] WITH AVERAGE VELOCITIES.
С
      AVE U = (UVELOC(II)+UVELOC(JJ)+UVELOC(KK)+UVELOC(LL)
            +UVELOC(MM)+UVELOC(NN))/6.
      AVE_V = (VVELOC(II)+VVELOC(JJ)+VVELOC(KK)+VVELOC(LL)
               +VVELOC(MM)+VVELOC(NN))/6.
      DO 60 I = 1, 6
      DO 60 J = 1,6
      AKX(I,J) = AVE_U*AKX(I,J)
      AKY(I,J) = AVEV*AKY(I,J)
   60 CONTINUE
С
C
      FORM UP ELEMENT THERMAL MATRIX AND LOAD VECTOR
С
      DO 70 I = 1, 6
      RTELE(I) = 0.
      DO 70 J = 1,6
```

```
AKTELE(I,J) = 0.
   70 CONTINUE
      DO 80 I = 1, 6
      DO 80 J = 1, 6
      AKTELE(I,J) = AKX(I,J) + AKY(I,J) + AMX(I,J) + AMY(I,J)
   80 CONTINUE
      HEATG = VISCOUS(IE)*STRINV(IE)*STRINV(IE)/HEAT_J
      DO 90 I = 1, 6
      SUMM = 0.
      DO 100 J = 1, 6
      SUMM = AT(I,J) * E(J) + SUMM
  100 CONTINUE
      RTELE(I) = HEATG*SUMM/(DENSITY*SPCHEAT)
   90 CONTINUE
C
C
      ASSEMBLE THESE ELEMENT MATRICES TO FORM SYSTEM EQUATIONS:
Ċ
      CALL ASSM_T (IE, INTMAT, AKTELE, RTELE, SYSKT, SYSRT, NPOIT
                       , NELEM, MXPOIT, MXELE)
     *
  500 CONTINUE
      RETURN
      END
С
С
                                                      _____
С
      SUBROUTINE ASSM_T( IE, INTMAT, AKTELE, RTELE,SYSKT,SYSRT,
NPOIT, NELEM, MXPOIT, MXELE )
С
С
      ASSEMBLE ELEMENT EQUATIONS INTO SYSTEM EQUATIONS
С
      IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
      DIMENSION AKTELE(6,6), RTELE(6)
DIMENSION SYSKT(MXPOIT, MXPOIT), SYSRT(MXPOIT)
С
      INTEGER INTMAT (MXELE, 6)
C
C
      ASSEMBLING SYSTEM STIFFNESS MATRIX
С
      DO 100 I=1,6
DO 100 J=1,6
      II = INTMAT(IE,I)
      JJ = INTMAT(IE, J)
      SYSKT(II,JJ) = SYSKT(II,JJ) + AKTELE(I,J)
  100 CONTINUE
С
C
C
      ASSEMBLING SYSTEM LOAD VECTOR
      DO 200 I = 1, 6
      II = INTMAT(IE, I)
      SYSRT(II) = SYSRT(II) + RTELE(I)
  200 CONTINUE
      RETURN
      END
С
С
С
      SUBROUTINE APPLYBC T(NPOIT, IBCT, SYSKT, SYSRT, TEMP, MXPOIT)
С
С
      APPLY BOUNDARY CONDITIONS FOR NODAL TEMPERATURE
```

```
С
      WITH CONDITION CODES OF:
С
             0 = FREE TO CHANGE (TO BE COMPUTED)
С
             1 = FIXED AS SPECIFIED
С
       IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
      DIMENSION SYSKT (MXPOIT, MXPOIT), SYSRT (MXPOIT)
      DIMENSION TEMP(MXPOIT)
С
       INTEGER IBCT (MXPOIT)
С
С
       APPLY BOUNDARY CONDITIONS FOR NODAL TEMPERATURE
С
      DO 100 IEQ=1,NPOIT
       IEQT = IEQ
      IF(IBCT(IEQT).EQ.0) GO TO 100
С
       DO 110 IR=1,NPOIT
       IF(IR.EQ.IEQ) GO TO 110
       SYSRT(IR) = SYSRT(IR) - SYSKT(IR, IEQ) *TEMP(IEQT)
       SYSKT(IR, IEQ) = 0.
  110 CONTINUE
С
      DO 120 IC=1,NPOIT
      SYSKT(IEQ,IC) = 0.
  120 CONTINUE
      SYSKT(IEQ, IEQ) = 1.
       SYSRT(IEQ) = TEMP(IEQT)
С
  100 CONTINUE
      RETURN
       END
С
C-
                                                          _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
С
      SUBROUTINE CONVERGE (MXNEQ, MXPOIV, MXPOIP, SOL, SOL_O, LOOP, TOLV, TOLP
                              , TOLT, NPOIV, NPOIP, NEQ, SOLT, SOLT_O)
C
C
      SUBROUTINE FOR COMPUTE THE CONVERGENCE CRITERIA
С
       IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
      DIMENSION SOL (MXNEQ), SOL V (MXPOIV), SOL P (MXPOIP), SOL O (MXNEQ)
DIMENSION SOL NV (MXPOIV), SOL NP (MXPOIP), SOLT (MXPOIV)
       DIMENSION SOLT O(MXPOIV)
       DO 100 IV = 1, NPOIV
      SOL_V(IV) = SQRT((SOL(IV)) **2.+(SOL(IV+NPOIV)) **2.)
       SOL_NV(IV) = SQRT((SOL_O(IV)) **2.+(SOL_O(IV+NPOIV)) **2.)
  100 \text{ CONTINUE}
      DO 200 IP = 1,NPOIP
      SOL_P(IP) = SOL(IP+(2.*NPOIV))
       SOL_NP(IP) = SOL_O(IP+(2.*NPOIV))
  200 CONTINUE
С
C
       COMPUTE NECESSARY PARAMETER FOR CHECK TOLLERENCE
C
       AAA = 0.
       BBB = 0.
       CCC = 0.
      DDD = 0.
```

```
EEE = 0.
        FFF = 0.
С
        DO 350 J = 1,NPOIV
AA = (SOL_V(J) - SOL_NV(J)) **2.
AAA = AAA + AA
        BB = (SOL_NV(J)) **2BBB = BBB + BB
  350 CONTINUE
        DO 360 K = 1, NPOIP
        CC = SOL_P(K)CCC = CCC + CC
        DD = SOL NP(K)
        DDD = DDD + DD
  360 CONTINUE
        DO 361 I = 1, NPOIV
        EE = (SOLT(I) - SOLT O(I)) * * 2
        EEE = EEE + EE

FF = (SOLT_O(I)) **2.
        FFF = FFF + FF
  361 CONTINUE
        TOLV = SQRT(AAA/BBB)*100.
TOLP = ABS((DDD-CCC)/DDD)*100.
TOLT = SQRT(EEE/FFF)*100.
  500 CONTINUE
        RETURN
```

```
RETUR
END
```

ข.2 ตัวอย่างปัญหา

รูปที่ ข.1 แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์และเงื่อนไขขอบเขต สำหรับตัวอย่างการใช้โปรแกรม MTFlow(v2)

ในหัวข้อนี้จะยกตัวอย่างของปัญหาการอัครีคสองมิติที่มีความร้อนมาเกี่ยวข้องเพื่อที่จะแสดง ถึงการสร้างไฟล์ข้อมูล การกำหนดเงื่อนไขขอบเขต รวมทั้งลักษณะของไฟล์ผลลัพธ์ ตัวอย่างที่ยกขึ้น มาจะมีลักษณะเดียวกับในภาคผนวก ก คือมีอัตราส่วนการลดขนาด 0.6 แต่จะเพิ่มการคำนวณหา อุณหภูมิโดยกำหนดเงื่อนไขขอบเขตที่ทางเข้ามีอุณหภูมิสัมพัทธ์เป็น 0 เพื่อหาอุณหภูมิที่เพิ่มขึ้นในแต่ ละดำแหน่งบนโดเมนปัญหา ค่าคุณสมบัติต่างๆของวัสดุ คือ มีค่าความเค้นคราก 1500 kg/cm² มีค่า ความหนาแน่น 0.01 kg/cm³ สัมประสิทธิ์การนำความร้อน 1.0 cal/(s.cm.^OC) ค่าความจุความร้อน จำเพาะ 100.0 cal/(kg.^OC) และค่าคงที่สำหรับแปลงความร้อนทางกล (Mechanical Equivalent of heat , J) 42.65 kg.cm/cal และกำหนดความหนืดเริ่มค้น 1000.0 kg.s/cm² อุณหภูมิเริ่มด้นสำหรับรอบ แรกของการคำนวณเท่ากับ 100.0 ^OC ความเร็วทางเข้า 1.0 cm/s จำนวนรอบสูงสุดในการคำนวณ 20 รอบ และแบบจำลองไฟไนต์เอลิเมนต์มีจำนวนจุดต่อความเร็ว 183 จุด จุดต่อความดัน 54 จุด และมี จำนวนเอลิเมนต์ 76 เอลิเมนต์ ลักษณะการจัดเรียงเอลิเมนต์และการกำหนดเงื่อนไขขอบเขตแสดง โดยรป ข.1 รายละเอียดของไฟล์ข้อมลมีดังนี้

2													
	DIREC'	T EXTF	RUSION	R=0.0	6 WITH	THE	RMAL	COUPLING	ł				
	MESH 1	WITH 1	L83 NO	DES AI	ND 76	ELEM	ENTS						
	N	POIV	NPOI	P NI	ELEM								
	1	83	54		76								
	YI	ELD	INI	VIS	INI 7	ГЕМР	MAX	ITER D	ENSIT	Y I	< C	С	J
	150	0.00	1000	.00	100	.00	20		.01	1	.00	100.00	42.65
	NODE	IBCU	IBCV	IBCT	IBCP	Х	-COOR	Y-COOR		V-VEL	U-VEL	TEMP	PRESSURE
	1	0	1	0	0	1	4.000	.000		.000	.000	.000	.000
	2	0	1	0	0	1	6.000	.000		.000	.000	.000	.000
	3	0	1	0	0	1	8.000	.000		.000	.000	.000	.000
	4	0	1	0	1	2	0.000	.000		.000	.000	.000	.000
	5	0	0	0	0	1	2.000	2.000		.000	.000	.000	.000
	6	0	0	0	0	1	4.000	2.000		.000	.000	.000	.000
	7	0	0	0	0	1	6.000	2.000		.000	.000	.000	.000
	8	0	0	0	0	1	8.000	2.000		.000	.000	.000	.000
	9	0	0	0	1	2	0.000	2.000		.000	.000	.000	.000
	10	0	0	0	1	1	4.000	4.000		.000	.000	.000	.000
	11	0	0	0	1	1	6.000	4.000		.000	.000	.000	.000
	12	0	0	0	1	1	8.000	4.000		.000	.000	.000	.000
	13	0	0	0	1	2	0.000	4.000		.000	.000	.000	.000
	14	1	1	1	0		.000	.000		1.000	.000	.000	.000
	15	0	1	0	0		2.000	.000		.000	.000	.000	.000
	16	0	1	0	0		4.000	.000		.000	.000	.000	.000
	17	0	1	0	0		6.000	.000		.000	.000	.000	.000
	18	0	1	0	0		8.000	.000		.000	.000	.000	.000
	19	0	1	0	0	1	0.000	.000		.000	.000	.000	.000
	20	0		0	0		2.000	.000		.000	.000	.000	.000
	21		Ţ	1 Q	0		.000	2.000		1.000	.000	.000	.000
	22	0	0	0	0		2.000	2.000		.000	.000	.000	.000
	23	0	0	0	0		4.000	2.000		.000	.000	.000	.000
	24	0	0	0	0		6.000	2.000		.000	.000	.000	.000
	25	U	0	U	0	-	8.000	2.000		.000	.000	.000	.000
	26	0	0	0	0	T	0.000	2.000		.000	.000	.000	.000
	27	Ţ	Ţ	T	0		.000	4.000		T.000	.000	.000	.000
	28	0	U	U	0		2.000	4.000		.000	.000	.000	.000

29 30 31	0				A (\(\)(\)		000	()()()	000	~ ~ ~ ~
30		0	0	0	4.000	4.000	.000	.000	.000	.000
31	0	0	0	0	6.000	4.000	.000	.000	.000	.000
JΤ	0	0	0	0	8.000	4.000	.000	.000	.000	.000
32	0	0	0	0	10 000	4 000	000	000	000	000
22	1	0	0	õ	10.000	4 000	.000			
33	1	0	0	0	12.000	4.000	.000	.000	.000	.000
34	1	1	1	0	.000	6.000	1.000	.000	.000	.000
35	0	0	0	0	2.000	6.000	.000	.000	.000	.000
36	0	0	0	0	4,000	6.000	.000	.000	.000	.000
27	0	0	0	0	6 000	6 000	000	000	000	000
27	0	0	0	0	0.000	0.000	.000	.000	.000	.000
38	0	0	0	0	8.000	6.000	.000	.000	.000	.000
39	0	0	0	0	10.000	6.000	.000	.000	.000	.000
40	1	0	0	0	12.000	6.000	.000	.000	.000	.000
41	1	1	1	0	000	8 000	1 000	000	000	000
4.0	<u> </u>	5		0	2 000	0.000	1.000	.000	.000	.000
42	0	0	0	0	2.000	8.000	.000	.000	.000	.000
43	0	0	0	0	4.000	8.000	.000	.000	.000	.000
44	0	0	0	0	6.000	8.000	.000	.000	.000	.000
45	0	0	0	0	8,000	8.000	.000	.000	.000	.000
46	0	0	0	0	10 000	8 000	000	000	000	000
47	1	0	0	0	10.000	0.000	.000	.000	.000	.000
4/	1	0	0	0	12.000	8.000	.000	.000	.000	.000
48	1	1	1	0	.000	10.000	1.000	.000	.000	.000
49	0	1	0	0	2.000	10.000	.000	.000	.000	.000
50	0	1	0	0	4.000	10.000	.000	.000	.000	.000
51	0	1	0	0	6 000	10 000	0.0.0	000	000	000
57	0	1	0	0	0.000	10.000	.000	.000	.000	.000
52	0	1	0	0	8.000	10.000	.000	.000	.000	.000
53	0	T	0	0	10.000	10.000	.000	.000	.000	.000
54	1	1	0	0	12.000	10.000	.000	.000	.000	.000
55	0	1	0	-1	15.000	.000	.000	.000	.000	.000
56	0	0	0	-1	14 000	1 000	0.0.0	000	000	000
50	0	0	õ	1	15 000	1 000				
57	0	1	0	-1	13.000	1.000	.000	.000	.000	.000
58	0	T	0	- 1	13.000	.000	.000	.000	.000	.000
59	0	1	0	-1	17.000	.000	.000	.000	.000	.000
60	0	0	0	-1	16.000	1.000	.000	.000	.000	.000
61	0	0	0	-1	17,000	1,000	.000	.000	.000	.000
62	0	1	0	_1	19 000	000	0.00	000	000	000
62	0	Ť	0	- 1	19.000	.000	.000	.000	.000	.000
63	0	0	0	-1	18.000	1.000	.000	.000	.000	.000
64	0	0	0	-1	19.000	1.000	.000	.000	.000	.000
65	0	0	0	-1	20.000	1.000	.000	.000	.000	.000
66	0	0	0	-1	13.000	2.000	.000	.000	.000	.000
67	0	0	0	-1	13 000	3 000	000	000	000	000
<i>c</i> 0	0	0	0	1	11 000	1 000	.000	.000	.000	.000
60	0	0	0	- 1	11.000	1.000	.000	.000	.000	.000
69	0	0	0	-1	12.000	1.000	.000	.000	.000	.000
70	0	0	0	-1	11.000	2.000	.000	.000	.000	.000
71	0	0	0	-1	12.000	3.000	.000	.000	.000	.000
72	0	0	0	- 1	15 000	2 000	0.0.0	000	000	000
72	0	0	0	1	14 000	2.000	.000	.000	.000	.000
75	0	0	0	-1	14.000	3.000	.000	.000	.000	.000
/4	0	0	0	- 1	15.000	3.000	.000	.000	.000	.000
75	0	0	0	-1	13.000	1.000	.000	.000	.000	.000
76	0	0	0	-1	17.000	2.000	.000	.000	.000	.000
77	0	0	0	-1	16,000	3.000	.000	.000	.000	.000
79	0	ñ	0	- 1	17 000	3 000	000			000
70	0	0	0	-1	17.000	3.000	.000	.000	.000	.000
79	0	0	0	- 1	19.000	2.000	.000	.000	.000	.000
80	0	0	0	-1	18.000	3.000	.000	.000	.000	.000
81	0	0	0	-1	19.000	3.000	.000	.000	.000	.000
82	0	0	0	-1	20.000	3.000	.000	.000	.000	.000
02	0	0	Ő	1	15 000	4 000	000	000		000
00	0	0	0	1	12 000	4.000	.000			.000
04	U	0	0	- 1	13.000	4.000	.000	.000	.000	.000
85	0	0	0	-1	17.000	4.000	.000	.000	.000	.000
86	0	0	0	-1	19.000	4.000	.000	.000	.000	.000
07	0	1	0	-1	1.000	.000	.000	.000	.000	.000
8/	1 9	1	1	-1	000	1 000	1 000	000	000	000
87 88		÷	<u> </u>	1	1 000	1 000	1.000			.000
88 88	0									1,,,,,,,
87 88 89	0	0	0	- 1	1.000	1.000	.000	.000	.000	.000
88 88 89 90	0 0	1	0	-1	3.000	.000	.000	.000	.000	.000
87 88 89 90 91	0 0 0	1 0	0	-1 -1	3.000	.000	.000	.000	.000	.000 .000 .000

93	0	1	0	-1	5.000	.000	.000	.000	.000	.000
94	0	0	0	-1	4.000	1.000	.000	.000	.000	.000
95	0	0	0	-1	5.000	1.000	.000	.000	.000	.000
96	0	1	0	-1	7.000	.000	.000	.000	.000	.000
97	0	0	0	-1	6.000	1.000	.000	.000	.000	.000
98	0	0	0	-1	7.000	1.000	.000	.000	.000	.000
99	0	1	0	-1	9.000	.000	.000	.000	.000	.000
100	0	0	0	-1	8.000	1.000	.000	.000	.000	.000
101	0	0	0	-1	9.000	1.000	.000	.000	.000	.000
102	0	1	0	-1	11.000	.000	.000	.000	.000	.000
103	0	0	0	-1	10.000	1.000	.000	.000	.000	.000
104	0	0	0	-1	1.000	2.000	.000	.000	.000	.000
105	1	1	1	-1	.000	3.000	1.000	.000	.000	.000
106	0	0	0	-1	1.000	3.000	.000	.000	.000	.000
107	0	0	0	-1	3.000	2.000	.000	.000	.000	.000
108	0	0	0	-1	2.000	3.000	.000	.000	.000	.000
109	0	0	0	-1	3.000	3.000	.000	.000	.000	.000
110	0	0	0	-1	5.000	2.000	.000	.000	.000	.000
111	0	0	0	-1	4.000	3.000	.000	.000	.000	.000
112	0	0	0	-1	5.000	3.000	.000	.000	.000	.000
113	0	0	0	-1	7.000	2.000	.000	.000	.000	.000
114	0	0	0	-1	6.000	3.000	.000	.000	.000	.000
115	0	0	0	-1	7.000	3.000	.000	.000	.000	.000
117	0	0	0	-1	9.000	2.000	.000	.000	.000	.000
110	0	0	0	-1	8.000	3.000	.000	.000	.000	.000
110	0	0	0	-1	9.000	3.000	.000	.000	.000	.000
120	0	0	0	-1	11 000	3.000	.000	.000	.000	.000
120	0	0	0	-1	1 000	4 000	.000	.000	.000	.000
122	1	1	1	-1	1.000	5 000	1 000	.000	.000	.000
123	0	0	0	-1	1 000	5 000	000	.000	000	.000
124	Õ	0	õ	-1	3.000	4,000	.000	.000	.000	.000
125	0	0	0	-1	2.000	5.000	.000	.000	.000	.000
126	0	0	0	-1	3.000	5.000	.000	.000	.000	.000
127	0	0	0	-1	5.000	4.000	.000	.000	.000	.000
128	0	0	0	-1	4.000	5.000	.000	.000	.000	.000
129	0	0	0	-1	5.000	5.000	.000	.000	.000	.000
130	0	0	0	-1	7.000	4.000	.000	.000	.000	.000
131	0	0	0	-1	6.000	5.000	.000	.000	.000	.000
132	0	0	0	-1	7.000	5.000	.000	.000	.000	.000
133	0	0	0	-1	9.000	4.000	.000	.000	.000	.000
134	0	0	0	-1	8.000	5.000	.000	.000	.000	.000
135	0	0	0	-1	9.000	5.000	.000	.000	.000	.000
136	0	0	0	-1	11.000	4.000	.000	.000	.000	.000
137	0	0	0	-1	10.000	5.000	.000	.000	.000	.000
138	0	0	0	-1	11.000	5.000	.000	.000	.000	.000
139	1	0	0	-1	12.000	5.000	.000	.000	.000	.000
140	0	0	0	-1	1.000	6.000	.000	.000	.000	.000
141	T	T	T	-1	.000	7.000	1.000	.000	.000	.000
142	0	0	0	-1	1.000	7.000	.000	.000	.000	.000
143	0	0	0	- 1 1	3.000	8.000	.000	.000	.000	.000
144	0	0	0	-1	2.000	7.000	.000	.000	.000	.000
145	0	0	0	-1	5 000	6 000	.000	.000	.000	.000
147	0	0	0		4 000	7 000	.000	.000	.000	.000
148	0	0	0	-1	5 000	7.000		.000	.000	.000
149	ñ	0	0 õ	-1	7.000	6.000	000	.000	.000	.000
150	ñ	Ő	õ	-1	6.000	7.000	.000	.000	.000	.000
151	Ő	õ	õ	-1	7.000	7.000	.000	.000	.000	.000
152	Ō	0	0	-1	9.000	6.000	.000	.000	.000	.000
153	0	0	0	-1	8.000	7.000	.000	.000	.000	.000
154	0	0	0	-1	9.000	7.000	.000	.000	.000	.000
155	0	0	0	-1	11.000	6.000	.000	.000	.000	.000
156	0	0	0	-1	10.000	7.000	.000	.000	.000	.000

157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183	0 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	0 0 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	0 0 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	$ \begin{array}{c} -1 \\ -1 \\ -1 \\ -1 \\ -1 \\ -1 \\ -1 \\ -1 \\$	$\begin{array}{c} 11.000\\ 12.000\\ 1.000\\ .000\\ 3.000\\ 3.000\\ 3.000\\ 5.000\\ 4.000\\ 5.000\\ 7.000\\ 6.000\\ 7.000\\ 9.000\\ 8.000\\ 9.000\\ 11.000\\ 10.000\\ 11.000\\ 1.000\\ 3.000\\ 5.000\\ 7.000\\ 9.000\\ 1.000\\ 3.000\\ 5.000\\ 7.000\\ 9.000\\ 11.000\\ 3.000\\ 5.000\\ 7.000\\ 9.000\\ 11.000\\ 3.000\\ 5.000\\ 7.000\\ 9.000\\ 11.000\\ 3.000\\ 5.000\\ 7.000\\ 9.000\\ 11.000\\ 3.000\\ 5.000\\ 7.000\\ 9.000\\ 11.000\\ 5.000\\ 7.000\\ 9.000\\ 11.000\\ 5.000\\ 7.000\\ 9.000\\ 11.000\\ 5.000\\ 7.000\\ 9.000\\ 11.000\\ 5.000\\ 5.000\\ 7.000\\ 9.000\\ 11.000\\ 5.000\\ 5.000\\ 7.000\\ 9.000\\ 11.000\\ 5.$	7.000 7.000 8.000 9.000 8.000 9.000 8.000 9.000 8.000 9.000 9.000 9.000 9.000 9.000 9.000 9.000 9.000 9.000 9.000 9.000 10.000 10.000 10.000 10.000	1	.000 .000 .000 .000 .000 .000 .000 .00	. 000 . 0000 . 000 . 000 . 000 . 0000 . 0000 . 0000 . 00000 . 00000 . 0000 . 0000 . 0000000 . 0000 . 0	
ELEMENT 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35	NODAL 14 21 27 34 41 14 21 27 34 41 15 22 28 35 42 15 22 28 35 42 15 22 28 35 42 16 23 29 36 43 16 23 29 36 43 16 23 29 36 43 17 24 30 37 44	$\begin{array}{c} \text{CON}\\ \text{CO2}\\ 28\\ 342\\ 95\\ 228\\ 342\\ 236\\ 342\\ 36\\ 342\\ 307\\ 451\\ 245\\ 374\\ 251\\ 3852\\ 345\\ 521\\ 3852\\ 345\\ 521\\ 3852\\ 3452\\ 3852$	NECTIO 21 27 34 41 48 22 28 35 42 49 22 28 35 42 49 22 28 35 42 49 23 29 36 43 50 23 29 36 43 50 23 29 36 43 50 23 29 36 43 50 23 29 36 43 50 23 29 36 43 50 23 29 36 43 50 23 29 36 43 50 23 29 36 43 50 23 29 36 43 50 23 29 36 43 50 23 29 36 43 50 23 29 36 43 50 23 29 36 43 50 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20	N [76] 104 121 140 159 178 91 108 125 144 163 107 124 143 162 179 94 111 128 147 166 100 127 146 165 180 97 114 131 150 169 113 130 149 168 181	: 88 105 122 141 160 89 106 123 142 161 91 108 125 144 163 92 109 126 145 164 94 111 128 147 166 95 112 129 148 167 97 114 131 150 169	89 106 123 142 161 87 104 121 140 159 92 109 126 145 164 90 107 124 143 162 95 112 129 148 167 93 110 127 146 165 98 115 132 151 170				

17	18	25	100	98	96
24	25	31	117	115	113
30	31	38	154	132	140
37	38	45	153	151	149
44	45	52	112	170	168 101
18	26	25 21	122	117	110
25 21	2∠ 20	31 20	153	124	125
38	46	20 45	171	153	154
45	40 53	4J 52	182	172	173
18	19	26	103	101	99
25	26	32	119	118	116
31	32	39	137	135	133
38	39	46	156	154	152
45	46	53	175	173	171
19	5	26	70	103	68
26	33	32	136	119	120
32	40	39	155	137	138
39	47	46	174	156	157
46	54	53	183	175	176
19	20	5	69	68	102
26	5	33	71	120	70
32	33	40	139	138	136
39	40	47	158	157	155
46	47	54	177	176	174
20	6	5	66	69	75
5	10	33	84	71	67
20	I C	10	50	15	58
1	07	10	73	56	57
6	11	10	83	73	74
1	2	7	60	57	55
6	7	11	77	74	72
2	8	7	76	60	61
7	12	11	85	77	78
2	3	8	63	61	59
7	8	12	80	78	76
3	9	8	79	63	64
8	13	12	86	80	81
3	4	9	65	64	62
8	9	13	82	81	79
	17 24 307 41 85 31 85 125 31 85 96 296 205 16162727 383 8 8 8	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	17 18 25 100 24 25 31 117 30 31 38 134 37 38 45 153 44 45 52 172 18 26 25 116 25 32 31 133 31 39 38 152 38 46 45 171 45 53 52 182 18 19 26 103 25 26 32 119 31 32 39 137 38 39 46 156 45 46 53 175 19 5 26 70 26 33 32 136 32 40 39 155 39 47 46 174 46 54 53 183 19 20 5 69 26 5 33 71 32 33 40 139 39 40 47 158 46 47 54 177 20 6 5 66 5 10 33 84 20 1 6 56 5 10 33 84 20 1 6 72 6 11 10 83 1 2 7 60 6 7 11 77 2 <td< td=""><td>17$18$$25$$100$$98$$24$$25$$31$$117$$115$$30$$31$$38$$134$$132$$37$$38$$45$$153$$151$$44$$45$$52$$172$$170$$18$$26$$25$$116$$100$$25$$32$$31$$133$$117$$31$$39$$38$$152$$134$$38$$46$$45$$171$$153$$45$$53$$52$$182$$172$$18$$19$$26$$103$$101$$25$$26$$32$$119$$118$$31$$32$$39$$137$$135$$38$$39$$46$$156$$154$$45$$46$$53$$175$$173$$19$$5$$26$$70$$103$$26$$33$$32$$136$$119$$32$$40$$39$$155$$137$$39$$47$$46$$174$$156$$46$$54$$53$$183$$175$$19$$20$$5$$69$$68$$26$$5$$33$$71$$120$$32$$33$$40$$139$$138$$39$$40$$47$$158$$157$$46$$47$$54$$177$$176$$20$$6$$5$$66$$69$$5$$10$$33$$84$$71$</td></td<>	17 18 25 100 98 24 25 31 117 115 30 31 38 134 132 37 38 45 153 151 44 45 52 172 170 18 26 25 116 100 25 32 31 133 117 31 39 38 152 134 38 46 45 171 153 45 53 52 182 172 18 19 26 103 101 25 26 32 119 118 31 32 39 137 135 38 39 46 156 154 45 46 53 175 173 19 5 26 70 103 26 33 32 136 119 32 40 39 155 137 39 47 46 174 156 46 54 53 183 175 19 20 5 69 68 26 5 33 71 120 32 33 40 139 138 39 40 47 158 157 46 47 54 177 176 20 6 5 66 69 5 10 33 84 71

ความคัน และอุณหภูมิที่จุดต่อต่างๆภายใน

ผลการคำนวณจะอยู่ในรูปของค่าความเร็ว แบบจำลองไฟในต์เอลิเมนต์ มีรายละเอียดดังนี้

** ** MTFlow(v2) * * NODAL VELOCITY TEMPERATURE AND PRESSURE SOLUTIONS * OUTPUT RECORDED ON :31-May-00 21:38:09 NUMBER OF VELOCITY NODES : 183 NUMBER OF TEMPERATURE NODES : NUMBER OF PRESSURE NODES : 183 54 V-VELOCITY NODE U-VELOCITY TEMPERATURE PRESSURE

1	.260285E+01	.000000E+00	.539073E+02	.510018E+03
2	.260285E+01	.000000E+00	.588143E+02	.331173E+03
З	260285E+01	00000E+00	623881E+02	143078E+03
4	260285E+01	000000E+00	645779E+02	000000E+00
5	260279E+01	- 301625E-03	636697E+02	- 918422E+02
6	2602858+01	000000000000000000000000000000000000000	676556F+02	- 345830F+03
7	2602051401	.000000E+00	60000E+02	7000068.00
<i>,</i>	.260285E+01	.00000E+00	.090090E+02	·/99090E+02
0	.260285E+01	.000000E+00	.692771E+02	370154E+03
9	.2602858+01	.000000E+00	.692846E+02	.00000E+00
10	.260285E+01	.000000E+00	.894176E+02	.000000E+00
11	.260285E+01	.000000E+00	.804393E+02	.000000E+00
12	.260285E+01	.000000E+00	.762607E+02	.000000E+00
13	.260285E+01	.000000E+00	.740904E+02	.000000E+00
14	.100000E+01	.00000E+00	.000000E+00	.303453E+04
15	.100046E+01	.000000E+00	.663972E+00	.296576E+04
16	.100979E+01	.000000E+00	.357714E+01	.242969E+04
17	.110842E+01	.000000E+00	.119796E+02	.215201E+04
18	.154605E+01	.000000E+00	.271677E+02	.113066E+04
19	259896E+01	00000E+00	434591E+02	800071E+03
20	260285E+01	000000E+00	482740E+02	107050E+04
21	100000E+01	000000E+00	00000E+00	287664F±04
21	100070E+01	140825E 02	649756E+00	2697028.04
22	.100070E+01	140825E-02	.049730E+00	.208703E+04
23	.101054E+01	242076E-01	.355588E+01	.23/331E+04
24	.108905E+01	183934E+00	.118189E+02	.215598E+04
25	.130525E+01	594400E+00	.269832E+02	.1454876+04
26	.194683E+01	731318E+00	.469342E+02	.154631E+04
27	.100000E+01	.000000E+00	.000000E+00	.280338E+04
28	.100030E+01	292893E-02	.677888E+00	.273731E+04
29	.100485E <mark>+01</mark>	415650E-01	.369640E+01	.266639E+04
30	.102511E+01	268181E+00	.122836E+02	.255364E+04
31	.103009E+01	745187E+00	.285577E+02	.244094E+04
32	.992925E+00	113085E+01	.527075E+02	.284955E+04
33	.000000E+00	751664E+00	.750224E+02	.111202E+04
34	.100000E+01	.000000E+00	.000000E+00	.296702E+04
35	.999609E+00	270611E-02	.618369E+00	.303598E+04
36	993364E+00	376216E-01	342038E+01	305180E+04
37	945074E+00	-224295E+00	118367E+02	308741E+04
38	772003E+00	-574085E+00	290489E+02	327383E+04
30	426906E+00	- 750537E+00	535129E+02	338660F±04
10	.420000E+00	7752625+00	690661E+02	16E42EE+04
40	100000E+00	//5362E+00	.00000E+02	.4034336+04
41	.100000E+01	100000E+00	.00000E+00	.2090000+04
42	.999507E+00	120380E-02	.496903E+00	.281114E+04
43	.991683E+00	197896E-01	.284792E+01	.311003E+04
44	.933566E+00	113803E+00	.105974E+02	.342022E+04
45	.724762E+00	292830E+00	.280917E+02	.371889E+04
46	.362439E+00	385177E+00	.526405E+02	.393183E+04
47	.000000E+00	340607E+00	.656364E+02	.385077E+04
48	.100000E+01	.00000E+00	.000000E+00	.309134E+04
49	.999996E+00	.000000E+00	.397472E+00	.330150E+04
50	.995494E+00	.000000E+00	.241612E+01	.353295E+04
51	.946779E+00	.000000E+00	.963048E+01	.377604E+04
52	.750154E+00	.000000E+00	.270886E+02	.394611E+04
53	.377919E+00	.000000E+00	.521245E+02	.392748E+04
54	00000E+00	.000000E+00	651590E+02	.384544E+04
55	260285E+01	.000000E+00	.566584E+02	
56	2602858+01	00000000000	576846F±02	
50	2602050-01	000000000000000000000000000000000000000	5984755.00	
57	260205E+U1	.00000000000000000000000000000000000000	E12070E-02	
50	200205E+U1	.000000E+00	. JIJZ / 0E+UZ	
27	.20U285E+U1	.00000000000000000000000000000000000000	.0U0386E+U2	
60	.260285E+01	.00000000000000000000000000000000000000	.61/21/E+U2	
61 62	.260285E+01	.00000000000000000000000000000000000000	.631582E+02	
62	.260285E+01	.000000E+00	.638430E+02	
63	.260285E+01	.000000E+00	.644007E+02	

64	.260285E+01	.000000E+00	.653176E+02
65	.260285E+01	.000000E+00	.658161E+02
66	.260285E+01	437954E-04	.660720E+02
67	.260276E+01	528993E-04	.818135E+02
68	.260193E+01	213337E-02	.492282E+02
69	.260284E+01	689232E-04	.522055E+02
70	239738E+01	429102E+00	568118E+02
71	208981E+01	- 434064E+00	746507E+02
72	260285E+01	000000E+00	684413E+02
72	260285E+01	000000E+00	805447E+02
73	2602858+01	000000000000000000000000000000000000000	785372E+02
74	2002036+01	.000000E+00	E E 1 O C E E 1
75	.260285E+01	.000000E+00	.551065E+02
76	.260285E+01	.000000E+00	.690984E+02
//	.260285E+01	.000000E+00	.768109E+02
/8	.260285E+01	.000000E+00	./53085E+02
79	.260285E+01	.000000E+00	.691997E+02
80	.260285E+01	.000000E+00	.741596E+02
81	.260285E+01	.000000E+00	.731456E+02
82	.260285E+01	.000000E+00	.726519E+02
83	.260285E+01	.000000E+00	.840080E+02
84	.195989E+01	.336833E+00	.888336E+02
85	.260285E+01	.00000E+00	.780360E+02
86	.260285E+01	.000000E+00	.748482E+02
87	.100016E+01	.00000E+00	.158858E+00
88	.100000E+01	.000000E+00	.000000E+00
89	.100019E+01	285254E-03	.166110E+00
90	.100507E+01	.000000E+00	.148892E+01
91	.100053E+01	678185E-03	.623225E+00
92	.100449E+01	626390E-02	.150750E+01
93	.105087E+01	.000000E+00	.679313E+01
94	.101078E+01	127879E-01	.347451E+01
95	104299E+01	573288E-01	673363E+01
96	134211E+01	00000E+00	191975E+02
97	111265E+01	-100714E+00	117222E+02
98	125088E+01	- 243728E+00	187618F+02
99	202951E+01	000000E+00	362209F+02
100	1/05005.01	- 326237E+00	2695395102
101	1905030.01	- 159699E+00	360104E+02
101	2601468.01	45969955+00	458470E+02
102	2245205+01	2672295.00	4425175.02
103	100022E+01	307329E+00	172608E+00
104	.100033E+01	597061E-03	.1/3608E+00
105	.100000E+01	104007E 00	170524H.00
106	.100020E+01	104827E-02	154661E+00
107	.1005/1E+01	1154/0E-01	.154661E+U1
108	.100046E+01	230779E-02	.662395E+00
109	.100367E+01	178826E-01	.159678E+01
110	.104794E+01	969978E-01	.679136E+01
111	.100739E+01	354303E-01	.362993E+01
112	.102564E+01	135511E+00	.695120E+01
113	.121819E+01	380001E+00	.186378E+02
114	.105421E+01	243994E+00	.119872E+02
115	.110071E+01	482906E+00	.189773E+02
116	.157768E+01	735755E+00	.367786E+02
117	.116204E+01	731967E+00	.274185E+02
118	.120690E+01	934957E+00	.379322E+02
119	.152548E+01	108695E+01	.505297E+02
120	.180261E+01	102453E+01	.631721E+02
121	.100014E+01	134210E-02	.184087E+00
122	.100000E+01	.000000E+00	.000000E+00
123	.999889E+00	138526E-02	.179064E+00
124	.100270E+01	212863E-01	.163229E+01
125	.999786E+00	325471E-02	.651167E+00
126	.998208E+00	213657E-01	.159337E+01
127	.101804E+01	152382E+00	.709741E+01

128	.996524E+00	440790E-01	.359419E+01
129	.983950E+00	144710E+00	.697758E+01
130	.104327E+01	512251E+00	.195325E+02
131	.967134E+00	267321E+00	.121941E+02
132	921331E+00	-468563E+00	196380E+02
133	101439E+01	= 956842F+00	397096 - 02
124		990042E+00	201717E.02
134	.854162E+00	698679E+00	.291/1/E+02
135	.748337E+00	829632E+00	.408620E+02
136	.769676E+00	120111E+01	.659053E+02
137	.568956E+00	991306E+00	.538128E+02
138	.376825E+00	105744E+01	.656122E+02
139	.000000E+00	105662E+01	.710368E+02
140	.999872E+00	116131E-02	.170467E+00
141	.100000E+01	.00000E+00	.000000E+00
142	999728E+00	- 595032E - 03	152578E+00
143	997381F+00	- 189270F - 01	151100E+01
144	000124E+00	207400E 02	E47480E+00
144	.9991346+00	207490E-02	12C710E+00
145	.995274E+00	121376E-01	.136710E+01
146	.975616E+00	128602E+00	.666234E+01
147	.988303E+00	306832E-01	.309172E+01
148	.964166E+00	861584E-01	.615980E+01
149	.871616E+00	412119E+00	.192691E+02
150	.920649E+00	177896E+00	.111907E+02
151	.840222E+00	297388E+00	.186325E+02
152	.616685E+00	708900E+00	.408978E+02
153	.717378E+00	443790E+00	.287000E+02
154	562474E+00	535989E+00	407573E+02
155	178915E+00	-772981E+00	639479E+02
156	374821E+00	-576782E+00	530669F+02
157	1796498.00	- 541351E+00	629114E+02
150	.1/9049E+00	=.541351E+00	.029114E+02
150	.000000E+00	317382E+00	12CEE0E:00
159	.999814E+00	447899E-03	.136550E+00
160	.100000E+01	.00000E+00	.000000E+00
161	.999998E+00	360046E-05	.119752E+00
162	.996293E+00	932321E-02	.123525E+01
163	.999607E+00	792108E-03	.422526E+00
164	.997939E+00	245456E-02	.110216E+01
165	.966761E+00	657189E-01	.568461E+01
166	.991151E+00	116443E-01	.254174E+01
167	.973448E+00	231264E-01	.525324E+01
168	.835229E+00	217252E+00	.179381E+02
169	.930529E+00	616733E-01	.998000E+01
170	.851605E+00	913813E-01	.172910E+02
171	544413E+00	-367496E+00	403904E+02
172	725416E+00	- 150285E+00	275766E+02
173	556884F+00	- 175731F+00	399903F+02
174	180773E+00	- 369800E+00	621009E+02
175	2671505+00	309800E+00	E2412EE+02
170	1700000000	189940E+00	.524125E+02
170	.179922E+00	189722E+00	.617896E+02
1	.00000000000000000000000000000000000000	1/6454E+UU	.652023E+02
T / 8	.9999988+00	.0000001:+00	.11/4/28+00
T.1.2	.99/960E+00	.000000E+00	.105222E+01
180	.972715E+00	.000000E+00	.503135E+01
181	.851606E+00	.000000E+00	.168374E+02
182	.566506E+00	.000000E+00	.395195E+02
183	.188905E+00	.000000E+00	.615959E+02

ภาคผนวก ค โปรแกรมย่อยสำหรับคำนวณแรงรีดและแรงบิดรีด

เนื่องจากในการหาแรงรีดและแรงบิครีคจากกวามคันบริเวณผิวสัมผัสระหว่างลกรีดและ โลหะแผ่นที่กำนวณได้โปรแกรม MTFlow มีความจำเป็นต้องหาก่าการอินทิกรัลเชิงตัวเลขดังสมการ (7.3) และ (7.4) โปรแกรมย่อย ROLLF จึงถกประคิษฐ์ขึ้นเพื่อใช้ประกอบกับโปรแกรม MTFlow ใน การคำนวณค่าดังกล่าวโดยใช้กฎสี่เหลี่ยมคางหมู (Trapezoidal Rule) [2] ในการใช้งานเพียงแต่ เรียกใช้โปรแกรมย่อยนี้จากโปรแกรม MTFlow ในช่วงท้ายของโปรแกรมหลักหลังจากที่ได้ผลเฉลย ทั้งหมดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โปรแกรมย่อยจะทำการก้นหางุดต่อกวามคันที่อยู่ที่ผิวสัมผัสจากงุดต่อ ทั้งหมดโดยอาศัยกวามจริงของเงื่อนไขขอบเขตบริเวณนั้นจะต้องมีก่า IBCU และ IBCV ในข้อมูล นำเข้าเท่ากับ 1 กล่าวคือผู้ใช้จะเป็นผู้กำหนดความเร็วตามแนวแกน x และ y เองซึ่งก็คือความเร็วที่ ผิวสัมผัสที่เกิดจากการหมุนของลูกรีดนั่นเอง หลังจากนั้นก็จะทำการจัดเรียงจุดต่อตามลำคับระยะ พิกัดแกน x โดยเรียงจากน้อยไปมาก หลังจากนั้นก็สามารถคำนวณหาพื้นที่ใต้กราฟความดันที่ขอบ ้ของแต่ละเอลิเมนต์ โดยใช้กฎสี่เหลี่ยมคางหมู ผลรวมที่ขอบเอลิเมนต์ตลอดพื้นผิวสัมผัสก็คือแรงรีด ้นั้นเอง ส่วนแรงบิครีคหาได้จากผลรวมของพื้นที่ของแต่ละเอลิเมนต์คุณกับระยะเฉลี่ยตามแนวแกน x จากขอบเอลิเมนต์ถึงแกนที่ลากผ่านจุดศูนย์กลางลูกรีดตามแนวแกน y ผลของแรงรีดและแรงบิดรีดที่ ใด้จะแสดงบนหน้าจอกอมพิวเตอร์ ความแม่นตรงของผลที่ได้จะขึ้นอยู่กับกวามยาวขอบของแต่ละ เอลิเมนต์ ความยาวขอบน้อยจะส่งผลให้ค่าที่ได้น่าเชื่อถือมากกว่าในกรณีที่มีความยาวขอบสูงกว่า

รายละเอียดของโปรแกรมย่อย ROLLF มีดังนี้

```
SUBROUTINE ROLLF(IBCU, IBCV, COORD, SOL, NPOIV, NPOIP, NEQ,
                        MXPOIV, MXPOIP, MXNEQ)
C
C
C
      SUBROUTINE FOR CALCULATE ROLLING FORCE AND TORQUE
      IMPLICIT REAL*8 (A-H,O-Z)
      DIMENSION IBCU (MXPOIV), IBCV (MXPOIV), SOL (MXNEQ), NNODE (MXPOIP)
      DIMENSION COORD (MXPOIV, 2)
      PICK UP CONTACT NODES AND REARANGE THEIR ORDER ON X-COORDINATE
C
      FROM MIN TO MAX
      IPP = 0
      DO 100 I = 1, NPOIP
      IF (IBCU(I).EQ.1.AND.IBCV(I).EQ.1)THEN
      IPP = IPP+1
      NNODE(IPP) = I
      ENDIF
  100 CONTINUE
      DO 200 J = 1, IPP
```

```
NNN = NNODE(J)
      XMIN = COORD(NNODE(J),1)
      N N = J
      DO 300 I = J, IPP
      MMM = NNODE(I)
      IF (COORD (MMM, 1).LT.XMIN) THEN
      XMIN = COORD(MMM,1)
      N_N = I
      ENDIF
 300 CONTINUE
      NDUM = NNODE(J)
      NNODE(J) = NNODE(N N)
     NNODE(N N) = NDUM
 200 CONTINU\overline{E}
С
     COMPUTE ROLLING FORCE
      RFORCE = 0.
      RLP = 0.
      RTORQUE = 0.
      DO 400 I = 1, IPP-1
      XXX1 = COORD(NNODE(I),1)
      XXX2 = COORD(NNODE(I+1), 1)
      YYY1 = COORD (NNODE (I), 2)
      YYY2 = COORD (NNODE (I+1), 2)
      PPP1 = SOL(2*NPOIV+NNODE(I))
      PPP2 = SOL(2*NPOIV+NNODE(I+1))
      PROJL = XXX2-XXX1
С
      CHECK ERROR FROM NEGATIVE PROJECTED LENGTH
      IF (PROJL.LE.0.0) THEN
      WRITE(*,*) ' ERROR : NEGATIVE VALUE OF PROJECTED LENGTH'
      STOP
      ENDIF
      RFORCE = 0.5*(PPP1+PPP2)*PROJL+RFORCE
      RLP = PROJL + RLP
С
      CALCULATE TORQUE AT EACH ELEMENT PRESSURE
      XCEN
            = COORD (NNODE (IPP), 1)
            = (XCEN-XXX2) + PROJL/2.
      ARM
С
      CHECK ERROR FROM NEGATIVE ARM LENGTH
      IF (ARM.LE.0.0) THEN
      WRITE (*,*) ' ERROR : NEGATIVE VALUE OF ARM LENGTH'
      STOP
      ENDIF
      RTORQUE = RTORQUE+ 0.5*(PPP1+PPP2)*PROJL*ARM
 400 CONTINUE
С
      2 ROLLING MILL
      RTORQUE = RTORQUE*2.
С
      PRINT OUT THE RESULTS
     WRITE (*, 500) RFORCE
```


.

WRITE(*,*) WRITE(*,*) ' ROLLING WRITE(*,*) ' ******** ROLLING TORQUE ******* WRITE(*,500) RTORQUE 500 FORMAT(10X,F20.9) RETURN END

ภาคผนวก ง ทฤษฎีสลิปไลน์สำหรับปัญหาความเครียดในระนาบ

ทฤษฎีสลิปไลน์เป็นทฤษฎีที่อธิบายและใช้วิเคราะห์ปัญหาการขึ้นรูปโลหะแบบสองมิติใน ลักษณะของความเครียดในระนาบ (Plane Strain) มีข้อสมมุติฐานคือวัสดุด้องเป็นเนื้อเดียวกัน (Homogeneous) มีความแข็งแรงเท่ากันในทุกทิศทาง (Isotropic) วัสดุจะด้องเป็นวัสดุอุดมคติ (Ideal Plastic) กล่าวคือไม่พิจารณาผลของความเครียดแข็ง (Strain Hardening) ไม่พิจารณาผลของอัตราการ เปลี่ยนแปลงความเครียด (Strain Rate) ไม่พิจารณาผลของอุณหภูมิ และไม่พิจารณาผลจาก ความเครียดอีลาสติก เพราะถือว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับความเครียดที่เกิดขึ้นในช่วงที่เป็นพลาสติก

วัตถุประสงค์ของการประยุกต์ใช้ทฤษฎีสลิปไลน์กับปัญหาการอัครีคก็คือจะใช้ในการหา แรงดันอัครีคซึ่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะใช้เปรียบเทียบกับผลแรงดันอัครีคที่คำนวณได้จากวิธีไฟในต์เอ ลิเมนต์ ทฤษฎีสลิปไลน์จะเป็นการหาสนามของเส้นเฉือน (Shear Line) ซึ่งก็คือสนามของเส้นที่ วางตัวในแนวทิศทางที่เกิดความเค้นเฉือนสูงสุด (Maximum Shear Stress) ซึ่งจะทำมุม 45 องศากับ แนวแกนหลัก (Principal Stress) โดยเส้นเฉือนที่สอคกล้องกันทั้งระบบบนโคเมนการใหลจะเป็นเส้น ที่แบ่งแยกระหว่างบริเวณของวัสดุที่แข็งเกรีง กับบริเวณที่วัสดุเกิดการเปลี่ยนรูปเชิงพลาสติก (Plastic Deformation)

รูปที่ ง.1 สนามสลิปไลน์สำหรับปัญหาการกดอัดโลหะแผ่น

ก่อนที่จะไปถึงการอธิบายสมการทางคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีสลิปไลน์สำหรับ ปัญหาการอัครีด ซึ่งเป็นปัญหาที่ก่อนข้างซับซ้อน จะขอยกตัวอย่างปัญหาอย่างง่ายเพื่อที่จะได้เข้าใจ ถึงแนวกิดของทฤษฎีนี้ต่อปัญหาการเปลี่ยนรูปเชิงพลาสติกของโลหะ ดังตัวอย่างปัญหาการกดอัด โลหะแผ่นต่อไปนี้ [11]

้ตัวอย่างการกคอัคมีแบบจำลองคังแสดงในรปที่ ง.1 เป็นการกคอัคโลหะแผ่นที่มีความหนา t มีความถึก w ด้วยแรง F ผ่านแท่นกดอัดที่เป็นวัตถุแข็งเกร็งมีความกว้าง b ซึ่งเท่ากับ t สมมุติว่าไม่มี การเปลี่ยนรูปตามแนวแกน z ขณะกดอัด และสมมูติให้ไม่มีแรงเสียดทานที่ผิวสัมผัสระหว่างแท่นกด อัดและโลหะแผ่น ดังนั้นแรงที่กระทำจะก่อให้เกิดความเด้นตามแนวแกน y (σ_v) เป็นแนวแกนหลัก ้ดังนั้นจะเกิดทิศทางของความเค้นเฉือนสงสดทำมม 45 องศากับแกน y ก็คือเส้น AEC และ DEB บริเวณ DEA และ CEB จะเปรียบเหมือนก้อนวัตถุแข็งเกร็ง 2 ก้อนในขณะที่ค้านขวาของ AEB และ ด้านซ้ายของ DEC จะเป็นวัตถุแข็งเกร็งเช่นเดียวกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดการ ใถลตามแนวสลิป ไลน์ออก ทางด้านซ้ายและขวาตามแนวลูกศร หากแรงกระทำ F เพียงพอที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนรูปเชิง พลาสติก เส้น DEA และ CEB นี้เองคือเส้นสลิปไลน์ ซึ่งหากพิจารณาตามความเป็นจริงโลหะจะมี การเปลี่ยนแปลงความหนาซึ่งจะไม่สอคกล้องกับกำอธิบายของทฤษฎีสลิปไลน์เสียทีเดียว ແຫ່ວ່າ วัตถุประสงค์หลักของทฤษฎีนี้ก็คือการหาแรงหรือแรงคันที่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนรูป ซึ่ง สามารถหาได้จากเส้นสถิปไลน์นี้เอง โดยเริ่มจากความเป็นจริงที่ว่าแรงกระทำตามแนวแกน x ตาม แนวเส้นสลิปไลน์เป็นศูนย์เนื่องจากโลหะแผ่นเคลื่อนอิสระตามแนวแกน x โดยไม่มีแรงภายนอกมา กระทำ ดังนั้น $\sigma_{\rm x}=0$ และ $\sigma_{\rm l}$ ต้องเป็นความเก้นตามแนวแกนหลักเนื่องจากไม่มีแรงเสียดทาน บริเวณการสัมผัส โดยสามารถเขียนวงกลมของมอห์ร (Mohr's Circle) ในบริเวณเส้นสลิปไลน์ได้ ดังนี้

รูปที่ ง.2 วงกลมของมอห์รสำหรับความเค้นในบริเวณเส้นสลิปไลน์ของปัญหาการกดอัดโลหะแผ่น

หากกำหนดให้ความเค้นเฉือนครากมีค่าเท่ากับ τ_{yield} และ σ₁ > σ₂ > σ₃ โดย σ_z จะเป็น ความเค้นตามแนวแกนหลักค่าที่ 2 (σ₂) จากรูปจะเห็นว่า σ₃ = 2 τ_{yield} ดังนั้นสามารถคำนวณหา แรง F ตามแนวแกน y ที่ทำให้โลหะแผ่นเริ่มเกิดการเปลี่ยนรูปเชิงพลาสติกได้คือ 2wb τ_{yield} นั่นเอง ตัวอย่างที่นำเสนอนี้เป็นรูปแบบอย่างง่ายของสนามสลิปไลน์ แต่ทำให้เข้าใจแนวกิดของ ทฤษฎีนี้ได้เป็นอย่างดี สำหรับปัญหาการอัดรีดจะมีรูปแบบของสลิปไลน์ที่ซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งจะต้อง มีทฤษฎีทางกณิตศาสตร์ที่เข้ามารองรับทำให้สามารถกำนวณหาแรงดันที่ใช้ในการอัดรีด ดังที่จะได้ อธิบายต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม แนวกิดของทฤษฎีนี้ยังกงเหมือนกับที่ได้อธิบายไว้ในตัวอย่างข้างต้น

ง.1 ทฤษฎีพื้นฐานในการสร้างสนามสลิปไลน์

ปัญหาความเครียดในระนาบ (Plane Strain) ในกลศาสตร์ของแข็งเป็นปัญหาที่มีลักษณะของ คำตอบเหมือนกันในทุกๆระนาบของปัญหาในแนวตั้งฉากกับระนาบความเครียดนั้น กล่าวคือจะไม่มี การเปลี่ยนรูปในแนวตั้งฉากกับระนาบ ทำให้ก่าความเครียดในแนวนี้มีก่าเป็นศูนย์ และ ความสัมพันธ์ของส่วนประกอบของความเครียดในทิศทางต่างๆเป็นดังนี้

$$\dot{\varepsilon}_{x} = -\dot{\varepsilon}_{y}$$

$$\dot{\varepsilon}_{z} = \dot{\gamma}_{yz} = \dot{\gamma}_{zx} = 0$$
(3.1)

้ค่าของความเค้นเฉือนที่จุดครากเขียนได้ในรูป

$$\left|\tau\right|_{\max} = \left[\frac{\left(\sigma_{x} - \sigma_{y}\right)^{2}}{4} + \tau_{xy}^{2}\right]^{\frac{1}{2}} = \tau_{yield}$$
(3.2)

รูปที่ ง.3 วงกลมของมอห์ร แสดงส่วนประกอบของความเค้นในทิศทางต่างๆ

้จากรูปที่ ง.3 สามารถหาส่วนประกอบต่างๆของความเค้นได้ดังนี้

$$\sigma_{x} = -p - \tau_{yield} \sin 2\phi$$

$$\sigma_{y} = -p + \tau_{yield} \sin 2\phi$$

$$\sigma_{z} = -p = \frac{\sigma_{x} + \sigma_{y}}{2}$$

$$\tau_{xy} = \tau_{yield} \cos 2\phi$$

$$\tau_{yz} = \tau_{zx} = 0$$
(3.3)

โดยมุม ϕ คือมุมที่แกน α ซึ่งเป็นแกนหลักของความเค้นเฉือน (Principal Shear Stress) แสดงโดย แกน OB ในรูป ง.1 ทำมุมกับแกน x แสดงโดยแกน OC ในทิศทางทวนเข็มนาฬิกา บนระบบแกน จริง (จะทำมุม 2 ϕ บนระบบแกนของ Mohr Circle) ส่วนแกน β ซึ่งเป็นแกนหลักของความเค้น เฉือนอีกแกนหนึ่ง จะทำมุม 90 องศากับแกน α ในทิศทางทวนเข็มนาฬิกาบนระบบแกนจริง โดยที่ แนวแกนหลักของความเค้น (Principal Normal Stress) จะผ่านแกน α - β ในควอแครนท์ (Quadrant) ที่ 1 และ 3 ดังรูปที่ ง.4 โดยนิยามให้ σ_1 มีค่ามากกว่า σ_3

รูปที่ ง.4 ทิศทางของความเค้นและแนวแกนต่างๆบนระนาบ

โดยทั่วไปความเก้นที่เกิดขึ้นบนขอบเขตของปัญหาที่เกิดการเปลี่ยนรูปเชิงพลาสติก (Plastic Deformation) จะไม่มีความต่อเนื่องจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่ง เส้นโค้งที่ลากเชื่อมต่อและสัมผัสกับ แกน α และ β จะเรียกว่าเส้น α และ β สลิปไลน์ตามลำคับ โดยจะมีก่าความสัมพันธ์ที่คงที่ ซึ่ง

สามารถหาได้จากการแทนค่าสมการที่ (ง.3) ลงในสมการสมคุลของแรงในสองมิติแล้วทำการอินทิ เกรต สมการสมคุลของแรงมีรูปแบบดังนี้

$$\frac{\partial \sigma_{x}}{\partial x} + \frac{\partial \tau_{xy}}{\partial y} = 0$$

$$\frac{\partial \tau_{xy}}{\partial x} + \frac{\partial \sigma_{y}}{\partial y} = 0$$
(3.4)

จะได้ค่าความสัมพันธ์ระหว่าง p และ φ บนเส้น α และ β สลิปไลน์ ดังนี้

- α สลิปไลน์ $p + 2\tau_{yield} \phi = C_1$ (1.5)
- β สลิปไลน์ $p 2\tau_{\text{yield}} \phi = C_2$

โดย C_1 และ C_2 คือค่าคงที่ ϕ คือมุมที่ α ทำกับแกน x ในหน่วยเรเดียน

จากความสัมพันธ์ที่ (ง.5) นี้ สามารถใช้ในการหาความคันที่ตำแหน่งต่างๆบนขอบเขตของ ปัญหา หากรู้ความคันเริ่มต้นและมุมสัมผัสที่ α สลิปไลน์ ทำกับแกน x ที่จุดใดจุดหนึ่ง อีกทั้งยัง สามารถสร้างความสัมพันธ์ของมุมที่ลากในแนวสัมผัสกับ α และ β สลิปไลน์ เส้นต่างๆดังรูปที่ ง.5 โดยความสัมพันธ์นี้จะสามารถนำไปสร้างสนามของสลิปไลน์ โดยหากเรารู้มุมสัมผัส φ ที่ตำแหน่ง ของจุด 3 จุด บนสนามของสลิปไลน์ที่ตัดกัน ก็สามารถหามุมสัมผัสตำแหน่งที่ 4 ได้ โดยวิธีทาง กราฟฟิก ความสัมพันธ์อันนี้ถูกนำเสนอและเรียกว่าทฤษฎีของ Hencky โดยทฤษฎีนี้จะนำเสนอ ความสัมพันธ์ที่เท่ากันของผลต่างของมุมสัมผัสที่เกิดจากการตัดกันของ α และ β สลิปไลน์สองชุด ดังรูปที่ ง.3 โดยใช้ความสัมพันธ์ที่ (ง.5) ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ดังนี้

1. A -> B , α สลิปไลน์ , $p_B + 2\tau_{yield}\phi_B = p_A + 2\tau_{yield}\phi_A$ B -> C , β สลิปไลน์ , $p_C - 2\tau_{yield}\phi_C = p_B - 2\tau_{yield}\phi_B$ ดังนั้นผลต่างของความดันระหว่าง C และ A คือ

$$p_{\rm C} - p_{\rm A} = 2\tau_{\rm yield}(\phi_{\rm A} + \phi_{\rm C} - 2\phi_{\rm B})$$

2. A -> D, β สลิปไลน์, $p_D - 2\tau_{yield}\phi_D = p_A - 2\tau_{yield}\phi_A$ D -> C, α สลิปไลน์, $p_C + 2\tau_{yield}\phi_C = p_D + 2\tau_{yield}\phi_D$

ดังนั้นผลต่างของความดันระหว่าง C และ A คือ

$$p_{\rm C} - p_{\rm A} = 2\tau_{\rm yield}(2\phi_{\rm D} - \phi_{\rm C} - \phi_{\rm A})$$

$$\phi_{\rm C} - \phi_{\rm B} = \phi_{\rm D} - \phi_{\rm A} \qquad (4.6)$$

รูปที่ ง.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเส้นสลิปไลน์สองชุดที่ตัดกัน

ง.2 การสร้างเส้นสลิปใลน์

ลักษณะการสร้างเส้นที่เรียกว่าสลิปไลน์นี้ จะเป็นการหาเส้นขอบเขตที่เกิดความไม่ต่อเนื่อง ระหว่างพื้นที่ที่เกิดการเปลี่ยนรูปเชิงพลาสติกกับพื้นที่ที่แข็งเกร็ง (Rigid) โดยเส้นดังกล่าวเป็นส่วน หนึ่งของสนามและ β สลิปไลน์ นั่นเอง การสร้างเส้นสลิปไลน์จะเริ่มจากการสร้างจากสนามรูป สูนย์กลางใบพัด (Centred-Fan Field) โดยมีจุดสูนย์กลางอยู่ที่จุดซิงกูลาลิตี้ (Singularity) ซึ่งเป็นจุดที่ เป็นสูนย์รวมของแรงที่มากระทำ ดังเช่นปลายสุดของแม่พิมพ์สำหรับอัดรีดที่กระทำต่อโลหะ เป็นต้น

รูปที่ ง.6 ทิศทางของความเค้นหลักและเส้นสลิปไลน์บริเวณพื้นผิวลื่น

โดยการสร้างเส้นสลิปไลน์นี้จะต้องสัมพันธ์กับเงื่อนไขขอบเขต (Boundary Condition) โดยเส้นสลิป ไลน์นี้จะทำมุม 45 องศากับผิวที่เป็นอิสระ (Free Surface) หรือกับผิวที่สัมผัสกับผิวภายนอกในภาวะ ที่ไม่มีแรงเสียดทานและผิวภายนอกแข็งเกร็ง ดังรูปที่ ง.6 หรือกับผิวที่อยู่ในแนวแกนสมมาตร

ในกรณีทั่วไปจะใช้การลองผิดลองถูก (Trial and Error) เพื่อที่จะหาเส้นที่สอดคล้องกับเงื่อนไข ขอบเขตในทุกๆด้าน ทั้งนี้ทั้งนั้นในการสร้างเส้นสลิปไลน์นี้จะอาศัยพื้นฐานของสมการที่ (ง.5) และ หลักการเท่ากันของมุมดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

ตัวอย่างของสนามสถิปไลน์โคยทั่วไปที่เกิดจากสนามรูปศูนย์กลางใบพัด ได้แสดงในรูป ง.7 ซึ่งสามารถใช้รูปนี้ช่วยในการสร้างเส้นสลิปไลน์โคยเลือกเส้นที่สอดกล้องกับภาวะของระบบที่ดีที่สุด

ง.3 ตัวอย่างเส้นสลิปไลน์ และการหาแรงดันอัดรีดของปัญหาการอัดรีดที่มีอัตราส่วนการ ลดขนาดมากกว่า 0.5 ผนังไม่มีความเสียดทาน

ในการสร้างเส้นสลิปไลน์ของปัญหานี้ จะเริ่มจากการสร้างเส้น AB โดยจุด A เป็นจุดซิงกูลา ลิตี้ (Singularity) ลากทำมุมกับแกนสมมาตร 45 องศา แล้วสร้างส่วนของเส้นโด้ง BC โดยมีจุด A เป็นจุดศูนย์กลาง เส้นตรง AB ทำมุมใดๆกับเส้นตรง AC ทั้งนี้ขนาดของมุมจะขึ้นอยู่กับอัตราส่วน การลดขนาดซึ่งจะใช้วิธีการทดลองสุ่มเพื่อที่จะหาขนาดของมุมที่เหมาะสม ดังนั้นหากปัญหานี้มี อัตราส่วนการลดขนาดเท่ากับ 0.5 ดังรูป ง.7 เส้น AC จะทำมุม 45 องศาที่ผนังอีกด้านหนึ่งซึ่งเป็น ผิวสัมผัสที่ไม่มีความเสียดทานพอดี และ AB จะทำมุม 90 องศากับ AC จึงได้เส้นรอบรูป ABC เป็น เส้นสลิปไลน์ ซึ่งเป็นเส้นที่จะเกิดความไม่ต่อเนื่อง (Discontinuity) ขึ้น แต่ในกรณีที่อัตราส่วนการลด ขนาดมากกว่า 0.5 เส้นรอบรูป ABC จึงยังไม่ใช่เส้นที่สอดกล้อง จึงต้องทำการสร้างเส้นใหม่ใน ลักษณะเดียวกับรูป ง.5 จนได้เส้นรอบรูป AFEDC ที่สอดกล้องกับปัญหา โดยเส้นรอบรูป ACDG จะ เป็นบริเวณที่โลหะไม่เกิดการไหล (Dead Metal Zone) โลหะภายในบริเวณที่เกิดการเปลี่ยนรูปเชิง พลาสติกจะใหลไปตามแนวเส้นโด้ง ACDG และเกิดความไม่ต่อเนื่องขึ้นบนแนวเส้นโด้งนี้ระหว่าง สองฝั่งของเส้นโด้งนั่นเอง

เนื่องจากว่าไม่มีแรงเกิดขึ้นตามแนวแกน x ของโลหะที่อยู่บนแนวเส้น AB ดังนั้นแรงลัพธ์ที่ เกิดจากกวามเก้นเฉือน และความดันจะหักล้างกันหมดไป โดยภาวะที่จุด B ได้แสดงไว้ในรูป ง.8(b) ดังนั้นจึงสามารถหากวามดันที่เกิดขึ้นที่จุด B ได้ (เท่ากับ τ_{yield}) แล้วใช้กวามสัมพันธ์ใน สมการที่ (ง.5) เพื่อหาจุดอื่นๆต่อไปดังตัวอย่างที่จะแสดงต่อไปนี้

- หาความคันที่จุด C

พิจารณา B -> C , a สลิปไลน์, $p_C + 2\tau_{yield}(-\theta) = \tau_{yield}$ คังนั้น $p_C = \tau_{yield}(1+2\theta)$

รูปที่ ง.8 เส้นสลิปไลน์ของปัญหาการอัครีคแบบผนังลื่นและมีอัตราส่วนการลคขนาคมากกว่า 0.5

รูปที่ ง.9 เส้นสลิปไลน์ของปัญหาการอัครีคแบบผนังลื่นและมีอัตราส่วนการอัคเท่ากับ 0.5

- หาความคันที่จุด P

พิจารณา C -> P ,
$$\beta$$
 สลิปไลน์ , $p_P - 2\tau_{yield}(\theta - \frac{\pi}{4} - \phi) = p_C$
ดังนั้น $p_P = \tau_{yield}(1 + 4\theta - \frac{\pi}{2} - 2\phi)$
- หาความดันที่จุด D
เนื่องจากจุด D อยู่บน β สลิปไลน์ เดียวกับจุด P และมีค่า $\phi = \frac{\pi}{4}$
ดังนั้น $p_D = \tau_{yield}(1 + 4\theta - \pi)$

จากรูปที่ ง.6 (c) ส่วนของเส้นโค้ง δs สามารถหาแรงลัพธ์ที่กระทำตามแนวแกน x ได้โดย วิธีการแตกแรงที่เกิดจากความเค้นเฉือน และความคัน

$$\Delta F = \tau_{\text{yield}} \delta s \cdot \cos \varphi + p_P \delta s \cdot \sin \varphi$$
$$= \tau_{\text{yield}} \delta x + \tau_{\text{yield}} (1 + 4\theta - \frac{\pi}{2} - 2\varphi) \delta y$$

ผลรวมของแรงที่เกิดบนเส้นตรง AD คือ

$$F = \sum \Delta F = \tau_{\text{yield}} \sum \delta x + \tau_{\text{yield}} \sum (1 + 4\theta - \frac{\pi}{2}) \delta y - 2\tau_{\text{yield}} \sum \phi \delta y$$
$$= \tau_{\text{yield}} (x + (1 + 4\theta - \frac{\pi}{2})y - 2\sum \phi \delta y)$$

ดังนั้นแรงคันที่ใช้ในการคันโลหะผ่านแม่พิมพ์เฉลี่ย (P)จะมีก่าเท่ากับ

$$\frac{P}{2\tau_{\text{yield}}} = \frac{F}{2\tau_{\text{yield}}H/2} = \frac{x + y(1 + 4\theta - \pi/2) - 2\Sigma\phi\delta y}{H}$$
(3.7)

ซึ่งสามารถนำไปใช้หาแรงคันอัครีคเฉลี่ยสำหรับแม่พิมพ์ที่มีอัตราส่วนการถคขนาคต่างๆ ดังเช่นหาก ใช้แม่พิมพ์ที่มีอัตราส่วนการถดขนาด 0.5 ดังในรูปที่ ง.9 แทนก่าตัวแปรต่างๆในสมการที่ (ง.7) ดังนี้

$$x = y = \frac{H}{4}$$
; $\theta = \frac{\pi}{2}$

เนื่องจาก AC เป็นเส้นตรง ดังนั้น

$$\sum \phi \delta y = \phi y$$
; $\phi = \frac{\pi}{4}$
 $\vartheta z^{\eta} \vartheta^{\vartheta}$ $\frac{P}{2\tau_{yield}} = 1.3$

ประวัติผู้วิจัย

นายชัยฤทธิ์ อู่พิชิต เกิดเมื่อวันที่ 9 มกราคม 2515 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จ การศึกษาปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมเครื่องกล จากภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2537 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตร วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต ที่ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2541

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย